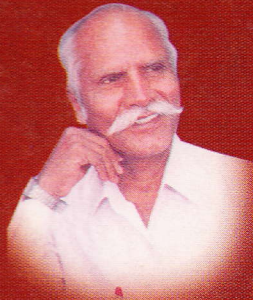

யோராட்ட யுயி

(வினாக்கள் விடைகள்)

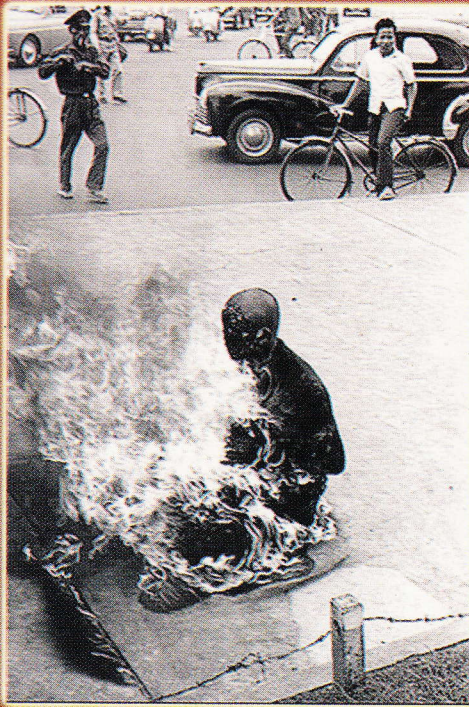
க.பொ. கிளவந்தி

க.ஜி.பா. இளம்வகுதி

ஏவகுக்குள் தூபாங் குண்ட

திக்குளக்குள் புத்த வுறவ்

பகோடா என்னுங்
கோவல்

போராட்ட பூமி

(வியட்நாம் வரலாறு)

க.பொ. இளம்வழுதி

பரிதி பதிப்பகம்

75/38, முத்துச் சாலை, அண்ணா நகர்,

கடலூர் - 607 001.

நூலைப் பற்றி

- நூல் பெயர் : போராட்ட சூமி (வியட்நாம் வரலாறு)
- ஆசிரியர் : க. பொ. இளம்வழுதி
5/32, முதலாவது குறுக்குத் தெரு,
ஞானப்பிரகாசம் நகர், சாரம்,
புதுச்சேரி - 605008.
பேசி : 0413 - 2248027
- பொருள் : வரலாறு
- பதிப்பு ஆண்டு : நவம்பர் 2006
- பதிப்பு : முதற் பதிப்பு
- தாள் : சேச்சாயி 16 கி.கி.
- எழுத்து : 12 புள்ளி
- நூல் அளவு : டெமி (Demy) 1x8
- பக்கம் : VIII + 184 = 192
- விலை : உருவா 75.00
- வெளியீடு : பரிதி பதிப்பகம்
75/38, முத்துச் சாலை,
அண்ணாநகர், கடலூர் - 607 001.
பேசி : 04142 - 221222
- ஒளியச்சு : திரையன் கணினியகம்
159/6, ஏ.எல்.சி. வணிக வளாகம்,
பாரதி சாலை, கடலூர் - 607 001.
பேசி : 94425 - 77036
- முகப்பட்டை : பா. இராவணன்
- அச்சிடலோர் : யுனைட்டெட் பைண்ட் கிராபிக்ஸ்,
மைலாப்பூர், சென்னை - 600 004.
பேசி : 044 - 2466 1807, 24987562

பொன்னிலன்,

சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்ற எழுத்தாளர்,
மத்திய திரைப்படச் சான்றிதழ்க் குழு உறுப்பினர்.

வாழ்த்துரை

வரலாறு என்பது கண்ணுக்குத் தெரியாமல் காலத்தினுள்ளே புதைந்து கிடக்கிற நம் வேர். வேர் இல்லாமல் வாழ்வில்லை, வளர்ச்சியும் இல்லை. எதிரிகளாலும், வாழ்வின் இடைஞ்சல்களாலும் வரலாற்றைப் பாதுகாக்கத் தவறிய சமூகங்கள் தங்கள் புதைந்து போன வரலாறுகளைத் தோண்டித் துலக்கவும், சிதைவுகளைச் சரிப்படுத்தவும், துண்டு துக்காணியாகக் கிடைக்கும் வரலாற்றுத் துளிகளிலிருந்து தாங்கள் இழந்த - தங்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட - சிதைக்கப்பட்ட வரலாறுகளை முழுமைப்படுத்தித் திரட்டிக் கொள்ளவும் எடுக்கும் முயற்சிகளை அன்றாடம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது உலகம். பிழைப்பு ஒன்றே குறிக்கோளாகக் கொண்டு, வாழ்வின் இதர அம்சங்களைப் புறக்கணித்துத் திரியும் நம் தமிழ் மக்களைப் போன்ற சமூகங்களில் வரலாற்றுப் பிரக்ஞையை ஏற்படுத்துவதற்கும், அதைத் தொடர்ந்து வளர்ப்பதற்கும் செய்யப்படும் முயற்சிகள் மிகுந்த முக்கியத்துவமுடையவை.

சொந்த வரலாறு மட்டுமல்ல, நம்மைப் போன்று நம் அண்டையில் வாழுகின்றவர்களின் வரலாறுகளும் நமக்கு முக்கியமானவையே. குறிப்பாக ஆதிக்கவாதிகளின் ஒடுக்கு முறைகளிலிருந்து கடுமையான போராட்டங்களின் மூலம் விடுதலை பெற்று நிமிர்ந்து கொண்டிருப்பவர்களின் வரலாறுகள், அதே நிலையில் தடுமாறிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குத் தெளிவும் உத்வேகமும் அளிக்கும். அவர்களுடைய வீரமும் விவேகமும் நமக்கும் வீரமும் விவேகமும் தரும். இதனால் இளைஞர்களுக்கு வரலாற்றை உணர்த்தும் படைப்புக்களைத் தருபவர்களைப் போற்றிப் புகழ வேண்டிய தேவை சமூகத்துக்கு எப்போதும் இருக்கிறது. அதிலும் பொய்யும், புனைகருட்டும் கலவாத நேரிய வரலாற்றை, நேரிய மொழியில், யாரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் தருபவர்கள் மிகுந்த

போற்றுதலுக்குரியவர்கள். அப்படிப்பட்ட போற்றுதலுக்குரியவர்கள் தமிழில் பலர் உள்ளனர். எழுத்தாளர் க. பொ. இளம்வழுதி அவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களில் ஒருவர் என்று நான் கருதுகிறேன்.

வியட்நாம் கிழக்காசிய நாடுகளில் ஒன்று. அந்த மக்கள் கிட்டத்தட்ட நம்மைப் போன்ற நெடிய சிறப்பான வரலாற்றுக்குச் சொந்தக்காரர்கள். நம் நாட்டுப் புத்த மதம் அவர்களுக்கும் சொந்தமானதாகியிருக்கிறது. நாமும் அவர்களும் அரிசிச் சோறு சாப்பிடுகிறவர்கள். சென்ற நூற்றாண்டு வரை அவர்கள் வீடுகளும் நம் வீடுகளும் கிட்டத்தட்ட ஒரே மாதிரியான கட்டுமாணத் தோற்றம் உடையவையாக இருந்தன. மருத்துவத்திலும் நமக்கும் அவர்களுக்கும் நிறைய ஒற்றுமை உண்டு. வெற்றிலை பாக்குப் போட்டுக் கொள்வது கூட நமக்கும் அவர்களுக்கும் பொதுவான ஒன்றுதான்.

வாழ்வியல் ரீதியாக மட்டுமல்ல, வரலாற்று ரீதியாகவும் அவர்களும் நாமும் ஒரே மாதிரியான கட்டங்களைத்தாம் தாண்டித் தாண்டி வந்து கொண்டிருக்கிறோம். நம்மைப் போல்தான் அவர்களும் அன்னியர்களுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடந்தார்கள். நம்மைப் போல்தான் அவர்களும் தங்கள் அடிமை விலங்கொடிக்கக் கடுமையாகப் போராடினார்கள். போர்க் களங்கள்தாம் தலைவர்களை உருவாக்கி மக்களுக்குத் தருகின்றன. இந்தியப் போர்க் களம் புத்தரின் சாயலில் ஒரு காந்தியை உருவாக்கிற்று. வியட்நாம் போர்க் களமோ மேதை லெனின் சாயலில் ஒரு ஹோ சி மின்னை உருவாக்கிற்று. இருவரின் போர் முறைகளும் வேறு வேறு. ஏன் என்றால் இருவருக்கும் எதிரிகள் வேறு வேறு. இரு நாட்டு மக்களும் வேறு வேறு. சாராம்சத்தில் ஒன்றாக இருந்தாலும், இருவரின் அணுபவங்கள் கூட வேறு வேறு. வேறுபாடுகள் இல்லாத வாழ்க்கை சாரமிழந்து, சக்கையாகப் போய்விடும். நாட்டுக்கு நாடு, வீட்டுக்கு வீடு, நபருக்கு நபர் எங்குமே வேற்றுமைகளும் உண்டு, ஒற்றுமைகளும் உண்டு. இந்தப் பார்வையின் அடிப்படையில்தான் வீர வியட்நாமின் வரலாற்றையும் அணுக வேண்டும். அணுகி, நம்மை மேம்படுத்திக் கொள்ளத் தேவையானவற்றைச் செரித்து உட்கிரகித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இதற்குப் பொருத்தமான வகையில் க.பொ. இளம்வழுதி அவர்கள் ஒரு நூலைப் படைத்துத் தந்திருக்கிறார். “போராட்ட பூமி” என்னும் பெயரில் வியட்நாமின் நீண்ட வரலாற்றையும், விடுதலைக்கான அதன் போராட்டங்களையும் விளக்கும் நூல் அது. நூலை ஓர் அறிவியல் நூல் போல் எழுதாமல், ஈர்ப்பு மிக்க தமிழில் ஓர் இலக்கியமாகப் படைத்திருக்கிறார் இளம்வழுதி. அவருடைய கவித்துவ மொழி வாசகரைச் சுண்டி இழுக்கிறது. இலக்கிய மேற்கோள்களைப் பொருத்தமாகப் பயன்படுத்தித் தன் நூலுக்கு இனிமை சேர்த்துள்ளார் அவர். இந்திய நாட்டுக்கும், குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டுக்கும் வியட்நாமுக்கும் இடையிலுள்ள உறவுகளைச் சுட்டிக் காட்டி, நம் சொந்த வரலாற்றைப் படிப்பது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்துவதில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்.

அவருடைய நூலின் மைய உணர்வென்ன? விடுதலை உணர்வு. நூலின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் எழுத்துக்களுக்கும் வரிகளுக்குமிடையே இந்தப் பேருணர்வு சுடர் விடுவதை நன்கு உணர முடிகிறது. இளம் தலை முறையினருக்கு இந்தச் செய்திகள் போய்ச் சேர வேண்டும் என்ற தாகத்தோடு எழுதப்பட்டது இந்த நூல். ஆனால் எல்லாரையும் கவரும் திறன் இதற்கு இருக்கிறது.

வியட்நாம் விடுதலைத் தந்தை ஹோ சி மின்னின் வரலாறு ஒரு நாவலைப் போல இந்நூலில் பதிவாகியுள்ளது. அவருடைய இளமை, அவருடைய கல்வி, அவர் பார்த்த வேலைகள், இந்தியாவைத் தரிசிப்பதற்காக விவேகானந்தர் சுற்றித் திரிந்தது போல, தன் தாய் மண்ணைத் தரிசிப்பதற்காக அவர் சுற்றித் திரிந்த கதை, தேச விடுதலைக்காகத் தன் குடும்ப வாழ்க்கையையே அர்ப்பணித்த தொண்டுள்ளம், இன்று எந்த நாட்டை இழந்து உலகம் ஏங்கித் தவிக்கிறதோ அந்தச் சோவியத் நாடு செய்த உதவிகள், போர்க்களத்தின் நடுவே ரத்தத்தில் தோய்ந்த துப்பாக்கி முனையால் ஹோ சி மின் எழுதிய நெஞ்சை உருக்கும் கவிதைகள், இப்படி ஹோ சி மின் வாழ்க்கையை, அதன் விரிவாக இன்று வரை நீண்டு வரும் வியட்நாமின் வாழ்க்கையைப் படிக்கும் போது நம்மையே படிக்கின்ற உணர்வு நமக்கு ஏற்படுகின்றது. எலி வளைகளைப் போலப் புலி

வளைகளைப் பூமிக்குக் கீழே அமைத்துக் கொண்டு, அந்தச் சிவப்புப் புலிகள் அமெரிக்க இராணுவத்தை எதிர்த்துத் தாக்கி நிர்மூலமாக்கிய வீரக் காட்சிகளை அப்படியே நம் கண் முன்னால் கொண்டு நிறுத்துகிறார் ஆசிரியர்.

ஒரு செய்தி, தமிழர்களாகிய நாம் உலகுக்கு ஒங்கிச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. வியட்நாம் தேசத்தின் தந்தை தேச விடுதலைக்காக முதன் முதலாகத் தொடங்கிய இதழ் எது? அந்த இதழின் பெயர் என்ன? பறையர்! பறையர் என்றால் யார்? உலகம் முழுக்க முப்பரிமாணத்திலும் ஒடுக்கப்பட்டவர். அடிமைப்பட்ட தன் மக்களின் அடையாளமாக அந்த நம் சொல்லை ஹோ சி மின் பயன்படுத்தியிருப்பதை நினைக்கும் போது வியப்புத் தாளாமல் நமக்கு மூச்சுத் திணருகிறது. ஹோ சி மின்னின் விசாலத்தை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

இது நல்ல நூல். எளிமையான மொழியில் எழுதப்பட்ட மக்கள் நூல். உள்ளார்ந்த நேசத்தோடு, விடுதலை ஆர்வத்தோடு எழுதப்பட்ட நூல். படிப்பவர்களைத் தன் பக்கம் ஈர்க்கும் நூல். நூலாசிரியர் இளம்வயது பாராட்டுக்குரியவர்.

டி.வா.ஆர்.ஆர்.ஆர்.

மணிக்கட்டிப் பொட்டல்,
கன்னியாகுமரி - 629 501.

முசும்

விடுதலை வேட்கை, உடலில் சுரந்து காற்றில் உலர்ந்து போகும் வியர்வையன்று. நாள நதிகளில் பெருக்கெடுக்கும் உயிரணுக்களின் ஓட்டம்!

வியடநாம் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம், சிவப்புக்குச் சிறப்புச் சேர்த்து, உலகினர் விழிகளில் வியப்பை விதைத்த வீர வரலாறு!

உருக்குலையில் எரியும் நிலக்கரி சாம்பராவதற்குமுன் உறுதியான வார்ப்படத்தை உருவாக்கிக் கொடுப்பதைப் போன்று, வல்லரசுகளையே தள்ளாட வைத்த ஹோ சி யின் அவர்களின் வழிநின்று போராடிய வியடநாம் மக்கள் இழந்தவை ஏராளம் என்றாலும், நாட்டின் விடுதலையை ஈட்டிக் கொடுத்திருக்கின்றனர்.

ஆலமரம் குளிர்ந்த நிழலைக் கொடுத்தாலும், அது குடையைப் போன்று நிழலைக் கூடவே கொண்டு வருவதில்லை. படைப்பிலக்கியங்களில், படிப்பாளியைத் திருத்துவதிலும், நோக்கத்தைத் திருப்புவதிலும் வரலாற்று நூல்களுக்குச் சிறப்பிடமுண்டு.

மக்களின் அறிவும், ஆசைகளும் வளர்ச்சி கண்டுள்ளன. ஆனால், உலர்ந்த திராட்சையைப் போன்று உரிமை உணர்வு மட்டில் சுருங்கிக் கிடக்கிறது.

நாட்டுப்பற்றும், மொழியுணர்வும் விளாம்பழ ஓடும் சதையும்தான் போன்று நம் மக்களின் வாழ்க்கையோடு ஒட்டுறவின்றி உள்ளன. வியடநாம் வரலாறு, இப்படிப்பட்டவர்களின் உள்ளத்தில் சிறு அசைவையேனும் ஏற்படுத்தக் கூடும். இதுவே படைப்பின் பயன்.

போராட்ட இலக்கணத்தை, ஈகத்தின் பொருளை, தலைமையின் சிறப்புத் தன்மையை இந்நாள் இளைய தலைமுறை தெரிந்து கொள்ளவும் இந்நூல் உதவும்.

வியடநாமில் இருமுறை பயணித்து மக்களைச் சந்தித்துத் தரவுகளைத் திரட்டித் தந்து நூலாக்கப் பணிக்கு என்னை ஆட்படுத்தியவர் வணிக நாவாய் வானொலி அலுவலர் புதுவைத் திரு பெ. கருணாநிதி.

சிறப்பான கருத்துரை வழங்கி நூலுக்குச் சிறப்பு சேர்த்திருப்பவர் சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்ற எழுத்தாளர் பொன்னீலன் அவர்கள்.

இந்நூலைச் சிறப்பாக உருவாக்க வேண்டுமென்பதில் அக்கறை காட்டிப் பலவகைகளில் உதவி, உளக்கப்படுத்தியவர்கள் கடலூர் மின்வாரியத் தமிழார்வலர் தமிழ்ப்பணி அறக்கட்டளைத் தலைவர் புலவர், பொறி. சி. செந்தமிழ்ச்சேய், உயர்நிலைப் பள்ளி மேனாள் தலைமையாசிரியர் புலவர் மு. அழகப்பன், வழக்கறிஞர் கோ. மன்றவாணன், தமிழ்நாடு கலை, இலக்கியப் பெருமன்றப் பொருளாளர் கவிஞர் கோவி. செயராமன், காவல் உதவி ஆய்வாளர் திரு ப. மணவாளன்,

ஒளியச்சுச் செய்து, நூலை உருவாக்கித் தந்த திரையன் கணினி திரு பா. இளம்பரிதி,

நூலைச் செப்பமுற அச்சிட்டுத் தந்த சென்னை யுடைபட்டை பைண்ட் கிராபிக்க உரிமையாளர் திரு கௌதம சங்கர் இவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி.

வரலாற்று வழி

முடியாட்சிக் காலத்தில் மன்னர்கள் மண்ணுக்காகவும், மனம் விரும்பிய பெண்ணுக்காகவும் மாறி மாறிப் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். குடிமக்களோ, ஆண்டவனுக்காகவே தாங்கள் படைக்கப்பட்டவர்களாக எண்ணி அடங்கி நடந்தனர். முடிதாங்கிகளைக் குடிகள் தாங்கிய காலம் அது. காவலனின் உயர்வுக்காகவும், உவகைக்காகவும் உழைப்பையும், உரிமைகளையும் கொடுப்பதும், இழப்பதும் கடமை எனக் கருதினர். அவனுடைய ஆசைகளை நிறைவேற்ற ஆணைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டுப் போரிட்டும் மடிந்தனர்.

நீதி நெறிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டுக், கடமை உணர்வோடு நாடாண்ட நல்லவர்களும் சிலர் இருந்தனர். தலைமை என்பதற்குத் தகுதி இலக்கணம் வகுத்துத் தந்தவர் அவர்கள்.

நான் என்ற இறுமாப்புக்கு நாற்காலி தந்து, மக்கள் வரிப்பொருளில், எல்லா நலன்களையும் துய்த்து ஆட்டம் போட்ட அரசர்களுக்கும், அரசிகளுக்கும் அன்றும் குறைவில்லை.

அற இலக்கியங்களும், இடித்துரைக்கும் புலவர்களும் மிக்கிருந்த தமிழ் மண்ணில், கொடுங்கோல் ஆட்சி புரிந்தவர் என்று வரலாறு எந்த மன்னனையும் குறிப்பிட்டுக் கூறவில்லை. போரில் வென்ற நாட்டு மக்களையும், உடைமைகளையும் வீரம் என்ற பெயரில் அல்லல் படுத்தியிருக்கின்றனர்; அழிவுக்கு ஆளாக்கியிருக்கின்றனர்.

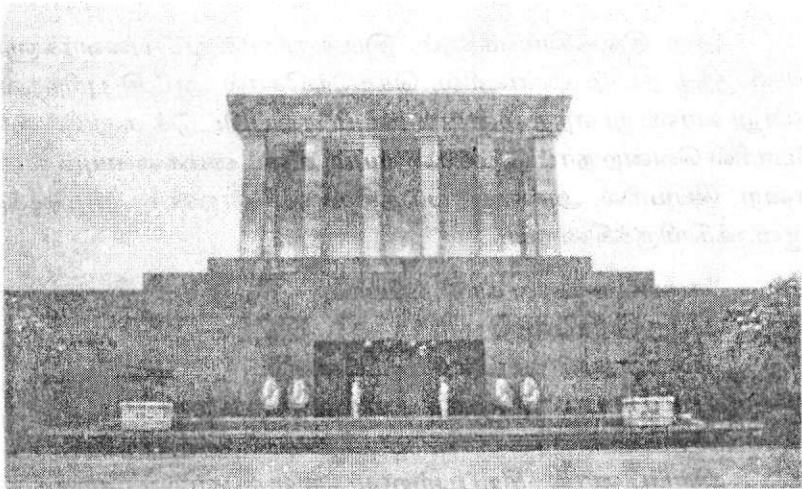
“கரும்பு அல்லது காடு அறியாப்
பெருந்தண்பணை பாழாக
ஏம நன்னாடு ஒள்ளெரி ஊட்டினை” (புறம் - 16)
என்று புறப்பாடல் இதற்குச் சான்று கூறுகிறது.

பிறப்பினால் சிறப்புற்றவர்களைக் காலம் கணக்குத் தீர்த்து இறக்கிவிடத் தொடங்கியது.

மக்களாட்சிக் காலம் மலரத் தொடங்கியது. தனியொருவனுக்காகப் போரிட்டவர்கள், தங்கள் உரிமைகளுக்காகப் போரிடத் தொடங்கினர். அப்பொழுதுதான் போர் என்பது போராட்டம் என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றது. ஆட்சிமுறையின் கோடைக்காலம் அது. பழைமை என்னும் புல் பூண்டுகள் பசுமையிழந்தன. புதிய சமுதாயப் பயிருக்காக நிலங்கள் பண்படுத்தப்பட்டன.

மக்கள், காலங் காலமாக வல்லான் வகுத்த வழியிலேயே நடந்து பழகியவர்கள்; வாழ்ந்து முடிந்தவர்கள். முடியில்லாமல் தடியெடுத்துத் தலைவரானவர்களிடமும் முடியாட்சிக் காலத்து முறைகேடுகள் குடியேறி விட்டன.

வறுமை இருட்டில் வாழ்க்கையைத் தேடிக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கு வரலாற்று வெளிச்சம் கிடைக்கவில்லை. உழைப்பின் பலனை நற்பேறென்றும், விளைவித்த தீமைகளைத் தலைவிதி என்றும் எண்ணவும், ஏற்கவும் பழகிப் போனவர்களுக்கு நல்லதும் தெரியவில்லை; கெட்டதும் புரியவில்லை. ஏமாற்றுக்காரர்கள், அவர்கள் மனத்தில் ஆசைகளை விதைத்து அறுவடை செய்து பயன் துய்த்து வருகின்றனர்.

ஹோ சி மின் அருங்காட்சியகம்

புதுமை புகழ்தது

இருபதாம் நூற்றாண்டு போராட்டக் காலமானது. அடிமைப்பட்டிருந்த நாடுகள் போராட்டக் களங்களாயின. முற்றதிகார (சர்வாதிகாரம்) முட்செடிகளாக முளைவிட்டுக் கிளை பரப்பிய இடலரும், முசோலினியும் உலகை மருட்டிப் பார்த்தது இந்த நூற்றாண்டில்தான். நெருக்கடி, மக்களின் விழிப்புணர்ச்சிக்கு வேலை கொடுத்தது. பூமிப் பந்து புரட்சிகளால் துள்ளியது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் புகைந்து, இருபதாம் நூற்றாண்டில் கனிந்து ஆங்காங்கே புரட்சிகள் தீப்பிழம்பாகி எரியத் தொடங்கின.

பொதுவுடைமை என்னும் புதுக் கொள்கை வரவால், தனியுடைமையின் தலை சுற்றியது. எல்லாம் தனக்கே என்று வாழ்ந்தவர்களால் இருப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. எடுத்ததைக் கொடுத்துவிடு என்றதையே கொடுமை என்று கொக்கரித்தனர்; கூட்டணி அமைத்தனர்; குவித்ததைக் குறையவிடுவதா என்று குமுறத் தொடங்கினர். நேரடி மோதல் நிகழத் தொடங்கியது. முதலாளித்துவ இருட்டும், பொதுவுடைமை வெளிச்சமும் களம் காணும் நேரம் கண்ணுக்குத் தெரிந்தது.

உலக நாடுகள் மூன்று அணிகளாகப் பிரிந்தன. நடு அணியில் நம் நாடு.

கிழக்கிலும் மேற்கிலும் செங்கதிர் ஒளிக்கீற்று விட்டது. பொதுவுடைமைக் கொள்கைப் பூபாளம் கேட்டுப் புரட்சி எண்ணங்கள் கண் திறந்தன. இல்லாமைக்கே இலக்காகி நின்ற ஏழை மக்களிடம், நலன் கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கை வெளிச்சம் புன்னகை புரிந்தது.

தீக்குச்சிக்குள் நெருப்பு இருப்பதைப் பாட்டாளி வர்க்கம் புரிந்து கொண்டது. உரிமை வேட்கையோ உரசிப் பார்க்கத் துடித்தது. அடக்கி வைத்திருந்த தீப்பெட்டிகளுக்கு அச்சம் பிறந்ததும் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில்தான்.

கட்டுத் தறிகளுக்குக் கால்களைக் கொடுத்துவிட்டுக் கவளத்திற்காகக் காத்துக் கிடந்த யானையைப் போன்று, புரட்சி எண்ணத்தைப் புதைத்துவிட்டு எடுபிடிகளாகித் தங்கள் உரமும் திறமும் அறியாதிருந்த வேளாண் தொழிலாளர்களுக்கும் இரத்த நாளங்களில் சூடேற்றும் சூத்திரம் சொன்னது பொதுவுடைமைக் கொள்கை!

மன்னனைக் காட்டிலும் மேலானவர்கள் மக்களே என்ற எண்ணம், அஞ்சி வாழ்ந்த குடிமக்களிடம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தலைதூக்கியது.

உழைக்க ஒரு வர்க்கமும், கொழுக்க ஒரு வர்க்கமும் இருக்கக் கூடாதென்ற சிந்தைத் தெளிவு கந்தகமாகப் பற்றிக் கொண்டது. கட்டி நின்று பேசிப் பழகிய கைகள், எதிராளியைச் சுட்டிப் பேச அவிழ்ந்தன. உழைக்கும் கரங்கள் ஓங்கின. பறித்துத் தின்றே பழக்கப்பட்ட விரல்கள் நடுங்கின. புரட்சிப் பொங்கல் விழாவைப் பூவுலகம் கொண்டாடியது.

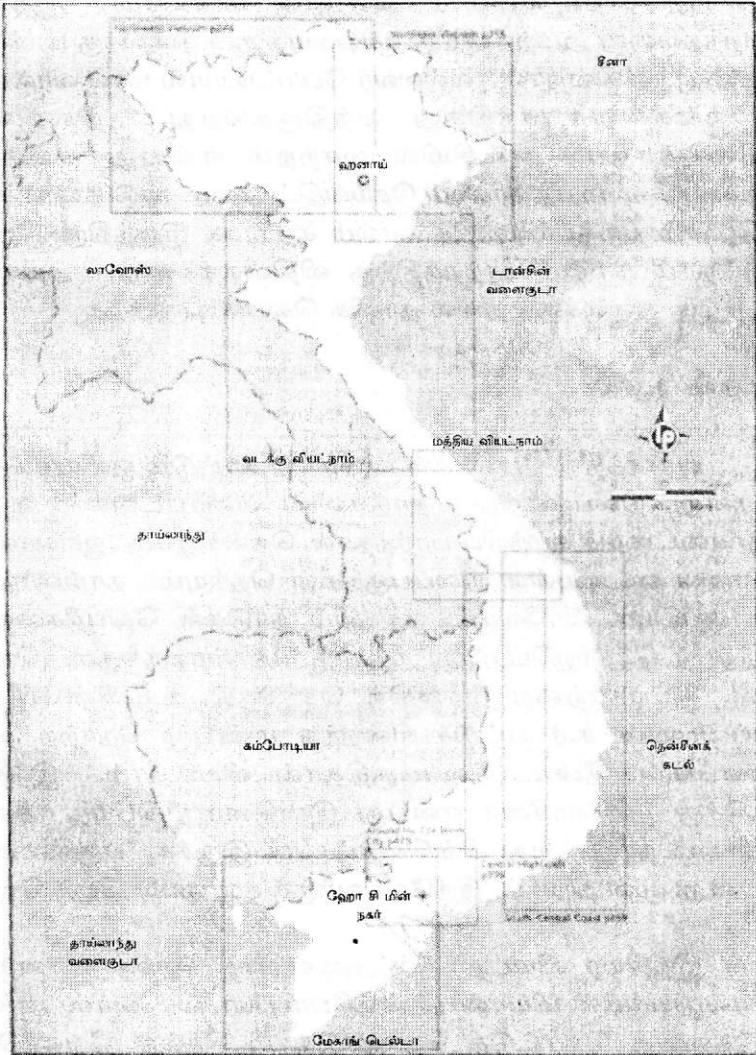
மடிந்து கிடந்த செடி கொடிகள் மழைத்துளி பட்டதும் நிமிர்வதைப் போன்று, பணிந்தே பழக்கப்பட்ட பாட்டாளி வர்க்கம் துணிந்து குரலெழுப்பத் தொடங்கியது.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் அரச அடையாளமான முடிகள் பல இறங்கின. செங்கொடிகள் கம்பத்தில் ஏறின. முற்றதிகாரம் முடக்கப்பட்டது. மேட்டுக் குடிகளின் ஆட்டக் காலம் முடிவை நெருங்கியது. உழுதவனும் உழைத்தவனும் தோளில் கைப்போட்டுத் தோழமை உணர்வில் தோய்ந்தனர்.

சிவப்புச் சிந்தனையில் உவப்புக் கண்டவர் தோழர் ஹோ சி மின். வெளிநாடுகளிலிருந்து வந்து, வியட்நாமைக் கைப்பற்றி ஆண்டவரை விரட்டியடித்த வெஞ்சமர்த் தளபதி. மார்க்சையும் லெனிணையும் தன் கண்களாகக் கருதியவர். அவரால் பெருமை பெற்றது வியட்நாம் நாடு. போராட்டத்திற்கு அது புகுந்த வீடு!

வளம் குறைவென்றாலும் களம் பல கண்டிருக்கிறது. போரும் போராட்டமும், காரும் கழனியுமானது அங்கே! வறுமையிற் செம்மையே வாழ்க்கை முறையானது வியட்நாமில்.

உலகில் போராட்டப் யூமிகள் பல! புரட்சியின் சிறப்புக்கள் பல வியட்நாமில் உள!

வியட்நாம் வரைபடம்

வியட்நாம்

சிறியதும் பெரியதுமாக ஏறத்தாழ இருநூறு நாடுகளைச் சுமந்து கொண்டு உலக உருண்டை சுழன்று கொண்டிருக்கிறது. இவற்றில் எந்தவொரு நாட்டையும் ஒரே மரபு ஆண்டு வந்ததாக வரலாறு கூறவில்லை. வலிமை மிக்கவன், ஆற்றல் குறைந்தவனை அகற்றிவிட்டு முடியைத் தன் தலைக்கு மாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றான். வல்லவர் போட்டியால் மரபு வரலாறு மாற்றங்களைச் சந்தித்து வந்திருக்கிறது. நிலக்கூறு எதுவானாலும் ஆட்சியில் மாற்றம் என்பது தவிர்க்க முடியாததே. மரபு மாற்றம் செய்வதில் ஏழை நாடு, பணக்கார நாடென்ற பாகுபாடின்றிக் காலம் கறாராக இருந்திருக்கிறது. வியட்நாம் நாடும் மாற்றத்திற்கு விதிவிலக்கன்று. அங்கும் மணிமுடி தலைக்குத் தலை தாவிக்கொண்டிருந்தது.

நூட்டின் கூழல்

வானத்தில் மேகங்கள் வரைந்து காட்டும் ஓவியத்தைப் போன்று, நிலப்படத்தில் நாடுகளின் வரைபடங்கள்! உலக உருண்டையைச் சுழற்றிப் பார்த்தால், தென்கிழக்கு ஆசியாவில் சீனாவை ஒட்டியுள்ள நிலப்பகுதிகள் தெரியும். தாய்லாந்து, கம்போடியா, லாவோஸ் என்னும் நாடுகள் தோழிகளைப் போன்று ஒன்றையொன்று தழுவிக்கொண்டிருக்கும். தென் சீனக் கடற்காற்றை வாங்கிக் கொண்டு, உழவின்போது கலப்பையின் கூர் பட்டுச் சிதைந்த மண்புழு தோற்றத்தில் காணப்படும் நீண்ட நிலப்பகுதிதான் வியட்நாம். இந்தப் பகுதிக்கு இந்தோசீனா என்பது இன்னொரு பெயர். சீனா அண்டை நாடு. அது பின்னொட்டாக இருக்க, 'பகுதி'யைப் போன்று முன் நிற்கும் 'இந்தோ'வுக்குக் காரணம்? இருக்கிறது!

இந்தியர் வியட்நாமில் அடிவைக்க வேண்டுமானால், தரைவழியாயின் மியான்மர், கம்போடியா, லாவோஸ் ஆகிய நாடுகளைத் தொட்டுக் கொண்டதாம் செல்ல: வேண்டும். நீர்வழி எனில், வங்கக் கடலையும், தென் சீனக் கடலையும்

நீந்தி வர வேண்டும். எந்த வழியிலோ இந்தியர்கள் ஒரு காலத்தில் தாய்லாந்து, லாவோஸ், கம்போடியா, வியட்நாம் நாடுகளோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். வணிகத் தொடர்பும், வாழ்க்கைத் தொடர்பும் 'இந்தோ' என்ற முன்னொட்டாகிக் காரணப் பெயராக இந்தோசீனா என்று முகிழ்த்திருக்கிறது. வரலாற்று வரிகளோ, ஆண்ட பரம்பரையில் தொடங்கும் ஆதாரங்களையும் முன்வைக்கின்றன.

கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தொடங்கி, ஆறாம் நூற்றாண்டு முடிய ஃபுனான் என்ற மரபைப் போன்றே சாம்பா பேரரசும் வியட்நாமை ஆண்டு வந்திருக்கின்றது. சாம்பா மரபினர் இந்துக்களாக இருந்திருக்கின்றனர். இந்தியக் கலை, பண்பாட்டில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களான இவர்கள், சமற்கிருத மொழியையும் போற்றி வந்திருக்கின்றனர். இந்தியாவிலிருந்து மதகுருக்களும், கல்வியாளர்களும் வியட்நாமின் 'டாநாங்'கைச் சுற்றிக் குடியேறி இருந்தார்கள்.

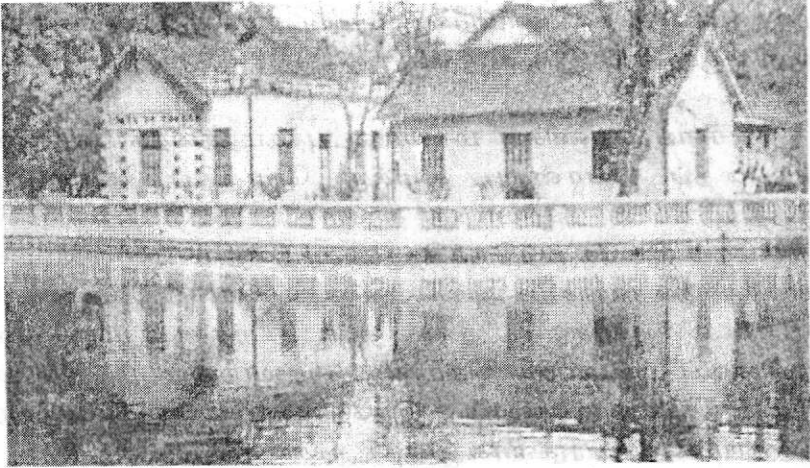
சீனப் பயணிகள் மகாயான புத்தமதத்தைக் கொண்டு வந்ததைப் போன்று, கிழக்கு நோக்கிப் பயணித்த இந்தியர்களின் வழியாகத் தரவாடா என்ற ஹீனயான புத்தமதம் இங்கே வந்திருக்கிறது. மதத்தை மட்டுமல்லாமல், மருத்துவத்தையுங்கூட அங்கே எடுத்துச் சென்றிருக்கின்றனர். தமிழகச் சித்தர்களும், சீனக் கன்பூசியர்களும் மருத்துவ அறிவைப் பரிமாறிக் கொண்ட வரலாற்றையும் இங்கே இணைத்துப் பார்க்கலாம். இந்தோசீனா என்று பெயர்வர இவையும் காரணங்களாக இருந்திருக்கலாம்.

கதைவழிக் காரணமாக அல்லாமல், வரலாற்று வழியிலான காரணங்களைப் பொதுவாக மக்கள் பேசுவதில்லை. ஆசிய நிலக்கூறில் கிழக்கு, தென்கிழக்கு நாடுகளுக்கிடையில் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வணிகத் தொடர்பும், மதத் தொடர்பும் இருந்திருக்கிறது. அப்படி இல்லையென்றால் வடஇந்தியாவில் தோன்றிய புத்த மதம் சீனம், சப்பான், கொரியா, வியட்நாம், இலங்கை, பர்மா என்றழைக்கப்பட்ட மியான்மர் போன்ற ஆசிய நாடுகளில் எல்லாம் நிலைபெற்றிருக்க முடியாது.

வியட்நாம், தமிழகத்தைப் போன்றே வேளாண்மையை முதன்மைத் தொழிலாகக் கொண்ட நாடு. காவிரி பாயும் தஞ்சைப் பகுதியில் நெல் பயிரிடுவதைப் போன்று மேகாங் படுகைப் பகுதியில் அங்கும் நெல் பயிரிடப்படுகிறது. மக்களின் வாழ்க்கைத் தரமும், கலை, பண்பாடுகளும் நம்மவர்களோடு ஒத்திருக்கின்றன.

காரணமின்றிக் காரியமில்லை. எல்லாப் பெயர்களுக்கும் காரணமிருக்கும். வியட்நாம் இந்தோ சீனாவாக அழைக்கப்படவும் பல காரணங்களைப் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கிறது வரலாறு.

எளிமையின் இலக்கணம்

வியட்நாம் குடியரசுத் தலைவர் மாளிகை

மன்னர் மரபின் தோற்றுவாய்

உலக நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் முடியாட்சியாக அரும்பி, குடியாட்சியாக மலர்ந்தவைதாம். மூளைத்தனத்திலிருந்து குடியாட்சி மலர்ந்ததைப் போன்று, துணிச்சல், உடல்வளம், உழைப்பு, முனைப்பு என்னும் மூலதனத்தைக் கொண்டு முடியாட்சி தோன்றியது. தலைவனாக இருந்தவன்தான் மன்னனாக மாறினான். ஒரு குழுவுக்கு என்று தோன்றிய தலைவன், வழிகாட்டிய வல்லமையால் கூட்டத்திற்கு என்றாகி, அணிக்கு உயர்ந்து, பின்னர் நாட்டிற்கே என்று ஏற்றம் பெற்றான்.

தலைவன் தன்னை அடையாளம் காட்டிக் கொள்ளத் தலையில் பறவைகளின் வண்ண இறகுகளைச் செருகிக் கொண்டான். காலம் தலைவனை மன்னனாக மாற்றிய போது, இறகுகளின் எழிலுக்கும் மேலாக, முடியை உருவாக்கிச் சூட்டிக் கொண்டான். அடையாளத்திற்கு என்று தோன்றியது அழகுக்கும் என்று மாறியது.

மக்கள், தன்னை மதிக்கும் எல்லையை மீறித் துதிக்கத் தொடங்கியபோது, புகழ்ச்சி என்னும் போதை ஏற்றிய இன்ப உணர்வு அவனுள் மாற்றங்களை உருவாக்கிற்று. மற்றவர்களுக்காக என்றிருந்தவன், தனக்காக மற்றவர்கள் என்று எண்ணத் தலைப்பட்டான். மக்களைப் பாதுகாக்கத் தோன்றிய தலைவன், தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள மக்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டான். கொடி, குடை, படை என்று அலங்கார அடையாளத்தோடு, அரண்மனை, அந்தப்புரம் என்று சொந்த நலனுக்குச் சூழலை ஏற்படுத்திக் கொண்டான். கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தபோது, காவலன் இறைவனான விடை கிடைத்தது.

தன்னலம் தலையெடுத்தபின், மன்னனின் சொல் கட்டளையானது; செயல் ஆட்சி என்றானது. குடும்பமே கோலோச்சும் முறை வந்தது. மன்னர் மரபு தோன்றத் தொடங்கியது. திறமையில் பிறந்த தலைமை, மரபாக மாற்றம் பெற்றது. சொந்தம், சொத்து என்ற நிலைமை முற்றித் திறமை

இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், மகனுக்கே உரிமை என்ற நடைமுறை முன்னுக்கு வந்தது. அடிப்படை மாற்றம் ஏற்பட்டபோதும், ஏன்? எதற்கு? என்றெல்லாம் வினா எழுப்பும் விழிப்புணர்ச்சியைப் பழுதாக்கிவிட்டு, மக்கள் மரபு வழியை ஏற்றுக் கொண்டனர். மக்கள் மனத்தில் அடிமைப் பண்பு அரும்பத் தொடங்கியது. தொண்டனாகத் தொடங்கிய ஒரு நடைமுறை, மக்கள் தெண்டனிடத்தக்கவனாக உயர்ந்தது. பழக்கம் மக்களைப் பணிவுக்கு ஆளாக்கிவிட்டது. மன்னர் மரபின் படிநிலை வளர்ச்சி இது.

வியட்நாம் நாட்டை நோ (Nga) மரபினர் தொடங்கிக் குயென் மரபினர் முடிய, பதினொரு மரபினர் ஆயிரமாண்டு காலம் ஆண்டு வந்திருக்கின்றனர். இவர்களுள் லீ, குயென் மரபுகள் ஒவ்வொன்றும் இருநூறாண்டு காலம் ஆட்சி செய்திருக்கின்றன. கடைசியாக ஆண்ட குயென் மரபில் மட்டும் பதின்மூவர் தலையில் மணிமுடி ஏறி, இறங்கி இருக்கிறது. இவர்கள் காலத்தில்தான் பிரெஞ்சு ஆட்சிக்குக் கால் நடப்பட்டது. 1847-ஆம் ஆண்டில் வியட்நாம் நிலத்தில் பிரெஞ்சு ஆட்சி துளிர் விட்டது. அந்த ஆட்சியை எதிர்த்துப் பலர் போரிட்டனர். ஆனால் முடிவுரை எழுத ஹோ சி மின் பிறக்க வேண்டியிருந்தது.

வேளாட்டியுள்

ஒரு நூற்றாண்டு இரு நூற்றாண்டல்ல, பத்து நூற்றாண்டு காலம் அண்டை நாடான சீனப் பிரபுக்களின் பிடியிலும் வியட்நாம் இருந்திருக்கின்றது. அந்தக் காலத்திலும், ஐரோப்பியர் வந்த காலத்திலும் அயலார் ஆட்சிக்கு எதிர்ப்பு இருக்கவே செய்தது. வலிமைக்கெதிராக எளிமை கனைத்துக் கொண்டதான் இருந்தது. கனைப்பையும் தாண்டி வாள் ஏந்தியதாகவும் வரலாறு கூறுகிறது.

நசுக்கப்படும் எறும்பு கடிக்காமல் இருப்பதில்லை. கடித்த எறும்புகளை பிழைக்க விடுவதும் இல்லை. சீனப் பிரபுக்களின் ஆட்சியையும் எதிர்க்கத்தான் செய்தனர் வியட்நாமியர்.

வியட்நாமின் சிவப்பு நதி பாயும் பகுதி வளமானது. பருவப் பெண்களின் செழிப்பும் கொழிப்பும் இளைஞர்களைச் சுண்டி இழுப்பதைப் போன்று, ஆட்சியாளர்களின் தன்வயப்படுத்தும் (ஆக்ரமிப்பு) ஆசைக்கு, அண்டை நாட்டின் வளங்கள் தூது விடுவது வழக்கம். சிவப்பு நதி டெல்டா பகுதி சீனர்களுக்குத் தூது விட்டது. விளைவு?

கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் சீனர்கள் சிவப்பு நதியோரப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். இந்தியாவில் அயலார் நுழைவுக்கு என்னென்ன காரணங்கள் ஏந்தாக இருந்தனவோ, அத்தனையும் அங்குமிருந்தன. உட்பூசலும் ஒற்றுமையின்மையும் அயலார் நுழைய அழைப்பு விடுத்தன. சிறிது சிறிதாக அலுவலர்கள், கல்வியாளர்கள் என்று சிவப்பு நதிப் படுகைப் பகுதிகளில் சீனர்களின் குடியிருப்புக்கள் தோன்றத் தொடங்கின.

காலூன்றிய சீனர்கள் தங்கள் நிலையை நிரந்தரப் படுத்திக் கொள்ள அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டனர். தங்களுடைய பண்பாடு, கலை, கல்வி என்று ஒவ்வொன்றாக உள்ளே நுழைத்தனர். வியட்நாமின் தனித்தன்மையைத் தகர்த்தெறிந்துவிட்டு, சீனாவின் அங்கமாக்க முயன்றனர். தங்கள் அடையாளம் அழிக்கப்பட்டபோதுதான் மண்ணுக்குரியவர்களின் மான உணர்வு மயக்கம் தெளிந்து கண் விழித்தது. எதிர்ப்புக் களைப்பு எதிரொலித்தது.

வீர சங்கையர்

கி.பி. 40-ஆம் ஆண்டு, சீன எதிர்ப்பு முனகல் மறைந்து முழக்கம் கேட்கத் தொடங்கியது. டுருங் (Trung) சகோதரிகள் சீனத்துப் பூனைக்கு மணிகட்ட முன்வந்தனர். அவர்களுக்குத் துணை நின்ற வியட்நாமிய தலைவர் ஒருவரைச் சீனர்கள் தூக்கிலிட்டுக் கொன்று விட்டனர். அந்தக் கொலை, மக்களை வெகுண்டெழச் செய்துவிட்டது. கொல்லப்பட்டவருடைய மனைவியும், தங்கையும் சீண்டப்பட்ட சிறுத்தைகளாயினர். சீனர்களைப் பழிவாங்கச் சினந்தெழுந்தனர்.

தன்னிலும் வலுவானவர்களைத் தந்திரத்தால் வெல்ல வேண்டும். அல்லது, தக்க துணையைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவது முறையைத் தேர்ந்தெடுத்தனர் பெண்கள். மலைப் பகுதிகளில் வாழ்பவர்களுக்கு மறவுணர்வு மிகுதி. நீதிக்குப் போராடும் நெஞ்சுரம் கொண்டவர்கள் அவர்கள். உதவி கேட்கத் தகுதியானவர்கள் அவர்களே என முடிவு செய்தனர்.

மலைப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த பழங்குடித் தலைவர்களைச் சந்தித்துத் தங்களுக்கும் நாட்டுக்கும் நேர்ந்த இன்னல்களை எடுத்துரைத்து உதவி கோரினர். வீரம் விளைந்த நெஞ்சில் ஈரம் இருக்கும். பெண்களின் நிலை கேட்டு இரங்கிய பழங்குடித் தலைவர்கள், உதவ ஒப்புக் கொண்டனர்.

உள்நாட்டு மக்களின் உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்பிப் படை திரட்டினர்; போர் தொடுத்தனர். மடையுடைத்து வரும் வெள்ளமென மக்கள் படை திரண்டு வருவதைக் கேட்டு மிரண்ட சீன ஆளுநர், பிழைத்தால் போதுமென ஓட்டமெடுத்தார்.

பெண் சிங்கம் பாய்ச்சலில் பின்தங்குவதில்லை. குட்டிகளுக்காக எட்டடி பாயும் ஆற்றல் அதற்குண்டு. பெண் சிங்கங்களிடம் சிக்கிய சீன எருமைகள் சின்னா பின்னப்பட்டுப் பின்வாங்கின. பழிவாங்கத் துடித்தவர்களோடு இணைந்து போராட்டத்திற்குத் தலைமை ஏற்ற ஒருங் அக்காள் தங்கையரின் போர்த்திறம் மண் பிடித்த சீனர்களின் ஆசைத் தேரின் அச்சை முறித்து வீழ்த்தியது.

வெற்றி பெற்ற ஒருங் சகோதரிகள் தங்களைத் தாங்களே அரசிகளாக அறிவித்துக் கொண்டனர். வெற்றியின் பயனை விடாமல் துயக்கத் துடிப்பது வீரர்களின் பழக்கம். முடியாட்சியில் அன்று நடந்ததுதான் இன்றும் குடியாட்சியில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தேன் கூட்டை அழித்தவர் புறங்கையை நக்குவார் என்பது பழமொழி. ஒருங் அக்காள் தங்கையர் அரியணை மாட்சி ஆயுள் நீண்டதாக இல்லாமற் போனதுதான் அவலம்.

அடிபட்ட புலி பாய்வதற்காகவே பதுங்குமென்பர். அப்படித்தான் ஆனது அங்கு! தோற்றோடிய சீனர்கள் ஓய்ந்து

போய்விடவில்லை. படை பலத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டு மீண்டும் வலிமையுடன் தாக்குதல் தொடுத்தனர். வெற்றிக்கு வீரத்தோடு படைவலியும் வேண்டுமே! பானர்மேன் படை முன் பாஞ்சாலங்குறிச்சியானது டுருங் சகோதரிகளின் போராட்ட பூமி. வீழ்ச்சி அவர்களை நோக்கி விரைந்து வந்தது. பகைவர்களிடம் பிடிப்பட்டுச் சிறுமைப்படுவதைவிட இறப்பதே மேல் என எண்ணினர் இருவரும். ஹாட்காங் நதியில் வெள்ளம் பொங்கிப் புரண்டோடியது; இரண்டு பெண் புலிகளை இழுத்துக் கொண்டு. ஆம்! வீரப் பெண்கள் இருவரும் மாற்றான் கைதொட இடங்கொடுக்காமல் நதியில் குதித்து உயிர் துறந்தனர். வியட்நாம் வரலாற்றில் ஒரு போராட்டம் பனி மூடிய பசலாகப் போய்விட்டது.

சீன ஆட்சி

பத்தாம் நூற்றாண்டில் சீனாவை ஆண்டு வந்த 'டாங்' மரபு சீரழிந்தது. ஆளும் வர்க்கத்தினருக்கு ஏற்ற இறக்கம் இயல்பானதுதான். பழம் என்றால் நாளானால் அழுகுவதும் இயல்புதான். பலங்குன்றியவர் என்று தெரிந்து விட்டால், தள்ளாதவனும் துள்ளி எதிர்ப்பான். வியட்நாம் மக்கள் சீன ஆட்சிக்கு எதிராகப் புரட்சி செய்தனர். பாக் டாங் நதிக்கரைப் போரில் சீன ஆட்சிக்குக் கல்லறை கட்டப்பட்டது. கோ குயென் திறத்தால் கி.பி. 938-இல் சீனர்களின் ஆயிரமாண்டு கால ஆட்சி வியட்நாமை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டது.

கோ குயென் மறைவுக்குப் பின்னர், இங்கும் ஆட்சி சரிவைச் சந்தித்தது. சட்டம் ஒழுங்கு கட்டுக் குலைந்தது. இதனைத் திருத்த வேண்டுமென்ற எண்ணமும், தன்முனைப்பும் ஒருவரிடம் மட்டில் தலையெடுத்தன. அந்த முனைப்பாளர்தான் தின் போ லின். குழம்பிய குளத்தில் மீன் பிடித்ததைப் போன்று, கட்டவிழ்ந்து கிடந்த வியட்நாமுக்குத் தானே காவலன் என்று அறிவித்துக் கொண்டார். வாய்ப்பைச் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வது எல்லாராலுமா இயல்கிறது?

பிழைக்கத் தெரிந்த தின் போ லின், டுருங் சகோதரிகளுக்கு ஏற்பட்ட நிலைமை தனக்கு வரக்கூடாதென்னும் எச்சரிக்கை உணர்வோடு, சீன அரசுடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார்.

சீனாவுக்கு அடங்கி ஆட்சி செய்யத் தொடங்கினார். கப்பம் கட்ட ஒப்புக் கொண்டு விட்டால் பகையுணர்வு புகையாது எனக் கணக்குப் போட்டுக் காய் நகர்த்தினார் தின் போ லின்.

மன்னர் என்ற பெயரில் ஒரு வியட்நாமியர் ஆட்சி செய்தாலும், அவர் சீன அரசுக்குக் கைகட்டியாகவே இருந்தார். கட்டுப் போட்ட காயம் கண்ணுக்குத் தெரியாதிருக்கலாம். ஆனால் இல்லை என்றாகிவிடுமா? தின் போ லின் ஆட்சியும் அதிக நாள் நீடிக்கவில்லை. வீரத்தை விற்று ஆட்சி அதிகாரத்தை வாங்கிய தின் போ லின்னுக்கு எதிர்ப்பு இல்லாமற் போகுமா? இவரை லி டாய் ஹாங் ஆட்சிக் கட்டிலிலிருந்து விரட்டியடித்து, தன் வழி புதிய மரபு தோன்ற அடித்தளமிட்டார். பழுத்த இலை விழுந்து, துளிர்ந்த இலை எழுவது வியட்நாம் அரசு மரத்தில் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது.

திகழ்ந்து குன்று

இமய மலைக்கு வடக்கே உள்ள சீனாவின் மேற்கு எல்லை மங்கோலியா. அந்நாட்டின் பெயர் விளங்கச் செய்த போர் மறவன் குப்லாய்க்கான். பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் சீனாவுக்கு இவன் 'சிம்ம சொப்பனம்'. படையெடுப்பின் மூலம் சீன மண்ணைச் சிவப்பு நிறமாக்கியவன். தன் போர்த் திறமையால், எதிர்த்தவர்களைத் தோற்கடித்து வெற்றி வீரனாக வலம் வந்த காலத்தில், சாம்பா பகுதியின்மீது தாக்குதல் நடத்த விரும்பினான். வியட்நாம் நிலத்தைத் தாண்டிச் சென்றால் சாம்பா மீது தாக்குதல் நடத்தலாம். சீனாவை வென்று விட்ட மனத்துணிவில் வியட்நாம் எல்லைக்குள் நடக்கத் தனக்குத் தகுதியும், உரிமையும் இருப்பதாக அந்த நாட்டில் கால் வைத்தான். இந்த அத்துமீறலை அனுமதிக்க மறுத்தனர் வியட்நாமியர். ஆனால், மங்கோலியன் வியட்நாமியரின் எதிர்ப்பைக் கண்டு அஞ்சவில்லை. ஏளனமாய்ச் சிரித்து அலட்சியப்படுத்திய குப்லாய்க்கான் தன்னுடைய படையினரை வியட்நாம் வழியாகச் சாம்பா பகுதிக்குச் செல்ல ஆணையிட்டான்.

நுகத்தடியையே நொறுக்கி விட்டோம், வியட்நாம் நமக்கு வெற்றிலைக் காம்பு என்ற மனத்துணிவில், தன் படையை ஏவினான் குப்லாய்க்கான். எண்ணிக்கையில்

குறைந்த வியட்நாமியர் டிரான் ஹூங் தாவோ தலைமையில் குப்லாய்க்காணை எதிர்த்தனர். வெற்றி வீரத்தின் பக்கந்தானே சாயும். வியட்நாமியரின் வீரத்தில் உரிமையும் கலந்திருந்ததால் குப்லாய்க்காணைப் பின்னடையச் செய்து மங்கோலிய நிலத்திற்கே திருப்பி அனுப்பினர்.

கதிர் மேற்கே விழுந்தாலும் கிழக்கில் எழுந்தே தீரும் என்பது நியதி. போரில் தோற்றவர்கள் எல்லாம் ஓய்ந்து விடுவதில்லை. பாய்ச்சலுக்கான இடைவெளியைக் கணக்கிட்டுப் பின்வாங்கும் வேங்கையைப் போன்று காலங்கருதியும், கலன்களைக் கருதியும் காத்திருந்து போர் தொடுப்பது களங்கண்டவர்களின் இயல்பு. அந்த இலக்கணப்படி பின்வாங்கிய குப்லாய்க்கான் மேலும் மூன்று இலட்சம் படைவீரர்களோடு வியட்நாமுக்குள் நுழைந்தான். டிரான் ஹூங் தாவோ, எதிரியின் படையை நெடுந்தொலைவு ஊடுருவ வழி விட்டான். நீர்வழியைக் கடக்கக் குப்லாய்க்கானின் படகுகள் அணிவகுத்துச் சென்றன. அலைகள் மிகுந்த நேரம். சரியான சூழலுக்காகக் காத்திருந்த தாவோவின் வியட்நாமிய வீரர்கள், எதிரிப் படையினரைச் சுமந்த படகுகள் பாக் டாங் ஆற்றில் மிதந்து சென்று கொண்டிருந்த நேரம் பார்த்து மிக்க துணிச்சலோடும், தந்திரமாகவும் மங்கோலியப் படைகளையும், படகுகளையும் தாக்கி வெற்றி பெற்றனர்.

போரில் வெற்றி காண உடற்றிறம், பயிற்சி, மனஉரம் எவ்வளவு இன்றியமையாதனவோ அதற்குச் சற்றும் குறைவற்ற சூழ்ச்சித் திறமும் வேண்டும். ஒரு படையின் வெற்றி தோல்விகளை உறுதி செய்வது இந்தச் சூழ்ச்சித் திறமே! குப்லாய்க்கானின் தோல்வியை உறுதி செய்தது டிரான் ஹூங் தாவோவின் சூழ்ச்சிதான். போர் வரலாறுகளைப் புரட்டிப் பார்த்தால் வெற்றிக்கு வீதி சமைத்தது சூழ்ச்சி என்பது புலப்படும்.

போரின் வெற்றியை வீரர்கள் தாம் ஈட்டித் தருகின்றனர். என்றாலும், அந்த வெற்றியின் வழிகாட்டியாவது 'வியூகம்' எனப்படும் போர்த் தந்திரமே! படை நடத்துவோரிடம் தந்திரம் இருந்தால்தான் தம் திறம் எடுபடும். வியட்நாமிய தளபதிகளின் தந்திரமும், மறவர்கள் தம் திறமும் எடுபட்டன. வெற்றி, குழந்தையைப் போன்றது. தாயைத் தவிர, மற்றவர்களிடம்

நிலையாகத் தங்கியிருக்காது. தாவிக் கொண்டே இருக்கும். தமிழ் நாட்டு அரசியலில் கருத்து மாறுபாடு கொண்டு, புதுப்புதுத் தலைவர்கள் தோன்றுவதைப் போன்று வியட்நாமில் புதுப்புது மரபுகள் மலர்ந்து கொண்டும் மறைந்து கொண்டுமிருந்தன.

சீனாவுட்கு வீ ௨௨௩

கி.பி. 1400. டிரான் மரபுக்கு அஃது இலையுதிர் காலம். ஹோ குய்லி இந்த மரபின் மறைவுக்குக் காரணமானார். நல்லவருக்கு நால்வர் என்றால் அல்லவருக்கு நாற்பது பேர் துணை. அரசியலில் ஈடுபட்டவர்கள் எங்கும் எப்போதும் தனியாளாக இருப்பதில்லை. டிரான் மரபுக்கு முடிவுரை எழுதப்பட்டாலும் நன்றியுள்ள சிலர் அதன் பெயர் கூற இருக்கத்தாம் செய்தனர். அவர்களும், பகையாளிகளாகப் பழிவாங்கக் காத்திருந்த காம்ப் மரபினரும் வியட்நாமில் ஊடுருவ சீனாவுக்குத் தூது விட்டனர்.

போர்ச்சுணம் என்பதும் ஒரு போதையே. எல்லோருடைய மனத்திலும் அசோகனுடைய இரக்கம் சுரப்பதில்லை; மண்ணாசை மரிப்பதில்லை. தைல மரத்தை வெட்ட வெட்ட ஒன்றுக்குப் பத்தாகத் துளிர்ப்பதைப் போன்று, தோல்வி அழுக்கைத் துடைத்துக் கொண்டு, வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போது வாரி எடுத்துக் கொண்டு எழும். சீனா மீண்டும் அப்படித்தான் எழுந்தது. 1407-இல் சீனக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வியட்நாம் நாடு வீழ்ந்து பட்டது.

தோற்றோடியவர் கையில் மீண்டும் நாட்டைக் கொடுத்தால் கொடுங்கோன்மை கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். வியட்நாமில் சீன ஆட்சி ஏற்பட்டதும் மக்கள் மீது வரிச்சுமை கூடுதலாக ஏற்றப்பட்டது. அடிமை வேலைமுறை அரங்கேற்றப்பட்டது. நாட்டின் பழங்கலைப் பொருட்களோடு அறிஞர்களும் சீன நாட்டிற்குக் கடத்திச் செல்லப்பட்டனர். ஈடுசெய்ய முடியாத பண்பாட்டுச் சரிவு ஏற்பட்டது. இதைப்பற்றிக் குயென் டிராய் என்ற கவிஞன் எழுதியது.

“கிழக்குக் கடல்நீர் முற்றும் வற்றுமளவு எடுத்துக் கழுவினாலும், சீனர்களின் கொடுமைக் கறையை, மக்களிடம் ஏற்படுத்திய வெறுப்புணர்வை மாற்ற முடியாது. தென் மலையில் விளைந்துள்ள மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட அவ்வளவு தாள்களையும்

பயன்படுத்தினாலும், அவர்கள் செய்துள்ள குற்றங்களை முழுமையாக எழுதி முடிக்க இயலாது”.

எவ்வளவு மனக்குமுறல்! நெஞ்சு நெகிழும் ஆறாப் புண்! அடிமைப்படுவதன் அவலங்களை அளவிட முடியாது என்பதற்குக் கவிஞர் குயென் டிராயின் இந்த வரிகள் போதுமே!

செல்வர்களையும், செல்வாக்கானவர்களையும் கைக்குள் வைத்துக் கொள்வதில் அரசுகள் அதிக கவனம் செலுத்துவதுண்டு. அமெரிக்காவுக்கு இது கூடுதல் குணம். அறிவாளிகளையும், ஆற்றலாளர்களையும் உலக நாடுகளில் எங்கிருந்தாலும் அழைத்து நண்பர்களாக்கிக் கொள்ளவும், குடியுரிமை கொடுத்துத் தம்மவர்களாக்கிக் கொள்ளவும் அது சுணங்கியதில்லை. இச்செயல் அமெரிக்காவின் பெருமைக்குத் துணை சேர்த்து வருவதைக் கவனித்தவர்களும், கற்றவர்களும் அறிவர். அறியாமையைப் பயிரிடும் நாட்டில், கட்சிகளிடையே வாக்கு வாங்குவதற்கு வல்லவர்களை மட்டில் இப்படித் தம்பால் ஈர்த்துக் கொள்ளும் பழக்கம் உண்டு. அறிஞர்களை அவர்கள் ஒருபொருட்டாக மதித்துத் தம்மவராக மாற்றிக் கொள்வதில் ஆர்வம் காட்ட மாட்டார்கள். எவரும் தம்மை விஞ்சிவிடக் கூடாதென்ற தற்காப்பு எண்ணமே இதற்குக் காரணம்.

புது ஊரூ

அன்றாண்ட சீன அரசுக்கும் இப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருந்திருக்கிறது. இல்லையென்றால் லீ லோய் என்பவரை அரசு தன்பக்கம் ஈர்க்க முயன்றிருக்குமா?

லீ லோய் புகழ்பெற்ற குடும்பத்தில் பிறந்த வியட்நாமியர். ‘தான் ஹோவா’ மாகாணத்தில் உள்ள ‘லாம் சன்’ என்ற சிற்றூர்தான் அவர் பிறப்பிடம். கஜானா காசை எடுத்து வாக்கு வங்கிக்கு வழங்கியவரல்லர் அவர். ஏழைகளுக்குத் தாம் ஈட்டிய பொருளை நல்கிப் பெரும்புகழ் பெற்றவர். மக்கள் மதித்த செல்வந்தர். இவரைத் தனதாட்சிக்குத் துணையாக்கிக் கொள்ளும் தன்னலக் கருத்தில் அரசின் ஒன்பது முதன்மைப் பதவிகளில் ஏதேனும் ஒன்றை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கோரி

அரசு அவரை அழைத்தது. வான் கோள்களைப் போன்று அந்தநாள் சீன அரசில் முக்கிய பொறுப்பாளர்களாக ஒன்பது பேர் இருந்தனர். சீனர்களிடமும் ஒன்பது உறவு வைத்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறது.

சீன ஆட்சியின் அழைப்பை லீ லோய் ஏற்கவில்லை. மாறாக, தானே ஓர் அமைப்பை உருவாக்கத் துணிந்தார். கி.பி. 1418-இல் இது 'லாம் சன்' எழுச்சி எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. கிராமங்களில் எல்லாம் பயணம் செய்து, சீன ஆட்சிக்கெதிராக மக்கள் கருத்தை உருவாக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டார். பல தோல்விகளைச் சந்தித்தாலும், தன் முயற்சியைக் கைவிடாது தொடர்ந்தார். விடாப்பிடியாகப் பத்தாண்டு காலம் போராடி 1428-இல் சீனாவுக்கு எதிரான வெற்றியை லீ லோய் பெற்றுத் தன்னை மன்னராக அறிவித்துக் கொண்டார். பெற்ற வெற்றி மூலம் மறைந்த லீ மரபு மீண்டும் ஆட்சிக்கு வந்தது. லீ லோய், நாட்டின் மிகப்பெரும் வீரராக மக்களால் போற்றப்பட்டார்.

லீ லோய், சீனத்திற்கு எதிராக வெற்றி பெற்றபின், அவருடைய படைத் தோழரும், சிறந்த கல்வியாளருமான குயென் டிராய் தனது புகழ்பெற்ற பிரகடனத்தை எழுதினார். இது வியட்நாம் மக்களின் விடுதலை உணர்வைத் தூண்டி உசுப்பிவிடும் எழுச்சிக் குரலாக விளங்கியது. அதில் ஒரு துளி :-

“நெடுங்காலத்திற்கு முன்னரே வியட்நாமியர் தன்னாட்சியும் கலைப் பண்பாடும் கொண்ட தனிநாடென்பதை நிலைநாட்டியிருக்கின்றனர். நாங்கள் எங்களுக்கென்று மலைகளையும், ஆறுகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும், நடைமுறைகளையும் கொண்டிருக்கின்றோம். இவை எங்களுக்கு வடக்கேயுள்ள அயல் நாட்டினரிடமிருந்தும் வேறுபட்டவை. நாங்கள் சில வேளைகளில் பலவீனமானவர்களாக இருந்திருக்கின்றோம்; சில நேரங்களில் ஆற்றலாளர்களாக விளங்கியிருக்கின்றோம். ஆனால், எந்தக் காலத்திலும் நாங்கள் வீரம் குன்றிக் கோழைகளாக இருந்ததில்லை”.

குவான் டிராய் கூற்றில் மிகைக் கலப்பு இல்லை. அயலார் ஆதிக்கத்தை அவர்கள் தங்கள் எளிமையால் அடங்கி அங்கீகரித்தார்கள் இல்லை. கருங்குருவி காக்கைகளை எதிர்ப்பதைப் போன்று எதிர்த்துப் போராடி வந்திருக்கின்றனர்.

பிற்கால லீ மரபினர் 1524 வரை தன்னாட்சி புரிந்த காலத்தில் பல நல்ல திட்டங்களையும், மாற்றங்களையும் அறிமுகப்படுத்தினர் என்றாலும் 1524க்குப் பின்னர் 1788 முடிய கட்டுப்பட்ட, கப்பம் கட்டும் ஆட்சியாளர்களாக அம்மரபினர் நீடித்தனர்.

பதினேழு, பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வியட்நாம் வடக்கு, தெற்கென டிரின் செல்வந்தர்களாலும், குயென் செல்வந்தர்களாலும் பிரித்துப் பங்கிட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இங்கே ஜமீன்தார்களாக இருந்து குடிமக்களைக் கட்டுப்படுத்திச் செல்வத்தோடும், செல்வாக்கோடும் விளங்கினார்களே அப்படி, அந்நாட்டுச் செல்வந்தர்களும் மேலாண்மை பெற்று விளங்கினர். வடக்கே இருந்தவர் லீ மரபைச் சார்ந்தும், தெற்கே இருந்தவர்களும் ஒப்புக்கு அம்மரபையே தாங்களும் ஏற்றுக் கொண்டு கட்டுப்பட்டவர்கள் போலும் இருந்து வந்தனர்.

ஆசை யாரை விட்டது? அங்கும் ஒருவர் மண்மீது மற்றவருக்கு நாட்டமிருந்தது. தனது ஆணையின் பரப்பை அதிகரித்துக் கொள்ள வலுத்தவனும், தற்காத்துக் கொள்ள இளைத்தவனும் பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். குயென் செல்வர்களின் நிலத்தில் ஊடுருவ டிரின் செல்வந்தர்கள் அடிக்கடி முயன்று வந்திருந்தனர்.

அயலர் உருகை

ஆட்சியாளர்களின் ஆதரவிருந்தால் எதுவும் வளரும். அங்குப் புத்த மதம் வளர்ந்தது. டிரின் மற்றும் குயென் செல்வந்தர்கள் இருதரப்பினருமே புத்த மதத்தைப் போற்றி வளர்த்தனர். மதத்திலும் கலப்புச் சேர்த்தான் செய்தது. மூதாதையர் வணக்கம், அணிமிசம் மற்றும் தாவோயிசம் என்னும் கலப்பான புத்தம் அங்கே பின்பற்றப்பட்டது. பங்காளிகள் பகைதான் அயலார் நுழைவுக்கு வாயிலைத் திறந்துவிடுவது. உதவுவதுபோல் வருவதும், ஒவ்வாரு அடியாக வைத்து நுழைவதும் மேற்கத்தியர் வழக்கம். வியட்நாமியரும் அயலார் நுழைவுக்குக் கதவைத் திறக்கக் காத்திருந்தனர்.

அறிவு வேட்கையும், புதுமை நோக்கும் கொண்ட சிலர், அன்று அச்சப் போர்வையை அகற்றிவிட்டுக், கலங்கள் வழியாகவும், கால்நடை வழியாகவும் நெடும் பயணத்தை

மேற்கொண்டிருந்தனர். சீனப் பயணிகளின் வருகையும், வாஸ்கோடகாமா நுழைவும் அவ்வகையானவையே! இப்படிப் பட்டோரின் வரவால் நன்மை மட்டுமன்றி வேண்டாத விளைவுகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்ததாகப் பேசப்படும் கொலம்பசு நிகழ்த்திய கொடுமைகளை நமது புராணங்கள் கூறும் நரகத்தில் நடந்ததாகக் கூட படித்ததில்லை. கொலம்பஸ் கூட்டத்தின் அட்ரீழியமிட்ட அடித்தளத்தில்தான் அமெரிக்கா இன்று எழுந்து நிற்கிறது. மாந்த நேயத்தை மண்ணில் புதைத்து, அடிமை முறையை அரங்கேற்றியவர்கள் இவர்கள்தாம்.

வணிகராக வந்த மேல்நாட்டினர் நாடு பிடிப்பதில் நாட்டம் செலுத்தினர். அவர்கள்மீது வெறுப்பு நிழல் படியாதவாறு விவிலியத்தோடு வந்த மதகுருக்கள் தம் தொண்டு வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சி இருக்கின்றனர். இங்கிருந்து புத்தம் சென்றதற்குப் போட்டியாக அங்கிருந்து கிறித்துவம் வந்தது. சமணத்தோடு சமரிட்டு வென்ற இந்துத்துவம் அங்கேயும் இங்கேயும் கிறித்துவத்திடம் சரணடைந்தது. அயலார் நுழைவு அந்த நாடு இந்த நாடென்றில்லாமல் அறியாமை வாழ்ந்த இருட்டு நாடுகளில் எல்லாம் நடந்தேறியது. வியட்நாமை மட்டில் விட்டு வைப்பார்களா?

ஓய்ச்சல் நிலை

கி.பி. 166-ஆம் ஆண்டளவிலேயே உரோமானியப் பயணி மார்க்கசு அரேலியஸ் விட்நாமின் சிவப்பு நதிக்கரைப் பகுதியில் வந்திறங்கியதாக வரலாற்றில் செய்தி இருக்கிறது.

கி.பி. 1516 இல் போர்ச்சுகீசிய மாலுமிகள் டா நாங் வந்திறங்கியதாக வியட்நாம் வரலாறு சான்று காட்டுகிறது. ஏறத்தாழப் பதினாறாண்டுகளுக்குப் பின் வியட்நாமில் போர்ச்சுகுகளின் வணிகத் தொடர்பு அரும்பத் தொடங்கியது. அண்டை நாட்டினரான சீனர், சப்பானியர் முன்னரே நுழைந்து குடியிருப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் டா நாங், ஹோய் அன் பகுதியில் தங்கள் கூடாரத்தை விரித்துக் கொண்டனர் போர்ச்சுகுகீசியர்.

செம்மறி ஆடுகளைப் போன்று மேற்கு நாட்டார் ஒருவர் பின் ஒருவராக வரத் தொடங்கினர். பிலிப்பின்சு நாட்டிலிருந்து பிரான்சிஸ்கன் மதப் போதகர்கள் வந்து சேர்ந்தனர். இவர்களைத் தொடர்ந்து சப்பான் நாடு வெளியேற்றிய ஏசு அடியார்கள் புகலிடம் தேடி அருகிலிருந்த வியட்நாமை நாடி வந்தனர். வேலி இல்லாத வேளாண்மை நிலமாக விளங்கியது வியட்நாம். டச்சுக்காரர்களுக்குக் கூடுதலாக ஒரு நல்ல வாய்ப்பும் உண்டாயிற்று.

வியட்நாமின் லீ மன்னருக்கு ஆறு மனைவியர். அறுவருள் ஒருவர் டச்சுப் பெண்மணி. ஆள்பவரின் படுக்கையைப் பகிர்ந்து கொள்பவரின் துணை பெரும்படைக்கு இணையானதன்றோ! டச்சுக்காரர்களுக்கு அச்ச நிவர்த்தி கிடைத்தது. அரசு தரப்பிலிருந்து கிடைக்க வேண்டியவை அனைத்தும் எளிதாகக் கிடைத்தன.

புறம்போக்கு நிலத்தில் போட்டிப் போட்டுக் கொண்டு குடிசை போடுவதைப் போன்று, அயலார் குடியேற்றம் நிகழ்ந்தது. பலர் நுழைவதைப் பார்த்த பின்னரும் வாளாவிருக்கப் பிரிட்டானியரும், பிரெஞ்சுக்காரரும் இந்தியரைப் போன்று ஏமாளிகளா? அவர்களும் தம் பங்கை விட்டுத்தராமல் வந்து சேர்ந்தனர்.

இடத்தைக் கொடுத்தால் மடத்தைப் பிடிப்பதில் வல்லவரான ஆங்கிலேயர், வியட்நாமியரின் வணிக வாய்ப்புக்களை வழிமறிக்கும் வேலையைத் தொடங்கியதால், கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் மேலாளர் ஒருவரை வியட்நாமியர் கொன்றுவிட்டனர். வணிகத்தில் போட்டி என்றால், வன்முறை வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதுண்டு. பிரிட்டானியர் பிடித்தாண்ட நாடுகளில் மட்டுமன்று, பிரெஞ்சுக்காரர், செருமானியர், இத்தாலியர்கள் பிடித்தாண்ட நாடுகளிலும் எதிர்ப்புத் தூறல் இருக்கத்தான் செய்தது.

வியட்நாமியரின் தாய்நாட்டைத் தம்முடைய உரிமையாக்கிக் கொள்ள அண்டை நாடுகளும் அயன்மை

நாடுகளும் அவ்வப்போது முயன்று வந்திருந்தன. இருபக்கமும் அடி வாங்கும் மேளத்தைப் போன்று கிழக்கு நாடுகளும், மேற்கு நாடுகளும் வியட்நாமியரின் உரிமையை விழுங்கி ஏப்பம் விடும் முயற்சியில் முனைப்பாக இருந்தன. வியட்நாம் தோற்றதுண்டு. ஆனால் துவண்டதில்லை.

தீர்தல்

வியட்நாமில் குய் கோன் அருகே உள்ள நகரம் டாய் கோன். இந்நகரைச் செல்வாக்கு மிக்க வணிகக் குடும்பம் மேலாண்மை செய்து வந்தது. இந்தக் குடும்பத்தில் ஆய்த எழுத்துப் புள்ளிகளைப் போன்று மூன்று பிள்ளைகள். நுவின் ஹாக், நுவின் ஹூய், நுவின் லுய் ஆகியோர்தாம் அவர்கள். மக்கள் இவர்களை டாய் கோன் புரட்சியாளர்கள் என்றே குறிப்பிடுவர். இவர்கள் வியட்நாமின் நடுப்பகுதி முழுவதையும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குக் கொண்டு வந்திருந்தனர்.

பத்தாண்டு காலம் பழுதின்றிக் கழிந்த நிலையில் 1783-இல் சைகோன் நகரையும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். எஞ்சியிருந்த தெற்குப் பகுதியைத் தம் வயப்படுத்திக் கொள்ள, அதனை ஆண்டு கொண்டிருந்த அரச குடும்பத்தினரையும் கொன்று விட்டனர். நுவின் அன் என்பவர் மட்டில் தப்பிப் பிழைத்துத் தாய்லாந்துக்கு ஓடிவிட்டார். கோலன் பகுதியில் வாழ்ந்திருந்த ஆயிரம் சீன மக்களையும் இவர்கள் கொன்றது நெஞ்சை நெருடும் செய்தி.

குதில் பொருளிழந்தவன் கடன் பெற்றும் ஆடுவான். போரில் தோல்வியுற்றவன் அடுத்தவன் உதவியை நாடுவான். இந்தியாவுக்கு வணிகம் செய்ய வந்தவர்கள் உதவுவதாகக் கூறித்தான் ஊராட்சி பெற்றனர். சந்தா சாகிப்பிற்கு டீப்ளேவும், நாசர்ஜங்கிற்கு ஆங்கிலேயர்களும் உதவி அளித்தது நட்பிற்காக அல்ல. நாடு பிடிப்பதற்கு ஊன்றப்பட்ட நச்சு விதைகளே அவை. அடியாள் முறையை அன்றே ஆரம்பித்து வைத்தவர்கள் ஐரோப்பியர்கள். அன்று முளைத்த அடியாள் முறை இன்று பூத்துக் குலுங்குகிறது. வியட்நாம் நாடும் இந்தப் பாதையில் நடக்கத் தொடங்கியது.

டாய் கோன் புரட்சியாளர்களின் கொலை முயற்சியில் தப்பியோடிய இளவரசர் 'நுவின் அன்' தாய்லாந்தில் இருந்தபடி பிரெஞ்சு அரசின் உதவியை நாடினார். இதற்காகப் பிரெஞ்சு மத போதகர் பிக்னெள தே பிகெய்ன் (ஆதர்ன் பிஷ்ப்) அவர்களை அண்டி, தனக்காகப் பிரெஞ்சு அரசிடம் படை வேண்டித் தூது செல்லும்படி கேட்டுக் கொண்டார். தனது நல்லெண்ணத்தின் அடையாளமாகத் தன் நான்கு வயது மகன் காங்(Canh)ஐ அவருடன் அனுப்பி வைத்தார்.

இவர்கள் இருவரும் பிரான்சுக்குச் சென்று 1789-இல் வெர்செய்ஸ்சில் பதினாறாம் லூயி மன்னரைச் சந்தித்துச் செய்தியைக் கூறி உதவி வேண்டினர். மதத் தலைவர்கள் கேட்டால் மன்னர்களால் மறுக்க முடியுமா? அவரும் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு வியட்நாமுடன் போரிடப் படைகளை ஆயத்தப்படுத்தும்படி ஆணையிட்டார்.

சொன்னபடி நடக்க வேண்டும் என்று நினைப்பது நேர்மையாளர்களின் இலக்கணம். வாக்களித்துவிட்டால் உயிரைக் கொடுத்தும் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கற்பொக்கச் சொல் காத்த மன்னர்களும் இருந்திருக்கின்றனர். இங்கேதான் அரிச்சந்திரன் கதை - அங்கே இல்லை. பிரான்சு மன்னர் பதினாறாம் லூயி என்ன நினைத்தாரோ, பிஷ்ப்புக்குக் கொடுத்த வாக்கை வாயைக் கழுவி வழித்தெறிந்து விட்டார். ஏமாற்றமடைந்த பாதிரியார் முடிந்தது பணி என்று முடங்கிப் போய்விடவில்லை. அரசர் வாக்குத் தவறியதைப் போன்று ஆன்மீகவாதியும் மாறினால்...? மக்களுக்கு நம்பிக்கை பிறக்குமா? மாற்றுவழி காண முற்பட்டார்.

செல்வந்தர்களிடமிருந்து பொருள் திரட்டிக் கொண்டார். இதற்குப் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் உதவினர். போரிட ஆள் வேண்டுமே, அதற்கும் வழி கண்டார் பிஷ்ப். இந்தியாவிலிருந்த பிரெஞ்சு வணிகர்கள் மூலம் தனக்காக இரண்டு கப்பல்களை வாங்கினார். போரிடத் தேவையான படைக் கலன்களையும் திரட்டிக் கொண்டார். பயிற்சி பெற்றுப் படையிலிருந்தவர்களில் சிலர், பணியை முடிக்காமல் பாதியிலேயே ஓடி வந்திருந்தனர். அப்படிப்பட்டவர்களில் 400 வீரர்களை இந்தியாவிலிருந்தே திரட்டிக் கொண்டார் பிக்னெள தே பிகெய்ன். 1789-ஆம் ஆண்டு

ஜூன் திங்கள் புதுச்சேரியிலிருந்து கப்பல் புறப்பட்டது. இவை ஒருபக்கம் நடந்து கொண்டிருந்த நேரத்தில் டாய் சன் போராட்டவாதிகளான நுவின் உடன்பிறப்புக்கள் அங்கே தங்கள் போர்ப் பணியைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருந்தனர்.

வியட்நாமின் தென்பகுதியையும், நடுப்பகுதியையும் முன்னரே தங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குக் கொண்டுவந்து தங்களுக்குள் பகிர்ந்து கொண்ட டாய் சன் உடன்பிறப்புக்கள் எஞ்சியிருந்த வடக்குப் பகுதியைத் தம்வயம் வைத்திருந்த டிரின் பிரபுக்களையும் வீழ்த்திவிட்டு, வேண்டாத விளைவுகள் ஏதும் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாதென்பதற்காகப் பிற்கால லீ மரபு மன்னருக்குத் தங்கள் கடப்பாட்டை உறுதியளித்திருந்தனர்.

டாய் சன் உடன்பிறப்புக்களில் ஒருவனான நுவின் ஹூய், மக்களிடம் தனக்கிருந்த செல்வாக்கைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, 1789-இல் ஹனாய் டாங் டா என்ற இடத்தில் லீ மன்னருக்கு உதவ வந்த சீனப் படையைத் தோற்கடித்தான். இந்த வெற்றி வியட்நாம் போர் வரலாற்றில் சிறப்பான ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. எனினும் நுவின் ஹூய் பெற்ற வெற்றியின் பயனை முழுமையாக நுகரும் வாய்ப்பை இயற்கை மரணத்தின் மூலம் 1792-இல் பறித்துக் கொண்டது.

தெற்கே தப்பியோடிய இளவரசன் குயென் அன், பிஷப் தே பிகெய்னின் பிரெஞ்சு வீரர்களால் பயிற்சியளிக்கப்பட்ட படையின் துணை கொண்டு போராடிப் படிப்படியாக டாய் சன் ஆட்சியைப் பின்னடைவு கொள்ள வைத்தார். இறுதியாக 1802-இல் குயென் அன் தன்னை மன்னனாக அறிவித்துக் கொண்டார். இப்பொழுது இவர் கியா லாங் எனப் பெயர் பெற்றார். இறுதியாக ஹனாய் நகரையும் கைப்பற்றியபின் அவருடைய வெற்றிப் பயணம் முற்றுப் பெற்றது. இருநூறாண்டு கால வியட்நாம் வரலாற்றில் வடக்கு, தெற்கு என்று பிரிந்து நின்ற வியட்நாம் முதன்முறையாக ஒன்றிணைந்து ஹியே நகரைத் தலைமையகமாக்கிக் கொண்டது. இதன் மூலம் குயென் மரபாட்சி தொடங்கியது.

அயலார் நுழைவு

பிரான்கு ஊன்றிய விதை

குயென் அன், டாய் சன் புரட்சியாளர்களின் தாக்குதலுக்குத் தப்பியோடி, மதபோதகர் தே பிகெய்ன் மூலம் பிரான்கு நாட்டின் துணை வேண்டியநாள் தொடங்கி, பிரெஞ்சு மக்களில் ஒரு பிரிவினருக்கு இந்தோசீனா மீது தனிப்பற்று ஏற்பட்டிருந்தது. பிரான்கு நாடு, மன்னரின் கூட்டுறவு, கத்தோலிக்கம், வணிகம், நாட்டுநலன், திட்டமிடல் என்ற களங்களில் கவனம் செலுத்தி வியட்நாமில் நீண்டகால காலனியாதிக்கத்திற்குத் திட்டமிட்டது.

கொக்கொக்க, அவசரம் காட்டாமல், அடுத்த நாற்பதாண்டு காலத்தில் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் வாய்ப்பு ஏற்படும் போதெல்லாம் தங்கள் ஆதிக்க நோக்கத்திற்குக் கால்கோலிக் கொண்டு வந்தனர். ஆனால், இதற்கென அவர்கள் தனித் திட்டமெதையும் தயாரித்தவர்கள் இல்லை. சொல்லப் போனால், பலமுறை இவர்களுடைய காலனி ஆதிக்க முயற்சி முடிவின் முனைக்கும் சென்றிருக்கிறது. வணிகத்திற்காக வந்த ஒருசிலரின் நடவடிக்கைகளால் அது மூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

வியட்நாமில் பிரான்கின் படை நடவடிக்கை 1847-இல் தான் தொடங்கியது. பிரெஞ்சு நாட்டின் மதத் தொண்டர்களைத் தியு டிரி (Thieu Tri) தாக்கியதைத் தொடர்ந்து பிரெஞ்சுக் கடற்படை 'டா நாங்' துறைமுகத்தைத் தாக்கியது. இப்போர் நடவடிக்கையில் பிரெஞ்சுப் படையோடு ஸ்பானிய காலனியான பிலிப்பின்சு நாட்டின் படையும் கூட்டாக 14 கப்பல்களைக் கொண்டு கடுத்தாக்குதல் தொடுத்தது. போர் நடந்தபோது மதத் தொண்டர்கள் பலர் கொல்லப்பட்டனர்.

கொள்ளை நோய் ஏற்பட்டதாலும், வியட்நாம் கத்தோலிக்கர்களிடம் எதிர்பார்த்த ஒத்துழைப்புக் கூடிவராததாலும் பிரான்கு படையின் சிறு பிரிவை மட்டும்

டா நாங்கில் நிறுத்திவிட்டு, மற்றவர்கள் பருவக்காற்று வீசிய தென்திசை நோக்கி நகர்ந்தனர். 1859-இல் சைகோனை முற்றுகையிட்டு, அங்கிருந்து பீரங்கிகள், துப்பாக்கிகள், கத்திகள், கந்தகம், பொட்டாசியம் நைட்ரேட், நாணயங்கள் உட்படத் தேவையான பொருட்களைக் கவர்ந்து கொண்டதோடன்றித் தானியக் கிடங்குகளுக்கும் தீ வைத்துச் சென்றனர். கிடங்குகள் நீண்ட நாட்கள் புகைந்து கொண்டிருந்தது மக்கள் வயிறெரியச் செய்தது.

1861-இல் குய் ஹோவா போரில் பிரெஞ்சுப் படை வெற்றி பெற்றது. இதுவே வியட்நாமியரின் முறையான போரின் முடிவாகவும் அமைந்தது. அதன்பின் கொரில்லாப் போர் முறையை வியட்நாமின் விடுதலை விரும்பிகள் பின்பற்றத் தொடங்கினர். பிரெஞ்சு ஆட்சிக்கு ஒத்துழைப்புத் தர மக்கள் ஒட்டுமொத்தமாக மறுத்தனர். இந்த எதிர்ப்புணர்வு, பிரெஞ்சுப் படைகளுக்குத் தேவையான உணவையும், பிற பொருட்களைக் கொண்டுவரும் படகுகளைக் காத்திருந்து தாக்கும் நிலைக்கு வளர்த்தது.

வீழ்ச்சிக்குக் கொடுத்த உலை

1862-ஆம் ஆண்டு. இது காலக்கணக்கு மட்டுமன்று. வரலாற்றைக் காயப்படுத்திய வடு! மன்னர் துய் துய்க் பிரெஞ்சுக்காரர்களோடு செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தின்படி, கொச்சின் சீனாவின் கிழக்கு மாகாணங்கள் மூன்றை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டார். அத்துடன் நின்றுவிடவில்லை; இன்னும் அகன்றது இழிவுத் திரை. கிறித்துவ மதபோதகர்கள் தம் விருப்பப்படி எங்கும் சென்று தம் மதப்பணிகளைச் செய்யலாமென்றும் அனுமதி வழங்கினார். யானை குளிந்தால் குதிரைதானே! பிரெஞ்சுக்காரர்களும், ஸ்பானியர்களும் தம் வணிக வசதிக்காகப் பல துறைமுகங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர்.

நிதிப் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்யக் கஞ்சா விற்பனையும் அனுமதிக்கப்பட்டது. சிறுத்தை தன் பாய்ச்சலைப் பணயம் வைத்துவிட்டது. சீராக ஓடிக் கொண்டிருந்த வயல்

வாய்க்காலில் எலி வளையெடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டு விட்டது. உச்ச கட்டமாக வட வியட்நாமில் கஞ்சா விற்பனையின் முழு உரிமையையும் சீனாவுக்கு விற்றதுடன், சில முக்கிய பதவிகளையும் நீக்கிவிட்டு அவர்களுக்குக் கட்டுப்படும் விதத்தில் கீழ்நிலை அலுவலர்களை விற்பனைக்கென மன்னர் நியமித்தார். பதவிப் பசி, இழிவுகளைக் கூட இரையாக்கிக் கொண்டது.

1867-ஆம் ஆண்டில் பிரெஞ்சு அரசு மேற்கொண்ட நடவடிக்கையால் வியட்நாமியரின் எதிர்ப்பு மனப்பான்மை தகர்ந்துபோனது ஓர் அவலம். படித்தவர் என்ற வர்க்கம் நதிப் படுகையை நோக்கிப் பறக்கத் தொடங்கியது. கொச்சின் சீனா பிரெஞ்சு அரசின் காலனியாயிற்று. வேளாண்குடி மக்கள் வன்முறையற்ற நிலைப்பாட்டைக் கைவிட்டனர். குடத்துக்குள் கொந்தளிப்பு. அதே நேரத்தில் கற்றவர்களோ நமது பொருளாதார, தொழிலறிவு வளர்ச்சி நீடிக்க வேண்டுமென்றால் பிரெஞ்சு ஆட்சியினரோடு ஒத்துப்போக வேண்டுமென்று குரல் கொடுத்தனர். இந்தச் சூழ்நிலையில் ஐரோப்பியக் கப்பல்கள் வருகை கண்டு அஞ்சவில்லை மக்கள். கத்திகள் உரசினால்தானே சத்தம் வரும். காலனி ஆதிக்கத்திற்கு எதிர்ப்பும், அரசியல், பொருளாதார நடவடிக்கைகளும் முடங்கிப் போனதுடன், பிரான்சின் நடவடிக்கைகள் குறித்த விழிப்பில்லா நிலைமையும் ஏற்பட்டது. அரசியல் இருண்ட காலமும், இழப்புக் காலமும் தொடங்கின.

1872 முதல் 1874 வரை பிரெஞ்சுக்காரர்கள் பல முக்கிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். இக் காலகட்டத்தில் பிரான்சின் ஜான் துய்ப்புய்ஸ் என்ற வணிகர், சிவப்பு நதி வழியாகப் பயணித்து யுனான் தளபதியிடம் உப்பும், சில தளவாடங்களையும் விற்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டார். அத்துடன் ஹனாய் கோட்டையையும் முற்றுகையிட்டார். இந்த நடவடிக்கை துய்ப்புய்ஸ் தன்னரசு ஒன்றை ஏற்படுத்தும் முயற்சியெனக் கருதிய பிரெஞ்சு அரசு, இதனைப் பகை நடவடிக்கையாகக் கருதி, அவரை ஒடுக்க வேண்டிக் கேப்டன் பிரான்சிஸ் கார்னியரை அனுப்பி வைத்தது. துய்ப்புய்சைத்

துரத்தியடித்து அவர் பிடித்திருந்த கோட்டையைக் கைப்பற்றுவதற்கு மாறாக, ஹனாயைக் கைப்பற்றியதோடு கார்னியரின் பீரங்கிப் படகுகள் சிவப்பு நதியில் மிதந்து சென்றன. தளபதி மாநில ஆட்சியாளர்களிடம் திரை வசூலிக்கத் தொடங்கினார். அயலாரின் ஆதிக்கம் சிலருடைய சினத் தீயை ஊதிவிட்டது. எதிர்ப்புக் கொழுந்து விட்டது. கார்னியர் கருங்கொடி இயக்கத்தினரால் கொல்லப்படும்வரை திரைவசூல் நீடித்தது.

கருங்கொடி இயக்கம்

கருங்கொடி இயக்கத்தினர் என்போர் அரசு சார்பற்ற சீன நாட்டுத் தனிப் படையினர். வியட்நாமியர் மற்றும் மலைவாழ் மக்களைக் கொண்ட தொகுப்பாகும். இவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் ஏமாற்றும் நோக்கமுடையவர்கள் ஆயினும், மேற்கத்தியர்மீது வெறுப்பு என்ற பொதுக் கருத்து உடையவர்களாதலால் பிரெஞ்சுக்காரர்களை ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருந்தனர். இவர்களுடைய நடவடிக்கையால் வட வியட்நாம் கலவரப்பட்டிருந்தது.

கருங்கொடி இயக்கத்தினர் கட்டுப்பாடு அற்றவர்களாகக் கப்பல்களைக் கைப்பற்றுதல் போன்ற நடவடிக்கைகளைத் தன்னிச்சையாகத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருந்தனர். உள்ளூர் மக்களைத் திரட்டிப் பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு உதவியாக இருந்த வியட்நாமியர்களையும், கத்தோலிக்கர்களையும் பழிவாங்குவதில் ஈடுபட்டனர். சீன தேசியப் பாதுகாவலர்களும் பிரெஞ்சு மற்றும் குயென் மன்னர்களிடம் பொருள் பறிக்கப் புறப்பட்டனர். லீ மரபினர் தங்கள் உரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்தனர். மலைவாழ் மக்களும் தங்கள் பங்குக்குப் புரட்சி செய்தனர். மொத்தத்தில் நடுவணரசு சீர்கெட்டுச் சட்டம் ஒழுங்கு முற்றிலுமாகத் தகர்ந்திருந்தன. வாய்வரை வெள்ளம் வாளாவிருக்க முடியுமா? நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்தத் துய் துய்க்கு வேறுவழி தெரியவில்லை. சீனாவிடம் உதவிகோரி விண்ணப்பித்தார். பிரிட்டானியரின் உதவியைக் கோரினார். அமெரிக்கா அளவுக்கும் அவர் கை நீண்டது.

1882-இல் பிரெஞ்சுப் படைத் தளபதி ஹென்றி ரிவியர் ஹனாயை முற்றுகையிட்டார். ஆனால் அதைத்தாண்டி வேறு நகர்களைக் கைப்பற்றச் சீனப் படையும், கருங்கொடி இயக்கத்தினரும் விடவில்லை. அயல்நாட்டுக்காரன் அறைகூவல் விடுப்பதைப் போன்று உள்ளதே என்று கருங்கொடி இயக்கத்தார் ஆத்திரப்பட்டனர். ஹென்றி ரிவியரைக் கொன்றுவிடத் திட்டமிட்ட கருங்கொடி இயக்கம் கண்ணி வைத்துக் காத்திருந்தது. அடுத்த ஆண்டே, 'காவ் கிய்' (Cau Giay) என்ற இடத்தில் ஹென்றி ரிவியர் வரப்போவதை அறிந்து காத்திருந்து எதிர்பாராத வகையில் தாக்கி, ரிவியரையும், மற்றும் 32 பிரெஞ்சுக்காரர்களையும் கொன்றுவிட்டனர். அந்த அளவோடு நிற்காமல் கொல்லப்பட்ட பிரெஞ்சுத் தளபதி ரிவியரின் தலையைக் கொய்து, அதனைச் சிற்றூர்களுக்கெல்லாம் ஊர்வலமாக எடுத்துச் சென்று கொக்கரித்தனர்.

உள்ளே உள்ளே

அயலாருக்கு அழைப்பு விடுத்து, நாட்டின் வாயிற்கதவைத் திறந்துவிட்ட துய் துய்க் 1883-இல் காலமானார். தாய்க் கோழியைப் பிரிந்த குஞ்சைக் கொத்திச் செல்லும் கழுதைப் போன்ற பிரெஞ்சு நாட்டரசு, வியட்நாம் தலைநகராக இருந்த ஹியேவைத் தாக்கி ஓர் உடன்படிக்கையைச் செய்து கொண்டது. இதன்பின் பல விரும்பத்தகாத விளைவுகள் அங்கு ஏற்படத் தொடங்கின. வாரிசுப் போராட்டம், 'மர்ம்' மரணங்கள், பிரெஞ்சு அரசின் பெருத்த அளவிலான அரசியல் தந்திர நடவடிக்கைகள் என்று நிகழ்வுகள் தொடர்ந்தன.

பதினான்கே அகவை ஆன ஹாம் கிய் மன்னரானார். சிறுவன் பொறுப்புக்கு வந்தால் காப்பாளர் ஒருவர் இருக்க வேண்டுமே! இங்கே கரிகாலனுக்கு இருந்ததைப் போல், ஹாம் கிய் மன்னனுக்கும் காப்பாளர்கள் இருந்தனர். இவர்கள் கூடி ஆய்வுசெய்து ஹியேவில் இருந்து மலைப்பகுதிக்கு மாறிக் கொண்டு அங்கிருந்து அன்னியர் எதிர்ப்பைத் தொடர்வதென்றும் முடிவு செய்தனர்.

“அவன் போட்ட கணக்கு ஒன்று, இவன் போட்ட கணக்கு ஒன்று, இரண்டுமே தவறானது?” என்றாற்போல் ஹாம் கிய்

பாதுகாவலர்கள் போட்ட திட்டத்தைப் போன்று பிரெஞ்சுக்காரர்களும் ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டிச் செயற்படுத்தத் தொடங்கினர். முக்கிய பொறுப்புக்களில் இருந்த சிலரை வளைத்துப் போட்டுக் கொண்டு, தமக்கு இணக்கமாக இருக்கக் கூடிய, 'டோங் கான்' என்பவரை மன்னராக்கினர். இந்த நடவடிக்கையால் சிறுவன் ஹாம் கிய் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் எதிர்ப்பாளனாக மாறினான். அவனைப் பிடித்து அல்ஜீரியாவுக்கு நாடுகடத்தி விட்டனர்.

இந்த நடவடிக்கையுடன் வியட்நாம் சுதந்திர நாடென்ற நிலை முடிவுக்கு வந்தது என்றாலும் பிரெஞ்சு ஆட்சி நீடித்த காலம் வரை தீவிர எதிர்ப்பென்பது அங்குமிங்குமாக இருக்கத்தான் செய்தது. இந்தோசீன நிர்வாகக் கூட்டமைப்பு வியட்நாம் எல்லை விரிவாக்கத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்ததோடு, முன்னர்ப் பிடித்து வைத்திருந்த கம்போடியா மற்றும் லாவோஸ் நிலங்களை மீண்டும் அவற்றிடம் கொடுத்துவிட வேண்டியதாயிற்று.

தீமை செய்யுத றுஷிகைகள்

மக்களிடம் நம்பிக்கையை வளர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலும், வியட்நாம் மன்னர்கள் ஆற்றிய ஆக்கப் பணிகளைத் தொடர்வதாகக் காட்டிக் கொள்ளவும் பல பொதுப் பணிகளைத் தொடங்கினர் பிரெஞ்சுக்காரர்கள். அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று சைகோன், ஹனாய் தொடர் வண்டிப் பாதை. நீர்ப்பாசனம், கழிவு வாய்க்கால்கள், துறைமுகங்கள், ஆய்வுக் கூடங்கள், மேலும் பல பொதுப் பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. இவற்றை நிறைவேற்றப் பணம் தேவையென விவசாயிகளிடம் வரிச்சுமை ஏற்றப்பட்டது. இதனால் கிராமப்புறப் பொருளாதாரம் சீர்குலைந்தது. மக்கள் செக்கிலிட்ட எள்ளானார்கள்.

பெற்ற தாய்க்கும் மாற்றாந் தாய்க்கும் என்ன வேறுபாடோ அதுதான் தன்னாட்சிக்கும், காலனி ஆட்சிக்கும் உள்ள வேறுபாடு. வந்தேறிகளின் ஆட்சி, பொருளை மட்டுமே குறியாகக் கொண்டிருக்கியது. சாராய விற்பனை அவர்களின் நோக்கமானது.

உப்பு, கஞ்சா வணிகம் பொருள் நோக்கோடு புதுப்பிக்கப்பட்டது. போதையில் புதுமை செய்த கஞ்சா விற்பனை சைகோனில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, போதை அடிமைகளின் எண்ணிக்கை உயர்த்தப்பட்டது. இதனால் அரசின் கருவூலம் பொருள் நிறைவால் பூரித்தது.

பிரெஞ்சுக்காரர்கள், வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளக் கனிமச் சுரங்கத் தொழில்களையும், ரப்பர், காபி தோட்டத் தொழில்களையும் தொடங்கி தொழிலாளர்களிடம் கடுமையாக வேலை வாங்கினர்.

மிச்செய்லின் ரப்பர் தோட்டங்களின் 45000 தொழிலாளர்களில் 12000 தொழிலாளர்கள் நோயினாலும், ஊட்ட உணவு குறைபாட்டாலும் இறந்தனர் என்பதிலிருந்தே அயலாரின் மாந்தநேயக் குறைவையும், பொருள் நோக்கக் கொடுரத்தையும் அறிந்து கொள்ளலாம். மக்களின் உரிமைகளைப் போன்றே உடைமைகளின் அளவும் இளைத்துக் கொண்டே வந்தது. நாட்டின் வளமும், வாழ்க்கை நலமும் ஒரு கூட்டத்தின் கைகளால் சுருட்டப்பட்டன. ஏழைகள் இறங்குமுக மாலைப் பரிதியாகவும், பணக்காரர்கள் காலைக் கதிராகவும் மாறிக் கொண்டிருந்தனர்.

காலனியாதிக்கம் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது. வியட்நாம் மக்களின் விடுதலை ஆசைக்கு மட்டில் வீழ்ச்சி ஏற்படவில்லை. பிரெஞ்சு ஆட்சிக்கு அறைகூவல் விடுக்கும் வகையில் கொதித்துக் கொண்டிருந்த நாட்டுப்பற்றுக்கு ஊட்டச்சத்தாக விளங்கிய இதழ்களும், நூல்களும் ஹானாய் பிரெஞ்சுக் கோட்டைக்கு எதிராக மக்களை வெப்பப்படுத்தி விழிப்பூட்டி வந்தன.

பிரெஞ்சு காலனி ஆட்சியின் இசை நாற்காலிப் போட்டியில் அடுத்தவருக்கு வாய்ப்பாக டோங் காங் காலமானதும் பத்தே வயதான தான் தாய் (Thanh Thai) மன்னரானார். மன்னர் என்பவர் நாட்டு மக்களின் அடையாளச் சின்னம் மட்டுமே. ஆட்டிவைப்பவர்களாக அயலாரும் ஆடுபவர்களாக மன்னர்களும் இருந்த காலம் அது. எனவே தான் 'தாய்' பிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு எதிராகத் திட்டமிட்டதாகக் கூறி

இந்துப் பெருங்கடல் தீவான ரீ யுனியனுக்குக் காலனி ஆட்சியாளரால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டார். 1947 வரை இவர் அந்தத் தீவில்தான் வாழ்க்கையைக் கழிக்க நேர்ந்தது.

இவருடைய ஒரே வாரிசு குய் கான். இருபது வயதுகூட எய்தாத அவரும், கவிஞர் டிரான் காவோ வான் என்பவரும் ஹியேவில் எழுச்சியை ஏற்படுத்தத் திட்டமிட்டு நாள் குறித்திருந்தனர். அதற்கு முதல் நாளே திட்டத்தைத் துப்பறிந்து நடவடிக்கை எடுத்தனர் பிரெஞ்சுக்காரர்கள். “உயிர் பறித்தல் மன்னனுக்குப் பொழுது போக்கு” என்றாற்போல், எழுச்சிக்குத் திட்டமிட்ட கவிஞனின் தலை கொய்யப்பட்டது. குய் கான் ‘ரீ யுனியன்’ தீவுக்கு நாடு கடத்தப் பட்டார். முன்னர் நாடு கடத்தப்பட்ட மன்னர் காய் திண்ணைத் தொடர்ந்து துய் டான் மன்னரானார். இவர் இறந்தபின் இவர் மகன் பாவோ தாய் மன்னரானார். அப்போது அவன் 12 வயதுப் பையனாகப் பிரான்சில் படித்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஜெர்சீச் செரிசூது

பிரெஞ்சு ஆட்சியை ஏற்க விரும்பாத தாய்நாட்டுப் பற்றாளர்களில் பான் போய் காவு என்பவரும் ஒருவர். அவர் பிரெஞ்சு ஆட்சிக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவும், அரசியல் ஊக்கமும் வேண்டி ஜப்பான் மற்றும் சீனாவை நாடினார். ஜப்பான்-உருசியாவுக்கிடையே 20-ம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் நடந்த போரில் ஜப்பான் வெற்றி பெற்று, ஆசியர்களால் ஐரோப்பியர்களை வெல்ல முடியும் என நிலைநாட்டியிருந்தது. எனவே, பிரான்சையும் வெல்லலாமென்ற துணிவு பான் போய் காவுக்கு ஏற்பட்டது.

ஓர் அமைப்பு உருவாவதற்கும், விடுதலைப் போராட்ட முயற்சிக்கும் முன்னிகழ்வுகள் ஏதேனும் தூண்டுதலாக அமைவதுண்டு. அப்படி, வியட்நாமின் யோக் டான் டாங் (Quoc Dan Dang) இயக்கம் உருவாகச் சீனாவின் கோ மின் டாங் அமைப்பு வழிகாட்டியாக அமைந்தது. நடுத்தர மக்களின் சக்தியும், நாட்டுப் பற்றும் இதற்கு அடித்தளமாயின. போராட்ட இயக்கம் ஒவ்வொன்றும் தொடக்கத்திலேயே வெற்றியை ஈட்டி

வருவதில்லை. பல தொண்டர்களையும், தலைவர்களையும் பலிகொண்ட பின்னரே விடுதலை இயக்கங்கள் வெற்றி வெளிச்சத்தைக் கண்டிருக்கின்றன. யோக் டான் டாங் இயக்கமும் தொடக்கத்தில் தோல்விக்குத்தான் இலக்காயிற்று. இந்த இயக்கத்தை உருவாக்கிய தலைவர்களில் ஒருவரான 'குயென் தாய் ஹாக்' (Nguyen Thai Hoc) மற்றும் சிலர் பின்னர்க் கில்லட்டினில் வைத்துக் கொடுரமாகக் கொல்லப்பட்டனர். (பிரெஞ்சுப் புரட்சியில் பலரைக் கொல்லக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட தலைவெட்டும் பொறி கில்லட்டின் இங்கும் பயன் படுத்தப்பட்டது)

காலனி ஆதிக்க எதிர்ப்பாளர்களில் குறிப்பிட தக்கவர்களாகப் பொதுவுடைமைத் தோழர்கள் விளங்கினர். அவர்கள்தாம் மக்களின் விருப்பங்களை, ஏமாற்றங்களை அம்பலப்படுத்திக் கூடியவர்களாக இருந்தனர். குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் விவசாயிகளின் தேவைகளுக்காகப் போராட முறையான அமைப்புக்களை உருவாக்கி, வழிநடத்திப் பங்கீட்டிலும் ஏற்றத் தாழ்வற்ற செயல்பாட்டிலும் பெயரெடுத்திருந்தனர்.

சூழ்ச்சிகைப் பற்றி

வியட்நாம் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் அரசியல் வரலாறும், ஹோ சி மின் வரலாறும் வேம்பும் அரசும்போல் பின்னிப் பிணைந்தவை. சீன நகரான காண்டனில் 1925-ஆம் ஆண்டு ஹோ சி மின் தொடங்கிய வியட்நாம் புரட்சிகர இளைஞர் இயக்கத்தான் (Vietnam Revolutionary Youth League) இந்தோ சீனத்தில் தூவப்பட்ட மார்க்சிய வித்து. இதன் படிநிலை வளர்ச்சி 1930-ஆம் ஆண்டு வியட்நாம் பொதுவுடைமைக் கட்சியாக உருப்பெற்றது.

ஹோ சி மின் அவர்களின் முயற்சியால் தனித்தனியாக இயங்கிய மூன்று அமைப்புக்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு, டாங் காங் சான் வியட்நாம் (இந்தோ சீனப் பொதுவுடைமைக் கட்சி) என்று மறுபெயர் பெற்றது. 1941-ஆம் ஆண்டு ஹோ சி மின் வியட்நாம் விடுதலை இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தார். இந்த இயக்கம் பின்னர் 'வியட் மின்' என்று பெருமக்களால் பேசப்பட்டது. இந்த இயக்கத்தான் சப்பானியர்களை எதிர்த்தது. இதற்காக இவர்களுக்குச் சீனாவும், அமெரிக்காவும் கூட உதவி புரிந்தன!

இரண்டாம் உலகப் போர் நடந்தபோது வியட் மின்களின் அரசியல் நடவடிக்கைகளும் தொடர்ந்து நடந்து வந்தன. தேசியத் திட்டச் செயல்பாடுகள் எவ்வளவு விரிவாக இருந்தபோதும், வியட் மின்களின் அமைப்புத் தோன்றிய காலந்தொட்டே எல்லாவற்றிலும் ஹோ சி மின் அவர்களின் வழிகாட்டுதலும், பொதுவுடைமைக் கொள்கையின் மேலாதிக்கமும் இருந்து வந்தன. தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்கள், புரட்சிகர குழுக்கள் என்று பொதுவுடைமைக் கொள்கை பரவிப் புகுமை பெற்று வந்தது.

ஆட்சியாளர்களுக்குத் திடீரென விழிப்பு ஏற்பட்டதா? பொதுவுடைமையின் வளர்ச்சி கண்டு அச்சமா? எது முதற் கரணியமென்று கூற முடியாவிட்டாலும், ஆளவந்தார்கள் மீண்டும் தங்கள் ஆதிக்கப் பிடியை இறுக்கத் தொடங்கினர். 1940-இல் தென் வியட்நாமில் ஏற்பட்ட எழுச்சியை மிருகத்தனமாக நசுக்கத் தலைப்பட்டனர். கட்சியின் கட்டமைப்பையே தகர்த்துக் கலகலத்துப் போகச் செய்தனர். தொண்டர்கள் தொகை மிகுதியால் பிரெஞ்சு சிறைகள் நிரம்பி நெரிசலாயின. வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதம். சிறைப்பட்டவர்கள் சோர்ந்துபோய் விடவில்லை. ஆக்கப்பணி அங்கேயும் தொடர்ந்தது. சிறைக்கூடத்தை மார்க்சிய-லெனினிய பல்கலைக் கழகமாக மாற்றிக் கொண்டு, பொதுவுடைமைக் கொள்கைப் பாடங்கள் நடத்தப் பெற்றன.

ஹோ சி மின் தலைமையில் தொடங்கிய பொதுவுடைமைக் கட்சி வியட்நாமின் விடுதலைப் போராட்டத்தைத் தன் பொறுப்பில் ஏற்றுக் கொண்டது. போராட்டத் தலைவராக ஹோ சி மின் ஒருமனதாக ஏற்கப்பட்டார். ஹோ சி மின் வரலாற்றையும், போராட்டக் களமாக, வீர நிலமாகத் திகழ்ந்த வியட்நாம் வரலாற்றையும் விளக்குவதே இப்படைப்பின் நோக்கம். எனவே முற்காலப் போராட்ட வரலாற்றுக்கு இந்த அளவில் முற்றுப் புள்ளி வைப்போம்.

மாமனிஞர் ஹோ சி யின்

சைகறை

ஜூலை, 1919-இல் ஒரு நாள் கொச்சின் சீனாவில் பிரெஞ்சு ஆளுநர் மாளிகையில் நடந்த நிகழ்வு இது. நமது கொச்சின் நகருக்கோ சீனாவுக்கோ இந்தப் பெயரோடு தொடர்பு ஏதும் இருப்பதாக எண்ணிவிட வேண்டாம். பிரெஞ்சுக்காரர்கள், வியட்நாமை பிரித்தாலும் நோக்கோடு கூறுபோட்டபோது, வடக்குக்கும் தெற்குக்கும் இடைப்பட்ட பகுதிக்குச் சூட்டிய பெயர்தான் கொச்சின் சீனா.

ஆளுநரிடம் காவல் துறை உயர் அலுவலர் ஒருவர், அவர்களுடைய அகர முதலியில் 'தேச விரோதிகள்' எனப் பொருள் கூறப்பட்ட சிலருடைய புகைப்படங்களைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தார். ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்துக் கொண்டே வந்தார் ஆளுநர் லூயி ஆர்னாக்க. ஒரு படத்தைக் காட்டியதும் அதைத் தன் கையில் வாங்கிக் கூர்ந்து கவனித்தார்.

ஒல்லியான உருவம். ஒளி உமிழும் கண்கள். உறுதிக்குப் பொருள் கூறும் நோக்கு. படத்தைக் கீழும் மேலும் தாழ்த்தியும் உயர்த்தியும் பார்த்த அவருடைய புருவங்கள் மேலேறின. மிரட்சி அவருடைய விழித்திரையில் படம் வரைகிறது. நெற்றிச் சுருக்கம் நெடுஞ்சாலையின் மூன்றுவழிப் பாதையாக மாறுகிறது. உதடுகளை வகிர்ந்து கொண்டு வார்த்தைகள் வழிகேட்டுக் கொண்டு வந்தன.

“தோற்றத்தில் மூங்கில் கழியைப் போன்று ஒல்லியாக இருக்கும் இந்த இளைஞன், நெஞ்சிறுக்கமும், வினைத் திட்பமும் உள்ளவனாகத் தோன்றுகின்றான். என்றாவது ஒருநாள் பிரெஞ்சு ஆட்சிக்கு முடிவு ஏற்படுமென்றால், அதற்கு முழு பொறுப்பாளனாக இவனே இருப்பான்”.

உதடுகள் ஒன்றை ஒன்று தழுவிக் கொண்டு தாளிட்டுக் கொண்டன. புறக்கண் மட்டுமன்றி அகக் கண்ணாலும், ஆழமாக அந்தப் படத்தை ஆய்ந்துப் பார்த்திருந்தார் ஆர்னாக்க.

“வரும் பொருள் உரைத்தல்” என்பது இதுவாகத் தான் இருக்கும். இதைத்தானே வடநூலார் ‘தீர்க்க தரிசனம்’ என்கின்றனர்.. அரசியலில் பழம் தின்று கொட்டைப் போட்டவர்களுக்கும், காவல் துறையில் திறமையோடு பணியாற்றியவர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட கணிப்புத் திறன் உண்டு.

ஆளுநர் லூயி ஆர்னாக்க கணித்த ஆற்றலாளர் வேறு யாரோ அன்று. ஹோ சி மின் என்று உலக வரலாற்றில் உயர்ந்து நிற்கும் மாமனிதர்தான் அந்த மெல்லிய உருவத்திற்குச் சொந்தக்காரர்.

கருவுர்ப்பு

வியட்நாமில் கேடின் மாகாணத்தில் அடங்கியது ‘நாம் டான்’ மாவட்டம். அதன் குறுவட்டங்களில் ஒன்று கிம் லீன். ஆங்கிலத்தில் தாலுக்கா என்பதைப் பிரெஞ்சு மொழியில் கொம்யூன் என்கிறார்கள். இந்தக் கொம்யூனில் ஹோவாங் டிரு என்னும் ஊர்தான் ஹோ சி மின் பிறந்த இடம்! இது இவருடைய அன்னையின் சொந்த ஊர்.

வரலாற்றில் 1890, மே திங்கள் 19-க்குப் பெருமை உண்டென்றால், அதற்குக் காரணம் அன்று ஹோ சி மின் பிறத்ததுதான். பிறந்தவுடன் பெற்றோர் இட்ட பெயர் குயென் சின் சுங். சூட்டியவர்களாலேயே இப்பெயர் பின்னர் குயென் தாட் தாங் என்று மாற்றப் பெற்றது.

பிரெஞ்சுக்காரர் பிடித்தாண்ட நாடுகளில் எல்லாம் இரண்டு பெயர் என்பது நடைமுறையாகவே இருந்தது. புதுவை மாநிலத்திற்கும் இது பொருந்தும். காரணம் வேறொன்றுமில்லை. பிரெஞ்சு ஆட்சிச் சட்டப்படி பிறப்பும், இறப்பும் ஒரு கிழமைக்குள் மேரியில் (நம் ஊர் நகராட்சி தான்) பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். அவசரத்திற்கு ஒன்று, பின்னர் ஆசைக்கு மற்றொன்று என்று இரண்டு பெயர்கள் வைப்பது இயல்பாகிப் போயிற்று.

அன்னை, ஹோவாங் திய் லோன் முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் மட்டுமே வாழ்ந்து, தன் வாழ்க்கை வரலாற்றை

முடித்துக் கொண்டவர். ஹோ சி மின் பிறப்பதற்கு முன்னரே குயென் திய் தான் என்னும் பெண்ணையும், குயென் சின் குயென் என்னும் ஆண் மகவையும் ஈன்றளித்தவர். இவ்விருவருக்கும் கூட பாக் லி யென், கியென் தாட் டாய் என்னும் மற்றொரு பெயருண்டு.

தந்தை, குயென் சின் ஹூய் என்ற குயென் சின் சாக் அறுபத்தாறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர். அறிவார்ந்த மறவர் மரபின் வழித்தோன்றல். இளமையிலேயே பெற்றோரை இயற்கைக்குக் கொடுத்து விட்டதால், படித்த காலத்திலேயே வேலை செய்து பிழைப்புக்கு வழி தேட வேண்டியவரானார். இந்த நிலையிலும் கல்வியில் ஆர்வம் மிக்கவராக இருந்தார்.

குயென் சின் ஹூய் அறிவாற்றலில் மயங்கிய இவருடைய ஆசான், தன் மகளையே இவருக்கு மணம் முடித்து வைத்தார். படித்து இலக்கிய முனைவர் பட்டம் பெற்று ஆசிரியராகப் பணியாற்றத் தொடங்கிப் பின்னர் அரசு அலுவலரானார். வாழ்க்கையில் எளிமை என்பது இவருக்கு இயல்பாய் இருந்தது. இவருடைய மனைவியும் மக்களைப் படிக்க வைக்க வேண்டும் என்பதற்காக வயல்களில் கடுமையாக உழைத்தார்.

நாட்டுப் பற்றும், தன்மான உணர்வும் மிக்கவராக இருந்ததால் குயென் சின் ஹூய் அவர்களால் பிரெஞ்சு ஆட்சியாளர்களோடு இணக்கமாக இருக்க இயலவில்லை. இதனால், இவரைப் பிரெஞ்சு ஆட்சியாளர்கள் பணிநீக்கம் செய்து விட்டனர். வேலை போனால் போகட்டும் என்று பாவேந்தரைப் போன்று இவரும் ஆட்சியாளருக்குப் பணிந்து போகாமல், பணியொன்றைத் தனக்குத் தானே தேடிக்கொள்ளப் பயணப்பட்டு விட்டார்.

அரசு வேலையை இழந்த பின்னர் அவர் 'நாம் போ'விற்கு இடம் பெயர்ந்து நாட்டு மருத்துவராகிப் பிழைக்கலானார்.

வினாக்கள்

“வினையும் பயிர் முளையில் தெரியும்” என்பதற்கிணங்க, ஹோ சி மின் சிறுவனாக இருந்தபோதே கல்வியில் ஆர்வம்

மிக்கவராகவும், அறிவுக் கூர்மை உடையவராகவும் விளங்கினார். சில மாணவர்களைப் போல் பாட புத்தகத்திலேயே படிந்து கிடக்காமல், உலகியலறிவுக்கு உறுதுணையாகும் பல வேறு நூல்களையும் ஊன்றிப் படித்து அறிவை விரிவாக்கிக் கொண்டார்.

வியட்நாம் சிறுவர்கள் கடந்த நூற்றாண்டின் முதல் பாதிவரை மொட்டைத் தலையில் இரட்டைச் சடை என்ற தலை அலங்காரத்தோடுதான் இருந்தனர். நாட்டின் விளைநிலம் குறைந்த பகுதி மக்கள் வறுமையோடு வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

ஹோ சி மின், வியட்நாம் எழுத்தாளர் குயென் டிராயின் படைப்புக்களை விரும்பிப் படித்தார். குயென் தின் தியூவு என்ற கவிஞரின் பாடல்கள் இவருக்கு மட்டுமன்று, இவருடைய குடும்பத்தாருக்கே விருப்பமானது.

குயென் தாட் தாங் என்ற ஹோ சி மின், தன் படிப்பைத் தொடங்கியபோது அவருக்கு ஆசிரியராக இருந்தவர் புரட்சிக் குழு தலைவர் ஒருவரின் மகனான வூ ஆங் துக் கீ. இவர் பெயரைக் கூட பிற்காலத்தில் தன் புனை பெயராகச் சூட்டிக் கொண்டிருந்தார் ஹோ சி மின்.

வெருப்பூப் டெர்

தந்தை வழியாகவும், ஆசான் வழியாகவும் இவருடைய குருதிக்குள் அணுக்களாகப் புரட்சி உணர்வு புகுந்தது. சிந்தனையிலும் செயலிலும் மரபு வழியாகவும், ஆசான் ஊட்டிய அறிவு வழியாகவும், போராட்ட வேகம் இடம் பிடித்துக் கொண்டது.

இவருடைய அறிவுப் பசிக்கு அதிக தீனி தேவைப்பட்டது. “கண்டதைக் கற்றால் பண்டிதனாகலாம்” என்று மனநிறைவு கொள்ளாமல் கவிதை நூல்களையும், நாட்டுப் பற்றைத் தூண்டித் துளிர்க்கச் செய்யும் நாடகங்கள்,

நெடுங்கதைகளையும் ஆர்வத் துடிப்போடு படித்தார். அறிவுப் பசி அடங்காத நிலையில், அந்தப் பகுதி நாட்டுப் பற்றாளர்களின் வரலாற்றைப் பெரியவர்களிடம் கேட்டறிந்தார். தன் வீட்டிற்கு வந்து, தந்தையோடு உரையாடிய நாட்டுப் பற்றாளர்களின் ஈகக் கதைகளைப் பேசும்போது கூர்ந்து கவனித்து, செய்திகளைச் சேகரித்துக் கொண்டார்.

படித்தவை, பார்த்தவை, கேட்டவை என எல்லாம் அவருடைய உள்ளத்தில் தாய் நாட்டின்மீது பற்று ஊற்றெடுக்க உதவின. மக்கள் நேயம் மனதில் செழித்து வளர்ந்தது. எதிர்காலத்தைப் பற்றிய கனவுகள் அவருடைய உள்ளத்திரையில் நாள்தோறும் ஓடிக் கொண்டிருந்தன. வரலாறு படைக்க வேண்டும் என்ற உணர்வுத் தூண்டுதல் உறக்கத்திலும் உறங்காதிருந்தது.

ஆண்ட வர்க்கமோ, வரிக் கொடுமை, வாடகை வசூல், கட்டாய வேலை என்று மக்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து, அடித்துத் துன்புறுத்தியது. இவை அவருடைய இதயத்தைக் காயப்படுத்தின.

தூய்கை துருச் துகைகை

அண்ணல் காந்தியடிகள் அன்னையிடம் சிறுவயதில் கேட்ட அறநெறிக் கதைகள் அவருடைய எதிர்காலப் பண்பு நலன்களுக்கும் உழைப்புக்கும் வேராக இருந்ததைப் போன்று, ஹோ சி மின் சிறுவயதில் பெற்ற அறிவு, அவரைப் புரட்சிப் பாதைக்கு அழைத்துச் சென்றது.

‘இளமையில் கல்’ என்றதும், ‘ஐந்தில் வளையாதது’ என்பதும் சிறுவயது பழக்கங்களும், கருத்துப் பதிவுகளுந்தாம் ஒருவருடைய பிற்கால வாழ்வு, வளர்ச்சி, பண்பாட்டுப் பழக்கத்திற்குக் காரணிகளாக அமைகின்றன என்பதை வலியுறுத்தும் உண்மைகள்.

சிவாஜி ‘சத்ரபதியானது’ அவர் சிறுவனாக இருந்தபோது அன்னையிடம் பெற்ற பாடத்தால்தான்.

சிறு வயதுதான் பெருமைக்குரிய வாழ்க்கையை வடிவமைக்கிறது. ஹோ சி மின் பிற்காலத்தில் வரலாறு வழிபடும் தலைவராக உயர்ந்ததற்கு அடித்தளமிட்டது அவருடைய கற்கும் வயதுதான் என்பதை இளந்தலைமுறை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பள்ளியில் பயின்ற காலத்திலும், கல்லூரியில் கற்ற காலத்திலும் அவரைப் புரட்சிப் பாதைக்கு அழைத்துச் சென்ற நிகழ்வுகள் பல.

புரட்சி வீரர்

ஹோ சி மின் அவர்களின் தந்தை அரசு வேலையில் இருந்தபோது, அவர் ஹியே என்ற இடத்திற்கு மாற்றப் பட்டிருந்தார். அங்குப் பணியாற்றிய போது இவரும், இவருடைய அண்ணனும் டோங் பா என்ற பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டுப் படித்து வந்தனர். இலக்கியமும், பிரெஞ்சும் அவர்களுக்குப் பாடமாக இருந்தன.

பள்ளிப் படிப்பு முடிந்ததும் இருவரும் சோக் ஹோக் என்ற தேசியக் கல்லூரியில் சேர்ந்து படித்தனர். அப்போது ஃபான் பாய் சௌ என்ற பட்டதாரி, டான் மறுமலர்ச்சிக் கழகம் என்ற மறைவு இயக்கத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தார். ஹோ சி மின், அவருடைய அண்ணன் இருவரையும் சப்பான் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அனுப்பிப் படிக்க வைப்பதற்காக அவர்களுடைய இசைவைக் கேட்டபோது, தங்கள் தந்தையின் உடல்நிலையைக் கருதித் தங்களால் இசைவு தர இயலவில்லை என்று கூறி மறுத்து விட்டனர். சப்பான் மீது இருவருக்கும் நல்லெண்ணமும், நம்பிக்கையும் இல்லாதிருந்தது மறுப்புக்கு ஒரு காரணம்.

ஃபான் பாய் சௌ தொடங்கிய இயக்கம், துருக்கியின் கமால் பாட்சா செய்ததைப் போன்ற சமூகச் சீர்திருத்தப் பணியில் வேகம் காட்டிச் செயல்பட்டது. பழைமையிலிருந்து மக்களை மீட்க அது பாடுபட்டது. ஆடைகளிலும் புதுமை பூண வேண்டுமென்றது. பழைய அங்கி அணியில் மாற்றம்

செய்யத் தூண்டியது. தலைமுடியின் நீளம்கூட கட்டாயமாகக் குறைக்கப்பட்டது. கல்வியில், வணிகத்தில் தேசியத்தை வலியுறுத்தியது. இவர்களால் நடுவியட்நாமில் கலவரங்கள் உருவாயின. போராட்டம் அறிமுகமாயிற்று.

கல்லூரி மாணவர்கள்தாமே புரட்சி, போராட்டம் என்றால் முனை முகத்தில் நிற்பவர்கள்! ஹோ சி மின் தலைமையில் அவர்களும் போராட்டக் களத்தில் இறங்கினர். வரி குறைப்புக்காகவும், கட்டாய உழைப்பை எதிர்த்தும் மக்கள் பிரெஞ்சு அரசுக்குக் கோரிக்கை வைத்தனர். பிரெஞ்சு மொழி கற்ற கல்லூரி மாணவர்கள் மக்களுக்கு ஆதரவாகப் பிரெஞ்சு அரசோடு போராட வேண்டும் என்று ஹோ சி மின் மாணவர்களிடம் முழங்கினார். சும்மா இருக்குமா அரசு? அதிலும் சொந்த நாட்டு அரசன்றே! சுரண்ட வந்ததாயிற்றே!

கலவரம் வெடித்தது. அதனைக் கட்டுக்குள் கொண்டு வரச் சுட்டுத் தள்ளிய பிரெஞ்சுப் படை, போராட்ட மூலவர்களை வேட்டையாட முனைந்து தேடியது. கல்லூரிக்குள் நுழைந்து ஹோ சி மின்னைத் தேடியது. அவர் கிடைக்காததால் அவரைக் கல்லூரியை விட்டு நீக்கும்படி கட்டளையிட்டது.

மக்களிடம் போராட்ட உணர்வைத் தட்டி எழுப்பும் முயற்சியில் வெற்றி கண்ட, கான் வோங், தோங் கின், கியாதுக் யென், பான் போயி காவு ஆகியோரின் இயக்கங்களால் போராட்டத்தை வெற்றித் திக்கில் நடத்திச் செல்ல இயலாமற் போயிற்று. அந்த இயக்கங்கள் சரியாகத் திட்டமிடத் தவறியதும், குறையான செயற்பாடுகளை கொண்டிருந்ததுமே இதற்குக் காரணிகளாகும். இந்தத் தோல்வி, ஹோ சி மின் நெஞ்சில் வடுவை ஏற்படுத்தி விட்டது.

தொழிலாளர்களையும், விவசாயிகளையும், புரட்சிக்கு ஆயத்தப்படுத்தும் அடிப்படை நடைமுறைகளை அறியாததாலும், வரலாற்று நிலைமைகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு செயல்படாமையாலும், பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்திற்கு முடிவு கட்டும் முயற்சி முனையொடிந்து போயிற்று.

நிலமற்றவர்களுக்கு நிலத்தைப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கமும், சுதந்திர வேட்கையும் பெட்டிப் போடாத சட்டையைப் போன்று சுருங்கி விட்டன.

போராட்டத்தைத் தொடங்கிய நாட்டுப் பற்றாளர்களிடம் ஹோ சி மின் மிகுந்த மதிப்பு வைத்திருந்தார். எனினும், தாய்நாட்டின் விடுதலைக்காகச் சப்பானியர்களின் துணையை நாடலாம் என்றதை அவர் உள்ளம் ஒப்புக் கொள்ள மறுத்தது. மேலைநாடுகள், நில விடுதலைப் போராட்டத்திற்குச் சார்பாக எடுத்திருந்த நிலை, மக்களாட்சி நடைமுறை, அறிவியல் நுட்பத் தேர்ச்சி, தொழில் வளர்ச்சி முதலானவை அவருடைய பார்வையை மேற்றிசைப் பக்கம் ஈர்த்து வைத்திருந்தன.

உலகியல் பரீட்சை

1908 ஆம் ஆண்டு, கோடையில் ஹோ சி மின் படிப்புக்கு விடை கொடுத்துவிட்டு, நாடுகளைச் சுற்றிவர வழிவகை காண முற்பட்டார். 500 கி.மீ. நடந்தபின் பான் தியெட்டை அடைந்து அங்கு நடத்தப்பட்ட 'பியூக் தான்' பள்ளியில் சிறிது காலம் பயின்றார். மக்களுக்கு அறிவுத் தெளிவூட்டுவது எப்படி என்பதும், நாட்டுப் பற்றை மக்கள் நெஞ்சில் நடவு செய்யும் முறையும் அங்கே கற்பிக்கப்பட்டன.

தந்தையின் நண்பர் ஒருவரின் உதவியால் ஆசிரியப் பணி கிடைத்தது. ஹோ சி மின் மாணவர்களுக்குப் பாட நூல்களைப் புகட்டுவதோடு தன் கடமையை முடித்துக் கொள்ளாமல், அவற்றைக் கடந்தும் அறிவு வளர்ச்சிக்கான செய்திகளைக் கூறினார். வியட்நாமிய செவ்விலக்கியங்களில் இருந்து பண்பாடு, வரலாறு முதலான செய்திகளை எடுத்துக் காட்டினார். மாணவர்கள் பல நூல்களைக் கற்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டினார்.

ஹோ சி மின்னின் அறிவு வேட்கையும், ஆராய்ச்சி மனப்பான்மையும் அவரை ஒரே இடத்தில் தங்க அனுமதிக்கவில்லை. 1910 ஆம் ஆண்டளவில் சைகோனுக்குப்

புறப்பட்டு விட்டார். அங்கிருக்கும் மக்களின் வாழ்க்கை, சமூக நிலைமைகளைக் கண்டறிய விழைந்தார். அங்கே அவருக்கு ஏமாற்றம் காத்திருந்தது. நாடு பிடித்தவர்களின் ஏவலாட்களாகச் செயல்பட்ட 'டிருன் கி'யும், அவனளவு இல்லாவிடினும், அவனில் பாதிக்கொடுனாக விளங்கிய 'பாக் கி' ஆளுகையால் மக்கள் பட்ட துன்ப, துயரங்கள் சற்றும் குறையாமல் 'நாம் கி' ஆளுகையிலும் தொடர்வதைக் கண்டு துடித்துப் போனார்.

எங்கெங்குக் காணினும் அடக்கு முறையும், சுரண்டலும் கூட்டாட்சிக் கொடியை ஏற்றி இருந்தன. மேலை நாட்டினர் மட்டில் இப்படிப்பட்ட இடையூறுகளை எப்படிக் கடந்தனர்? அங்கே சென்று அதன் காரணத்தைக் கண்டறிய வேண்டும். இங்குள்ள மக்களுக்கும் நல்வாழ்வு கிடைக்க வேண்டும் என்று அவர் ஆவலுற்றார்.

அங்கெல்லாம் அடக்குமுறைகளே தோன்றவில்லையா? தோன்றியதெனில் எதிர்த்து வெற்றி கண்டார்களா? வெற்றி காண அவர்கள் கையாண்ட முறைகள் என்ன? என்று கண்டறிந்து வந்து, தமது மக்களையும் அவலத்தின் பிடியிலிருந்து விடுவித்தாக வேண்டுமென்ற வேகம் பிறந்தது. அடிமைச் சேற்றிலிருந்தும், அல்லல் அவலங்களிலிருந்தும் தன் உடன்பிறப்புக்களைத் தூக்கிவிட வேண்டும் என்ற துடிப்பு அவருக்கு பிரெஞ்சுக் காலனி ஆதிக்கத்தின் நுகத்தடியை நொறுக்கித் தள்ளிடும் போரட்டத் தீப்பொறி உள்ளத்தில் பற்றிக் கனன்றது.

புரத்த பணியில் பல

ஹோ சி மின் சைகோனில் நீண்ட காலம் நீடிக்கவில்லை. காட்டருவி தேங்கிக் கிடப்பதில்லையே! 1911, ஜூன், இரண்டாம் நாள், மூன்றாவதாக 'வான் பா' (மூன்றாவது வான்) என்ற பெயரில் சைகோன் துறைமுகத்தில் நின்றிருந்த 'அட்பிரல் லாதூச் திராவில்லா' என்ற பிரெஞ்சுக் கப்பலில் சமையல்காரரின் உதவியாள் பணியில் சேர்ந்தார். கப்பல் பணி என்பதால் பல நாடுகளைச் சுற்றிவரும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. முதல் பயணம், அவருக்குப் பிடித்தமான பிரான்சு நாட்டுக்கே

என்றானது. குறுகிய காலமே அங்குத் தங்கும் வாய்ப்பு. அட்லாண்டிக், இந்தியப் பெருங்கடல், மத்திய தரைக்கடல்களில் எல்லாம் பயணம் சென்றார்.

ஸ்பெயின், போர்ச்சுகல், அல்ஜீரியா, துனிசியா, காங்கோ, தாஹொனி, செனகல், ரீ யூனியன், பிரிட்டன் ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்றபின் இறுதியாக அமெரிக்கா சென்றதும் கப்பல் பணியிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டார்.

சென்ற நாடுகளில் எல்லாம் கட்டடங்களையும், கண்காட்சிகளையும் கண்டு களிக்காமல், கருத்துப் பசிக்கே உணவு தேடினார். அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் நிலைமையோடு தன் நாட்டு மக்களின் நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தார். படிப்பினைப் பெற அவர்பட்ட இன்னல்கள் ஏராளம்! இந்த வேலைதான் பார்ப்பேன் என்றில்லாமல், பிழைத்திருக்க வேண்டுமென்பதற்காகக் கீழ், மேலென்று எண்ணாமல் கிடைத்த வேலைகளை எல்லாம் ஏற்றுச் செய்தார்.

பிரெஞ்சு நாட்டில் லே ஹாங்ரே துறைமுகத்திற்கு அண்மையில் செயின்ட் ஆந்தரங்சே என்ற இடத்தில் சமையல்காரராகவும், தோட்ட வேலையாளராகவும் வேலை பார்த்திருக்கிறார். பிரிட்டன் பள்ளி ஒன்றில் பணிக்கட்டிகளைப் பெருக்கும் தொழிலாளியாக இருந்திருக்கிறார். இலண்டன் உணவு விடுதி ஒன்றில் உணவு பரிமாறுபவராக வேலை பார்த்திருக்கிறார். இலண்டனில் இருந்த காலத்தில் பொதுக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ள அவர் தவறியதே இல்லை.

பிரிட்டனில் வாழ்ந்த போது, அவர்களுடைய ஏகாதிபத்தியத்தை எப்படி எதிர்ப்பது என்ற பாடத்தை முதன் முதலாகக் கற்றுத் தெளிந்தார். அமெரிக்காவில் புருக்ளினில் வேலை பார்த்தபோதும், ஹார்லேவிலும் கருப்பின மக்களின் கூட்டங்களுக்குச் சென்று கலந்து கொண்டிருக்கிறார். அமெரிக்காவில் குறைந்த காலமே வாழ்ந்த போதிலும், அவர்களுடைய உண்மை உருவத்தைக் கண்டு கொண்டார்.

உருவத் தெரிந்து

ஜனநாயகம், குடியரசு என்னும் சொற்களை ஆண்டு கொண்டு, அவர்கள் உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சுரண்டி வரும் ஏமாற்றுக்களை அறிந்து கொண்டார். கடுமையாக உழைத்த கருப்பின மக்களைக் கருணையின்றிக் கொடுமைப் படுத்தியதையும், கொன்றதையும் கண்ணால் கண்டார். இனவெறியர்கள் மீது அவருக்கு வெறுப்பும், பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மீது இரக்கமும் ஏற்பட்டது.

உலக உழைக்கும் மக்களோடு பழகிய காலத்தில், முதலாளி வர்க்கம் உழைக்கும் மக்களுக்கு இழைத்துவரும் ஊறுகளையும், மாந்த நேயமற்ற செயற்பாடுகளையும் ஆழமாக அறிந்தார். இங்கு, அங்கென்றில்லாமல் உலக நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் உழைக்கும் வர்க்கம், வாழ்க்கையை உவப்போடு துய்க்காமல், உழலுவதைத் தெரிந்து கொண்டார். பாட்டாளி மக்கள் வறுமைக்கும் கொடுமைக்கும் வாழ்க்கையைப் பணயம் வைப்பதில் மட்டில் கருப்பர், வெள்ளையர், மஞ்சள் நிறத்தார் என்ற வேற்றுமை அற்றவர்களாக இருப்பதை உள்வாங்கிக் கொண்டார். ஆப்பிரிக்க நாடுகளில் மக்கள் அடிமையாகி அல்லல் பட்டதையும் நேரில் பார்த்தார்.

உர்க்கத் திரண்ட

பலவேறு இன, நிற, நாட்டு மக்களைச் சந்தித்தபின், ஹோ சி மின் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். உலகில் முதலாளிகளாக இருப்பவர்கள் கருணையற்றவர்களாகவும், சுரண்டல் மனப்பான்மையினராகவும், கொடுமை செய்வதற்குக் கொஞ்சமும் அஞ்சாதவர்களாகவும் இருக்கிறனர் என்பதே அந்த முடிவு. எங்கோ ஒருவர் விதிவிலக்காகவும் இருக்கலாம்.

பாட்டாளி மக்களும், வேளாண் தொழிலாளிகளும் அழுத்தப்பட்டு, ஆளப்படுபவர்களாகி வறுமையையே துய்த்து வருகிறனர். நாடு பிடித்தவர்களும், முதலாளிகளுக்குச் சார்பாகவே செயல்பட்டு அடக்குமுறைகளைக் கையாள்கிறனர். எளிய பிரிவினருக்கு ஆள்வோர் எப்போதுமே எதிரான நிலையையே எடுத்து

வருகின்றனர். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை உலக நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் கண்டபின், உழைக்கும் வர்க்கம் மட்டுமே தனக்கு உற்ற நண்பனாக இருக்க முடியும் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்.

சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை என்ற ஒளவையார், “இட்டார் பெரியோர், இடாதோர் இழிகுலத்தோர்” என்று கூறியதைப் போன்று, ஹோ சி மின் “உடல் நிறம் எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம், உலக மக்களில் இரு பிரிவினர் மட்டுமே உண்டு. ஒன்று சுரண்டப்படும் இனம், மற்றொன்று சுரண்டும் இனம்” என்று கூறினார்.

உலக உழைக்கும் மக்களைக் கண்டுவந்த பின் தன்னை உடலுழைப்புத் தொழிலாளியாக மாற்றிக் கொள்ள அவர் உறுதி மேற்கொண்டார். வியட்நாமியர்களிடம் மட்டுமன்றி, உலகிலுள்ள அடித்தட்டு மக்களிடமெல்லாம் இந்த எண்ணத்தைக் கொண்டு செல்ல அவர் விரும்பினார்.

மக்களில் நண்பர் யார்? பகைவர் யார்? என்று இனம் காண, கற்பிக்கும் பணியைத் தொடங்கினார். வியட்நாமில் அவருடைய இந்த இயக்கம் ‘அயலார்’ எதிர்ப்பு இயக்கமாகவே நடத்தப்பட்டது. இவருடைய பரப்புரை மூலம் உழைக்கும் பிரெஞ்சு மக்களும் தங்கள் தோழர்களே என்றும், அந்நாட்டு முதலாளிகள் மட்டுமே நேயத்திற்குரியர் அல்லர் என்றும் வியட்நாம் மக்கள் மனத்தெளிவு பெற்றனர்.

முதல் உலகப் போர் கடுமையாக நடந்து கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில், இங்கிலாந்திலிருந்து பிரான்சுக்குத் திரும்பிய ஹோ சி மின், வியட்நாம் தேசிய இயக்கத்திலும், பிரெஞ்சு பாட்டாளிகள் இயக்கத்திலும் ஈடுபாடு காட்டினார். வில்லா டே கோபிலின்சு என்ற இடத்திலும் பின்னர்ப் பாரிசில் மிக்க வறுமைப் பட்டவர்களின் குடியிருப்புப் பகுதியிலும் வாழ்ந்து பிழைப்புக்கு வழிதேடி அலைந்து கொண்டிருந்தார்.

தொடங்கியது தொண்டு

இக்கட்டான நிலையில் இருந்த போதும், தன் போராட்ட இலட்சியத்தைத் தளர விடாமல், கனிந்து

கொண்டிருக்கும்படி பார்த்துக் கொண்டார். நாளேடுகளுக்குக் கட்டுரைகளை எழுதினார். பிரெஞ்சு ஆட்சியாளர்கள், அவர்கள் பிடித்தாண்ட நாடுகளில் புரிந்து வந்த குற்றங்குறைகளைப் பட்டியலிட்டுத் துண்டறிக்கைகளாகக் கூட்டம் நடக்குமிடங்களில் கொடுத்துப் பரப்புரை செய்தார்.

பிரெஞ்சு நாட்டில் அக்காலத்தில் பெயர் பெற்று விளங்கிய சமதர்ம கட்சியில் (French Socialist Party) சேர்ந்தார். 1919 இல் அக்கட்சி பிரெஞ்சு நாட்டில் மிகப் பெரிய மாற்றத்திற்குக் காரணமாக இருந்தது. அதே கால கட்டத்தில் உருசியத்தில் ஏற்பட்ட அக்டோபர் புரட்சியால், உலக பாட்டாளி மக்களிடமும், காலனி ஆதிக்கத்தால் அழுத்தப்பட்டிருந்த மக்களிடமும் எழுச்சி ஏற்பட்டிருந்தது. ஹோ சி மின் உள்ளத்திலும் புரட்சிப் புயல் வீசியது. உருசியத்தை முன்னோடியாகக் கொண்டு வியட்நாமிலும் புரட்சிக்குக் கால் கோல அவர் விரும்பினார்.

அக்டோபர் புரட்சிக்கு முன், உலகப் போர் முடிந்தவுடன், போரில் வெற்றி பெற்ற முதலாளித்துவ நாடுகள் வெர்செயில்சில் கூடி, உலக பொருளாதாரத்தைப் பங்கீடு செய்வதை முடிவு செய்ய மாநாடு நடத்தின. அப்போது பிரான்சில் இருந்த ஹோ சி மின் வியட்நாம் நாட்டுப் பற்றாளர்களின் சார்பில் 'சூயென் அய் கோக்' என்ற புதுப் பெயரில் அம்மாநாட்டில் பங்குபெற அனுப்பப் பட்டார். அம்மாநாட்டில் வியட்நாம் மக்களின் விடுதலையையும், குடியரிமைகளையும் வலியுறுத்தி எட்டுக் கோரிக்கைகள் அடங்கிய மனு ஒன்றை அளித்தார்.

முதல் முடிக்கல்

உலக அளவிலான அரங்கத்தில் முதன் முதலாகக் கோரிக்கைகள் இவரால் எதிரொலிக்கப் பட்டன. இதன் மூலம் பிரெஞ்சு ஆதிக்கம் வியட்நாம் மக்களுக்கு இழைத்துவரும் குற்றங்குறைகள் உலக உழைக்கும் மக்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டன. கோரிக்கைகள் துண்டறிக்கையாகவும் அச்சிட்டுப் பிரெஞ்சு குடிகளிடமும், வியட்நாம் மக்களிடமும் வழங்கப்பட்டன.

ஹோ சி மின் அவர்களின் இச்செயலே பிரெஞ்சு ஆட்சிக்கெதிரான முதல் நேரடி நடவடிக்கை. வெர்செயில்ஸ் மாநாடு, அடக்குமுறை ஆட்சிக்கு ஆட்பட்டவர்கள் சந்தித்து, தங்கள் பிரச்சினைகளை ஒருவருக்கொருவர் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு நல்வாய்ப்பாக அமைந்தது. ஆனால், மாநாட்டின் முன் வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகளுக்குத் தீர்வுகாண ஏதும் செய்யப்படவில்லை. அவரவர் நாட்டுப் பிரச்சினைகளை அவரவர் தீர்த்துக் கொள்ளட்டும் என விட்டு விட்டனர். ஆதிக்க இனம், விடுதலையைப் பற்றித் தேனொழுகப் பேசுவதெல்லாம் அழுத்தப்பட்ட மக்களை ஆர்த்தெழ விடாமல் ஏமாற்றும் முயற்சியே என்ற முடிவுக்கு வந்தார்.

காலனி ஆட்சிக்கு ஆட்பட்ட மக்கள் விடுதலையும், தன்னுரிமையும் பெறத் தங்கள் ஆற்றலை மட்டுமே நம்பியிருக்க வேண்டும். வியட்நாமியரான நாம், நம்முடைய முயற்சியாலும், போராட்டத்தாலும் நம்மை விடுவித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றார் ஹோ சி மின்.

வெர்செயில்ஸ் மாநாட்டில் இவர் செய்த கருத்துப் புரட்சி வியட்நாம் மக்களிடையிலும் பிரெஞ்சுப் பாட்டாளி வர்க்கம் மற்றும் காலனி ஆட்சிக்குட்பட்ட மக்களிடையிலும் மிகப் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. பிரெஞ்சு மக்களின் மனச்சாட்சியை இது தட்டி எழுப்பியது.

பிரான்சில் வியட்நாம் மக்கள் ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்தால் இதுவே பேச்சாக இருந்தது. விடுதலை, தற்சார்பு என்னும் கலந்துரையாடலுக்கிடையே 'குயென் ஐ குவாக்' என்னும் இவருடைய மற்றொரு பெயர் அவர்களால் அன்போடும், மதிப்போடும் உச்சரிக்கப்பட்டது.

வியட்நாம் வரலாற்றில், பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக மக்கள் எழுச்சிக்கு ஒரு புதிய அத்தியாயம் தொடங்கியது. குயென் ஐ குவாக்கை, வியட்நாமின் விடிவெள்ளி என்று மக்கள் கொண்டாடினர்.

புரட்சி பூமி எது என்பதையும், பொதுவுடைமை தத்துவம் என்ன என்பதையும் புரிந்து அதனை அவர் வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினார்.

போராட்டம்

போராட்டம் என்பது உலகிற்குப் புதியதன்று. உயிரினம் தோன்றியபோதே போராட்டமும் உடன் பிறந்து வந்திருக்கிறது. தொடக்கத்தில் தனிமனித தேவை அடிப்படையில் தொடங்கி, படிப்படியாக வளர்ந்து, குழு நலன், ஆளுமைப் பலன், நாட்டு நலன் எனப் போராட்டத்தின் களமும், காரணமும் மாறி வந்திருக்கின்றன.

போராட்டத்தின் கூர்மையையும், கோரிக்கையையும் விரிவான பொருள் கொண்டதாக மாற்றியதைத் தான் புரட்சி என்கிறோம். இந்தச் சொல்லுக்கு உலகரங்கில் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றுத் தந்தவர்கள் பிரெஞ்சு மக்கள். பரிதி ஒளி போன்று பாரெங்கும் பரவச் செய்த பெருமை உருசியத்திற்கும், அதன் தலைவர் இலெனினுக்கும் உரியது.

1789, ஜூலைத் திங்கள் பிரெஞ்சுப் புரட்சி, தீயாகப் பற்றி எரிந்த காலம். மன்னர் உட்பட மேட்டுக் குடிகளாக வாழ்ந்து, எளிய பெரும்பான்மை மக்களின் வாழ்க்கை நலன்களை அட்டைகளாக உறிஞ்சிக் கொழுத்தவர்களின் மனக் கொழுப்பில் தீ வைத்தது பிரெஞ்சுப் புரட்சி! உலகின் அழுத்தப்பட்ட இனம் வீறுகொண்டு வெடித்தெழப் பிரெஞ்சுப் புரட்சி வழிகாட்டியாக இருந்தது. பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்குத் தூண்டுதலாக இருந்தது வட அமெரிக்க சுதந்திரப் போராட்டம். அமெரிக்கா பொய்மை ஆடையைப் போர்த்திக் கொள்ளாத, அதற்கு ஆதிக்கப் பேராசை அரும்பாத குழந்தைப் பருவத்தில் நடந்த போராட்டம் அது. இரு நூறாண்டு கால ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்தை, அங்குக் குடியேறிய ஆங்கிலேயர்கள், 1776 முதல் 1783 வரை நடத்திய விடுதலைப் போர், பிரெஞ்சு மக்கள் நெஞ்சில் போராட்டத் தீயை ஊதிவிட்டது. பிறக்கும்போது இருந்த நிறம் போகப்போக மாறுகிறது! அமெரிக்கா அதற்குச் சான்று.

உரிமைகளுக்காகவும், விடுதலைக்காகவும் வீரப்போர் புரிந்த புரட்சி மனப்பான்மை கொண்ட அமெரிக்க, பிரெஞ்சு

மக்களின் தாயகத் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்த பிற்காலத் தலைவர்கள், அவர்களின் ஆணைப்படி நடந்த அரசுகள், தம் முன்னோர் கொண்டிருந்த முற்போக்குக் கொள்கைக் கோட்பாடுகளைக் குழி தோண்டிப் புதைத்துவிட்டு, ஏழை நாடுகளில் அதிகார, சுரண்டல் வேட்டை நடத்திய கொடுமையான வரலாற்றின் ஒரு பக்கத்தை இங்கே பார்க்கப் போகின்றோம்.

ஐரோப்பிய வேங்கைகளுக்கு, அறியாமை இருட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஆப்பிரிக்க, ஆசிய நாட்டு மக்கள் நல்ல இரையாகத் தெரிந்தார்கள். இப்படி, இரு நிலக்கூறுகளில் அடங்கிய நாடுகளை அவர்கள் வேட்டைக் காடாக மாற்றிக் கொண்டு, பதினேழாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி நடத்தி வந்த அரசியல், பொருளாதார வேட்டையின் வீச்சு, இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை கடுமையாக இருந்தது.

ஐரோப்பிய ஆதிக்க வெறியினர், ஆக்கிரமிப்புப் போட்டியில் பங்கு போட்டுக் கொண்டு, அடிமைப்படுத்திச் சுரண்டிய நாடுகளில் ஒன்று வியட்நாம். அந்த நாடு அடிமைப்பட்ட வரலாற்றையும், வன்முறைகளை ஆண்டு, அந்த நாட்டின்மீது அடிமைத் தளையைப் பூட்டி, உழைப்புச் சுரண்டலையும், பொருளாதாரச் சுரண்டலையும் நடத்திய பிரெஞ்சு, ஆதிக்கவெறி பிடித்த அமெரிக்கப் பேரரசுகளின் கொட்டம் அடக்கப்பட்டு, அவமானகரமான தோல்வியை அவர்களுடைய தோள்களில் சுமத்தித் திருப்பி அனுப்பிய வீரப் போராட்டத்தையும் நமக்கு வரலாறாக்கி வழங்கிய பெருமை, வியட்நாமின் ஹோ சி மின் அவர்களையும் அந்நாட்டு மக்களையும் சாரும்.

இந்தியாவுக்கு ஒரு அண்ணல் காந்தியடிகள், உருசியத்திற்கு இலெனின், சீனத்திற்கு மா சே துங், அமெரிக்காவுக்கு வாஷிங்டன், துருக்கிக்கு கமால் பாட்சா, எகிப்துக்கு நாசர், கியூபாவுக்கு பிடல் காஸ்ட்ரோ, வங்க தேசத்திற்கு முஜிபுர் ரெகுமான், தென்னாப்பிரிக்காவுக்கு நெல்சன் மண்டேலா போன்று வியட்நாமுக்கு ஹோ சி மின்.

விடுதலை விதையை ஊன்றி, அறுவடை கண்ட அவர் பொதுவுடைமை உலகத்திற்குப் புதிய போர்க்கலனாகக் கிடைத்தார்.

புரட்சி ஒலி

அக்டோபர் சோவியத் புரட்சிக்குப் பின்னர் உலகில் பொதுவுடைமைக் கொள்கையின் வீச்சு நெடுந்தொலைவுக்குப் பரவி இருந்தது. 1919-ஆம் ஆண்டு இலெனினும், மார்க்சிய ஆதரவாளர்களும் பொதுவுடைமைக் கொள்கையைப் பரவச் செய்யவும், மூன்றாம் உலக நாட்டமைப்பை ஏற்படுத்தவும் மாஸ்கோ நகரில் கூட்டமொன்றைக் கூட்டினர். பிற்போக்குச் சக்திகளுக்குப் பொதுவுடைமையின் செயல்பாடு ஒன்றே தக்க பதிலடி தரக்கூடியதென்பதைத் தெளிவு படுத்தினர்.

உலகில் பொதுவுடைமைக் கருத்துச் சார்பு நாடுகளின் எண்ணிக்கைப் பெருக்கத்திற்கும், பாட்டாளி மக்களின் பாதுகாப்புக்கும் சோவியத் யூனியன் நல்ல நண்பனாக, துணைவனாக, காப்பாளனாகச் செயல்பட்டது.

கொதிப்பின்றி, குருதியோட்டம் குறைந்து, கூனிக் குறுகிக் கிடந்த மக்கள் நிமிர்ந்து பார்க்கவும், நெஞ்சை உயர்த்தவும் சோவியத் புரட்சிதான் நம்பிக்கையூட்டித் தும்பிக்கையை நீட்டியது. கிழக்கு நாடுகளில் விடுதலைப் போராட்ட வித்துத் தூவப்பட்டதும் சோவியத் புரட்சியாலும், பொதுவுடைமையாலுந்தான்.

1920-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற உலக இரண்டாவது பொதுவுடைமை மாநாட்டில், முதலாளித்துவத்திற்குப் பதில் அளிக்கும் வகையில் தோழர் இலெனின் அவர்களின் தத்துவ விளக்கம் அமைந்தது. அனைத்துலகக் பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு ஆயுதமேந்திய துணையாகச் சோவியத் யூனியன் விளங்கியது. பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்ட நாடுகளுக்கு எல்லாம் தாய்ப்பறவையின் சிறகாக விளங்கியது உருசியம்.

பொதுவுடைமைக் காற்று வேகமாக வீசிய கால கட்டத்தில் பிரெஞ்சு சோசலிஸ்ட் கட்சிக்குள், மார்க்சியத்திற்கு ஆதரவாகவும், எதிராகவும் கருத்து மோதல் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. ஹோ சி மின் அந்தக் கருத்து மோதல்களில் தானும் பங்கெடுத்துக் கொண்டு பொதுவுடைமைக்குச் சார்பாக வாதாடினார்.

பிரெஞ்சு நாட்டின் புரட்சியாளர்களான மார்செல் காசீசின், பால் வெய்லண்ட், கௌட்டுரியர், மோன் மௌசெசா போன்றவர்களின் துணையால் ஹோ சி மின் மூன்றாவது உலகத்தையும் இலெனினியத்தையும் முழுமையாகப் புரிந்து கொண்டு தனது நாட்டின் விடுதலை வேட்கை வெற்றிக்கு விடை கண்டார். இலெனின் கருத்துக்களைச் சிந்திப்பதன் மூலம் மன உந்துதலையும், உறுதியையும், ஊக்கத்தையும் பெற்றதாக அவர் கூறினார்.

மார்க்சு, இலெனின் நூல்களை மிக்க அக்கறையோடு ஆழ்ந்து படித்தார். மூலதனம் அவருடைய வேதநூலாகி விட்டது. பிரெஞ்சு சோசலிசக் கட்சிக் கூட்டங்களில் தனது தெளிவான கருத்துரைகளை எடுத்து வைத்து, உலகில் பொதுவுடைமை மூலம் எத்தகைய தடைகளையும் தாண்டலாம் என்றும், அக்கொள்கையின் வெற்றி நடையை உலகின் எந்தச் சக்தியாலும் தடை செய்ய முடியாதென்றும் கூறிப்பிடுக்கிறார்.

ஹீயட்ஸூஷின் சார்பாளர்

1920, டிசம்பர் 25 முதல் 30 வரை பிரான்சின் 'டூர்' என்ற இடத்தில் சோசலிசக் கட்சிக் கூட்டம் நடைபெற்றது. அதில், காலனி ஆட்சிக்குட்பட்ட வியட்நாமின் பிரதிநிதியாக ஹோ சி மின் கலந்து கொண்டார். மூன்றாம் உலக நாடுகளோடு சேருவதா? அல்லது இரண்டாவது உலக நாடுகளுடனே இருந்து வருவதா? என்பது குறித்துக் கடுமையாகக் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தனர். விவாதத்தில் ஹோ சி மின்னும் பங்கு கொண்டு உரையாற்றினார்.

பிரெஞ்சு பாட்டாளி வர்க்கம், வியட்நாம் மக்களின் போராட்டங்களுக்கு உகந்த முறையில், உண்மையாக உதவ வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

வட ஆப்பிரிக்காவுக்கென ஒரு நிலைக்குழு ஏற்படுத்தப் பட்டிருப்பதைப் போன்று, கட்சி இந்தோ சீனாவுக்கும் ஒரு குழுவை அனுப்பி, அங்குள்ள நிலையைக் கண்டறிந்து, மக்களின் நிலை உயர வழிவகை காணவேண்டும் என்றார்.

பிரெஞ்சு நாட்டின் புரட்சி எண்ணமுடைய மக்களோடு தானும் கைகோர்த்துக் கொள்வதாகவும், மூன்றாம் உலகத்தோடு இணைந்து நிற்பதாகவும் கூறிய அவர், உலக அமைப்புக்கு ஆதரவாக வாக்களித்ததன் மூலம், பிரெஞ்சு நாட்டுப் பொதுவுடைமைக் கட்சியைத் தோற்றுவித்தவர்களில் தானும் ஒருவரானார்.

இலட்சியப் பயணம் மேற்கொண்டிருந்த அவரை நாடு, மக்கள், பொதுவுடைமை, மார்க்சு, இலெனின் என்பன தவிர வேறு எந்தச் சிந்தனையும் தீண்டவில்லை. அகத்துறைக்கு அப்பால் நின்றார். முப்பது அகவையைக் கடந்த நிலையிலிருந்த ஹோ சி மின் திருமண எண்ணமே இல்லாதவராகவே இருந்தார். அந்நாட்டுப் பழக்கப்படி திருமண நோக்கத்தின் அடையாளமாக எந்தப் பெண்ணுக்கும் அவர் சிவப்புப் பட்டுத் துணி கொடுக்கவில்லை. காமராசரைப் போன்று தன் வாழ்க்கை நலனைப் பொதுமக்களுக்காக, போராட்டத்திற்காக ஈகம் செய்து விட்டார்.

புகழ் பெற்றவர்களின் அக, புற வாழ்வை அடிமுதல் முடிவரை தோண்டித் துருவிப் பார்த்துப் பரபரப்புச் செய்தி வெளியிடுவது, வணிக முறை இதழ்களின் வழக்கம். ஹோ சி மின் மறைவுக்குப் பின் பல்லாண்டுகள் கழித்து உறுதியாகாத ஒரு செய்தியாக அவருக்குப் பல காதலிகளும் இரு மனைவியரும் ஒரு பிள்ளையும் இருந்ததாகவும், மனைவியரில் ஒருவர் மர்மமான முறையில் இறந்து விட்டதாகவும் கூட செய்தி பரப்பப் பட்டது. இவையெல்லாம் 'பத்திரிகை சுதந்திரத்தின்' பக்க விளைவுகள்.

தோள் கண்டறிய தோளே கண்டறிய

தாய்நாட்டின் விடுதலைக்கு எங்கும் அலையாமல், பொதுவுடைமை தத்துவத்திலேயே விடையைத் தேடினார். மார்க்சிய, இலெனினிய வழிகாட்டுதலும், பாட்டாளி மக்களைச் சார்ந்த ஓர் அரசியல் கட்சியின் துணையும், தூண்டுதலுமின்றி வியட்நாமியப் புரட்சி இயலக்கூடிய ஒன்றன்று என்பது ஹோ சி மின் பட்டறிவு மூலம் பெற்ற படிப்பினை.

“இந்தோ சீன மக்கள் அயலார் ஆட்சிகளோடு ஒன்றிப்போய் விட்டார்கள். எதிர்ப்புணர்வோ, விடுதலை உணர்வோ அவர்களிடம் இல்லை” என்று சிலர் கூறியதைக் கேட்டபோது ஹோ சி மின் பொங்கினார். “சுரண்டலுக்கு எதிரான புரட்சிக்கு அவர்கள் ஆயத்தப்படுவார்கள். இந்தோசீன மக்கள் பிணமாகி விடவில்லை. அவர்கள் விடுதலை உணர்வோடேயே வாழ்ந்து வருகின்றனர். திட்டமிட்டு நச்சுக் கருத்து பரப்பப் படுகிறது. உருசிய அக்டோபர் புரட்சியும், அதன் தூண்டுதலால் ஆங்காங்கே வெடித்து வெளிப்படும் பாட்டாளி மக்களின் எழுச்சியும் அவர்களுடைய விடுதலைப் போராட்டக் கனவைக் கனியச் செய்து வருகின்றன.

இந்தோ சீன மக்களின் மனக் கொதிப்பு எரிமலைக் குழம்பாக மறைந்து கிடக்கிறது. சரியான சூழல் அமையும்போது வெடித்துச் சிற்றத்தை வெளிப்படுத்தும். அப்போது போராடும் முன்னோடிகள், மேலும் புரட்சி வேகத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வார்கள்” என்றார்.

1921, டிசம்பர் திங்களில், மார்க்சியத்தில் கூடிய பிரெஞ்சுப் பொதுவுடைமைக் கட்சிக் கூட்டத்திற்கு ஹோ சி மின் தலைமை வகிக்கத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். இந்தோ சீனாவுக்கான துணைக் குழுவின் தலைவராகவும் அவர் நியமிக்கப்பட்டார்.

1922-ஆம் ஆண்டில் நடந்த பிரெஞ்சுப் பொதுவுடைமைக் கட்சிக் கூட்டத்திற்கும் இவரே தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். காலனிகளின் நிலைமையை ஆராய்ந்த குழுவின் அறிக்கைப்படி அங்குள்ள மக்களைப் புரட்சிக்குத்

தயாரிக்கும் வண்ணம் கொள்கை பரப்புப் பணியை விரிவுபடுத்த முடிவு செய்யப்பட்டது.

சூதீரர் உழியல்

பிரான்சிலிருந்து வெளியேறும் முடிவுக்கு வந்த ஹோசி மின், தன் முடிவைச் செயல்படுத்தும் முன், அந்நாட்டுப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் மத்திய குழுவுக்கு மிக முக்கியமான கடிதம் ஒன்றை எழுதினார். காலனிய ஆதிக்கம் குறித்து, இரண்டாவது பன்னாட்டுப் பொதுவுடைமைக் கட்சிக் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களை நினைவூட்டி, அவற்றை உறுதியுடன் நிறைவேற்றாமைக்காகச் சிலரைக் குறை கூறி “ஏமாற்றமளிக்கும் வகையில் இத்தீர்மானங்கள் காகிதத்திலேயே உறங்க விடப்பட்டு விட்டன” என்று சுட்டிக் காட்டியிருந்தார்.

“பிரான்சு, பிரிட்டன் போன்ற காலனி ஆட்சி புரியும் நாடுகளில் உள்ள பொதுவுடைமைக் கட்சிகள் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்தன?”. காலனி ஆதிக்கத்திற்கெதிராக உறுதியானதும், திட்டவட்டமானதுமான கொள்கைகளையாவது அவை வகுத்திருக்கின்றனவா? என்று அவர் கேட்டார். அங்குள்ள கட்சியின் முன்னோடிகளுக்காவது காலனியம் என்றால் என்ன? அதன் விளைவு என்ன என்றாவது தெரியுமா? இதற்கெல்லாம் அவர்களுடைய விடை ‘தெரியாது’ என்பதாகத்தான் இருக்கும் என்று கடுமையாகக் கருத்து கூறியிருந்தார்.

கடிதத்தில் கடைசியாகப் பிரெஞ்சுப் பொதுவுடைமைக் கட்சியை அவர், கீழ்க்காணும் இரண்டு திட்டங்களையாவது அங்கீகரிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

லே ஹூமான்னிட் ஏட்டில் காலனிய ஆதிக்கம் குறித்த வினாத் தொடர் மீண்டும் தொடங்கப்பட வேண்டும். கட்சியின் எல்லா இதழ்களிலும் காலனியம் குறித்த கட்டுரைகள் இடம் பெறவேண்டும். அதன் மூலம் மக்களிடையேயும், கட்சியினர் இடையேயும் காலனியத்திற்கெதிரான கருத்துப் பரவல்

நடைபெற வேண்டும். காலனிய நாடுகளுக்கெல்லாம் கட்சி உறுப்பினர்கள் சென்று அங்கே தொழிற்சங்கங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இயக்கப் பணிகள்

1921-இல், அனைத்துக் காலனி நாடுகளின் கூட்டமைப்பொன்றைப் பொதுவுடைமையாளர்களின் துணையுடன் தோற்றுவித்தனர். ஹோ சி மின் அந்த அமைப்பின் மத்திய குழுவுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அதன் உறுப்பினர்களிடையே நன்மதிப்புப் பெற்றவராகவும் அவர் திகழ்ந்தார்.

எழுத்தாளர்

அழுத்தப்பட்ட மக்களை விடுவிக்கவும், நாட்டு விடுதலை உணர்வைத் தூண்டுவதற்கும், புரட்சிக்கு ஆயத்தப் படுத்தும் பரப்புரையை மேற்கொள்ளவும் 'லே பிரியர்' என்னும் இதழ் தொடங்கப் பட்டது. இதில் தலையங்கம் உட்பட, பல்வேறு கருத்து வடிவங்களைக் கட்டுரைகளாகவும், கதைகளாகவும், செய்தி விமர்சனங்களாகவும் எழுதி வந்தார்.

வியட்நாம் விடுதலைக்காகவும், ஆதிக்க எதிர்ப்பைத் தூண்டி வளர்க்கவும் 1923-ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் 'வியட்நாம் ஹோன்' (வியட்நாமின் மனச்சாட்சி) என்ற பெயரில் ஓர் இதழைத் தொடங்கினார். எந்தவோர் இயக்கத்திற்கும் தொண்டர்களைப் போன்று, இதழ்களும் இன்றியமையாதவை.

இவருடைய எழுத்துப் பணி இந்த அளவில் நின்றுவிடவில்லை. பிரெஞ்சுப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் மத்திய அமைப்பு வெளியீடான லே ஹூ மானிட் என்ற இதழிலும், 'லாவியே ஆவ் ரியர்' என்ற பாட்டாளி மக்கள் கூட்டமைப்பு ஏட்டிலும் அவர் எழுதி வந்தார். இந்தக் காலகட்டத்தில்தான், அவருடைய புகழ் பெற்ற துண்டறிக்கையான 'நீதியின் முன் பிரெஞ்சுக் காலனியம்' (Le Procès de la Colonisation Française) வெளியிடப்பட்டது.

சரியான, அசைக்க முடியாததுமான ஆவண ஆதாரங்களோடு பிரெஞ்சு காலனி ஆதிக்கத்தின் குற்றங் குறைகளை மக்கள் மன்றத்திற்குக் கொண்டு சென்றார். 'நீதியின் முன் பிரெஞ்சுக் காலனியம்' அறிக்கை குற்றங் குறைகளைக் கூறியதோடு அமைந்து விடவில்லை. தேசியம், காலனியம் குறித்த வினாக்களுக்கும் விடையளித்தது.

'நீதியின் முன் பிரெஞ்சுக் காலனியம்' வியட்நாமப் பொருத்தவரை அரசியல் பால பாடமாகவும், புரட்சிப் பாதை வழிகாட்டியாகவும், கொள்கைக் குறிப்பேடாகவும் அமைந்து, எதிர்காலத்தில் வியட்நாமில் பொதுவுடைமை வேருன்ற கரணியமாயிற்று. மேலும், இவர் எழுதிய சிறுகதைகள், நாடகங்கள், நினைவுக் கட்டுரைகள் யாவும் போராட்ட உணர்வை மக்களிடையே தூண்ட உதவின.

தலைமறைவு அடிக்லை

1923, ஜூன் திங்கள் பிரெஞ்சு நாட்டை விட்டு வெளியேற முடிவெடுத்திருந்தார். பிரெஞ்சுப் பொதுவுடைமைக் கட்சி, சில தனிப்பட்ட பிரெஞ்சு, செருமனி தோழர்களின் உதவி பெற்று, தலைமறைவு வாழ்க்கையில் தனக்கிருந்த தனித்திறத்தால் நண்பர் 'ப்ளோன் கோர்ட்' ஒருவரிடம் மட்டில் விடைபெற்றுக் கொண்டு, பிரெஞ்சு ஆட்சியின் முற்றுகையை முறியடித்து இலெனின் கிராடு எனப்பட்ட பெட்ரோ கிராடுக்குச் சென்றார். அங்கே நடந்த உலகப் பொதுவுடைமை 5-ஆவது மாநாட்டில் பங்கேற்க இருந்தார். சோவியத் நாட்டிற்கு அவர் செல்வது இதுவே முதல் முறை. இந்தப் பயணம் அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் நெஞ்சில் பசுமை குன்றாமலிருந்தது.

மாநாடு நடக்கவிருந்த காலக் கட்டத்தில் இலெனின் அவர்களின் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டதால் ஐந்தாவது பொதுவுடைமை மாநாடு நடைபெறவில்லை. எனவே, சோவியத் நாட்டின் பல இடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து, சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு நிலைமைகளை அறிந்து கொண்டார். உலகப் பொதுவுடைமை இயக்கம் நடத்திய கீழை நாடுகள் குறித்தப் பயிலரங்கில் பங்கேற்றார்.

தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் குறித்து ஏராளமான கட்டுரைகளை எழுதி மூன்றாம் உலக நாடுகளில் இயக்கச் சார்பான ஏடுகளிலும் உருசியத்தின் பிராவ்டா ஏட்டிலும் வெளியிட்டு வந்தார். மாஸ்கோவில் சந்தித்த பிறநாட்டு இதழாசிரியர்களிடம் சோவியத் நாட்டின் புரட்சிச் சிறப்பைப் பாராட்டியும், வியட்நாம் நாட்டின் அவல நிலையை விளக்கியும், விடுதலைப் போராட்டத்தில் தனக்குள்ள ஈடுபாட்டையும் விளக்கிக் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொண்டார்.

இவருடைய உரையையும், உரையாடலையும் செவிமடுத்தவர்கள், இவர்பால் உயர்ந்த மதிப்பும், உள்ளன்பும் கொண்டனர்.

கொச்சின் சீனாவில் 600 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்த 'கோ லோன்' ஆலையில் துணியில் அச்சிடும் தொழிலாளர்கள், காலனி ஆட்சிக்கு ஆட்பட்ட நாடுகளிலேயே முதன் முதலாக வேலைநிறுத்தம் செய்யத் தொடங்கினர். இதனைக் குறிப்பிட்டுப் பிரெஞ்சுப் பாட்டாளி வர்க்கத்தினர் இப்படிப்பட்ட இயக்கங்களை ஊக்குவித்து உதவ வேண்டியது கட்டாயக் கடமை என எழுதினார். முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான போராட்டத்திற்குத் தாய் போன்ற நாட்டினர் உதவிகரமாக இருக்க வேண்டுமென அவர் வலியுறுத்தினார்.

பொதுவுடைமையர் என்றால் அவர்கள் தொழிலாளர் பிரச்சினைகளை மட்டுந்தான் தொடுவார்கள் என்றொரு தவறான கருத்துச் சிலரிடம் உண்டு. உழைக்கும் வர்க்கமான தொழிலாளர்களையும், சிறு விவசாயிகளையும் இரு கண்களாகக் கருதுவதுதான் பொதுவுடைமையர்களின் கொள்கை. ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கும், நிலத் தொழிலாளர்களுக்கும் மூலதனம் உழைப்பு ஒன்றுதான். உழைக்கும் வர்க்கத்தின் உயர்வுதான் பொதுவுடைமையின் நோக்கம்.

மாஸ்கோவில் அக்டோபர் 12 முதல் 15 ஆம் நாள் வரை நடைபெற்ற அனைத்து நாட்டு வேளாண் மக்களின் முதல் மாநாட்டில் பங்கேற்றார். இந்த அமைப்புக்குச் சட்ட திட்டங்களை மாநாடு வகுத்தது. பத்து உறுப்பினர்களைக்

கொண்ட அனைத்துலகச் செயற்குழுவை அமைத்து, அதில் ஹோ சி மின் அவர்களையும் உறுப்பினராக்கியது. அத்துடன் தலைமைக் குழுவிலும் (Presidium) அவர் இடம் பெற்றிருந்தார்.

கலங்கரை விளக்கு கண்ணை மூடிக் கொண்டது

ஹோ சி மின் அவர்கட்கு ஓர் ஆசை. மாஸ்கோ மண்ணை மிதித்தபோது இந்த ஆசை, பேராசையாக மலர்ந்திருந்தது. மாவீரர் இலெனின் அவர்களை நேரில் சந்திக்க வேண்டும் என்பதுதான் அந்த ஆசை. காலத்திற்காகக் காத்திருந்தார்.

1924, சனவரி, 21 ஆம் நாள், மாஸ்கோ உணவு விடுதி ஒன்றில், காலைச் சிற்றுண்டிக்காகக் காத்திருந்தபோது, தோழர் இலெனின் காலமான செய்தி அவர் காதில் நுழைந்து, இதயத்தில் இடியாக இறங்கியது. செய்தியை அவரால் நம்ப முடியவில்லை. வெளியே வந்து சுற்றிலும் பார்த்தார். அலுவலகங்களிலும், பிற கட்டடங்களிலும் கொடிகள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தன. மாமேதை மறைந்து விட்டார். ஹோ சி மின் வாழ்க்கையில் குறையொன்று நிலைபெற்று பெற்றுவிட்டது. ஆம். இலெனினைச் சந்திக்கும் ஆசை நிறைவேறாமலேயே போய்விட்டது.

இரங்கல்

தோழர் இலெனின் காலமான நிலையில் அவரை நினைவுகூரும் வகையில் 'பிராவ்டா' இதழில் உலகத் தலைவர்களின் கட்டுரைகள் வெளியிடப்பட்டன. ஹோ சி மின்னும் அதில் எழுதியிருந்தார். "நாம் ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பால் இதயத்தில் இரத்தக் கசிவைக் கண்டு கொண்டிருக்கின்றோம். ஆற்றொணாத துன்பத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் உலகத் தோழர்களின் பரிவுணர்வில் நாமும் பங்கு கொள்கிறோம். இழப்புப் பெரியதுதான் என்றாலும் இடிந்து குவிந்து விடாமல் மறைந்த தலைவர் அவர்களின் பரிந்துரைகளையும், படிப்பினைகளையும் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப் பொதுவுடைமை உலகம் மறக்காது என்று நம்புவோம்.

தோழர் இலெனின் அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் அவர்தான் நமது தந்தை, ஆசான், தோழர் எல்லாம். நமக்காக வாதாடியவர், போராடியவர். இன்றும் சோசலிசப் புரட்சிக்கு வழிகாட்டும் துருவ நட்சத்திரம் அவர்தான். அந்த அறிவுச் சூரியனுக்கு நாம் செலுத்தும் மரியாதை அவருடைய திட்டங்களை, கொள்கைக் கோட்பாடுகளை அணுஅணுவும் சேதப்படுத்தாமல் கடைபிடிப்பதுதான்” என்று எழுதியதோடு அமைந்து விடாமல், தன் வாழ்நாள் முழுவதும் இலெனின் அவர்கள் சுட்டிய பாதையிலேயே தன் புரட்சிப் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்.

பாதை தொகுதி

1924, ஜூன் 17-ல் நடைபெற்ற 5-ஆவது உலகப் பொதுவுடைமை நாடுகளின் கூட்டத்தில், ஆலோசனைக் குழுவின் பேராளர் என்ற முறையில் கலந்து கொண்டு பேசும்போது காலனிய ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான புரட்சியில் ஆர்வம் காட்டாத பொதுவுடைமை வாதிகளைக் குறை கூறினார்.

“காலனி ஆட்சிக்குட்பட்ட நாட்டு மக்களைச் சூழ்ந்திருக்கும் அபாயங்களையும் அவர்களுடைய எதிர்காலத்திலாவது இருஎன்றவிளக்கேற்றுவது குறித்தும், புரட்சி நடவடிக்கையில் பொதுவுடைமைக் கொள்கையாளர்களுக்குள்ள கடமைகள் குறித்தும் நினைவூட்டவே நான் இங்கு வந்துள்ளேன். இணையான வாய்ப்பை இழந்திருப்பவர்களுக்கும், ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கும் இடையில் பெருந்த வேறுபாடில்லை. இருபிரிவினரும் இணைந்து நடக்க வேண்டியவர்களே என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். காலனிய மக்களின் பிரச்சினையில் உங்கள் கவனத்தைக் கொண்டு வர இந்த வாய்ப்பை நான் பயன்படுத்திக்கொள்கிறேன்”.

“நகர்ப்புறத்திலிருந்து வந்து இங்கே பேசிய பேராளர்கள் (பிரதிநிதிகள்) பாம்பை அதன் வாலில் அடித்துக் கொல்ல வேண்டும் என்ற தோரணையில் கூறிய கருத்தை நான் கண்டிக்க வேண்டியவனாக உள்ளேன். அதிகார நஞ்சும், அடக்குமுறை வீரியமும் தற்போது காலனிய நாடுகளில்தாம் மையம் கொண்டுள்ளனவேயன்றி, பெருநகரங்களை உள்ளடக்கிய நாடுகளில் அன்று. காலனி ஆதிக்கம் செய்யும் பெரிய நாடுகளுக்குத் தேவைப்படும் உணவையும்,

ஆட்களையும் அனுப்புவதே அடிமைப்பட்டு உழலும் மக்களின் கடமையாக உள்ளது. இதனை நாம் முறியடித்தாக வேண்டும். முதலில் காலனி ஆதிக்கம் செய்யும் நாடுகள் இவற்றைப் பெறுவதிலிருந்து தடுக்க வேண்டும்” என்றார்.

“பாட்டாளி வர்க்கத்தை விடுதலை செய்தால் மட்டுமே அடிமைப் படுத்தப்பட்ட நாடுகளை விடுதலை செய்ய முடியும். இவ்விரண்டையும் அடையப் பொதுவுடைமையைச் சார்ந்த உலகப் புரட்சியால் மட்டுமே முடியும். காலனிய மக்களின் முதல் எதிரி மேலாதிக்கமும், ஆதிக்கவாதிகளின் கையாட்களுமே! அந்த எதிரிகளை ஒழித்துக்கட்ட உறுதி பூண்டு செயற்பட வேண்டும்.

மார்க்சிய-இலெனினிய போர்க்கலத்தோடு, மக்கள் துணை கொண்டு, பாட்டாளிகளின் தலைமையில், மறைந்து கிடக்கும் போர்க்குணத்தை வெளிக் கொணர்ந்தால், பிரெஞ்சுக் காலனி ஆதிக்கத்தையும், அதன் அடிவருடிகளையும் ஒடுக்கி, மக்களை விடுவிக்க முடியும். இந்த இலட்சியத்தை வென்றெடுக்க, வியட்நாம் பொதுவுடைமைக் கட்சியைத் தோற்றுவிக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது” என்றார்.

இறுதியில் அவருடைய உரை எல்லாராலும் வரவேற்கப்பட்டது. பிரெஞ்சுப் பொதுவுடைமைக் கட்சியும், காலனிய நாடுகளின் புரட்சி இயக்கத்தை ஆதரிக்க முடிவெடுத்தது.

உலகப் போர் முடிந்து, வியட்நாம் பாட்டாளி வர்க்கம் போராட்டத்திற்குத் தகுதி வாய்ந்த தலைமைக்காகக் காத்திருந்த காலகட்டம். பொதுவுடைமைக் கட்சியைத் தாயகத்தில் தொடங்க வேண்டி ஆயத்தங்களைச் செய்யும் நோக்கில் சீனாவின் காண்டன் நகருக்குச் சென்றார். அங்கே நாட்டுக்கேற்ற பெயராக லீ சூயி என்னும் பெயரைப் புனைந்து கொண்டார். இக்காலத்தில் டாம் டாம் சா, மற்றும் பான் போயி காவு முதலான போராட்ட இயக்கங்களோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தார். குவாண்டாங்கில் 1925, மே திங்களில் இரண்டு இலட்சம் விவசாயிகள் பங்கேற்ற சீனப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் முதல் மாநாட்டையும், தொழிலாளர்களின்

பேராளர்கள் (பிரதிநிதிகள்) கலந்து கொண்ட இரண்டாவது மாநாட்டையும் நடத்தி, நகர, கிராமப்புற பாட்டாளிகளை ஒன்றிணைக்கப் பாடுபட்டார்.

சிறிது காலத்திற்கு முன்னர் ஷமீன் என்ற இடத்தில் பிரெஞ்சு ஆளுநர் மெரிலின் என்பவரைக் கொல்ல பாம் ஹோங் தாய் வெடிகுண்டு வீசியிருந்தார். அது ஹோ சி மின் காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. தனிப்பட்டவரைத் தாக்குவதையோ, கொல்வதையோ ஹோ சி மின் ஆதரிக்கவில்லை. எனினும், பாம் ஹோங் தாய் குண்டு வீசியதன் நோக்கத்தை அவர் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை. இந்தியாவில், பிரிட்டானியருக்கு எதிரான குண்டு வீச்சில் காந்தியடிகளின் கருத்தும் இதுவாகத்தான் இருந்தது.

பயிற்சிப் பண்ணைகள்

நாட்டுப் பற்று மிக்க இளைஞர்கள் சிலரையும், கிராம இளைஞர்கள் சிலரையும் தேர்வு செய்து புரட்சி இயக்கத்திற்குப் பயிற்சி அளிக்க, அரசியல் ஆர்வலர் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்றைத் துவங்கி 1930 வரை நடத்தினார். இளைஞர்களுக்குப் புரட்சி எண்ணத்தை ஊட்டிப் பாட்டாளி மக்களுக்கு உதவுவதற்காக வியட்நாமுக்கு அனுப்புவதே அவர் நோக்கம்.

ஏறத்தாழ ஒன்றரை முதல் மூன்று மாத காலம் நடத்தப் பெற்ற இப்பயிற்சிப் பள்ளியில் மாணவர்கள் பயிற்சி பெற்றனர். பொருளாதார நெருக்கடி உட்படப் பல நெருக்கடிகளை எதிர்கொண்ட போதும், சிக்கனத்தைக் கையாண்டு முதல் அணிப் பயிற்சியை முடித்து, அவர்களை வியட்நாமுக்கு அனுப்பி வைத்தார். இப்பள்ளியின் அனைத்துப் பொறுப்பாளரும் ஹோ சி மின் அவர்களே!

ஹோ சி மின் பல தொண்டர்களைச் சோவியத் நாட்டின் மாஸ்கோவிற்கு அனுப்பிக் கீழைக் கல்விப் பல்கலைக் கழகத்தில் (Oriental Studies University) கொள்கைக் கல்வி பயில வைத்தார். வேறுசிலர் காண்டன் வாம்போவா இராணுவக் கல்லூரிக்கு அனுப்பி வைக்கப் பட்டனர்.

ஹோ சி மின் தொடங்கிய இப்பயிற்சிப் பள்ளி, வியட்நாம் புரட்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றியது. இப்பயிற்சிப் பள்ளிக்கென ஹோ தயாரித்த பாடத் திட்டத்தை 1927-இல் ஆசியாவில் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளின் சங்கம் (Association of the oppressed Nations in Asia), பரப்புரைக் கழகம் (Propaganda Board) ஆகியவை புரட்சிப் பாதை (The Revolutionary Path) என்னும் நூலாக வெளியிட்டன.

வியட்நாம் மக்களின் நேர்மையான கட்சி அமைப்புக்குப் போராட்ட உணர்வும், போராட்ட வரலாற்றறிவும், கருத்துத் தெளிவும், அரசியல் ஆயத்தமும் மிகவும் முக்கியம் என அதில் வலியுறுத்தியிருந்தார்.

புரட்சிப் பாதையின் முதல் பக்கத்திலேயே இலெனினுடைய புகழ் பெற்ற சொற்களான “புரட்சிக் கோட்பாடின்றிப் புரட்சி இயக்கமில்லை. கட்சி எப்போது போராட்ட வழிமுறைகளை எடுத்துரைத்து வழி நடத்துகிறதோ அப்போதுதான் போராட்டவாதியின் பணி முடிகிறது” என்பதை அச்சிட்டிருந்தார்.

பிரெஞ்சு ஆட்சிக்கு எதிராக வியட்நாம் மக்கள் பல நேரங்களில் பொங்கி எழுந்து போராடியிருக்கின்றனர். ஆனால், ஒவ்வொரு முறையும் தோல்வியையே தழுவிருக்கின்றனர். எப்பொழுது எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அப்பொழுது அதைச் செய்யாமல், காலமறியாமல் செய்ய முனைந்ததால்தான் தோல்வி அவர்களைத் துணையாக்கிக் கொண்டது. எனவே, உலகப் புரட்சி வரலாற்றையும், மார்க்சிய-இலெனினிய கொள்கைகளோடு, பட்டறிவையும் எடுத்துரைக்க வேண்டியுள்ளது.

வரலாற்றில் பிரெஞ்சு, அமெரிக்கப் புரட்சிகள் பேசப்பட்டாலும் கூட வேறு நாடுகளில் அவை விளைவை ஏற்படுத்தவில்லை. உலகையே மாற்றியமைத்தது உருசிய அக்டோபர் புரட்சி ஒன்றுதான். அது ஒன்றுதான் உண்மையான சுதந்திரத்தையும், சமத்துவத்தையும், உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு மகிழ்ச்சியையும் கொண்டு வந்து கொடுத்தது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளின் புரட்சிக்குத் தூண்டுதலாகி, அவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே விடுவித்துக் கொள்ளவும் துணை செய்தது.

புரட்சிக்கு அந்தந்த நாட்டு மக்களின் பங்களிப்பே முதன்மையானது என்றாலும், ஊக்கப்படுத்துவதற்கும், பொருளாதார உதவிக்கும் ஒத்த கருத்துடைய வெளிநாடுகளின் தொடர்பும் துணையும் இன்றியமையாதவை. அவற்றைப் பெறக் கட்சி என்று ஒன்றிருக்க வேண்டும். கட்சியின் மூலமாக நாட்டுப் பற்றாளர்களையும், விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள், பெண்களையும் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபடுத்த பொதுவுடைமைக் கட்சியின் அவசியத்தை ஹோ சி மின் வலியுறுத்தினார்.

பாட்டாளிகள், சிறு விவசாயிகள், புரட்சிக் கொள்கையில் ஊறிய அறிவாளிகள் எல்லாரும் ஒன்றுபட்டு வியட்நாம் புரட்சித் தோழர்களின் சங்கத்தைத் தோற்றுவித்தனர். பெயர் வேறாக இருந்தாலும், உண்மையில் இவ்வமைப்பு பொதுவுடைமை அமைப்பாகவே இருந்தது. இந்த அமைப்பு ஏற்பட்டதால் உலக நாடுகளின் தொடர்பும், உதவியும் பெற வழி பிறந்தது. இளைஞர் பாட்டாளத்தைத் திரட்டி, பின்னர் பொதுவுடைமைக் கட்சி பிறக்கக் காரணமானது.

இதற்குள் என்னுள் படைக்கலன்

இளைஞர் சங்கத்தின் கொள்கையைப் பரப்புவதற்காகத் 'தான் நியென்' (இளைஞர்) என்ற கிழமை இதழைத் தொடங்கினார். இவ்விதழ், பிரெஞ்சு ஆதிக்கவாதிகளின் கொடுங்குற்றங்களை வெளிப்படுத்தி மக்களை எழுச்சியுறச் செய்தது. புரட்சி இயக்கத்தை நிலைநிறுத்தும் முயற்சியாக, 1926-ல் முன்னோடிகளைக் கொண்ட முதல் குழுவை எதிர்காலப் போராளிகளாக உருவாக்கும் முயற்சியைக் காண்டனில் தொடங்கினார்.

முதலில் இளைய பருவத்தினர் எட்டுப் பேருக்குப் பயிற்சியளித்தார். அவர்களில் ஒருவர் லீட் டிராங். இவர் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் இளைஞர் பிரிவின் முதல் உறுப்பினர். புரட்சிக்காகத் தன் இறுதி மூச்சுவரை போராடியவர்.

ஆசிய போராட்ட இயக்கங்களை ஒன்றிணைக்க ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளின் ஒன்றியம் (Union of oppressed Nations) என்ற அமைப்பைத் தோற்றுவித்தார் ஹோ. இதில் வியட்நாம், சீனா, கொரியா, இந்தோனேசியா, மலேசியா, தாய்லாந்து, இந்தியா முதலான நாடுகளின் நாட்டுப் பற்றாளர்கள் இடம் பெற்றிருந்தனர். இதன் செயலாளராக ஹோ சி மின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஒருங்கிணைப்புக்காகத் தொழிலாளர் இயக்கப் பசிபிக் கூட்டமைப்பின் செயலகத்தோடும், ஆதிக்கவாதிகளுக்கு எதிரான விடுதலைக் கழகத்தோடும் ஹோ சி மின் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்.

1927- ஏப்பிரலில், காண்டன் நகரில் சியாங் கைய் ஷேக்கின் படை நடமாட்டம் மிகுந்திருந்தது. அந்த நிலையில் ஹோ சி மின் ஹாங்காங் சென்று, அங்கிருந்து ஷாங்காய் சென்றார். சிறிது காலங் கடந்ததும் சோவியத்திற்குச் சென்று மாஸ்கோவில் பணியாற்றினார். அங்கிருந்து பெல்ஜியம் நாட்டில் பிரெசல்சு நகரில் நடைபெற்ற 'ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போர்' மாநாட்டில் பங்கேற்றார். மாநாடு முடிந்ததும் செருமனி, சுவீட்சர்லாந்து, இத்தாலி முதலான நாடுகளுக்குச் சென்றபின் மீண்டும், அரசு அறியாத முறையில் பிரான்சுக்குத் திரும்ப வந்தார்.

1928-ஆம் ஆண்டு தாய்லாந்தில் சயாம் நகருக்கு வந்தபோது, அங்கே குடியேறியிருந்த வியட்நாம் மக்கள் அவரை அன்புடன் தாவு சின் (Thau Chin) 'சின் மாமா' என்று வரவேற்றனர். அங்கு வாழும் வியட்நாமியருக்கு விடுதலைப் போராட்டம் குறித்த அறிவுரைகளை வழங்கியதோடு, சயாம் மொழியையும் கற்றுக் கொள்ளுமாறு அறிவுறுத்தினார்.

உரைப்புத் தொழிலாளர்

அங்கிருந்த கூட்டுறவுச் சங்கத்தாரோடு தானும் இணைந்து கிணறு தோண்டதல், தோட்டங்களை அமைத்தல், பள்ளிக் கட்டட வேலைக்குக் கல் சுமத்தல் போன்ற வேலைகளைச் செய்தார். ஒரு தலைவன் யாருக்காகப் பாடுபடுகிறானோ, அவர்களிடமிருந்து தன்னைத் தனிமைப் படுத்திக் கொள்ளாமல் அவர்களோடு ஒத்த வாழ்வு வாழ்வதுதான் அவர்களின்

நம்பிக்கையையும், நல்லெண்ணத்தையும் பெற்றுத் தரும். ஹோ வசதியாக வாழ்ந்து கொண்டு ஏழைகளைப் பற்றிப் பேசவில்லை. உண்மையான உழைக்கும் வர்க்கத்தின் தோழர் என்பதைச் சொற்களால் மட்டுமன்றி, வாழ்க்கையாலும் மெய்ப்பித்தவர்.

தாய்லாந்தில் தங்கியிருந்தபோது வியட்நாம் பொதுவுடைமை அமைப்புக்களுக்கிடையே கருத்து மோதல்கள் நடப்பது ஹோ சி மின் கவனத்திற்கு வந்தது. பொதுவுடைமை உலகத்தின் பெயரால், வியட்நாம் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் மாநாட்டை ஹாங்காங்கில் கூட்டும் ஏற்பாட்டுக்காக அவர் அங்கு வந்திருந்தார்.

ஹாங்காங் தீவின் அருகில் கௌ லோன் என்ற இடத்தில் ஹோ சி மின் தலைமையில் 1930 பிப்ரவரி 3 முதல் 7வரை மாநாடு நடைபெற்றது. ஐந்து நாட்கள் இரகசிய பேச்சுக்களுக்குப் பின்னர் எல்லா பொதுவுடைமை அமைப்புகளையும் ஒருங்கிணைத்து வியட்நாம் பொதுவுடைமைக் கட்சியை உருவாக்குவதென்றும், அதற்கு ஹோ சி மின் முன்மொழிந்தபடி வியட்நாம் பொதுவுடைமைக் கட்சி என்று பெயரிடுவதென்றும் முடிவாயிற்று.

ஹோ சி மின் வரைந்தபடி மாநாட்டில் பொதுச்செயல் திட்டமும், நடைமுறைகளும், கட்சியின் சுருக்கமான வழிமுறைகளும், மேல்முறையீடு போன்ற சட்ட திட்டங்களும் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. பிரெஞ்சு ஆதிக்கத்தையும், அதன் அடிவருடிகளையும் தூக்கியெறிந்து, வியட்நாமின் முழு சுதந்திரத்தை வெல்வதோடு, நிலவுடைமையாளர்களிடமிருந்து நிலத்தைப் பறித்துச் சிறு விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டுமென்றும், விவசாயிகள், தொழிலாளிகள் இணைந்த அரசை உருவாக்குவதுடன் பாட்டாளி வர்க்கத்தைக் கொண்ட படையை அமைப்பதென்றும் முடிவாயிற்று.

கட்சியின் செயல் திட்டங்களும், இயக்கத்தை நடத்திச் செல்லும் விதிமுறைகளும் உழைப்பாளிகள் மற்றும் பொதுமக்களின் ஆர்வமிக்க விருப்ப வினாக்களுக்கு

விடையளித்தன. அதனால், நாட்டுப்பற்று மிக்க மக்கள் படையாலும், உழைக்கும் மக்களின் தலைமையாலும் வியட்நாம் புரட்சி வெற்றி பெற்றது.

அனைத்துலக பொதுவுடைமைக் கட்சி மற்றும் வியட்நாம் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் சார்பாக நிறுவன விழாவில் பங்கேற்ற ஹோ சி மின் அனைத்து மக்களுக்காகவும் ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்தார். “வியட்நாம் பொதுவுடைமைக் கட்சி தோற்றுவிக்கப்பட்டுவிட்டது. இது உழைக்கும் மக்களுக்கானது. ஏழை, எளிய பாட்டாளி மக்களுக்கு உதவவும், அவர்களைப் புரட்சிக்கு அழைத்துச் செல்லவும், ஒடுக்கப்பட்ட, சுரண்டலுக்கு இலக்கான மக்களின் நலனுக்காகவும் கட்சி பாடுபடும். இந்த நேரம் முதல் நாம் கட்சியில் சேருவோம். அதை வளர்ப்போம். அதில் தொடர்வோம்” என்றார்.

பொதுவுடைமைக் கட்சி ஏற்படுத்தப்பட்டது வியட்நாம் புரட்சி வரலாற்றில் மிக முக்கியமான திருப்பமாகும். இது வியட்நாம் ஏழை பாட்டாளி மக்கள் மன வளர்ச்சிப் பெற்றுள்ளதையும், புரட்சியை நடத்தக்கூடிய தகுதி பெற்று விட்டதையும் காட்டும் அறிகுறி! கட்சி தோற்றுவிக்கப்பட்டது ஹோ சி மின்னுடைய போராட்ட நடவடிக்கைகளின் கடின உழைப்பின் வியத்தகு வெற்றியாகும்.

பத்தாண்டு காலம் பாடுபட்டு, மார்க்சியத்தையும், இலெனினியத்தையும் கலந்து கருத்துருவாக்கம் செய்த ஹோ சி மின், 1930-ஆம் ஆண்டில், பாட்டாளி மக்களின் விடுதலைப் போராட்ட இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தார்.

மரண தண்டனை

தாய் நாட்டின் விடுதலைக்காகப் பாடுபட்ட மறவர்களைப் பட்டியலிட்டுப் பழிவாங்கத் திட்டமிட்டது பிரெஞ்சு அதிகார வர்க்கம். ஏழு பெயர்களைக் கொண்ட அப்பட்டியலில் ஹோ சி மின்னும் சேர்க்கப் பட்டிருந்தார். அவர்களுக்கு மரண தண்டனை வழங்க முடிவு செய்தனர்.

அரசின் ஆசைகள், நீதிமன்றத் தீர்ப்பாகி நிறைவேற்றப்படுவது வந்தேறிகளின் ஆட்சி வழக்கம். அந்த நடைமுறைப்படி 11.11.1929 அன்று 'வின்' நகரிலுள்ள நீதி மன்றம், பிரெஞ்சு ஆட்சியாளர்களின் கட்டளைக்கிணங்க ஏழு பேருக்கும் 'மரண தண்டனை' என்று தீர்ப்பளித்தது. ஹோ சி மின் விசாரிக்கப் படாமலேயே வழக்கு முடிந்து தீர்ப்பும் கூறப்பட்டு விட்டது. இந்தத் தீர்ப்பால் வெளிநாட்டிலிருந்த ஹோ சி மின் தாயகம் திரும்புவது மேலும் தள்ளிப் போயிற்று.

காட்டாறு

ஹோ சி மின் நிலையாக ஒரே இடத்தில் தங்கியிருந்து பணியாற்றியவரல்லர். கொள்கைப் பணிக்காக, ஒத்த நோக்கம் உடையவர்களின் உறவுக்காக, பிற நாட்டு இயக்கங்களின் ஒத்துழைப்பைக் கோருவதற்காக, மார்க்சிய, இலெனினியக் கொள்கையைப் பரப்புவதற்காக, காலனி ஆட்சியைக் கலைவதற்காக, கூட்டங்கள், மாநாடுகளில் கலந்து கொள்வதற்காக என்று பல நாடுகளுக்குப் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார்.

அவர் உப்பரிகைத் தலைவர் அல்லர் தனி விமானத்தில் செல்ல. மணிக் கணக்கிலும், நாள் கணக்கிலும் காடு. மலை வழிகளில் தன் உடை, உணவுகளைக் காவடிபோல் தோளில் சுமந்தபடி கால்களில் செருப்பும் இல்லாமல் நடந்தவர். அவர் மக்களுக்காக உழைத்தவரேயன்றி மக்களைக் காட்டி உயர்ந்தவரல்லர்.

1930 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்களில் சுங் மஞ் சூ என்ற புதுப்பெயரில் சயாமுக்கும், ஏப்பிரலில் மலாய் நாட்டிற்கும் சென்று அங்கு அனைத்துலகப் பணிகளை மேற்கொண்டார். அதே ஆண்டு, மே மாதம் சிங்கப்பூருக்குச் சென்று அங்கிருந்து ஹாங்காங் வந்தடைந்தார். அங்கிருந்தபடியே வியட்நாமில் தனித்தனியாக இயங்கிய பொதுவுடைமைக் கட்சியை ஒருங்கிணைப்பதிலும், மத்திய கட்சி அமைப்புடன் இணைந்து நாட்டின் புரட்சிக்கு வழிகாட்டி, கண்காணித்தும் வந்தார். இதனால், வியட்நாமில் முன்

எப்போதும் இல்லாத வகையில் புரட்சி வெள்ளம் புரண்டது. பாட்டாளிகள் - சிறு விவசாயிகள் கூட்டமைப்பு ஏற்படுத்தப் பட்டது. கே தின் (Wghe Tinh) மாகாணத்தில் பல இடங்களில் சோவியத் அமைப்புக்களை ஏற்படுத்தினார்.

தலைமைக் குழுவின் (பிளினத்தின்) முடிவுப்படி கட்சியின் பெயரை 'இந்தோ சீன பொதுவுடைமைக் கட்சி' எனப் பெயர் மாற்றம் செய்தபின், அதன் பொதுச் செயலாளராகத் தோழர் டிரான் பூ (Tran Phu) தேர்வு செய்யப்பட்டார். கூட்டம் முடிந்ததும் ஹோ சி மின், தீர்மானங்களைப் பொதுவுடைமை உலகத்திற்குத் தெரிவித்து விட்டு, ஹாங்காங் நகரிலேயே தங்கி, தாய்நாட்டில் சோவியத் கே டின் இயக்க வளர்ச்சியைக் கண்காணித்து வந்தார்.

கருத்துக் கஞ்சி

ஹோ சி மின் 'விக்டர்' என்ற புனை பெயரில், பொதுவுடைமை உலக மத்திய குழுவிற்குக் கே டின் குறித்து அனுப்பிய அறிக்கையில், "இங்குள்ள குடிமக்கள் பசிக்கு ஆளாகியுள்ளனர். அவர்களுடைய குடியிருப்புக்கள் மிகவும் இரங்கத் தக்கவையாக உள்ளன. அரசியல் நெருக்கடியாலும். வரிச் சுமையாலும், வட்டியாலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் தாழ்ந்த நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டிருக்கிறது. நெருங்கிப் பழகியதால் அவர்களுடைய நெஞ்சுரத்தை அறிந்துள்ளேன். புரட்சி, போராட்டம் என வந்தால் அவர்கள் பின்தங்க மாட்டார்கள். 1905-25 ஆம் ஆண்டுகளில் பிரெஞ்சு ஆட்சிக்கெதிரான போராட்டத்தில் வெற்றி கண்டு புகழ் பெற்றது கே டின். சிறு விவசாயிகளும், தொழிலாளர்களும் இப்போதும் புரட்சிக்கும், போராட்டத்திற்கும் முழுத் தகுதியோடு பாரம்பரிய புகழை நிலைநாட்டக் காத்திருக்கின்றனர்" என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

வியட்நாம் போராட்டம் குறித்துப் பேசிய ஹோ சி மின், "நாம் நமது ஆட்களைத் திரட்டிப் பார்ப்போம். ஒன்றுபடுத்தி அன்றாட வாழ்க்கை நலன்களுக்காகப் போராடச் செய்வோம். ஆனால், அதன் மூலம் உள்ளூர் மக்களை மேலாதிக்கம் செய்யும் நோக்கில், பதவியில் உயரும் நோக்கத்தைத் தவிர்ப்போம்" என்றார். இந்தக் கருத்தைப் பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ள ஒவ்வொருவரும் மனத்தில் ஊன்றி வைக்க வேண்டும்.

அனைத்து நாட்டுப் பொதுவுடைமை கட்சிக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் ஹோ சி மின் முக்கியமான வேண்டுகோள் ஒன்றை ஒரே நேரத்தில் விடுத்தார். அதில், வியட்நாம் புரட்சி இயக்கத்தைக் கவனித்து, அவ்வியக்கத்தை ஊக்கப் படுத்துமாறும், போராட்டக்காரர்களுக்குத் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துரைக்குமாறும், போரிடும் அனுபவத்தை அவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளுமாறும், நிதியுதவி செய்யுமாறும் அவர் கேட்டுக் கொண்டார்.

பிரெஞ்சு ஆதிக்க வர்க்கத்தின் அச்சுறுத்தலுக்கு எதிராக இயக்கம் தொடங்குமாறு உலகத் தொழிலாளர்களை அவர் கோரினார். தன் நாட்டுப் பொதுவுடைமைக் கட்சியைத் தனித்தியங்கும் அமைப்பாக அங்கீகரிக்குமாறு அவர் கோரியதை, பொதுவுடைமை உலகத்தின் உயர்மட்டக் குழு, தனது 25-ஆவது கூட்டத் தொடரில் ஏற்றுக் கொண்டது.

“பரப்புரைக் குழு, தொண்டர்களுக்குப் பரப்புரையைக் கற்பித்துச் செல்வதுடன் பத்திரிகைகளை வெளியிடவும், குறுகிய கால வகுப்புக்கள் நடத்தவும், அரசியல் திட்டம் குறித்தும், கட்சி விதிமுறைகள் குறித்தும் பயிற்சியளிக்க வேண்டும். கட்சிக் கொள்கைகள், நடவடிக்கைகளைத் தொண்டர்கள் மூலம் பரப்பக் கட்டளையிட்டுச் சொல்லாமல், கனிவுடன் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்” என்றார்.

தொழிலாளர்களையும், சிறு விவசாயிகளையும் போராட்டத்திற்கு ஆயத்தப் படுத்த அவர் கையாண்ட முறை மிகத் தெளிவானது, திடமானது. மேம்போக்காகப் பேசி மக்களை உணர்ச்சி வசப்படுத்துவதில் அவர் அக்கறை காட்டவில்லை. ஆசை சொற்களை அள்ளி வீசி அணிதிரட்ட அவர் முயற்சிக்கவில்லை. எப்பணியை, யார் செய்ய வேண்டுமோ, அதை அவர்கள் புரிந்து கொண்டு முனைப்போடும், முழு வீச்சோடும் செய்ய வேண்டுமென்பதில் கண்டிப்புக் காட்டினார்.

போராட்டத்திற்கு மக்களைத் தகுதிப்படுத்த அவர் கடைபிடித்த நெறிமுறை, பயிற்சிப் பக்குவத்தால்தான் மிகப் பெரிய வல்லரசுகளை எதிர்த்து வறுமை வாழும் வியட்நாம் மக்களால் போராட முடிந்தது.

‘தாய் பின்’ விவசாயிகள் போராட்டம் பின்னடைவு பெற்றதற்கான காரணத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார். தொண்டர்களைப் போன்று ஒற்றர்கள் உள்ளே நுழைந்ததைக் கண்டறியத் தவறியதும், போராட்டத்திற்குப் பதிலிகள் இல்லாமற் போனதுமே தோல்விக்குக் காரணம் என்றார்.

ஹோ சி மின் ஏதோ ஒரு பொறுப்பை மட்டில் ஏற்றுச் செயல்பட்டவரில்லை. தாய் நாட்டுப் புரட்சிப் போராட்ட ஆயத்தப் பணியோடு, கட்சியின் மத்தியக் குழு, தொலை கிழக்குக் கோமிண்டர்ன் தென் துறை பொறுப்பு ஆகியவற்றையும் சுமந்து கொண்டு தென் கிழக்கு ஆசியாவில் புரட்சி இயக்கத்தைத் தோற்றுவிக்க அரும்பாடு பட்டார்.

ஜன்தில் ௧௯௭௧

ஹோ சி மின் அவர்களின் ஆற்றல் மிக்க செயற்பாட்டினால் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் புரட்சி அலை பொங்கக் கண்ட பிரிட்டானிய ஆட்சி, டோங் வாங் சோ என்ற புதிய பெயரை ஏற்றிருந்த ஹோ சி மின் அவர்களை, ஹாங்காங்கில் சட்டத்திற்குப் புறம்பாகத் தளைப்படுத்தி, ஜூன் 1931-ல் தனிமைச் சிறையில் அடைத்து வைத்தது. கைது செய்த அரசு அவருக்கு மரண தண்டனை வழங்கக் கூடும் அல்லது அவர் சிறையிலிருந்து தப்பிச் செல்லக் கூடும் என்பதே முடிவாக இருந்தது. சிறையில் அவர் இரவு பகலாக நாட்டின் புரட்சியைப் பற்றிய சிந்தனையாகவே இருந்தார்.

ஹாங்காங் சிறையில் கால்களில் சங்கிலியால் பிணைக்கப் பட்டிருந்த நிலையிலும், தான் நிறைவு செய்யாமல் விட்டுச் செல்லும் பணிகளை யார் தொடர்ந்து செய்வார்கள் என்றும், தன்னுடைய பட்டறிவை இன்னொருவர் எப்படிப் பெறுவார் என்றும்; தனக்கு மட்டுமே அறிமுகமான தொடர்புகளை மற்றவர்களால் ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியுமா? என்றும் அவர் மன உலைச்சலில் அமிழ்ந்து கிடந்தார்.

பிரிட்டானிய அரசால் ஹோ சி மின் தளைப் படுத்தப்பட்ட செய்தியை அறிந்த பொதுவுடைமை உலகம் கனன்றது. இதற்கு மாறாக, காலனி ஆதிக்கச் சக்திகள் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தன. இந்தோ சீனத்தில் இருந்த முதலாளிகளின் அரசுகள் ஹோ சி மின் வழக்கு விசாரணை முடிந்ததும் அவரை வியட்நாமுக்குக் கொண்டு சென்று பழி தீர்த்துக் கொள்ளும் ஆர்வம் அலைமோத, ஹாங்காங் துறைமுகத்திற்குத் தங்கள் கப்பல்களைக் கொண்டு சென்று நிறுத்தியிருந்தன.

ஹோ சி மின் அவர்கள் பிரிட்டனால் கைது செய்யப் பட்டது முறையற்றதென ஆதிக்க எதிர்ப்பு இயக்கத்தினர் குரல் கொடுத்தனர். ஹோ சி மின் அவர்களிடம் பெருமதிப்புக் கொண்ட வழக்கறிஞர் லாஸ்பி என்பார், தன் திறமையான சட்ட சொல்லாட்சியால் ஹோ சி மின் அவர்களை 1933-இல் விடுதலை பெறச் செய்தார். விடுதலையானதும் விளாடி வோங்டோக் வழியாக மாஸ்கோ சென்றார். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்தி அந்நாடு பெற்றிருந்த முன்னேற்றம் அவரை வியப்பில் ஆழ்த்தியது.

கோமின்டர்ன் குழுவின் ஏற்பாட்டால் ஹோ சி மின் மீண்டும் 'லினோப்' என்ற பெயரைப் புனைந்து கொண்டு, பொதுவுடைமைத் தீவிர தொண்டர்களுக்கான, இலெனின் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்து கற்றார். பின்னர், தேசியம் மற்றும் காலனியம் குறித்த ஆராய்ச்சிக்கான கோமின்டர்ன் கழகத்தில் சேர்ந்து பணியாற்றினார்.

1935 ஆம் ஆண்டு மாஸ்கோவில் நடைபெற்ற கோமின்டர்ன் ஏழாவது மாநாட்டில் கிழக்குத் துறையின் சார்பில், 'லின்' என்ற பெயரில் பங்கேற்றார். மாநாடு நடந்து முடிந்ததும் அங்கேயே தங்கிப் படிப்பைத் தொடர்ந்தார்.

தாயகம் திரும்ப விழைந்த அவர், அதற்கான வழிகாண வேண்டி அண்டை நாடான சீனாவுக்குச் சென்றார். அவருடைய பணிப் பளு நாளுக்கு நாள் கூடிக் கொண்டே வந்தது. "எல்லாப் பணிகளையும் செய்யப் புத்தரைப் போன்று தனக்கு ஆயிரம் கைகள் வேண்டுமென" கட்சியின் மத்திய குழுவுக்கு எழுதியிருந்த கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

ஹனாயிலிருந்து வெளியிடப்பட்ட கட்சியின் ஏடான 'நமது குரலு'க்கு(Our Voice), 'சீனாவிலிருந்து மடல்' (Letter from China) என்ற தலைப்பில் கட்டுரைகள் எழுதினார். இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவு பெற்றதும் தலைமறைவாக இருந்த பொதுவுடைமைத் தோழர்கள் வெளியே வந்தனர். இந்தோ சீனாவில் ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போராட்டத்திற்கு ஆட்களைத் திரட்டித் தேசிய முன்னணியைத் தோற்றுவித்தனர்.

1940-இல் ஹோ சி மின் மீண்டும் 'ஹோ குவாங்' எனப் பெயரை மாற்றிக் கொண்டு தாயகம் திரும்ப நினைத்தார். அதே ஆண்டு செருமனி பிரான்சைத் தாக்கியது. இந்தோ சீனாவிலும் பிரெஞ்சு ஆட்சிக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டது. இந்தச் சூழ்நிலை வியட்நாம் புரட்சிக்கு ஏற்றதென ஹோ சி மின் கருதினார். இயக்கத் தோழர்களை ஆயத்த நிலையிலிருக்குமாறு ஊக்கப் படுத்தினார். பிரெஞ்சுக்காரர்களிடமிருந்து வியட்நாமை கைப்பற்றிய ஜப்பானும் நமக்கு எதிரானதே என்றார் ஹோ சி மின். எனவே, ஜப்பானை வெளியேற்ற ஆயுதமேந்த வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தினார். கொரில்லாப் படை அமைக்கும் ஆயத்தப் பணிகள் தொடங்கப் பட்டன.

௧௩ ஜூன்

வியட்நாம் விடுதலை இயக்கத்தைத் தோற்றுவிக்கும் திட்டத்துடன் சீன-வியட்நாம் எல்லைக்குச் சென்று, ஒரு பயிற்சித் தளத்தைத் தொடங்கினார். இங்குப் பயிற்சி பெற்றவர்களே 'வியட்மின்கள்' எனச் சுருக்கமாக அழைக்கப் பட்டனர். இந்தப் பயிற்சித் தளத்தில் பயிற்சியை முடித்தவர்கள் உடனடியாக 'காவோ பாங்'குக்கு (Cao Bang) அனுப்பப்பட்டு வியட்மின்கள் முன்னணியை ஏற்படுத்தப் பணிக்கப் பட்டனர்.

ஹோ சி மின் மெல்ல மெல்லத் தாயகத்தை நோக்கி நகர்ந்து 'பாக் போ' (Pac Bo) வந்தடைந்தார். தொடக்க நாட்களில் அங்கு அவருடைய வாழ்க்கை மிக்க கடினமாக இருந்தது. மேடு பள்ளமான கட்டில், மூங்கிலாலான பழம் பாய், குளிர் காற்று வீசும் குகை போன்ற இருப்பிடம்,

உணவாக மூங்கில் குருத்துக்கள், மக்காச் சோளக் கஞ்சி, ஓடையில் பிடித்த மீன்கள், உப்பிட்ட இறைச்சி இப்படிப்பட்ட வசதியோடு ஒவ்வொரு நாளும் அவர் உழைத்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அவருக்கு வயது ஐம்பது.

கியா து என்ற பெயரில் 'காவோ பாங்'கில் தொண்டர்களுக்குப் பயிற்சி மற்றும், 'சோவியத் ஒன்றிய பொதுவுடைமைக் கட்சியின் வரலாறு' என்ற நூல்களைச் சுருக்கி மொழி பெயர்த்தார். எட்டாவது பிளினியத்துக்கான ஏற்பாடுகளையும் முனைப்பாகச் செய்து வந்தார். அங்கே ஓடிய நீரோடைக்கு இலெனின் என்றும், பழம்பெரும் மலைக்குக் காரல் மார்க்கு என்றும் பெயரிட்டு அழைத்தார்.

ஹோ சி மின் தலைமை ஏற்று நடத்திய பிளினியம் புரட்சிகரமான தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியது. ஆதிக்க வர்க்கத்திடமிருந்தும், நாட்டுத் துரோகிகளிடமிருந்தும் நிலத்தைப் பறித்து ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும், நிலவரியைக் குறைக்க வேண்டும், கடனுக்கான வட்டியைக் குறைக்க வேண்டுமென்றதோடு வியட்நாம் குடியரசை அமைக்கவும் தீர்மானித்தது.

கட்சியின் மத்திய குழு, சிவப்புப் பரப்பில் பொன்னிற விண்மீன் பொறித்த கொடியை அறிமுகப்படுத்தியது. பிரெஞ்சுக்காரர்களையும் ஜப்பான் அரசையும் அப்புறப்படுத்தி நாட்டைக் காக்கத் திரண்டெழும்படி மக்களைக் கேட்டுக் கொண்டது.

'காவோ பாங்'கில் ஆயுதமேந்திய தனிப்படையை உருவாக்கத் திட்டமிட்டார். புரட்சி இளைஞர்களையும், பொது மக்களையும் பயிற்றுவிப்பதற்காகக் கொரில்லாப் போரின் வழிமுறைகள், ஆயுதமேந்திய தொண்டர்களுக்குப் படைப் பயிற்சி, கொரில்லாப் போர், சீன கொரில்லாக்களின் பட்டறிவு முதலான நூல்களை மொழி மாற்றம் செய்து கொடுத்தார்.

சீண்டுச் சிறை

1942, ஆகஸ்ட் திங்களில் சீனாவில் வாழ்ந்த ஜப்பானுக்கு எதிரான வியட்நாமியர் படை வீரர்களோடு தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ளச் சென்றபோது, அவருடைய புகழை உலகறியச் செய்த ஹோ சி மின் என்னும் பெயரைச் சூட்டிக் கொண்டார். அவர் எல்லையைத் தாண்டியவுடன் சியாங்-கய்-ஷேக் நிர்வாகத்தால் பிடிக்கப்பட்டு, ஓராண்டு காலத்திற்குச் சிறையில் அடைக்கப் பட்டார். அங்கே பதின்மூன்று மாகாணங்களில் உள்ள பதினெட்டுச் சிறைச் சாலைகளுக்கும் அனுப்பி அலைகழிக்கப் பட்டார். அக்காலத்தில் உடுத்த சரியான உடையும், உண்ண போதிய உணவும் கூட கொடுக்கப்படவில்லை. தலைமுடிகள் உதிர்ந்தன. பற்கள் சிதைந்தன. உடல்நிலை மிகவும் பலவீனமடைந்தது. அந்த நிலையிலும் அவர் சிறை நாட்குறிப்பைச் சீன மொழியில் எழுதினார். அதில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கவிதைகளும் இடம் பெற்றன.

இந்த உடலோ இன்று சிறையில்!
 இருக்குமோ உணர்வுகள் இருட்டு அறையில்?
 இமய இலக்கினை எய்தும் வரையில்
 ஏற்றும் ஆற்றல் இறவா நிலையில்
 என்பது ஒரு பாடலின் உள்ளடக்கம்.

அவருடைய சிறைக் குறிப்புக்கள் மிக உயர்ந்த அரசியல் ஆவணம் மட்டுமன்று, சிறந்த இலக்கியமும் ஆகும். ஒவ்வொரு சொல்லிலும் உருக்கிரும்பின் உறுதி! ஒரு போராளியின் வெப்ப வீச்சு! அந்தக் குறிப்புக் கட்சிக்கும் புரட்சி மனம் கொண்ட மக்களுக்கும் நெறிமுறைகளையும், தரநிலைகளையும் கற்பிக்கும் பாட நூலாயிற்று. ஹோ, 1943, செப்டம்பர் திங்கள் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார்.

1944-இல் புரட்சி இயக்கம் சிறந்த முறையில் வலுவடைந்திருந்தது. நிலைமையை ஆய்ந்த மாகாணங்களுக்கு இடையிலான கட்சியின் குழு, கொரில்லாப் போரைத்

தொடங்குவதற்கான காலம் கணிந்திருப்பதாகக் கருதியது. உண்மையில் குழு ஒரு பகுதியை மட்டில் பார்த்துத் தவறாகக் கணித்திருப்பதாகவும் பல பகுதிகளில் மக்கள் எழுச்சி பெறவில்லை என்றும் கணித்துப் போர் தொடங்குவதை அப்போதைக்கு நிறுத்தி வைத்தார்.

போர்க் களம், அரசியல் களம் இரண்டையும் இணைத்து இயக்கத்தை முன்னெடுத்துச் சென்றால்தான் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற முடியுமென்றார். போரைவிடவும் அரசியல் களம் இலட்சிய வெற்றிக்கு இன்றியமையாதது. ஒட்டு மொத்த மக்களையும் போராளிகளாக மாற்ற வேண்டும். அவர்களுக்கெல்லாம் போர்த் தளவாடங்களை வழங்க வேண்டும் என்றெல்லாம் அறிவுறுத்தி, போராளிகளை உருவாக்கியது அந்தக் கால கட்டத்திற்கு மட்டுமல்லாது எல்லா காலத்திற்கும், நீண்ட காலப் போராட்டத்திற்கும் உதவியாக இருந்தது.

உழக்காட்சி

ஹோ சி மின் எவ்வளவு தெளிந்த சிந்தனையோடும் தீர்க்கமாகவும் மக்களைப் போருக்கு ஆயத்தப் படுத்தினார் என்பதை அறிய வியப்பாக இருக்கிறது. என்ன கூறி மக்களை விடுதலைப் போருக்கு ஆயத்தப் படுத்தினார் என்பதும் சிந்திக்கத் தக்கது.

“போரைத் தொடங்கினால் அதில் முதல் வெற்றி நம்முடையதாகவே இருக்க வேண்டும்.

உள்ளூர் படைக் குழுக்களைப் பாராமுகமாக நடத்தக் கூடாது.

பயிற்சி பெற்ற போராட்டக்காரர்களைப் பலவேறு பகுதிகளுக்கும் அனுப்பி, பட்டறிவைப் பகிர்ந்து கொள்ளச் செய்ய வேண்டும்.

போராளிகளுக்கு மேல்மட்டத்தோடு செய்தித் தொடர்பும், செயல் தொடர்பும் இருக்க வேண்டும்.

களங்காணக் கொரில்லாப் போர்ப் பயிற்சி தரப்பட வேண்டும்.

மந்தனம் (இரகசியம்) காக்கும் மனத் திட்பமும், செயல் வேகமும் காலங்கணித்துச் செயல்படும் பக்குவமும் வேண்டும்.

எதிராளியை இளப்பமாக எண்ணக் கூடாது. அவர்களின் போர்த் திறனைக் குறைத்து மதிப்பிடக் கூடாது.

மக்களைப் படை வீரர்களாகத் தயாரித்து அவர்களை ஒன்றிணைத்து நடத்திச் செல்ல வேண்டும். ஆயுதமேந்திய போராட்டத்தைப் போன்றே அரசியல் போராட்டமும் இணைந்து நடைபெற வேண்டும்.

கொரில்லாப் போரின் நுட்பம் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

போர்த் தந்திரத்தைத் திட்டமிட்டுக் கையாள வேண்டும்” என்றெல்லாம் எடுத்துரைத்து, ஆசை காட்டாமல், மன எழுச்சியை ஊட்டி வளர்த்துக் களங்காண முற்பட்டார் ஹோ சி மின். அவருடைய அறிவுரைப்படி மக்கள் படை அமைக்கப் பட்டது. தோழர் ‘வோ குயென் கியாப்’ அவர்கள் தலைமையில் பரப்புரை படைப் பிரிவும் தோற்றுவிக்கப் பட்டது.

சரியாகத் திட்டமிட்டதால் ஹோ சி மின் விரும்பியபடி பை காட் (Phai Khat) மற்றும் ‘நா கன்’ (Na Ngan) என்ற இரண்டு நிலைகள் பிரெஞ்சுப் படையிடமிருந்து பரப்புரை படைப் பிரிவால் கைப்பற்றப்பட்டு, வியட்நாமியரின் பரம்பரை வீரம் நிலைநாட்டப் பட்டது.

உழுது விதைத்தவனுக்கு விளைச்சல் எப்படி இருக்கும் என்பது தெரியும். போர்க் களத்திற்கும், அரசியல் களத்திற்கும் படையைத் திட்டமிட்டுத் தயார்படுத்திய ஹோ சி மின் அப்போது நாட்டுக்கு ஒரு மடலைத் தீட்டினார். அதில், “நாட்டின் விடுதலை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. எல்லா கட்சிகளும் தங்கள் செயலை விரைவு படுத்தித் தேசிய பெருங்கூட்டத்திற்கு ஆயத்தமாக வேண்டும்”.

“தாய் நாட்டை அயலார் பிடியிலிருந்து விடுவிக்கும் நல்வாய்ப்பு மக்களுக்கு இன்னும் ஒன்று அல்லது ஒன்றரை ஆண்டுக்குள் கிடைத்து விடும். காலம் நெருங்குகிறது. நாம் வேகமாகச் செயல்பட வேண்டும்” என்று விரைவு படுத்தினார்.

தேசிய (காங்கிரசு) பேரமைப்பை இந்த ஆண்டே கூட்டினால், வெளியார் உதவியை அதன் வழியாகப் பெறமுடியும் என்றும், அது நம்மை வெற்றி முனைக்கு அழைத்துச் செல்லும் என்றும் கூறினார். ஜப்பானியர்களும், பிரெஞ்சு ஆட்சியினரும் ஒருவர் மீது மற்றவர் மேலாதிக்கம் செய்ய முனைவார்கள் என்று அவர் கூறியபடியே, ஜப்பானியர்கள் 9.3.1945-இல் ஒரு கலகத்தை ஏற்படுத்திப் பிரெஞ்சுக்காரர்களிடமிருந்த ஆட்சியதிகாரத்தை முழுமையாகப் பறித்துக் கொண்டனர்.

இந்த நிலையில் கட்சியின் மத்தியக் குழு கூடி நிலைமையை ஆராய்ந்து “பிரெஞ்சு-ஜப்பான் சச்சரவும் நமது நடவடிக்கையும்” என்ற தலைப்பில் ஒரு முக்கிய வழிகாட்டுதல் நெறியை வெளியிட்டது. அதில், இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் நமது முதல் முக்கியமான பகைவன் ஜப்பானும் அதன் கையாட்களும் தான். எனவே ஜப்பானுக்கு எதிராக மிகப் பெரிய இயக்கத்தைத் தொடங்க மக்களைத் தட்டி எழுப்புமாறு கேட்டுக் கொண்டது.

நிலைமையைக் கண்டறியவும், களப்பணியைக் கேட்டறியவும் ஹோ சி மின் ‘காவோ பாங்’ கிலிருந்து புறப்பட்டு ‘டான் டிராவோ’க்குச் சென்றார். ஒவ்வொரு பகுதியைப் பற்றியும் அறிக்கைகளைப் பெற்று அவை, அவற்றுக்கிடப்பட்ட கட்டளைப்படி செயற்பட்டுள்ளனவா என்று ஆய்ந்தார். பல முக்கியமான கருத்துக்களை வெளியிட்டார். விடுதலைப் படையினர், ஜப்பானியர்களையும், மக்கள் விரோதிகளையும் விரட்டியடித்து அவர்களுடைய சொத்துக்களை வறிய மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்குமாறு கட்டளையிட்டார்.

மக்களுக்கும் படைக் கலன்களை வழங்கி அவர்கள் கொரில்லாக்களுக்கு உதவுமாறு கேட்டுக் கொள்ளச் செய்தார். விடுவிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யவும்,

உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், தத்தம் பொருளாதாரம் மேம்படச் செய்யவும் மக்களுக்கு அறிவுறுத்தச் செய்தார். பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவி செய்யவும், சமுதாய நிலங்களைப் பகிர்மானம் செய்யவும், நிலக்குத்தகையையும், வட்டியையும் குறைக்கவும், கடனைத் தள்ளுபடி செய்யவும், வரிவிலக்களிக்கவும், எழுத்தறிவூட்டவும் அறிவுறுத்தினார். அரசியல் தெளிவூட்டி, மக்களுக்குப் போர்ப் பயிற்சியளிக்கச் செய்தார். பலவேறு தேசிய இனத்தாரையும் பாகுபாடின்றி இணையாகவும், இணக்கமாகவும் நடத்த வேண்டும். ஆண் பெண் ஏற்றத்தாழ்வு பேணப்படக் கூடாதென்றார்.

ஹோ சி மின் அறிவுரையை ஏற்றுச் செயற்படுத்த வேண்டி, 4.6.1945 அன்று 'வியட்மின்'களின் மாநாட்டை நடத்தி, விடுவிக்கப்பட்ட இடங்களை அறிவித்து அங்கெல்லாம் தன்னாட்சி புரிய முடிவெடுத்தது. இது மக்களிடையே மிக்க எழுச்சியையும் எதிர்பார்ப்பையும் ஏற்படுத்தியது. புதிய வியட்நாம் தோன்றப் போவதன் அறிகுறியாக இது கருதப்பட்டது. ஜப்பானியர்களுக்கு எதிரான மக்கள் இயக்கம் புதுவேகம் பெற்றுத் தேசத்தின் விடிவுக்கு வழி பிறந்தது.

கண்டுதூ காலம்

இரண்டாம் உலகப் போர் முடிவுக்கு வந்து சமதர்ம, பொதுவுடைமைப் பகையாளியான செருமனியும், இத்தாலியும் நேச நாடுகளிடம் மண்டியிட்டன. சப்பானியர்களும் தங்கள் முடிவை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த கால கட்டம். அந்நாட்டுப் படை மிகப்பெரும் குழப்பத்தில் இருந்தது. நாடு முழுவதும் புரட்சி இயக்கம் கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. எழுச்சிக்கு நேரம் ஏற்றதாக இருந்தது. இந்தப் பொன்னான வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கில், தனது உடல் நலன் பாதிக்கப்பட்டிருந்த நிலையிலும், தேச மீட்புக்காக ஹோ சி மின் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டார்.

“உள்ளேயும், வெளியேயும் நிலைமை நமக்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது. எனவே, நமது கட்சி மக்களை வழிநடத்தி, எந்தத்

தியாகத்தையும் செய்து விடுதலைக்காகப் போராட வேண்டும். இந்தப் போராட்டத்தில் ஒருவேளை டிரௌங் சன் (Truong Son Rang) பகுதி முழுவதையும் கூட தீக்கிரையாக்க நேரிடலாம். ஆனால், நாம் விடுதலையை அடைந்தே ஆக வேண்டுமென்ற முடிவோடு போராட வேண்டும்” என்றார்.

1945 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்களில் 16, 17 நாட்களில் ஹோ சி மின் தலைமையில் கட்சியின் தேசிய மாநாடு நடைபெற்றது. பலவேறு அரசியல் கட்சிகள், அமைப்புக்கள், மதக் குழுக்கள் ஒட்டு மொத்த வியட்நாம் பகுதிகளிலிருந்தும் பிரதிநிதிகள் முதன் முறையாக இம்மாநாட்டில் பங்கேற்றார்கள். வெளிநாடுகளில் வாழும் வியட்நாமியரும் ஹோ சி மின் அவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பாக இம்மாநாட்டைக் கருதிப் பங்கேற்றனர்.

முதல் நாள் மாநாட்டிற்குத் தலைமையேற்று அவர் ஆற்றிய உரையை ஒவ்வொருவரும் உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கேட்டனர். இந்தோ சீனாவுக்குள் நேச நாட்டுப் படைகள் நுழையும் முன்னரே நாம் விடுதலையை வென்றாக வேண்டும் என்று முடிவெடுக்கப்பட்டது. நாட்டு மக்களையும், புரட்சி இயக்கங்களையும் போராடப் புறப்படுமாறும் கேட்டுக் கொண்டது. பேரவை (காங்கிரஸ்) விடுதலைக்கான ‘வியட்நாம் தேசியக் குழுவை’ அமைத்தது. இந்த அமைப்பே அந்த நேரத்திற்கு வியட்நாம் மக்களுக்கான சமதர்ம குடியரசானது. அதன் தலைவர் தோழர் ஹோ சி மின்.

மக்கள் பேரவை ஐந்து முனை தங்கநிற விண்மீன் பொறித்த செங்கொடியை நாட்டின் தேசியக் கொடியாக அங்கீகரித்தது. தியென் குவான் கா (Tien Quan ca) என்னும் வழிநடைப் பாட்டே தேசிய இசையானது.

தேசிய பேரவைக் கூட்டம் முடிந்ததும் ஹோ சி மின் நாட்டு மக்களுக்கும், போராளிகள், தொண்டர்கள், நாட்டின் நலன் விரும்பும் அமைப்புக்கள் அனைத்திற்குமாக அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற அறைகூவல் விடுத்தார்.

“ஜப்பானியரின் படைநிலை சீரழிந்துள்ளது. நாட்டுப் பற்றுக் கொழுந்து விட்டெரிந்து கொண்டிருக்கிறது. நாம் நமது இலக்கை எய்த ஏற்ற நேரம். நம் ஆற்றலைப் புரிந்து கொண்டு, நம்மை விடுவித்துக் கொள்ள நம்மை மட்டுமே நாம் சார்ந்திருக்க வேண்டும்”.

“உலகெங்கிலும் உள்ள தளைபடுத்தப்பட்ட நாட்டு மக்கள்; தங்கள் நாட்டை மீட்டெடுக்கப் போராடத் தொடங்கி விட்டனர். நாம் மட்டில் பின்தங்கிவிடக் கூடாது. முன்னேறுங்கள். வியட்நாம் என்னும் ஒரு குடையின் கீழ்ப்புறப்படுங்கள்” என்றார்.

சீக்கிள் எஞ்சின்

அவருடைய அறைகூவலையடுத்து வடக்கு தெற்குத் தாழ்நிலம், மலையகம் என்று எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் பல நூறாயிரம் மக்கள் ஒன்றுபட்டு ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற நாடு முழுவதும் திரண்டனர்.

1945, ஆகஸ்ட் 19 ஆம் நாள், ஹனாய் நகராட்சி அரங்கத்தில் நடந்த கூட்டம் முடிந்ததும் திரண்டிருந்த ஆயிரமாயிரம் மக்களும் வீதிகளில் நுழைந்து அரசு அலுவலகங்களைக் கைப்பற்றத் தொடங்கினர். திரண்டு வந்த புரட்சியாளர்களை ஓராயிரம் ஜப்பானியப் படையினர் எதிர்க்கத் துணிவின்றி வியட்நாம் மக்களிடம் அதிகாரத்தை ஒப்படைத்தனர்.

ஆகஸ்ட் 23 ஆம் நாள் 1,50,000 ஹியே நகர மக்கள் வீதிகளில் பேரணி நடத்தினர். அரசு அலுவலகங்கள் முற்றுகையிடப்பட்டு எதிர் நடவடிக்கை கண்காணிக்கப்பட்டது.

ஆகஸ்ட் 25 ஆம் நாள் சைகோன், கோலோன் மக்கள் வீதிகளுக்கு வந்தனர். ஆதிக்கவாதிகளின் பேராளர்களாக அதிகாரத்தில் இருந்தவர்களைப் பதவி துறக்கச் செய்தனர். பதினைந்தே நாட்களில் நூறாண்டு கால காலனிய ஆதிக்கமும், ஆயிரமாண்டு கால அதிகார வர்க்கமும் அடியற்ற மரமாகச் சாய்க்கப் பட்டன. ஆட்சி மக்கள் கைகளுக்கு வந்தது.

ஹோ சி மின் ஹனாயை விட்டு வெளியே வந்து கா (Ga) என்ற கிராமத்தில் ஒரு சிறு விவசாயி வீட்டில் தங்கினார். ஆட்சியைக் கைப்பற்றும் போராட்டம் நாடு முழுவதும் நடந்து முடிந்த நிலையில், கட்சியின் மத்திய நிலைக் குழுக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கி நிலைமையை ஆய்வு செய்தார். பல்வேறு தரப்பினரையும் உள்ளடக்கிய ஆட்சியமைப்புப் பட்டியலைத் தயாரித்து. அதனை ஹனாய் நகரில் பொதுக் கூட்டத்தில் மக்களுக்கு அறிவிக்க முடிவு செய்தார். சியாங் கய் ஷேக் படைகள் இந்தோ சீனாவுக்குள் நுழைந்து, ஜப்பானியப் படையை ஆயுதக் கலைப்புச் செய்யும் முன்னரே, நாம் பணிகளைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்றார். ஹோ சி மின் கருத்து அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

புலர்ந்தது ஞானிடர்

பொதுவடைமைக் கட்சியின் மத்திய குழுவின் உயர்மட்ட அமைப்பின் (போலிட் பீரோ) முடிவுப்படி, ஹோ சுதந்திர பிரகடனத்தைத் தயாரிக்கலானார். ஹாங் கேங் (Hong Ngang) தெருவிலுள்ள ஒரு வீட்டின் முதல் தளத்தில் அமர்ந்துதான் வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற சுதந்திர பிரகடனத்தை மகிழ்வோடும் பெருமிதத்தோடும் எழுதினார். “என்னுடைய வாழ்நாளில் புரட்சி நடவடிக்கைகளுக்காக எவ்வளவோ எழுதியிருக்கின்றேன். ஆனால், அவை எதுவும் இன்று நான் எழுதும் ஆவணத்திற்கு ஒப்பாகமாட்டா” என்றார் மகிழ்வாக.

ஆகஸ்ட் 28 ஆம் நாள் காலை, நாளேடுகளை மக்கள் ஆவலோடும், ஆரவாரத்தோடும் புரட்டிப் படித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆம். அன்றைய செய்தி ஏடுகளில் ஆட்சியாளர்களின் பெயர்ப் பட்டியல் வெளியாகி இருந்தது. ஹோ சி மின் அவர்களின் மனப்பரப்பும், எண்ண உயர்வும் அப்பட்டியல் தயாரிப்பில் வெளிப்பட்டது. நாட்டுக்காக உழைத்தவர்களை, போராட்டவாதிகளைக் கட்சியையும் கடந்து அவர் அதில் சேர்த்திருந்தார். பாக் போ அரண்மனையில் அமைச்சர்களைச் சந்தித்துப் பேசினார்.

1845, செப்டம்பர் 2 ஆம் நாள். பெரியார் பிறந்ததால் தமிழர்களுக்கு எப்படிச் செப்டம்பர் திங்கள் சிறந்ததோ அப்படி, வியட்நாம் மக்களுக்கும் அத்திங்கள் மகிழ்வானது, மறக்க முடியாதது. ஹனாய், பா தின் சதுக்கத்தில் மக்களரசின் சார்பாக வியட்நாம் சமதர்ம குடியரசு மலர்ந்ததை, ஹோ சி மின் பிரகடனப்படுத்தினார்.

பிரகடனத்தை ஹோ படித்தபோது சதுக்கத்தில் கூடியிருந்த மக்கள் ஆரவாரம் செய்து வரவேற்றனர். ஒரு கட்டத்தில் படிப்பதை நிறுத்தி ஒரு வினாவை எழுப்பினார். “என் நாட்டு மக்களே! நான் என்ன கூறுகிறேன் என்பது புரிகிறதா?” என்றார். அங்கே கூடியிருந்த ஐந்து இலக்கம் மக்களும் ஒரே குரலில் ‘புரிகிறது’ என்று முழுங்கினர். 1945, செப்டம்பர் 2 ஆம் நாள்; அந்த நொடி முதல், மக்கள் கடலும் ஹோ சி மின்னும் ஒன்றாகக் கலந்து விட்டனர். வியட்நாமின் முதல் குடியரசுத் தலைவரானார் ஹோ சி மின்.

அன்று முதல் ஒவ்வோராண்டும் செப்டம்பர் 2 ஆம் நாள் மக்கள் கொண்டாடும் முக்கிய விழா நாளாகிவிட்டது. தென் கிழக்கு ஆசியாவிலேயே முதல் குடியரசு வியட்நாம் என்ற பெருமை வரலாற்று வரிகளில் பொறிக்கப் பட்டது. இந்த நாள் அரசு விடுமுறை நாளாக அறிவிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஆகஸ்ட் புரட்சி என்பது 1939 முதல் 1945 வரை நடைபெற்ற நாட்டு விடுதலை இயக்கத்தின் அடையாளம் மட்டுமன்று, தோழர் ஹோ சி மின் அவர்களின் தலைமையிலும், வழிகாட்டுதலிலும் நடைபெற்ற நீண்டகால வீரம் மிக்க மக்கள் போராட்டத்தின் மூலம் அடைந்த வெற்றியின் குறியீடு! புரட்சி மூலம் வியட்நாம் விடுதலை அடைந்தது. ஹோ சி மின் உலகப் புரட்சி இயக்கங்களுக்கு எல்லாம் தூண்டுதலாகவும், வழிகாட்டியாகவும் மிளிர்ந்தார்.

தொடக்க குழப்பங்கள்

வடக்கு வியட்நாமில் அடிமைத்தனை அறுந்தது. ஆட்சி மக்கள் கைக்கு வந்தது. அந்த மகிழ்ச்சியை மக்கள் கொண்டாட

விடாமல் தடுக்கக் கடும் பஞ்சம், முன்னதாகவே வந்து குந்திக் கொண்டது. இயற்கை அனுப்பி வைத்ததல்ல இந்தப் பஞ்சம். பிரெஞ்சு, சப்பானிய ஆட்சியின் மிச்ச சொச்சம். இந்த இடரை எதிர்கொள்ளும் நேரத்திலேயே மறுபுறம் அமெரிக்கத் தூண்டுதலோடு சியாங்க்யு ஷேக் அரசு, சப்பானிய படையினரின் ஆயுதங்களைக் களைவதற்கென்று இரண்டு இலட்சம் படையினர்களை வியட்நாமுக்குள் அனுப்பி வைத்தது. வெளிப்படையாகக் கூறப்படாத காரணம், வடக்கு வியட்நாமில் வலுவடைந்து விட்ட பொதுவுடைமைக் கட்சியைக் குலைப்பதும், அக்கட்சி அமைத்த மக்கள் அரசை மாற்றிவிட்டு அங்கே அமெரிக்காவின் கையாளான சியாங்க்யு ஷேக்கின் ஆட்சியைக் கொண்டு வருவதுந்தான். அமெரிக்க சூழ்ச்சியின் அரங்கேற்றமே இப்படை நடவடிக்கை.

எவ்வளவு நல்லவருக்கும், நாட்டுநலன் நாடும் இயக்கத்திற்கும், எங்கும் எப்போதும் எதிர்ப்பு இல்லாமல் இருந்ததில்லை. கைக்கூலிகளை எதிர்ப்பாளர்களாக மாற்றிக் கொண்டு, தங்கள் தரப்பை வலுப்படுத்திக் கொள்வது பகைவர்களின், புகையற்ற போர்த் தந்திரம். பொதுவுடைமை எதிர்ப்பாளர்களான அமெரிக்க, பிரிட்டானிய, பிரெஞ்சு வல்லரசுகளின் சூழ்ச்சி, வடக்கு வியட்நாமில் புகைந்தது. பகைவர்களால் தூண்டி விடப்பட்ட நான்கு எதிர் இயக்கங்கள், போராடிப் பெற்ற விடுதலைக்கு எதிராகக் கீழறுப்பு வேலையைத் தொடங்கின. எதிர்ப் புரட்சி என்னும் பொய்த் தோற்றத்தை ஏற்படுத்த அவை முனைந்தன.

ஹோ சி மின் மிக்க கவனத்தோடும், விரிந்த எண்ணத்தோடும் தயாரித்து அறிவித்து அமைத்த ஆட்சியாளர்கள் (Council of Administrators) பட்டியலில் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்றும், அரசின் கொடியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சிவப்பில் பொன்னிற விண்மீன் பொறித்த கொடியை மாற்ற வேண்டுமென்றும், விடுதலை வெளிச்சத்தைக் கொண்டு வந்த வெங்கதிர் ஹோ சி மின் பதவி விலக வேண்டுமென்றும் அவை குரல் கொடுத்தன. தங்களுக்கு இசைவான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விட்டதாகக் கருதி, தோற்றோடிய பிரெஞ்சுக்காரர்கள், மீண்டும் உரிமை பாராட்டி உள்ளே நுழைய முற்பட்டனர். தூரோகிகள் அவர்களுக்குத் துணை நின்றனர்.

பகையும் துரோகமும் ஒரு புறமும், பஞ்சமும் வஞ்சமும் மறுபுறமும் நெருக்கிய போதும், ஹோ சி மின் துவண்டு விடவில்லை. “எப்படிப்பட்ட சூறாவளி கழன்றடித்தாலும் எம் தாய்நாட்டுக் கப்பலைத் தரைத்தட்டாமல் துறைமுகத்திற்குக் கொண்டு செல்வேன். மக்கள் முகத்தில் மகிழ்ச்சியைக் கொண்டு வருவேன்” என்று சூளுரைத்துத் தம் பணியைத் தொடர்ந்தார்.

இரண்டி பேர்

மக்களரசு மலர்ந்த மறுநாள் 3.9.1945 அன்று அமைச்சரவை கூடியது. தலைமையேற்றிருந்த ஹோ சி மின், உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளின் முன்னுரிமைப் பட்டியலை முன்மொழிந்து பேசினார். “ஆயிரம் பிரச்சினைகள் அணிவகுத்து நின்றாலும், முன்னுரிமை பெறுவது பசிப்பிணி தீர்ப்பதுதான். மக்களைப் பசியிலிருந்து மீட்க வேண்டும். சுதந்திரம் சோறு போடுமா என்பது சோம்பேறிகளின் கூற்றாக இருந்தாலும் அது அலட்சியப்படுத்தக் கூடியதன்று. எனவே, சோறு போட அரிசி பெறும் இயக்கத்தைக் காலந் தாழ்த்தாமல் தொடங்க வேண்டும். வயிற்றுப் பசியைப் போக்கும் அதே நேரத்தில், அறிவுப் பசியைத் தூண்ட வேண்டும். பசி ஒழிப்பைப் போன்றே எழுத்தறிவின்மைக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். மூன்றாவதாக, உலகெங்கும் கடைப்பிடிக்கப்படும் வாக்களிப்பு முறையில் தேர்தலை நடத்த வேண்டும்.

தொழில் வளர்ச்சி, செலவில் சிக்கனம், மக்களிடம் ஒப்புரவு, நேர்மை இவற்றைச் சீராகக் கற்பித்து, அயலார் ஆட்சியின் அவலங்களைத் துடைத்தெறிய அயராது பாடுபட வேண்டும்..

வாக்களிப்பு வரி, அங்காடி வரி, தோணித்துறை வரி ஆகிய மக்களின் உரிமை, உழைப்புச் சுரண்டல் வரிகளை ஒழிக்க வேண்டும். மதங்களுக்கிடையே பாகுபாடு காட்டக் கூடாது” என்று வலியுறுத்தியதை அமைச்சர்களும், மக்களும் எழுத்துக்கு எழுத்து ஏற்றுக் கொண்டு செயலில் இறங்கினர்.

பாடுபட்டோம், பதவி பெற்றோம், பாராட்டுக் கூட்டங்களில் புகழரைகளைக் கேட்டுப் பூரித்துப் போவதை

வேலை என்றிருந்தவரல்லர் ஹோ சி மின். சொல்லி முடித்த மறுநொடியே செயலில் ஈடுபட்டவர். ஏழைகளுக்காகச் சிக்கனப்படுத்தி அரிசி வாங்கும் இயக்கத்தைத் தானே முன்னின்று ஹனாய்ப் பேரரங்கில் தொடங்கினார். பஞ்சத்திற்கெதிரான இரண்டாம் போருக்கும் அவரே தலைவர்.

பத்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை ஒரு வேளை உணவைக் குறைத்துக் கொண்டு அந்த அரிசியை வறியவர்க்கென்று வழங்கக் கோரினார். அவரும் கூறியபடி செய்து முடிப்பவராக அரிசி கொடுத்தார். வார்த்தைகளாலன்றி வாழ்க்கையால் வழிகாட்டினால் மக்கள் நம்புவார்கள், நடப்பார்கள். அரிசி சேமித்து வழங்கும் வழக்கத்தை மக்கள் மாறுபாடின்றிக் கடைபிடித்தனர். இத்திட்டத்தின் மூலம் 10,000 டன் அரிசி சேர்க்கப்பட்டு ஏழைகளுக்கு வழங்கப்பட்டது.

செல்வந்தர்களுக்குத் தங்கம் எப்படியோ அப்படி ஏழைகளுக்கு நிலம். ஓர் அங்குல நிலத்தைக் கூட வீணாக்க மாட்டோம் என்ற முழக்கத்துடன், காடு கழனிகளில் பாடுபடத் தொடங்கினர். பொறுப்பிலிருந்தவர்களும் 'ஊருக்குத் தான் உபதேசம்' என்றில்லாமல் உழைத்தனர். வறட்சியைத் தொடர்ந்து வந்த வெள்ளத்தையும் வென்றனர், நிமிர்ந்து நின்றனர்.

இரண்டாவது பணி

பட்டினியைப் புறங்கண்ட புயல் வேகத்திலேயே எழுத்தறிவு இயக்கத்தை மேற்கொள்ளுமாறு மக்களைக் கேட்டுக் கொண்டார் ஹோ சி மின். படித்த ஒவ்வொருவரும் படிக்காத ஒருவருக்கு எழுத்தறிவிக்க வேண்டுமென்ற இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது. புதிதாக எழுதப் படிக்கக் கற்றவர்கள், அவர்களுடைய முதல் கடிதத்தை ஹோ சி மின்னுக்கே எழுதினார்கள். அப்படி மடல் எழுதியவர்களுக் கெல்லாம் ஹோ சி மின் ஒப்பமிட்ட பாராட்டுக் கடிதம் பதிலாக அனுப்பி ஊக்கமும், மகிழ்ச்சியும் அளிக்கப்பட்டது.

முத்தாய்ப்பான ஸ்ரீராமன் ஊர்க்குறி

நாட்டு விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டவர்கள், பதவி நலன் காண்பதாக மக்கள் நினைத்துவிட இடமளிக்கக் கூடாதென்பதில் ஹோ சி மின் மிக்க கவனமாக இருந்தார். கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றும் முறையில் பொதுத் தேர்தலை நடத்த நடவடிக்கை மேற்கொண்டார். பிரெஞ்சுக் காலனியவாதிகளும், உள்நாட்டுக் குழப்பவாதிகளும் இடையூறுகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்த நிலையிலும் தேர்தலைத் தள்ளிப் போடாமல் திட்டமிட்டு நடத்திக் காட்டினார்.

தேர்தல் முடிவு

நாட்டு மக்களோ, ஹோ சி மின் தங்கள் தொகுதியில் போட்டியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டனர். வேறு சிலரோ, அவர் தேர்தலுக்கே நிற்கத் தேவையில்லை, நேரடியாகவே தேசியப் பேரவை உறுப்பினராகலாம் என்றனர். அவர்மீது மக்கள் நம்பிக்கை மலை போன்று வளர்ந்திருந்தது. தனக்கென்று தனிச் சிறப்பெதையும் எதிர்பார்க்காத அவர், ஹனாய் தொகுதியில் போட்டியிட்டு 98.4% வாக்குகளைப் பெற்று வெற்றி பெற்றார்.

2.3.1946 அன்று, முதல் தேசியப் பேரவை கூடியது. அதில், ஹோ சி மின் வியட்நாம் சனநாயகக் குடியரசின் தலைவராக தேர்தல் விதிப்படி ஒருமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அரசியல் சட்ட வரைவுக் குழு அவருடைய வழி காட்டுதலின் கீழ் அமைக்கப்பட்டது. மக்கள் தொண்டு செய்பவர்கள் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு நல்ல எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்ந்தவர் ஹோ சி மின்.

ஹோ சி மின் ஸ்ரீராமன் ஊர்க்குறி அறிவுரை

“நாட்டின் ஆட்சி அமைப்பில் பங்கேற்பவர்கள் மக்களின் தொண்டரே என்பதை மனத்தில் பதிய வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மக்களுக்கும் மேம்பட்டவர்களாக அவர்கள் தங்களை எண்ணிக்

கொள்ளக் கூடாது. பொதுமக்களுக்கேயன்றி, மேட்டுக் குடிகளுக்காகப் பாடுபடக் கூடாது. ஒரு நாடு விடுதலை பெற்றதென்றால் அந்நாட்டு மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் சுதந்திரமாக வாழ்ந்தாலன்றி, பெற்ற விடுதலையால் பயனில்லை!" என்றார்.

ஏழை மக்கள், பள்ளிப் பிள்ளைகளிடத்தில் மிக்க அன்பு கொண்டிருந்தார். பள்ளித் தொடக்கம், மற்றும் விழாக் காலங்களில் மாணவர்களுக்கு வாழ்த்தும், அறிவுரையும் வழங்கி ஊக்கமூட்டினார்.

தேசியப் போராட்டத்திற்காக நிதி கோரி அவர் அறிக்கை விடுத்த குறுகிய காலத்திலேயே, மக்கள் 370 கிலோ தங்கமும், 60 மில்லியன் டாலர் பொருளும் வழங்கி, அவர்பால் தாங்கள் வைத்துள்ள நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினர். தென் வியட்நாமப் பிரெஞ்சுக்காரர் பிடியிலிருந்து முற்றிலுமாக விடுவித்து ஒரே வியட்நாம் என்ற நிலையை உருவாக்க ஹோ சி மின் மேற்கொண்ட நடவடிக்கையை வரவேற்ற மக்கள், அவர்தான் வியட்நாமின் பாதுகாப்பரண் என்னும் பொருள் விளங்க 'தாயகத்தின் பித்தளைச் சுவர்' (Brass wall of the Home Land) என்ற விருதளித்து மகிழ்ந்தனர்.

புலி பிழிவியுதி

வியட்நாமில் மக்கள் அரசு அமைந்ததைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத போலி ஜனநாயக புரட்டாளர்கள், அமெரிக்க ஆட்சியாளர்களின் தூண்டுதல், துணையோடு மீண்டும் பிரெஞ்சுக் காலனியத்தை காலூன்றச் செய்ய முயன்றனர். அத்திட்டத்தின்படி பிரெஞ்சுப் படை வியட்நாமுக்குள் நுழைய அங்கிருந்த சியாங் கய் ஷேக்கின் படைகள் வழிவிட்டு விலகியிருந்தன. முரட்டுத் தனமாக மோதி வீழ்ச்சி காண்பதில் விருப்பமில்லாதவர் ஹோ சி மின். பின்வாங்குவது தோல்வியன்று, அது போர்த் தந்திரம். பாய்ச்சலின் வேகத்தை மேம்படுத்துவது பின்வாங்கலின் பயன். மாற்றான் வலிவையும், சூழ்ச்சியின் கனத்தையும் எடைபோட்டுப் பார்த்த ஹோ சி மின் தந்திர உத்தியைக் கையாள முடிவு செய்தார். உள் நாட்டுக் குடிலர்களை ஒழித்துக் கட்டவும், சியாங் கய் ஷேக் படைகளை

நாட்டை விட்டு வெளியேற்றவும் ஒரே கல்லில் இரண்டு காய்களை வீழ்த்தும் உத்தியாக, 6.3.1946-இல் பிரெஞ்சுக்காரர்களோடு ஒர் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார். இதன் மூலம் நாட்டின் நிலையை மேம்படுத்திக் கொள்ளவும், படைபலத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும் காலம் கிடைத்தது.

அரசியல் சட்டம்

9.11.1946-இல் கூடிய தேசியப் பேரவை புதிய அரசியல் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டது. வியட்நாம் சுதந்திர நாடு. மக்கள் சம உரிமை பெற்றவர்கள். குடியுரிமையில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் வேறுபாடில்லை. நாட்டின் பலவேறு தேசிய இனமும் ஒன்றே என்றது அரசியல் சட்டம்.

வியட்நாம் அரசோடு பிரெஞ்சு அரசு செய்து கொண்டிருந்த உடன்பாட்டை, அது முறித்துக் கொண்டது. எனவே மக்களரசு ஒட்டுமொத்த வியட்நாமுக்குமான போரைத் தொடங்கத் தீர்மானித்தது. எதிரியின் சூழ்ச்சியை முறியடிக்கவும், நாட்டை ஒன்றுபடுத்தி வளர்ச்சி காணவும், நீண்டகாலப் போருக்கு மக்கள் ஆயத்தமாக வேண்டுமென்றார் ஹோ சி மின். பலமான எதிரியை முறியடிக்க நேரடி முறை பலன் தராது என்பதால் கொரில்லாப் போரைத் தொடங்குமாறு ஆணையிட்டார்.

“குறைந்த அளவு தலைமறைவுத் தோழர்களின் துணை கொண்டே பாசிச ஜப்பானியப் படையையும், ஆதிக்கம் செய்த பிரெஞ்சு அரசையும் எதிர்த்து வெற்றி கண்டிருக்கின்றோம். இன்றோ, நமக்கெனப் படை இருக்கிறது. நாட்டு மக்களின் ஒட்டுமொத்த துணையிருக்கிறது” என்று மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டிப் போரிட அழைத்தார்.

நாட்டு நடப்புத் தங்கள் ஆட்சிக்கு நல்லதாக இல்லை எனக் கருதிய பிரெஞ்சு ஆட்சி, மக்கள் அரசுக்கு எதிராகத் தன் படைகளை அனுப்பி, நிதி, செய்தி ஒலிபரப்பு மற்றும் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சகங்களைக் கைப்பற்ற முனைந்தது. காவலர்கள் ஆயுதங்களைக் களைய வேண்டுமென்றும் காலக் கெடு வைத்து எச்சரிக்கை விடுத்தது.

பொருளை உடை பெற்றுது

1946 ஆம் ஆண்டு, பிப்ரவரி 19 ஆம் நாள் இரவு பிரெஞ்சு ஆட்சிக்கெதிரான நாடு தழுவிய போர் தொடங்கியது. ஹோ சி மின் மக்களுக்கு விடுத்த கோரிக்கை வியட்நாம் வானொலியில் திரும்பத் திரும்ப ஒலிபரப்பப்பட்டது.

“தியாகச் சுடர்களே!

பிரெஞ்சு அரசுக்கு நாம் எவ்வளவோ விட்டுக் கொடுத்து விட்டோம். ஆனால், அவர்கள் மீண்டும் நம் நாட்டைத் தம் அடிமைப் பிடிக்குள் கொண்டுவரத் துடிக்கிறனர். அந்த முயற்சியை நாம் அனுமதிக்க முடியுமா? நமது சுதந்திரத்தை விட்டுக் கொடுத்து அடிமைகளாக வாழ்வதை விட, எதையும் இழந்து சுதந்திரத்தைக் காப்போம்.

துப்பாக்கி வைத்திருப்பவர்கள், துப்பாக்கியை ஏந்துங்கள். இல்லாதவர்கள், அவரவருக்குக் கிடைக்கும் கழி, கம்பு, மண்வெட்டி என எது கிடைக்கிறதோ அதை எடுத்துக் கொண்டு ஆதிக்க வேட்டைக்காரர்களைத் தாக்கி வெளியேற்றுங்கள். நாடு நம்முடையது. இதில் அயலாருக்கு உரிமை ஏது? படைவீரர்கள் மட்டும் என்றில்லாமல், தொண்டர்கள், பாதுகாப்புப் படையினர், பொதுமக்கள் அனைவரும் வெகுண்டெழுங்கள். போர் முரசு ஒலிக்கிறது - உரிமை உணர்வு துடிக்கிறது. உடலில் ஒரே ஒரு சிவப்பணு இருக்கும்வரை போராடுவோம். நாட்டைக் காப்பாற்றுவோம்”.

ஹோ சி மின் அவர்களின் இந்தப் போர் முழக்கம் மக்களைக் கொதித்தெழச் செய்து, பிரெஞ்சு ஆட்சியாளருக்கெதிராகக் களம் காண வழி அனுப்பியது.

1947-ஆம் ஆண்டில் ஹோ சி மின் விடுத்த புத்தாண்டுச் செய்தியில், “காற்றோடு போராடிப் பறக்கிறது பொன்னிற விண்மீன் பொறித்த செங்கொடி.

போர் முழக்கம் நாடெங்கும் எதிரொலிக்கிறது.

நாட்டு மக்களின் ஒட்டு மொத்த எதிர்ப்பு அலை பொங்கிப் புரள்கிறது.

உறுதி, ஊக்கம், ஒற்றுமை, உழைப்பு வலுப் பெற்றிருக்கிறது.

சீருடை அணிந்த நம் படையோடு, பொதுமக்களும் களம் கண்டு முன்னேறுகின்றனர்.

தற்போது நாம் வலிமையோடும், படைப் பெருக்கத்தோடும் இருக்கின்றோம்.

நமது நீண்டகாலப் போர், வெற்றியோடு கைக்குலுக்குகிறது.

நமது நாட்டின் ஒற்றுமைக் குறியாக வடக்குத் தெற்கு இணைப்பால், நமது நோக்கம் முழுமை பெறுகிறது” என்றார்.

இளவேனிற் காலம். சமையற்காரர், செய்தி கொண்டு செல்பவர், மெய்க்காப்பாளர் அடங்கிய எண்மர் குழுவோடு ‘வியட் பாக்’ என்ற இடத்திற்குச் சென்றார் ஹோ சி மின். அவர் தன்னுடன் எடுத்துச் சென்ற பொருள்கள் அவருடைய எளிமைக்கோர் சான்று. போர்வை, கொசு வலை, சில உடைகள், இரண்டு இரப்பர் செருப்புக்கள், ஆவணங்கள், சிறிய தட்டச்சுப் பொறி, சில நூல்கள், இதழ்கள். இவை ஆடம்பரப் பொருள் என்றோ, அவசிய தேவைக்கு மேற்பட்டதென்றோ குறிப்பிட முடியுமா? தங்கிய இடமோ யானைப் புல் வேய்ந்த மூங்கில் குடிசை! உணவும் எளிமையானதே! நெருக்கடியோ, வசதிக் குறைவோ அவர் எழுதுவதைத் தடை செய்யவில்லை. நூற்றுக் கணக்கில், தன் வாழ்க்கை குறித்த கவிதைகளை அப்போது எழுதினார்.

ஹோ சி மின் தங்கியிருந்த வியட் பாக் முக்கிய தளம். இதனைத் தாக்கித் தம் வயப்படுத்த விழைந்த பிரெஞ்சு ஆட்சி முப்படை வீரர்கள் 20,000 பேரை அனுப்பித் திடீர்த் தாக்குதல் மூலம் வெற்றிபெற நினைத்துச் செயலில் இறங்கியது. மின்னல் வேகத் தாக்குதல் தொடுக்க வந்த பிரெஞ்சுப் படையை உள்ளூர்ப் படையினர் எதிர்த் தாக்குதல் நடத்திப் பின்னடையச் செய்தனர். நமது பணியை மேம்படுத்தும் முறையில் மாற்றிக் கொள்வோமா? (Let's improve our style of work) என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய நூலில் புரட்சிக் கருத்துக்களையும், பன்னிரண்டு கட்டளைகளையும் தொண்டர்களுக்கெனக் கொடுத்திருந்தார். யாருக்கும், எதற்கும்

விதிவிலக்கின்றி எல்லாரும் களம் காண வேண்டுமென அவர் விடுத்த அறைகூவலை மக்கள் ஏற்றனர். 'எல்லாமே போருக்காக. எல்லாரும் களம் காண' என்ற முழக்கம் நாடெங்கும் ஒலித்தது.

படைகளுக்கு அவர் கூறிய அறிவுரை அற்புதமானது. மக்களும் - படையினரும் மீனும் நீரும் போன்றவர்கள் - பிரியக் கூடாதவர்கள். இராணுவம் மக்களிடமிருந்தே உருவானது. மக்களிடமிருந்து அது ஓர் ஊசியையோ, ஒரு துண்டு நூலையோ கூட எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்றார். ஜூலை 27-ஆம் நாளை, படைவீரர்களின் நாளாக அறிவித்து, இராணுவ வீரர்களின் குடும்பத்திற்கென நிதி திரட்டினார்.

கவிஞர் ஜே. சி. சீ

நேர்மை, திறமை, உழைப்பு, பண்பு நலன்களால் ஹோ சி மின் மக்களின் அன்புக்கு இலக்காகியிருந்தார். எதிரிகளின் பிடியிலிருந்த பகுதி மக்களும் ஹோ மாமா அரசின் மீதே பற்றுள்ளவர்களாக இருந்தனர். இவருடைய ஐம்பத்தொன்பதாவது பிறந்த நாளை நாட்டு மக்கள் கொண்டாட விரும்பியபோது அவர் ஒரு கவிதை எழுதினார்.

வேட்டையின் போது விருந்து எண்ணமும்
நாட்டுப் பணியிடை நம்மை நினைப்பதும்
ஏற்ற தன்று இடர்தரு மொன்று!
ஐம்பத் தொன்பது அகவை முதுமையா?
பைம்பொன் மங்கிப் பழுதாய்ப் போகுமா?
களங்கண் டுள்ளோம், காணுவம் வெற்றி
தளரா திருங்கள் தக்கநாள் வரும்வரை.

என்ற கவிதை மூலம் ஆர்வலர்களின் ஆசைக்கு அணை கட்டிவிட்டு, களப் பணிகளில் கவனம் செலுத்தினார்.

போர்முனையைப் பார்வையிடக் கால்நடையாகவே மலை, ஆறுகளைக் கடந்து சென்ற களைப்பிடையிலும் அவருக்குக் கவிதை பிறந்தது.

“எந்த வேலையும் எளிதே இயற்ற
கந்தகப் பொடிதான் கடுமலை தகர்க்கும்
காப்புணர் வின்மை கடுங்குறை யாகும்
நாப்பறை தவிர்த்து நாளும் உழைப்போம்
உறுதி பூண்டால் உலகம் விரலிடை
இறுதி வெற்றியை எய்துவம் நாமே!”

களத்தில் தாயக வீரர்களைச் சந்தித்து உரையாடி
ஊக்கமுட்டினார். ஓய்வெடுப்பதில் உவகை காணாமல்,
புதரிலிருந்து போந்த புலியாக ஹோ சி மின், போர்முனையில்
தங்களைக் காண வந்ததில் வீரர்கள் மகிழ்ச்சியுற்றனர். புதிய
வேகத்தோடு பகைவரைச் சந்தித்தனர்.

‘வியட் பாக்’ போர்க்கள வெற்றி, வீரர்களுக்கும்
தளபதிகளுக்கும் நம்பிக்கையூட்டியது. இந்த வெற்றி
ஹோ சி மின்னின் தலைமைத் தகுதியையும், தளபதிகள்,
மறவர்களின் போர்த் திறத்தையும் உலகம் அறிய உதவியது.

எந்த வெற்றிக்கும் திட்டமிடல்தான் முதற் காரணம். ஹோ
சி மின் எந்தச் செயலையும் முன்பின் விளைவுகளைச் சரியாகக்
கணித்தே மேற்கொள்வார். வியட்நாம் போரை, பகைவர்கள்
மின்னல் வேகத்தில் நடத்தி முடிக்கத் திட்டமிட்டனர். அதற்கான
அத்தனை வசதிகளும் அவர்களிடம் இருந்தன. ஆனால்,
மனபலமும், மக்கள் பலமும் மட்டில் பெற்றிருந்த வியட்நாம்
படையால் அதே வேகத்தில் எதிரியை எதிர்கொள்வதென்பது, எலி
பாம்பை எதிர்ப்பதற்கு ஒப்பாகிவிடும். எனவே, திட்டமிடுவதில்
தேர்ந்தவரான ஹோ சி மின், போரை நீண்டகாலம் நடத்த
விரும்பினார். அவ்வாறே செய்து வெற்றியும் கண்டார்.

ஒரே நோக்கத்திற்காகப் போராடுபவர்கள் பிரிந்திருந்து
செயல்படுவது, பகைவர்களுக்குக் கூடுதல் பலமாகிவிடும்.
ஒற்றுமையின் அவசர அவசியம் கருதிப் போராளிகளான
‘வியட் மின்’னும், ‘மியன் வியட்டும்’ ஒன்றிணைவதென முடிவு
செய்தனர். இணைப்பு நிகழ்ச்சியில் பேசிய ஹோ சி மின், “தனது
நீண்டநாள் உழைப்பும், பேரவாவும் நிறைவேறியதால் ஏற்படும்
மகிழ்ச்சி எல்லையற்றது” என்றார். இந்தக் கூட்டியக்கம் பிரெஞ்சு,
அமெரிக்க ஊடுருவலை ஒழித்துவிடும் என்றார்.

லாவோஸ், கம்பூச்சியா மற்றும் வியட்நாமின் ஒற்றுமை மகத்தானது. கலையும் பண்பாடும் போரின் ஒரு படைப்பிரிவுதான். அவை தனித்தியங்க முடியாது, கூடாது. சமூக, பொருளாதார வாழ்க்கையில் இவை இரண்டறக் கலந்தவை. கலைஞர்கள் போர்ப் படையில் சேர்ந்து பணியாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார். அவ்வாறே அவர்களும் களம் கண்டனர்.

உற்பத்திப் பெருக்கமும், சிக்கனமும் போர் வெற்றிக் கதவைத் திறக்கும் சாவிகள். மேட்டிமைத் தனம், வீண் செலவு, கையூட்டையும் ஒட்டு மொத்தமாக வெல்ல வேண்டும் என்றார்.

குறை தீர்க்கும் இயக்கத்தைத் தொடங்கி, படையிலும், கட்சியிலும் களையெடுக்கவும், போராற்றலை மேம்படுத்தவும் திட்டமிட்டார். “மக்களுக்காகவும், நாட்டுக்காகவும் உளமாற உழைக்கும் எண்ண மில்லாதவர்களிடம் ஆயுதங்களைக் கொடுத்துப் பயனில்லை. மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டுமென்றால், நம் படை எப்பாடு பட்டேனும் வடமேற்குப் போர் முனையில் வெற்றி பெற்றாக வேண்டும்” என்றார்.

எட்டுக் கட்டளைகள்

1952, அக்டோபர் முதல் நாள், வியட்நாம் மக்கள் குடியரசுப் படை வடமேற்கில் நுழைந்தபோது, ஹோ சி மின் எட்டுக் கட்டளைகளை வெளியிட்டார்.

1. மக்களின் உயிர் உடைமைகளுக்கு உறுதி அளிக்க வேண்டும்.
2. மக்களின் தொழில்களைக் காக்க வேண்டும்.
3. பிரெஞ்சு காலனியவாதிகள் மற்றும், எதிர்ப்பாளர்களின் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்ய வேண்டும்.
4. புத்த வழிபாட்டிடங்கள், தேவாலயங்கள், பள்ளிகள், மருத்துவமனைகள் மற்றும் கலையியல் அமைப்புக்களுக்குப் பழுது ஏற்படுத்தக் கூடாது.

5. நற்பணி யாற்றுபவர்களுக்குப் பரிசும், தவறு செய்பவர்களுக்குத் தண்டனையும் வழங்க வேண்டும்.
6. ஒழுங்கையும், பாதுகாப்பையும் கட்டிக் காக்க வேண்டும்.
7. அமைப்புக்களில் உள்ளூர் மக்களையும், குறிப்பாக விவசாயிகளையும் சேர்க்க வேண்டும்.
8. குடியிருக்கும் வெளிநாட்டாருடைய உயிருக்கோ, உடைமைக்கோ இழப்பை ஏற்படுத்தக் கூடாது - என்பவை அந்த எட்டுக் கட்டளைகள்.

தொழிலாளர் - விவசாயிகள் தோழமையை வளப்படுத்தி, மக்கள் சக்தியைத் திரட்ட உழுவவனுக்கே நிலம் என்ற முழக்கம் எங்கும் ஒலிக்கச் செய்யப்பட்டது.

1953, டிசம்பரில், ஹோ சி மின் தலைமையில் கூடிய தேசியப் பேரவை நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை ஏற்றது. தனது ஒவ்வொரு சொல், செயல்களின் மூலம் ஹோ சி மின் மக்களிடம் மேலும் மேலும் நெருக்கமானார். மறுபக்கம், தொடர் தோல்விகளால் தளர்ந்து போன பிரெஞ்சு மற்றும் அமெரிக்கர்கள் போரை விரைவாக முடிவுக்குக் கொண்டு வரத் திட்டமிட்டு ஜெனரல் ஹென்றி நவரி தலைமையில் படையை அனுப்பத் திட்டமிட்டனர். கடுமையான தாக்குதல் மூலம் லாவோஸ், கம்பூச்சியாவில் பழைய நிலையைக் கொண்டுவர நினைத்தனர். தியென் பியன் பூ பகுதியில் வான்வழியாகப் படைகளைக் கொண்டு வந்து இறக்கினர். இந்த முயற்சியை முறியடிக்க மக்கள் படைக்கு ஊக்கமுட்டி 'வெற்றி உறுதி' என்று கூறிக் கொடியைக் கொடுத்துப் பகையை வீழ்த்துங்கள் என்று வழியனுப்பினார் ஹோ சி மின். அவருடைய நம்பிக்கை வீண் போகவில்லை. பிரெஞ்சுத் தளபதி ஹென்றி நவரியையும், அமெரிக்கத் தளபதி ஓ டேனியலையும் களத்திலிருந்து வெளியேற்றித் தம் தலைவர் கொடுத்தனுப்பிய கொடியைப் பறக்க விட்டனர். தியன் பியன் பூ வெற்றி உலகப் போர் வரலாற்றில் ஒப்பற்றதெனப் பேசப்பட்டது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் மறக்கக் கூடாத செய்தியானது இந்த வெற்றி.

பிரெஞ்சில் சித்திய எல்

வெளிநாட்டுப் பத்திரிகையாளர் சந்திப்பின்போது ஹோ சி மின் கூறினார், “தியன் பியன்பூ மலைகளால் சூழப்பட்ட மடுவில் பிரெஞ்சுப் படைகள் சிக்கியுள்ளன. மலை முகடுகள் எங்கள் பிடியில். அவர்களால் தப்பிச் செல்ல முடியாது”.

பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியம் தன்னுடைய ஆக்கிரமிப்புப் போரைத் தொடர்ந்தால், வியட்நாம் மக்கள் தங்கள் ஈகப் போரை இறுதி வெற்றிவரை தொடருவர். கடந்தகாலப் படிப்பினைகளை உணர்ந்து, பிரச்சினைக்கு அமைதியான முடிவுகாண அவர்கள் விரும்பினால், வியட்நாம் மக்களும் அரசும், அத்தகைய முன்மொழிவை ஏற்றுக் கொள்வர். போர் நிறுத்தத்திற்காகப் பிரெஞ்சுக்காரர்கள், வியட்நாம் மக்களின் சுதந்திரத்தையும், பிரெஞ்சு மக்களின் இன்னல்களையும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். இதுதான் போரை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து வியட்நாம் பிரச்சினையை அமைதியான முறையில் தீர்க்கும்.

முடிவுகாண முயற்சி

உலக சமாதான பேரவையும், பிரெஞ்சு மக்களும், இந்தோசீனாவில் போரை நிறுத்தி, வியட்நாம் மக்கள் குடியரசோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டுமென நெருக்கினர். தியன் பியன்பூ களத் தோல்வி பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்தை அதிகம் சிந்திக்க வைத்தது. முடிவில் பேச்சு வார்த்தைக்கு பிரெஞ்சு அரசு முன்வந்தது.

சோவியத் ஒன்றியத்தின் முன்முயற்சியால் 1954, ஜனவரியில் பெர்லினில் நடைபெற்ற மாநாட்டின் மூலம் அமெரிக்கா, பிரான்சு, பிரிட்டன் முதலான நாடுகளும் இந்தோசீனப் போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து அமைதிப் பேச்சை ஜெனிவாவில் தொடங்க முன்வந்தன. வெற்றிப் பெருமிதத்தோடு வியட்நாம் குழு பாம் வாங் டாங் தலைமையில் ஜெனிவா மாநாட்டு மண்டபத்திற்குள் நுழைந்தது.

மாநாட்டில், வியட்நாம், லாவோஸ், கம்பூசியா நாடுகளின் சுதந்திரத்தையும், இறையாண்மையையும் ஒப்புக்

கொள்வதாகப் பிரான்க கூறியது. மாநாட்டுக்குப் பின் விடுத்த செய்தியில், “ஒரே நாட்டில் மூன்று அங்கமாகப் பிரிக்கப் பட்டிருக்கும் வியட்நாமை ஒன்றிணைத்து, நாட்டின் ஒட்டு மொத்த மக்களையும் விடுவிப்போம்” என்றார் ஹோ சி மின்.

அமெரிக்க மூலமுடிவு

வடக்கு வியட்நாம், பிரெஞ்சு நுகர்த்தடியிலிருந்து விடுபட்டது. ஆனால் தென் வியட்நாமைப் பிரெஞ்சுக்காரர்களிடமிருந்து தம் வயப்படுத்திக் கொண்டு, பிடியை இறுக்க அமெரிக்கா முயன்றது.

பிரெஞ்சுக்காரர்களை அப்புறப் படுத்தி விட்டு அங்கே அமர்ந்திருக்கும் அமெரிக்கர் முன்னவர்களை விடவும் மோசமானவர்கள், கொடூரர்கள் என்று மக்களுக்கு உணர்த்தி இருந்தார் ஹோ சி மின்.

“வடக்கே அமைதி ஏற்பட்டு விட்டதென்று, நாம் ஓய்ந்திருந்து விடக் கூடாது. தெற்கே, ஆதிக்க வெறி பிடித்தவர்கள் உள்ளவரை, நாம் நமது போர்ப் பயணத்தைத் தொடர வேண்டும்” என்றார்.

அனைத்துப் படைப் பிரிவுகளும் விடுதலை பெற்ற வடக்கு வியட்நாம் தலைநகர் ஹனாய்க்கு வந்து சேர்ந்தன. எட்டு ஆண்டு காலம் வெளியே இருந்த ஹோ சி மின்னும் ஹனாய் வந்து சேர்ந்து, 12.10.1954-இல் நடைபெற்ற அரசவைக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கினார். அப்போது பேசும்போது, “மக்கள் பசியோடிருந்தால் அதற்குக் கட்சியும் ஆட்சியும் பொறுப்பேற்க வேண்டும். மக்கள் பஞ்சம், பட்டினி, அறியாமை, நோய் நொடிகளிலிருந்து மீள நமது கொள்கை உதவாவிடில், அது எவ்வளவு நல்லதாக இருந்தும் பயனில்லை” என்று அறிவுறுத்தினார்.

தலைவன் மக்களின் நம்பிக்கை பெற்றவனாக இருந்தால், அவனுடைய அறிவுரைகள் கட்டளையாகவே ஏற்கப்படும் என்பதற்கு வரலாற்றுத் தலைவர்களின் வாழ்க்கையே சான்று. வியட்நாம் மக்களின் தலைவர் ஹோ சி மின். அவர் அறிவுரையை ஏற்று மக்கள் 1,38,800 ஹெக்டேர் தரிக நிலத்தைச்

சாகுபடிக்கு உட்படுத்தினர். பஞ்சம், பற்றாக்குறையின் பிடியில் சிக்கியிருந்த வியட்நாம், நல்ல வழிகாட்டுதலை ஏற்று உழைத்து இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பியது. ஹோ சி மின் தன் இருப்பிடத்தில் இருந்தபடியே அறிவுரையை அள்ளித் தெளிக்கவில்லை. கூட்டுறவு அமைப்புக்கள், உற்பத்தி நிலையங்களை நேரில் பார்வையிட்டு, நிறை குறைகளை ஆய்வு செய்து அறிவுரை வழங்கினார். உண்மையான நாட்டுப் பற்றென்பது மக்களும், கொள்கை கூறுபவர்களும் உழைப்பை ஏற்படுத்துதான். உழைக்காதவர்கள் உதட்டளவில் ஊழியம் செய்பவர்களே என்று இடித்துரைத்தார்.

எளிமைக்கு எடுத்துக்காட்டு

ஹோ சி மின் வார்த்தைகளால் மட்டில் வழிகாட்டியவரல்லர். கடுமையாக உழைத்தவர். எளிமையாக வாழ்ந்தவர். குறித்த காலத்தைக் கடைப் பிடித்தவர்.

பதவிக் காலம் முடிந்து, அரசு மாளிகையை விட்டு வெளியேறி, தனி இருப்பிடத்திற்குச் சென்ற குடியரசுத் தலைவர் ஒருவர், அவ்விடத்தை மேம்படுத்த அரசு அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென அடம் பிடித்ததை இந்திய மக்கள் அறிந்திருக்கின்றனர். ஆனால், ஹோ சி மின் டோன் துய் குடியிருப்பிலிருந்து, 1954 டிசம்பரில் குடியரசுத் தலைவர் மாளிகைக்குக் குடிபோக அரசு கட்டாயப் படுத்தியபோது, மாளிகைக்குச் செல்ல அவர் மறுத்து, அதில் ஆளுநர் (Governor General) அலுவலகம் செயல்படச் செய்துவிட்டு, சிறிய வீட்டில் வாழ்ந்தார். கருமஞ்சள் நிறப் பருத்தி ஆடையும், ரப்பர் செருப்புமே அணிந்தார். பயண காலங்களிலும், விருந்தினர்களைச் சந்தித்தபோதும் மட்டில், சுதந்திர பிரகடனத்தைப் படித்தபோது அணிந்திருந்தது போன்ற கால் சட்டையும், கழுத்துப் பட்டையில்லாத குப்பாயமும் அணிவதுண்டு. அவருடைய எளிமையே மக்களுக்கு அவரிடம் மாற்ற முடியாத அன்பையும், நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தியது. இந்தியாவில் அண்ணல் காந்திக்கும் மக்களிடம் கிடைத்த அன்புக்குக் காரணம் அவருடைய எளிமைதான்.

மாற்றமடைந்த நாட்டு நிலைக்கிசைவாகவும், பிரிக்கப் பட்டிருந்த நாட்டை ஒன்றிணைக்கும் கொள்கைக் கேற்பவும்

அரசியல் சட்டத்தை மறுஆய்வு செய்ய 1957-இல் ஹோ சி மின் தலைமையில் சட்டத் திருத்தக் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது. திருத்தி எழுதப்படும் அரசியல் சட்டமும் முற்போக்கானதாக இருக்க வேண்டுமென அவர் அறிவுறுத்தினார்.

மருந்துக்கு மட்டுமன்று, எதற்கும் கால வரம்புண்டு. கட்டடங்கள் நூறாண்டுகளுக்கு மேல் இருந்தால், அதன் சக்தி குறைந்து விட்டதாகக் கருதி இடித்துக் கட்டுகிறோம். சட்டத்திற்கு அது பொருந்தாதா? மக்களுடைய பண்பாடே மாற்றமடையும்போது, சட்டத்தை மட்டில் நிலையாகக் கருதி, நூற்றுக் கணக்கில் ஒட்டுப் போடுவது போன்று திருத்தங்களைச் செய்வதை விட, ஹோ சி மின் செய்தது சரியான, மற்ற நாடுகளும் பின்பற்றத்தக்க செயல். இந்திய அரசியல் சட்டமும் ஒலிஒளி நாடாவைப் (Video Cassette) போன்று மாற்றத்திற்கு உரியதென்பதை நமது அரசும் சிந்திக்க வேண்டும்.

புதிய அரசியல் சட்டத்தைத் தேசியப் பேரவை ஒருமனதாக ஏற்றுக் கொண்டது. புதிய சட்டம், மக்களைச் சமதருமப் பாதையில் அழைத்துச் செல்வதாகவும், மக்களின் எதிர்பார்ப்புக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுமிருந்தது.

தான் பிறந்த ஊரை விட்டகன்ற ஐம்பாதாண்டு இடைவெளிக்குப் பின், ஹோ சி மின் மீண்டும் 1957 மே திங்களில் வந்தபோது, உணர்ச்சி மேலிட்டவராக இருந்த அவரை மக்கள் கண்ணீர் மல்க வரவேற்றனர். அவர், முறை கேடானவர்களிடமும், உழைக்காதவர்களிடமும் விட்டுக் கொடுத்து இணக்கம் கண்டவரல்லர். “உழைப்பவர்களுக்கே பயன், உழைக்காதவர்களுக்கு ஒன்றுமில்லை” என்று கண்டிப்புடன் கூறினார்.

டிரான் லுக் (Tran Luc) என்ற புனைபெயரில் புரட்சியின் அறம் (Revolutionary Virtues) என்ற நூலை எழுதினார். உலக நாடுகளோடு நட்புறவை வளர்த்துக் கொள்ள இந்தியா, மியான்மர் என்னும் பர்மா, இந்தோனேசியா நாடுகளுக்குச் சென்ற அரசாங்கக் குழுக்களுக்குத் தலைமை ஏற்றுச் சென்றார்.

அடக்கமுறை

தெற்கே முன்னர்ப் பிரெஞ்சுக்காரருக்கும், பின்னர் அமெரிக்காவிற்கும் கையாளாக மாறி ஆட்சிக் கட்டிலை இறுகப் பற்றியிருந்த கொடுங்கோலன் டேம் பொதுவுடைமையாளர்களுக்கு எதிராகக் கெடுபிடிகளைச் செய்து தியாகிகளையும், தொண்டர்களையும் ஒடுக்கினான். துப்பாக்கிச் சூடும், கொலையும் நடைபெறாத நாளே இல்லை என்ற நிலைமை தெற்கே நிலவியது.

ஆதிக்கப் பிடியிலிருந்து போராடி விடுவிக்கப்பட்ட கிழக்கு நாம்போவில் எல்லாத் தரப்புப் பேராளர்களும் கலந்து கொண்ட பேரவை கூட்டப்பட்டது. பேரவை பத்து முக்கிய கொள்கைகளை ஏற்றது அமெரிக்க நுழைவை எதிர்த்து விரட்டுவதும், சர்வாதிகாரி கோ தின் டேமை ஒழித்துக் கட்டித் தென் வியட்நாமை விடுவித்து - வடக்கு தெற்கு இணைப்பை ஏற்படுத்துவது என்பதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பத்துக் கொள்கைகளில் அடங்கும்.

வியட்நாமியரின் எதிர்த் தாக்குதலால் நிலை குலைந்த அமெரிக்கப் படைத் தலைமை, போர் முறையை மாற்றி வியட்நாமியரைக் கொண்டே வியட்நாமியரைத் தாக்கும் 'சிறப்புப் போரை' நடத்தத் திட்டமிட்டது. ஸ்டேல் டெய்லரின் இத்திட்டமும் தோற்றதால், மொத்த படையையும் தென் வியட்நாமில் குவித்திடத் திட்டமிட்டனர். இதனை அறிந்து கொண்ட ஹோ சி மின், யாதின் அரங்கில் அரசியல் மாநாட்டைக் கூட்டி, தேசிய முன்னணிக்குத் தேவையான அனைத்து உதவிகளையும் வழங்கி, அமெரிக்கப் படையெடுப்பாளர்களைப் பூண்டோடு தென் வியட்நாமை விட்டு வெளியேற்ற அறைகூவல் விடுத்தார்.

தோல்வி துளைத்தெடுத்ததால் வெகுண்டெழுந்த அமெரிக்க ஆட்சி, வியட்நாமை நிர்மூலமாக்கத் திட்டமிட்டு, உடன்படிக்கையையும் மீறி 1965-இல் வட வியட்நாமுக்குள் போர் விமானங்களையும், சுப்பல்களையும் களமிறக்கியது. இதன் மூலம் வடக்கு வியட்நாமிலிருந்து தெற்கு வியட்நாமுக்கு

உதவி செல்வதைத் தடுத்துவிட நினைத்தது. ஜூன், 1966-இல் வடக்கு வியட்நாம் ஹனாய் மீதும், ஹைப் பாங் மீதும் போர் விமானங்களால் தாக்குதல்களைத் தொடுத்தது. இந்தச் சூழ்நிலையில் ஹோ சி மின் மக்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

“போர் நீண்ட காலம் தொடரலாம். ஹனாய், ஹைப் பாங் மட்டுமல்ல, வேறுபல நகரங்களும், வணிக, தொழில் அமைப்புக்களும் கூட அழிக்கப் படலாம். இதனைக் கண்டு மக்கள் அஞ்சமாட்டார்கள். சுதந்திரத்தை விடவும் மேலானது எதுவும் இல்லை. நாம் வெற்றி பெற்றால், மக்கள் உழைப்போடு நாட்டைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளலாம்” என்றார்.

வியட்நாம் போரில் அமெரிக்கப் படையினரின் உயிரிழப்பு உயர்ந்ததால் வெகுண்ட அமெரிக்க குடிமக்களையும், போரை எதிர்க்கும் உலக மக்களையும் அமைதிப்படுத்தும் வகையில், அமைதிப் பேச்சில் ஆர்வமிருப்பது போல் காட்டிக் கொண்டு நிபந்தனையற்ற பேச்சுக்குத் தான் தயாராக இருப்பதாக அமெரிக்கா அறிவித்தது. அந்த அறிவிப்பின் தன்மையை, ஏமாற்றும் உத்தியை ஹோ சி மின் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டினார்.

“வலுவான நிலையிலிருந்து கொண்டு அமெரிக்கா பேச்சுக்கு அழைக்கிறது. எங்கள் மக்களை ஆயுதங்களை விடச் செய்யவும், அவர்களுடைய நியாயமான உரிமைகளையும் விட்டுக் கொடுக்கச் செய்யவும் அது நெருக்குகிறது” என்று உலக சமதரும நாடுகளுக்கு மடல் எழுதினார். அமெரிக்காவின் ஆக்கிரமிப்பு வன்முறையால் வியட்நாமுக்கும், தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள கடுமையான நிலையைச் சுட்டிக் காட்டி அமெரிக்க மக்களுக்கும் திறந்த மடல் எழுதினார்.

ஹோ சி மின் எழுதிய மடலும், களநிலைச் செய்திகளும் மக்களிடையேயும், குறிப்பாக அமெரிக்க மக்களிடமும் விளைவை ஏற்படுத்தி, ஆக்கிரமிப்பாளர்களை அவர்களுடைய சொந்த நாட்டிலேயே கண்டனத்திற்கு உள்ளாக்கியது. வியட்நாம் மக்களுக்கு ஆதரவாகவும், அமெரிக்க ஆட்சியாளர்களுக்கு

எதிராகவும் உலக அளவில் 'மக்கள் ஒற்றுமை முன்னணி' ஏற்படுத்தப்பட்டது. பாரிசில் நடைபெற்ற நான்கு நாட்கள் மாநாட்டில், தென் வியட்நாம் விடுதலைக்கான தேசிய முன்னணியோடு அமெரிக்கா பேச வேண்டிய நெருக்கடி ஏற்பட்டது.

நான்காண்டு போருக்குப் பின் வியட்நாம் படைக்கு வெற்றி கிடைத்தது. "நமது மண்ணில் ஒரு பகைவன் எஞ்சியிருந்தாலும், அவனை அப்புறப் படுத்தும்வரை நாம் போரிட்டாக வேண்டும். அதற்காக நம் படை வீரர்கள் விழிப்போடு வலுவான நிலையில் இருக்க வேண்டும்" என்றார் ஹோ சி மின்.

"வடக்கும் தெற்கும் ஒன்றிணைந்து ஒரே வியட்நாம் ஏற்பட்டு விடுமானால் ஏற்படும் மகிழ்ச்சியைப் போல் வேறொரு மகிழ்ச்சி இருக்க முடியாது" என்பதே அவருடைய மனநிலையாக இருந்தது.

விருது விலக்கல்

வியட்நாம் குடியரசின் மிக உயரிய விருதான (நம் நாட்டின் பாரத ரத்னா விருதைப் போன்றது) 'தங்க விண்மீன்' (Golden Star Award) விருதை ஹோ சி மின்னுக்கு வழங்க அரசு முன் வந்தபோது நன்றி கூறி ஏற்க மறுத்து விட்டார்.

"தெற்கு வியட்நாம் முற்றிலுமாக விடுவிக்கப்பட்டு ஒரே வியட்நாம் உருவாகட்டும். ஒரே குடையின் கீழான தேசியப் பேரவையில் தென் வியட்நாமிய உடன்பிறப்புக்கள் கையால் இவ்விருதைக் கொடுக்கும் நாள் வரட்டும். அப்போது நடக்கும் நிகழ்ச்சியே மக்களுக்கும் பெருமகிழ்ச்சியளிப்பதாக இருக்கும்" என்றதன் மூலம் நாட்டின் ஒருங்கிணைப்பே உயிர் மூச்சென்பதை வெளிப்படுத்தினார். தாங்கள், முன்னர்ப் பார்த்தறியாத தென் வியட்நாம் மக்களும் அவர் மீது பேரன்பு வைத்திருந்ததற்கு அவருடைய இந்த ஒற்றுமை எண்ணமும் ஒரு காரணம்.

சீக்கள் பற்று

ஹோ சி மின் அவர்களிடம் மக்கள் கொண்டிருந்த பற்றும் பாசமும் எழுத்துக்குள் அடங்காது. மலைப்பகுதியில் வாழ்ந்த ஒரு முதியவரை, அமெரிக்கப் படையினர் பாதுகாப்பு முகாமில் அடைத்து வைத்திருந்தனர். இறக்கும் நேரத்தில் கூட கைகளில் ஹோ சி மின் படத்தையே இறுகப் பற்றியிருந்த அவர், தன் அருகிலிருந்த பெயர்ப் பிள்ளைகளிடம், “காலம் முழுவதும் ஹோசி மின்னை ஆதரிக்குமாறு” கேட்டுக் கொண்டார்.

பகைவரிடமிருந்து வியட்நாம் போராளி ஒருவரைக் காப்பதற்காகச் சிறுவன் ஒருவன் தன் உயிரையே பலி கொடுத்திருக்கின்றான். அவனைப் பகைவர்கள் துப்பாக்கியால் சுட்ட போதும், “ஹோ மாமா வாழ்க!” என்றபடியே உயிர் விட்டிருக்கின்றான்.

பகைவனின் துப்பாக்கி முனையில் நிறுத்தப்பட்ட வியட்நாம் பெண், நெஞ்சை நிமிர்த்தி, “ஹோ சி மின் இங்கேதான் இருக்கின்றார்” என்று வீரமுழக்க மிட்டிருக்கின்றார். இப்படி எல்லாத் தரப்பு மக்களின் நம்பிக்கையையும், அன்பையும் பெற்றிருந்தார் ஹோ சி மின்.

1968-ஆம் ஆண்டு, வியட்நாமின் இரு திக்குகளிலும் ஹோ சி மின் ஆதரவுப் படையினர் வெற்றிமேல் வெற்றிகளைக் குவித்து வந்தனர். இந்த மகிழ்ச்சிச் செய்திகளினூடே, ஹோ சி மின் உடல் நலன் குன்றிய செய்தியும் பரவி மக்களைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்தியது. அறிஞர் அண்ணாவைப் போன்றே, ஹோ சி மின்னையும் மருத்துவர்கள் மிக்க கவனமுடன் சிறந்த மருத்துவமனித்துக் கண்காணித்தனர். நோய்ப் படுக்கையில் இருந்த நிலையிலும் தாய்நாட்டின் ஒருங்கிணைப்புக் குறித்த பேச்சும், சிந்தனையுமாகவே இருந்தார்.

சுற்றுப் பெற்றுது காவியம்

1969, செப்டம்பர் 3-ஆம் நாள், ஹோ சி மின் அவர்களின் உடல்நிலை மிகவும் சீர்கெட்டது. மக்கள் சிறிதும் எதிர்பாராத

நேரத்தில் கடுமையான மாரடைப்பால் ஹோ சி மின், போராட்ட வாழ்க்கையிலிருந்து தமது 79-ஆவது அகவையில் நிலையான ஓய்வெடுத்துக் கொண்டார். துயரத்தால் துவண்டு விடாமல், எல்லாத் தரப்பினரும் புரட்சி நடவடிக்கைகளில் முனைப்புக் காட்டி அவர் விரும்பியதை ஈடேற்ற வேண்டுமென அப்போது கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.

ஹோ சி மின்னின் முதல் செயலர் லி துவான் தலைமையில் இறுதிச் சடங்குகளை நிறைவேற்ற ஒரு குழு அமைக்கப் பட்டது. அரசு முறைத் துக்கம் ஏழு நாட்கள் கடை பிடிக்கப் பட்டது. பா தின் அரங்கில் கண்ணாடிப் பேழைக்குள் அவருடைய சிறப்புடையான வெளிர் பச்சை நிறச் சட்டையுடன் வைக்கப்பட்டிருந்த அவருடைய உடலை இரண்டு இலட்சம் மக்கள் கண்ணீர் மல்கக் கடைசியாகக் கண்டு வணங்கிச் சென்றனர்.

அங்கிங்கெனாதபடி, போர்க்களம் முதல், புழங்கும் இடம் வரை ஹோ சி மின் இரங்கல் நிகழ்வுகள் நடந்தன. 121 நாடுகளிலிருந்து 22,000 இரங்கல் செய்திகள் வந்து குவிந்தன. தென் வியட்நாம் தோழர்கள் ஹோ சி மின் விரும்பியபடி, நாட்டைப் பகைவர்களிடமிருந்து மீட்டு ஒன்றிணைப்போமென உறுதி ஏற்றனர்.

தமிழகத்தில் அண்ணா மறைந்த போது நிகழ்ந்தவை போன்றே அனைத்துச் செயல்களும் அங்கு அவருக்கு நடந்தன.

ஹோவின் மறைவால் பொதுவுடைமை உலகமே தன் ஒளியை இழந்து இருளில் தவித்தது. தோழர்கள் தங்கள் இதயங்களில் சோகத்தைச் சுமந்து கொண்டு, ஆறுதலடைய முடியாமல் அலமந்து நின்றனர். செப்டம்பர் 6-ஆம் நாள் பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தினர், தங்கள் அஞ்சலியைக் கண்ணீரால் மட்டுமன்றிப் புரட்சி நடவடிக்கையாலும் செலுத்தினர். ஆக்கிரமித்த இசுரேலை அகற்ற ஹோ சி மின் பெயரால் அன்று தாக்குதலைத் தொடுத்தனர்.

உலகமெங்குமிருந்த முற்போக்காளர்கள், தங்கள் நாடுகளில் ஹோ சி மின் பெயரைப் பள்ளிகள், தெருக்கள், தொழிலகங்களுக்குச்

சூட்டி அன்பை வெளிப்படுத்தி மதிப்புக் கூட்டினர். அவருடைய படைப்புக்கள் படிக்கப்பட்டன. பேச்சுக்கள் பரப்பப்பட்டன. செயல் விளக்கமாகப் படை அணிகளுக்கும் அவர் பெயர் சூட்டப்பட்டது. வியட்நாமில் மட்டுமின்றி, வெளிநாடுகளிலும் ஊர்வலங்கள், இரங்கல் கூட்டங்கள், படத் திறப்புக்கள் நடைபெற்றன. மேற்கு நாடுகளிலும், அமெரிக்காவிலும் கூட, இரங்கலின் அடையாளமாக ஆக்கிரமிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் நடத்தப் பெற்றன.

1969, செப்டம்பர் 9 ஆம் நாள் ஹனாய் நகரின் பா தின் சதுக்கத்தில், புரண்டு வந்த கடல் அலையென மக்கள், மறைந்த தங்கள் அன்புத் தலைவருக்கு இறுதி வணக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தனர். கவலையை முகத்தில் தேங்கவிட்டுத் தேம்பி நின்ற மக்களிடையே கட்சியின் முதற் செயலாளர் தோழர் லி துவான் தோன்றினார். அவர் கையில் தோழர் ஹோ சி மின் 19.5.1969-இல் எழுதிய கடைசி விருப்ப மடல் இருந்தது. திரண்டு நின்ற மக்களிடையே தம் தலைவருக்கு இறுதி அஞ்சலி செலுத்தி விட்டு, ஹோ சி மின் அவர்களின் விருப்ப மடலைப் படித்தார்.

“அன்பிற்கினிய மக்களே!

அமெரிக்க ஆதிக்கச் சக்தியை எதிர்த்து, நாட்டு நலனுக்காகப் போராடி வரும் நீங்கள் அளப்பரிய துன்ப துயரங்களைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள். உங்கள் ஈகம் வீண் போகப் போவதில்லை. முழு வெற்றி பெற்றே தீருவோம். அந்த நன்னாளில், வெற்றிக்காகப் போராடிய நம் தோழர்கள், தொண்டர்கள், மக்களைப் பாராட்ட நான் வடக்கிலும் தெற்கிலும் பயணம் செய்யும்போது, பெரியவர்களையும், இளைஞர்களையும், குழந்தைகளையும் சந்திப்பேன். அமெரிக்கப் பேரரசுக்கு எதிராக வீரமிக்க போர் புரிந்த மக்கள் சார்பில், நமக்கு உதவிய, ஊக்கப்படுத்திய மதிப்பிற்குரிய சமதரும கொள்கை கொண்ட நட்பு நாடுகளுக்கும் நன்றி கூறச் செல்வேன்.

சீனக் கவிஞன் துய் ஃபுய் எழுதிய “மிகச்சிலரே எழுபது வயதை எட்டுகிறனர்” என்ற கவிதை நினைவுக்கு வருகிறது. தற்போது எனக்கு எழுபத்தொன்பது வயதாகிறது. எழுபதை எட்டிய மிகச்சிலரில் ஒருவனாக

நான் எப்போதோ சேர்ந்து விட்டேன். எழுபதுக்கும் மேற்பட்ட இளவேனில் காலத்தைக் கடந்தவர்களுக்கு, உடல் நலக் குறைவு ஏற்படுவது வியப்பிற்குரிய ஒன்றல்ல. எவ்வளவு காலத்திற்கு இன்னும் நான் தாயக நலனுக்காகச் சுற்றிவர முடியுமென்பதை யார் கூறமுடியும்? நானும், காரல் மார்க்சு, இலெனின் மற்றும் மேன்மக்களோடு சென்று கலந்து விடும் நாளுக்கு முன்னதாக என் நாட்டு மக்களுக்காக, உலக நண்பர்களுக்காக, உற்ற தோழர்களுக்காகச் சில கருத்துக்களைச் சில வரிகளில் விட்டுச் செல்ல விழைகின்றேன்.

கட்சியைப் பொருத்தவரை ஒற்றுமை, தோழமை, பாட்டாளி வர்க்கம், பொதுமக்கள் நலன் மற்றும் நாட்டுரிமைக்காகத் தங்களை முழுமையாக ஒப்படைத்துக் கொண்டு, தொடக்க நாள் தொட்டுப் போரில் வெற்றி மேல் வெற்றியைக் குவித்து வரும் நம் வீரர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பிலிருக்கிறது. ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் கொள்கைக் கோட்பாடுகளுக்கும், அறநெறிகளுக்கும் கட்டுப்பட்டு உழைப்பு, சிக்கனம், ஒருமைப்பாடு, நேர்மை, தன்னல மறுப்பைக் கடைப் பிடிக்க வேண்டும். நமது கட்சியினர் தூய்மையானவர்களாகத் திகழ்ந்து மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்றுத் தலைமைக்கு உண்மையானவர்கள் என மெய்ப்பிக்க வேண்டும்.

நமது இளைஞர்கள் பொதுவாக நல்லவர்கள்; அச்சமற்றவர்கள். இன்னல்களையும் ஏற்றுக் கொண்டு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட முன்வர ஆயத்தமாக இருப்பவர்கள். கட்சி அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சமதரும சமுதாயத்தை (இணைநெறி குமுகாயம்) உருவாக்கிடும் மரபை ஏற்படுத்த வேண்டும். வருங்கால நம் மரபினருக்குக் கல்வியும், பயிற்சியுமளிக்க வேண்டியது எதிர்கால நலனுக்கு முதன்மையானதும் அவசியமானதுமாகும்.

நம் நாட்டு மக்கள், பல்லாண்டு கால அயலாராட்சியிலும் அவர்களுடைய கையாட்களின் நிர்வாகத்திலும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டுச் சுரண்டலுக்கும், இன்னல்களுக்கும் ஆளாகி இருக்கின்றனர். அவர்களின் துயரங்களைத் துடைத்துப் பொருளாதார வளம் பெற்று முன்னேற நமது கட்சி திட்டமிட்டுச் செயல்பட வேண்டும்.

அமெரிக்க, நாட்டுரிமைப் பறிப்பாளர்களுக்கு எதிரான போர் இன்னும் பல்லாண்டுகள் நீடிக்கலாம். நம் மக்கள் மேலும் ஈகங்களைச் செய்ய நேரலாம். உயிரையும், உடைமைகளையும் தொடர்ந்து இழக்கலாம். என்ன நேர்ந்தாலும், எவ்வளவு நேர்ந்தாலும், பகைவரைப் புறங் காணச் செய்து நம் மண்ணை விட்டு விரட்டும்வரை உறுதி குலையாமல் நிற்போம்.

நம் மலைகள் குன்றாமலிருக்கும். நதிகளும் அப்படியே! மக்களும் என்று மிருப்பார்கள். அழிவைக் கண்டு அஞ்சாமல் ஆக்கிரமித்த அமெரிக்காவைத் தோற்கடிப்போம். வெற்றிக்குப் பின்னர் நாம், நமது நாட்டை முன்னிலும் பத்து மடங்கு மேம்படுத்தி அழகுபடுத்திக் கொள்ளலாம்.

நாம் சிறிய நாட்டினராக இருந்தாலும், வீரம் மிக்க போராட்டத்தால் பிரெஞ்சு-அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பாளர்களை வெளியேற்றி, உலகப் புரட்சி இயக்கங்களுக்குப் பங்களிப்புச் செய்தவர்கள் என்ற பெருமையைப் பெறுவோம்.

சொந்த வாழ்க்கையைப் பொருத்தவரை, என் வாழ்நாள் முழுவதும் தாயக உரிமைக்காகவும், மக்கள் நலனுக்காகவும், புரட்சி நோக்கத்திற்காகவும் இதயத் தூய்மையோடும், முழு ஆற்றலைத் திரட்டியும் பாடுபட்டு இருக்கின்றேன். இப்போதே இவ்வுலகை விட்டுப் போவதானாலும், என் மக்களுக்காக இன்னும் பாடுபட முடியாமற் போயிற்றே என்னும் கவலையைத் தவிர வேறு வருத்தம் ஏற்படப் போவதில்லை.

நான் காலமானால், மக்களின் பொருளையும், நேரத்தையும் வீணடித்துப் பெரிய அளவில் எனது இறுதிச் சடங்கைச் செய்ய வேண்டாம்.

நாட்டின் அனைத்துத் தரப்பு மக்களுக்கும், கட்சிக்கும், படைவீரர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும், உலகெங்குமுள்ள இளைஞர்கள், குழந்தைகள் அனைவருக்கும் எனது அன்பை விட்டுச் செல்கிறேன். என் ஓட்டுமொத்த விருப்பமும், வேண்டுகோளும் இதுதான்.

நமது கட்சியும், மக்களும் ஒருங்கிணைந்து தங்கள் ஆற்றலைத் திரட்டி, வடக்கு தெற்கு இணைப்பை ஏற்படுத்தி அமைதியையும், சுதந்திரத்தையும், குடியாட்சியையும் நிலைநாட்ட வேண்டும். வியட்நாமை மேம்பட்ட நாடாக மாற்றி உலகப் புரட்சியாளர்களுக்கு முன்னோடிகளாக விளங்க வேண்டும்”.

ஹோ சி மின்னுடைய தொண்டர்களும், மக்களும் தலைவர்களும், அவர் விரும்பியபடியே கடுமையாகப் போராடி, அமெரிக்காவை முறியடித்துத் தெற்கு வியட்நாமை மீட்டு நாட்டிணைப்பை நிறைவு செய்தனர். உலக வரலாறு பெருமைப்படும் வகையில் தன் தலைவன் விட்டுச் சென்ற பணியை முடித்துக் காட்டிய பெருமையை ஹோ சி மின்னைப் பின் தொடர்ந்தவர்கள் பெற்றுக் கொண்டனர்.

எல்லா கனிமங்களும் தங்கமாகி விடுவதில்லை. மரங்களெல்லாம் அகிலாக மணப்பதில்லை. வியட்நாமுக்கு இணையான போராட்ட வரலாறு படைத்த நாட்டை அடையாளப்படுத்த இயலவில்லை.. ஹோ சி மின் போல், உலக வல்லரசைக் கதிகலங்க வைத்த தலைவனில்லை.

கருங்குருவி கழுகை வென்ற கதையாக அணுகுண்டு வல்லரசான அமெரிக்காவை, ஏழைமையிலும், எளிமையிலும் வாழும் மக்களைக் கொண்டே விரட்டியடித்து வென்று காட்டிய மாபெரும் தலைவன் ஹோ சி மின். உலகப் புரட்சி வரலாற்றிலும், வியட்நாம் மக்களின் நெஞ்சிலும் அவர் என்றென்றும் வாழ்வார்.

மாமனிதர் யார்? அவருக்கு என்ன தகுதி? இந்த வினாக்களுக்கு விடையாகி இருப்பவர் ஹோ சி மின். அவருடைய தகுதி, பண்பு நலன்களை மிகச் சுருக்கமாக அடையாயம் காண விழைவோர்க்கு, அவர்,

கொள்கையில் குறுக்குக் கோடு போடாத தெள்ளிய சிந்தனைத் தெளிவு மிக்கவர்.

தன்னலம் கொன்றவர், தகுநெறி நின்றவர்.

எளிமை இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமானவர்.

மக்கள் நம்பிக்கை மலைமுடி ஏறி எப்பக்கதார்க்கும்
எளிதாய்த் தெரிந்தவர்.

நாட்டுப் பற்றுக்கு ஊற்றுக் கண்ணாகித் தோட்டத்துக்
கனியாய்த் தோற்றமளித்தவர்.

உழைப்பு, உறுதி, ஊக்கம் என்னும் விழையும் பண்பின்
விதையாய்க் கிடைத்தவர்.

தொலைவில் நின்ற வெற்றியைப் பற்ற மலையைத்
துளைத்த மாந்தக் கணையவர்.

எல்லை தாண்டிய வல்லரசு ஆடுகளைக் கொல்லை
விட்டுச் செல்லச் செய்தவர்.

வெற்றுரை ஒதுக்கிப் பற்றுரை நல்கிச் செற்றம் போக்கச்
செய்திறம் வளர்த்தவர்.

பிழைப்பு அரசியல் பேணாத் தூயர். உழைப்பில் பற்றை
ஊன்றிய நேயர்!

வளர்க ஹோ சி மின் புகழ்! வாழ்க வியட்நாம்!

நெருப்பு நிலம்

வியட்நாம் போர்

தியற்கை நியதி

“புதியதோர் உலகம் செய்வோம் - கெட்ட
போரிடும் உலகத்தை வேரோடு சாய்ப்போம் - (புதிய)
பொதுஉடைமைக் கொள்கை திசையெட்டும் சேர்ப்போம்
புனிதமோடதை எங்கள் உயிரென்று காப்போம்..” - (புதிய)

என்று பாவேந்தர் அன்று பாடிய இந்தக் கவிதை அடிகளுக்குத் தூண்டுதலாக வியட்நாமும், அங்கு நடந்த போரும் இருந்திருக்க வேண்டும். போர்க் கொடுமையும், ஹோ சி மின் அவர்களின் பொதுவுடைமை வேட்கையும், பாட்டு வரிகளில் எவ்வளவு அருமையாகப் பதிவாகி இருக்கின்றன!

போர்களால் ஏற்படும் உயிரிழப்பு, உறுப்பிழப்பு, உடைமைகளிழப்பு போன்ற அழிவுகளைக் காணும்போது, இரக்கமனம் பெற்றவர்களின் இதயம் கனக்கிறது; கண்ணீர் அரும்புகிறது; போர் கூடவே கூடாது எனக் குமுறுகிறது. பாவேந்தர் பாடலும் இதைத்தான் உணர்த்துகிறது.

ஆசை, ஆணவ, ஆதிக்க வெறி பிடித்தவர்களால் ஆதிநாள் முதல், போர்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. காலத்திற்குக் காலமும் களத்திற்குக் களமும் போருக்கான காரணங்கள் வேறுபட்டாலும், விளைவு மட்டும் ஒன்றுதான்.

உலக இலக்கியங்களில் தொன்மையான கிரேக்கத்தின் ஹோமர் படைப்பான இலியதும், வடமொழி இலக்கியங்களான வியாசரின் மாபாரதம் மற்றும் வால்மீகியின் இராமாயணம் இரண்டும் போரைச் சிறப்பாகப் பேசுகின்றன. தமிழ்க் காப்பியமான சிலப்பதிகாரம் இல்லறம், கலை, பண்பாடுகளைப் பாடியிருந்தாலும், சேரன் செங்குட்டுவன் கனக விசயர் தலையில் கல் சுமத்தி வந்ததே

பெருமக்களால் சிறப்பாகப் பேசப்படுகிறது. புராணங்களில் திருமால் போரிடுவதற்காகவே விலங்குகளாகவும், மாந்தர்களாகவும் பல பிறப்பெடுத்ததாகப் பேசப்படுகின்றன. இவையெல்லாம் போரில் மக்களுக்கும், மாக்களுக்கும் உள்ள ஈடுபாட்டையே வெளிப்படுத்துகின்றன.

போர் என்பது இயற்கை நியதி. தவிர்க்க இயலாதது. எனவேதான், அது இன்றுவரை நிகழ்ந்தபடி இருக்கிறது. போர்க் குணம் ஒவ்வொரு உயிருக்குள்ளும் கனன்று கொண்டிருக்கிறது. அச்சமும், இயலாமையுந்தாம் அதனை அடக்கி வைத்திருக்கின்றன.

உலகம் உண்டானது . . . ?

இரண்டு உலகப் போர்களைச் சந்தித்த இவ்வையத்தில், வளர்ந்த நாடுகள், வளரும் நாடுகளை அச்சுறுத்துவதற்காகப் புதுப்புது போர்க் கலன்களைக் கண்டு பிடிக்கின்றன. கலன்களின் அழிவாற்றலையும், அவற்றைக் கையில் வைத்திருப்பவர்களின் ஆசைகளின் அளவையும் மதிப்பீடு செய்யும் நாடுகள் அச்சப்படுவதும், அடங்கிப் போவதும் மறைக்க முடியாத உண்மைகள். போரின் விளைவுகளுக்காக அச்சப்படும் நாடுகளும் இரக்கப்படும் நாடுகளும் இருக்கின்றன என்றாலும், போர், பூமியை விட்டுப் போய்விடவில்லை. போக விட்டுவிடவும் இல்லை.

இரண்டாம் உலகப் போரில் சோவியத் ஒன்றியம் மட்டில் இரண்டு கோடி மக்களை இழந்திருக்கிறது. போரில் ஆண்கள் இறந்ததால் உருசிய நாட்டில், ஆண் பெண் எண்ணிக்கை சரிந்து, ஏழு பெண்களுக்கு நான்கு ஆண்கள் என்ற ஏற்றத் தாழ்வு ஏற்பட்டது. செருமனி நாட்டில் போர்க் கைதிகளாக இருந்த 5.7 மில்லியன் (ஒரு மில்லியன் என்பது பத்து இலட்சம்) வீரர்களில் 3.3 மில்லியன் வீரர்கள் மாண்டு போயினர். முதல் உலகப் போரில் மட்டும் நான்கரை கோடி மக்கள் இறப்புக்கும் இன்னலுக்கும் ஆளாகியிருக்கின்றனர். பதினாறு இலட்சம் கோடி டாலர் அளவான பொருள், போரால் பாழாகியிருக்கிறது. இத்தகைய பேரிழப்பால் மாந்த நேயம் உள்ளத்தை உறுத்தியது.

இனி, போருக்கு இடந்தரக் கூடாது; பிழைகளோ, பிணக்குக்களோ எதுவாயினும் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் தலைவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. 1945 இல் உலக மாமன்றம் (U.N.) அமைக்கப் பட்டது. எண்ணம் சரியாக இருந்த அளவுக்கு இயல்பு நிறைவாக அமையவில்லை. போர் நிகழ்வது தொடர்ந்தபடியே உள்ளது.

ஐ.நா.அஃ அமெரிக்காஅஃ

உலக நாடுகள் மாமன்றத் தலைமையகம் சிறிய நடுநிலை நாட்டில் அமையாதது திட்டமிட்டுச் செய்யாத பெரும்பிழை. பல போர்களுக்குத் தூண்டுதலாகவும், துணையாகவும் செயல்படும் அமெரிக்க நாட்டில் அதை அமைத்தது சரியல்ல என்பதற்குப் பல வரலாற்றுச் சான்றுகள் உள்ளன. வல்லான் வகுத்ததே வழி என்றாற் போல், உலக நாடுகள் மாமன்றத்தையே அமெரிக்கா தன் விருப்பப்படி செயல்படச் செய்திருக்கிறது. சில நிகழ்வுகளில் மாமன்றக் கட்டுத் திட்டங்களை மீறியும் செயல்பட்டிருக்கிறது.

அமெரிக்காவின் பண உதவியோடும், பக்க பலத்தோடும், தென் கொரியாவுக்குச் சார்பாக உலக நாட்டமைப்புப் படைகள், 1950 இல் வட கொரியாவுக்குள் நுழைந்தன. இந்தியா உட்பட நடுநிலை நாடுகள் பல இந்த நடவடிக்கையை எதிர்த்தன. போர் நிறுத்தம் செய்ய வேண்டுமெனக் கோரிக்கை விடுத்தன. ஆனால், அமெரிக்கத் தளபதி 'மக் ஆர்தர்' கோரிக்கைகளுக்குச் செவி சாய்க்கவில்லை என்பது வரலாற்றுண்மை!

நகத்தின் முனையில் நச்சுப் படைக் கலன்களை வைத்திருக்கும் அமெரிக்கா, இராக் நாடு வேதியல் போராயுதங்களைப் பதுக்கி வைத்திருப்பதாகப் பொய்க் காரணம் காட்டி, அந்நாட்டின் மீது படையெடுப்பு நடத்தியதை ஐ.நா. மன்றத்தால் தடுக்க முடியவில்லையே! இத்தகைய ஆதிக்க ஆசை கொண்ட அமெரிக்காவில் உலக நாடுகள் பேரமைப்பை வைத்திருப்பது அகல் விளக்கைக் கூடத்தில் கொண்டு வைக்காமல் கூரைமேல் வைத்தது போன்ற செயலாகும்.

ஆதிக்க நோக்கத்திற்கு அமெரிக்காவே தலைமை தாங்குகிறது. பிரிட்டன், ஆசத்திரேலியா போன்ற நாடுகள் துணை போகின்றன.

விருப்புக்குச் செறுப்புக்குச் செறுப்பு . . . ?

நாடென்றால் அது மண்ணையும், மக்களையும் குறிப்பிடுவது மாறி, ஆட்சியையும், ஆட்சித் தலைவர்களையும் குறிப்பிடும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஒரு நாட்டின் மீதான உலகத்தின் விருப்பு, வெறுப்புக்களுக்கு அந்நாட்டின் அரசும், அதன் தலைமையும் மட்டுமே பொறுப்பு. அவை மக்களைக் குறிப்பதாக எண்ணிவிடக் கூடாது. வரலாற்றைப் படிப்பவர்கள் இந்தக் கருத்தை மனத்துள் நிறுத்தி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நீண்டகாலப் போர்

வரலாறு பல போர்களைச் சந்தித்திருக்கிறது. ஆனால், வியட்நாம் போரைப் போன்று நீண்ட காலம் நடந்த போர் வேறொன்றில்லை. இதிகாசப் போரான பாரதப் போர்கூட பதினெட்டு நாட்கள்தாம் நடந்திருக்கிறது. இரு உலகப் போர்களும் மொத்தத்தில் பன்னிரண்டாண்டுகளே நடந்திருக்கின்றன. ஆனால், வியட்நாம் போர் 1945 முதல் 1975 வரை முப்பதாண்டு காலம் நடந்திருக்கிறது! அமெரிக்காவை எதிர்த்து மட்டில் இருபதாண்டுகள் போரிட்டிருக்கிறது வியட்நாம்.

ஏறத்தாழத் தமிழ் நாட்டின் மக்கள் தொகை அளவே கொண்ட மிக எளிய நாடான வியட்நாம், உலகப் பெரும் வல்லரசு நாடுகளை எப்படி இவ்வளவு நீண்ட காலத்திற்கு எதிர்த்து நின்று வெல்ல முடிந்தது? கோடரியை எதிர்த்துக் குண்டுசி வென்ற விந்தையல்லவா நிகழ்ந்திருக்கிறது!

மின்னாற்றல், கம்பிகளில் தெரிவதில்லை. ஹோ சி மின் தலைமைத் திறம் அவருடைய தோற்றத்தில் இல்லை. நீண்ட காலப் போருக்கு மக்களை ஆயத்தப்படுத்திய ஆற்றல் மிக்க

தலைமைதான் அதற்குக் காரணம். ஹோ சி மின், காலத்தின் கொடையாக அந்நாட்டிற்குக் கிடைத்தவர்.

மக்களிடம் எழுச்சியை ஏற்படுத்துவதற்குச் சிலரால் முடியும். ஆனால் பக்குவப் படுத்துவதற்கு அந்தச் சிலரால் கூட இயலாது. அண்ணல் காந்தியடிகளாலும், தலைவர் இலெனினாலும், தோழர் ஹோ சி மின் அவர்களாலும் மட்டுமே அது இயன்றது. நிலத்தில் பயிரேற்ற அதன் மண்ணைப் பக்குவப்படுத்த உழவுக் கணக்குண்டு. பயிர்களுக்கேற்பவும், நிலத்திற்கேற்பவும் உழவின் எண்ணிக்கை மாறும். சொல், செயல், தம் வாழ்க்கையால் மக்களைப் பண்படுத்தியவர்கள் இம்மூவர்.

உலகத்தின் மிகப் பெரும் வல்லரசான அமெரிக்காவைப் பண பலமோ, படை பலமோ இல்லாத வியட்நாம், இவ்வளவு நீண்ட காலம் எதிர்த்து நின்றதென்றால், இறுதியில் வென்றதென்றால், அதன் தலைமை, மக்கள் மனத்தைப் பக்குவப்படுத்த எவ்வளவு சிந்தித்திருக்க வேண்டும்? எவ்வாறு செயல்பட்டிருக்க வேண்டும்? எண்ணிப் பார்க்கும் போது ஏற்படும் வியப்பு மட்டுமே விடையாகிறது.

உளவியல் ஐந்து?

எண்பதாண்டு காலம் வியட்நாமுக்குப் பிரான்க ஆண்டையாக இருந்தது. அந்நாட்டு மக்களின் வியர்வையைத் தேநீராகச் சுவைத்தது. நாட்டு வளங்களைச் சுரண்டிக் கொழுத்தது. பிரான்கின் ஆட்சிக் கெதிராக மக்களை எழுச்சியுறச் செய்தவர், களைப்பைக் கடந்த உழைப்பால் போராட்டங்களை நடத்தி, மக்கள் சக்தியை அயலார் அறியச் செய்தவர் ஹோ சி மின். வடக்கு வியட்நாமின் அடிமைத் தளையை அறுத்தெறிந்து, “நீ என்ன தருவது, நான் என்ன பெறுவது” என்று கூறாமல் கூறி; விடுதலை அறிவிப்பைப் பிரகடனம் செய்தவர் அவர். சுதந்திரம் எமது பிறப்புரிமை என்று சொல்லாமல், செயலில் காட்டியவர்.

உளவியலறிஞர் ஹாப்சு என்பவர் தமது ஆய்வு முடிவாகக் கூறிய கருத்து இது: “ஒரு நாட்டின் சமூக பொருளாதார அரசியல் நிலைகள், அதன் இயற்கை அமைப்பைப் பொருத்தே இருக்கும். மலைப் பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் எப்பொழுதும் சுயேட்சை விரும்பிகள், சுதந்திரமாக வாழ ஆசைப்படுவார்கள்”. ஹாப்சின் இந்தக் கருத்துச் சரியானதே என்பது, உலகப் போராட்ட நிகழ்வுகளை ஊன்றிக் கவனித்தால் புரியும். வியட்நாம் மக்களின் நீண்ட காலப் போரும் இந்தக் கருத்தையே எதிரொலிக்கிறது. வசதி குறைவோடு வாழ்பவர்களுக்குத்தாம் வைர நெஞ்சம் வாய்க்கும். ஈக உணர்வும், இழப்பைப் பொருட்படுத்தாப் போக்கும் கொண்டிருப்பர்.

வேங்கை, தன் குட்டிகளுக்குப் பாய்ச்சலைக் கற்றுத் தருவதைப் போன்று, ஹோ சி மின் தன் தோழர்களுக்கும், படையினருக்கும் ஒவ்வொரு நிகழ்வின் போதும் நெறிமுறைகளை வலியுறுத்தி மனத்தைப் பண்படுத்தி வந்தார். அவருடைய வாழ்வும், வாக்குக்களும் மக்களின் மன மாசுகளை எரித்து, அவர்களைப் போர் வாள்களாக வடித்தன.

ஒழுக்க நெறிகள் ஊருக்கே என்றும், உரைப்பவர்க்கன்று என்றும் தலைவர்களில் பலர் வாழும் காலத்தில், மற்றவர்களிடம் எதிர்பார்ப்பதைத் தன்னிடமும் காணத் தக்கவராக அவர் வாழ்ந்தது மக்கள் அன்பையும், நம்பிக்கையையும் அவர்பால் கொண்டு வந்தது. இந்த நம்பிக்கைதான், போரில் ஏற்பட்ட பேரிழப்புக்களை எல்லாம் துச்சமெனத் தள்ள வைத்தது. இறுதிவரை இலக்கை நோக்கித் தயக்கமின்றி நடைபோட வைத்தது. “ஹோமாமாவுக்கே எங்கள் உயிர், உடல், உடைமைகளெல்லாம்” என்று உரைக்க வைத்தது. கறுத்த மேகம் குளிர்ந்து விட்டால் மழை பொழிந்துதானே ஆகவேண்டும்? அதுதான் வியட்நாமில் நடந்தது.

பொதுவுடைமைத் தடுப்பென்று கூறிக்கொண்டு டூரமன் (Truman), ஐசன் ஹோவர் தொடங்கி, கென்னடி, ஜான்சன், நிச்சன், லீபோர்டு என்று நீண்டு எத்தனை அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர்கள் தொடர்ந்து வியட்நாம் மக்களின் நாட்டுரிமைப்

பற்றுக்கு வேட்டு வைத்தனர்? பாவத்திலும் பங்கு பெறவும், பங்களிப்புத் தரவும் பக்கத் துணையாக நின்ற உள்நாட்டுக் குடிலர்கள்! தென் கொரியா, ஆசத்திரேலியா, பிலிப்பின்சு, நியூசிலாந்து மற்றும் தாய்லாந்து படைகளையும் அமெரிக்க ஆட்சியாளர்கள் அணி சேர்த்துக் கொண்டுதானே வியட்நாமை எதிர்த்தனர்! உளியை எதிர்க்க எத்தனை பாறைகள்?

அமெரிக்க உதவி

கோடிக் கணக்கில் டாலர்களையும், கப்பல் கப்பலாகப் போர்த் தளவாடங்களையும் கொண்டு வந்து கொட்டியது அமெரிக்கா! 1956-ஆம் ஆண்டில் மட்டில் 250 கோடி டாலர் பணமும், 12,351 டன் போர்த் தளவாடங்களையும் தன் கையாளான தென் வியட்நாமின் பொம்மை அரசுக்குக் கொட்டிக் கொடுத்தது! போர்க் கலன்களை ஏற்றி வந்த அமெரிக்கக் கப்பல்கள் ஒன்றா? இரண்டா?

1956 இல் 82 கப்பல்கள்.

1957 இல் 109 கப்பல்கள்.

1958 இல் 114 கப்பல்கள்.

1959 இல் 187 கப்பல்கள்.

இப்படி ஆண்டுக்கு ஆண்டு தெற்கு வியட்நாமில் படை பலத்தைக் கூட்டி வந்தது அமெரிக்கா!

தொடக்கத்தில், தன் கையாள் கையிலிருந்த தெற்கு வியட்நாம் அரசுக்கு, அமெரிக்கா ஆயுதங்களையும், பணத்தையும் மட்டில் அனுப்பி வைத்தது. படிப்படியாகப் படையாட்களையும், அழிவு ஆயுதங்களையும் கொண்டு வந்து குவித்தது. புராணங்களில் வரும் வீர தீர சூரர்களைப் போன்று, வேறு நாடுகளில் படை நடத்திப் பயன் கண்ட, தம் நாட்டுப் படைத் தளபதிகளை ஒருவர்பின் ஒருவராக வியட்நாமுக்குள் இறக்குமதி செய்தது அமெரிக்கா.

உலகத்தின் காப்பாளன் தானே என்று நிலைநாட்டிக் கொள்வதில் முனைப்புக் காட்டிய அமெரிக்காவுக்கு, தெற்கு வியட்நாமை விடுவிக்க வடக்கு வியட்நாம் அரசு தலையிடும்

என்று தெரிந்தது. காலனி ஆதிக்கம் கண்ட பிரெஞ்சு அரசின் பொதுவுடைமை எதிர்ப்பு, அமெரிக்க அரசுக்குப் போதுமானதாகத் தெரியவில்லை. வடக்கு வியட்நாமில் மக்கள் எழுச்சியைத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் திணறியது பிரான்சு. முடிவாக, ஆட்சியைப் பொதுவுடைமையாளர்களிடம் விட்டுக் கொடுத்துவிட்டு, தெற்கு வியட்நாம் ஆட்சி அதிகாரத்தோடு பிரான்சு மனநிறைவு பெற்று விட்டதாக நினைத்தது அமெரிக்கா. தெற்கு வியட்நாமிலும் பிரான்சு திணறிக் கொண்டுதானிருந்தது. இதனால் பிரான்சுடன் அமெரிக்காவுக்கு நம்பிக்கையோ, இணக்கமோ ஏற்படவில்லை.

அமெரிக்காவின் திட்டம்?

நிலைமையை நிறுத்துப் பார்த்த அமெரிக்கா, தென் கிழக்கு ஆசியாவில் பொதுவுடைமைக் கொள்கை பரவுவதைத் தடுக்க, பிரான்சை நம்பிப் பயனில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்திருந்தது. எப்படியாவது தென் வியட்நாமிலிருந்து பிரான்சை விலகச் செய்து விட்டு, அந்நாட்டின் முழுக் கட்டுப்பாட்டைத் தன் பிடிக்குள் வைத்துக் கொள்ளத் திட்டமிட்டது. இத்திட்டத்தின் முதல் நடவடிக்கையாக அமெரிக்க தேசியப் பாதுகாப்புக் குழுவில் குடியரசுத் தலைவர் ஐசன் ஹோவர், கீழ்வரும் திட்டத்தை அனுமதித்தார்.

1. தெற்கு வியட்நாமின் பொம்மை அரசு, தனது படையை அமைத்து முடிக்கும் வரை, அங்கே தங்கியிருக்கும் பிரெஞ்சு அரசின் படைக்கு அமெரிக்கா ஒத்துழைப்பு நல்கும்.
 2. சைகோனில் தன் எடுபிடையாக இருந்து ஆட்சி செய்யும் அரசுக்கு, பிரான்சு மூலமாக அல்லாமல், இனி நேரடியாகவே பொருளுதவி நல்கும்.
 3. அரசியலைப் பொருத்தவரை தலையாட்டித் தலைவரான நோ தின் டேம் உடன் ஒத்துழைக்கும்.
- பிரான்சை வெளியேற்ற விரும்பிய அமெரிக்காவின் பிடியை இவ்வாறு இறுக்கி, பிரான்சை ஒதுக்கியது.

தெற்கு வியட்நாமில் அமெரிக்காவின் நேரடி தலையீட்டின் முதல் கட்டமாக, அதன் உளவுப் பிரிவிலிருந்து (CIA) கர்னல் இ.ஜி. லேன்கடேல் என்பவர் டான் சன் ஹாட்டில் வந்திறங்கினார். இவர் பிலிப்பின்சு போர்க் களத்தில் கொரில்லா எதிர்ப்பை முறியடித்தவர்.

நம் ஊர் நீதிமன்றங்களில் வழக்குக் கட்டுக்கள், கிழடு தட்டும்வரை உறங்கிக் கிடப்பதைப் போன்று, அமெரிக்காவின் செயல் திட்டங்கள், ஆய்வு, ஆலோசனை என்ற பெயரில் அயர்ந்திருப்பதில்லை. ஏவுகணை போன்ற விரைவு உணர்ச்சியால்தான் அந்நாடு, பலம் பொருந்திய நாடாகவும், பணக்கார நாடாகவும் விளங்குகிறது. திட்டமிட்ட ஒரு மாத இடைவெளியிலேயே பிரான்சின் அமைச்சர்களான கய் தே லா சாம்ப்ரே, எட்கார் ஃபாரே என்பவர்களோடு, இந்தோ சீனாவின் படைப் பொறுப்பேற்றிருந்த தளபதி எளி (Ely) என்பவரையும் அமெரிக்காவுக்கு அழைத்துப் பேசியது. பேச்சின் முடிவாக, தெற்கு வியட்நாம் அரசியல் மற்றும் படைப் பொறுப்புக்களை அமெரிக்காவுக்கு மாற்றிக் கொடுக்கும் உடன்பாட்டில் பிரான்சு அமைச்சர்கள் கையொப்பமிட்டனர்.

பழைய கள் புதிய லோடு

தென் வியட்நாம் படையினரிடையே பிரெஞ்சு ஆதரவாளர், அமெரிக்க ஆதரவாளர் என்ற பிரிவுகள் முளை விட்டிருந்தன. அப்போது, ஜப்பானிய அரசால் தேர்வு செய்யப்பட்ட 'பாவோ தாய்' என்பவர் தலைமைப் பொறுப்பிலிருந்தார். இலண்டன் ஒப்பந்தப்படி பாவோ தாய் அவர்களை நீக்கிவிட்டு, அமெரிக்காவின் ஆளாக இருந்த டேம் என்பவரைத் தலைமைப் பொறுப்பில் அமர்த்தப் பிரான்சும், அமெரிக்காவும் அறிவிப்பு வெளியிட்டன. படைத் தலைவர்களில் சிலர் இந்த ஆள் மாற்றத்திற்கு உடன்பட மறுத்தனர். பாவோ தாய்க்கே தமது ஆதரவு என்றனர்.

வழிக்குக் கொண்டு வருவதில் அமெரிக்கர் வல்லவராயிற்றே! இல்லை என்றால் தங்களுக்கு ஒரே

எதிர்ப்பாளராக, இணையானவராக இருந்த சோவியத் ஒன்றியத்தை உடைத்திருக்க முடியுமா? நந்தவனத்து ஆண்டியாகக் கோபர்சேவ்வைக் கொண்டு அதைச் சாதித்து விட்டதே! டாலர் பலத்தாலும், படை பலத்தாலும், முரண்பட்ட படையினரை ஒடுக்கி வழிக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது அமெரிக்கா.

அமெரிக்கா தேர்வு செய்த டேம், தெற்கு வியட்நாம் தலைவரானதும் நாட்டைக் குடியரசு என அறிவித்தார். அமெரிக்க அரசியல் சட்டத்தை நகலெடுத்து, அதைத் தெற்கு வியட்நாமின் அரசியல் சட்டமாக்கினார். இன்னும் ஒருபடி மேலேறி, பிரெஞ்சு ஆட்சியிலிருந்து தென் வியட்நாமை மீட்டவராகத் தன்னை விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டார்! இந்த விளம்பரத்திற்கு இடையில்தான் 'பியன் ஹோவா' சிறையிலிருந்து 700 கைதிகள் இரவில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த சிறைக் காவலர்களைக் கொன்றுவிட்டு ஆயுதங்களோடு தப்பிச் சென்றனர்.

யாரு திருந்த டோ தின் டேம்?

தென் வியட்நாமின் குடியரசுத் தலைவர் பொறுப்பேற்ற நோ தின் டேம் உண்மையில் ஒரு சர்வாதிகாரி. எதிர்ப்பைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் மனப் பக்குவமற்றவன். ஈரம் இல்லாத பாறை மனம் அவனுக்கு. தன்னை எதிர்த்தவர்களைப் பழிக்கஞ்சாமல் படுகொலை செய்தவன். வடக்கு வியட்நாமிலிருந்து புலம் பெயர்ந்த 90,000 கத்தோலிக்கர்களும் தன் அக்காள், தங்கைகள், தம்பியர்களும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் துணைகளும் மட்டுமே அவனுடைய நம்பிக்கைக்குரியவர்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் முக்கிய அரசு பதவிகளை உரிமையாக்கினான். உலகத்திற்கே குடும்ப அரசியலைக் கற்றுக் கொடுத்த பேராசிரியர் என்றே இவனைக் கூறலாம்.

டேமின் கடைசித் தம்பி 'நோ தின் நு' குடிமக்கள் துறையின் சிறப்பு அலுவலர் (Spl. Officer of Citizen affairs) பொறுப்பிலிருந்தான். அண்ணனை விஞ்சிய கொடுரன் இவன்.

போர்க்குண எதிர்ப்பாளர் என 600 ஆட்களையும், கொடுவினை யாற்றுவோராக 4000 ஆட்களையும் புரட்சிக்கு எதிரான நடவடிக்கைக்காகத் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தான். இவர்களைக் கொண்டு அவன் நடத்திய கொலைகளும் கொடுமைகளும் ஏராளம். “சிரம் அறுத்தல் வேந்தனுக்குப் பொழுது போக்கும் சிறிய கதை!” என்றது, இவனுக்கு எழுத்துக்கு எழுத்து பொருந்தும். கொலை செய்வதையே அன்றாடப் பணியாக ஏற்றுக் கொண்டு சிற்றூர்கள், நகரங்கள் என்று, மக்களுக்கு எதிராகச் செயல்பட்டவன். நடுத் தெருவிலேயே ஐயத்திற்கு ஆளானவர்களின் தலையை வெட்டி, உடலை ஆற்றில் போட்டனர் அவனுடைய ஏவலாட்கள்.

வாழ்வுரிமை கேட்டவர்களையும், தாய்நாட்டுப் பண்பாட்டைக் காக்க வேண்டுமென்றவர்களையும் அறிஞர்கள், மாணவர்கள் என்றெல்லாம் பிரித்துப் பார்க்காமல் காவலர்களைக் கொண்டு கைது செய்து சிறையிலடைத்தான். தலையை வெட்டுவது, உயிரோடு புதைப்பது, இருதயத்தைப் பிழிவது, ‘புலிக்குகை’ என்ற கூண்டில் அடைத்துக் கொடுமைப் படுத்துவது என்று பலவேறு கொடுமைகளால் மக்கள் அலைகழிக்கப் பட்டனர். அவனால், தென் வியட்நாமிலிருந்த பகோடாக்கள், தேவாலயங்கள், கோவில்கள், பள்ளிகள்கூட சிறைக் கூடங்களாக மாற்றப்பட்டு, அங்கே வைத்து மக்களைச் ‘சித்திரவதை’ செய்தான்.

டேம் குடும்ப ஆட்சியின் கொடுமைகளை முழுமையாக விளக்கப் பல பக்கங்கள் தேவைப்படும். ‘லாங் அன்’ மாகாணத் தலைவர்களைக் கூட்டி, பொதுவுடைமையர்களை ஒடுக்கும் பணியை ஆய்வு செய்த கூட்டத்தில் பேசிய டேம், “பொதுவுடைமையாளர்களோடு (கம்யூனிஸ்டுகளோடு) பேச்சு என்பதற்கு இடமே இல்லை. பொதுவுடைமையாளர் என்று தெரிந்தால் அவர்களை மறுபேச்சுக் கிடமின்றி அழித்துவிட வேண்டும்” என்றான். 8.2.1955 முதல் 12.3.1955 வரை இதற்கென்றே தனி இயக்கம் (Drive) தொடங்கப்பட்டது. ‘யு மின்’ முதல் ‘நாம் கோன்’ காடு வரை தொண்டர்களைத் தேடும் பணி தொடங்கியது. ஏறத்தாழ 50, 000 தொண்டர்கள் சிறை பிடிக்கப் பட்டனர்.

டேம், எடுத்த எடுப்பிலேயே அமெரிக்காவின் நம்பிக்கையைப் பெறும் வகையில் செயல்பட்டான். 'பின் சுயென்' என்னும் கலகக் குழுவை ஒடுக்கினான். ஹோவ் ஹாவோ என்னும் தனிப்படையினரை வென்றான். காவோதாய் என்ற மதக்குழுவைச் சிதறடித்தான். இப்படிப்பட்ட செயல்களால் அமெரிக்காவின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றி மனம் குளிரச் செய்தான். அமெரிக்கப் படைத் தலைமையகமான பென்டகன் கொடுத்த பட்டியல்படி, பொதுவுடைமையர் என்ற ஐயத்தில், ஒரே ஆண்டில் இலட்சம் பேர் சிறையிலடைக்கப் பட்டனர். சிலர் நாடு கடத்தப் பட்டனர். அரசு முறையில் டேம் அமெரிக்கா சென்றபோது ஐசன் ஹோவர் அவனைச் "செயற்கரியனசெய்தவர்" (அற்புத மனிதர்) என்று புகழ்ந்துரைத்தார்.

உட்கு உட்கு உட்கு?

அச்சமும், இரக்கமும் நீண்ட காலத்திற்கு நீடிப்பதில்லை. தெற்கு வியட்நாமில் அடாவடி ஆட்சி நடத்திய 'டேம்' ஆட்டம் காணும் நிலைமை ஏற்பட்டது. தெற்கு வியட்நாமை அமெரிக்காவும், டேமும் தங்கள் பிடியில் வைத்திருக்கத் திட்டமிட்டுச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த அதே நேரத்தில், வடக்கு வியட்நாமில், ஹோ சி மின் தெற்கு வியட்நாமை விடுவிக்கத் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் பேசிய ஹோ சி மின் அவர்கள், "கடந்த காலங்களில், நாம் மலைகள், காடுகள், இரவுகளை மட்டில் பெற்றிருந்தோம். இப்போது கூடுதலாக ஆறுகளையும், கடலையும், பகலையும் பெற்றிருக்கின்றோம். வடக்கு வியட்நாமின் விடுதலைக் கனியை நாம் போராட்டத்தால் பறித்திருக்கின்றோம். தெற்கு வியட்நாமை விடுவித்து, வியட்நாமை ஒரேநாடாக உருவாக்கிச் சமவாய்ப்பு நிலையைக் (Socialism) கொண்டு வருவோம். இதற்காக வடக்கு வியட்நாம் மக்களை ஒன்று திரட்டுவோம்" என்றார்.

அமைதியான முறையில் வடக்கு தெற்கு இணைப்பை ஏற்படுத்துவது குறித்தும், வடக்கு வியட்நாம் தேசிய

பேரவையில் ஆராயப்பட்டது. அப்போது பேசிய பேரவை உறுப்பினர்கள், ஹோ சி மின் அவர்களின் அமைதி நோக்கத்தை வரவேற்ற போதும், ஐயங்களை எழுப்பினர். “அமைதியை விரும்பாத அமெரிக்க-டேம் அரசியல் கூட்டினர் இதற்கு இணங்காவிட்டால் என்ன செய்வது?” என்றனர். இதற்குப் பதிலளித்த ஹோ சி மின்,

“கல் அசைவற்றது. ஆனால், மக்கள் கூடித்தள்ளும்போது அது எவ்வளவு பெரியதானாலும் உருண்டே தீரும். நாம், ஒத்த உணர்வோடு செயல்படுகிறோம். வடக்கு வியட்நாம் மக்களைத் திரட்டிப் போராட உறுதி பூண்டிருக்கின்றோம். மக்கள் படை உறுதியானது, மேலானது. அமெரிக்க-டேம் கூட்டு எவ்வளவு வலுவானதாக இருந்தாலும், மக்கள் சக்தியின் முன் நீண்ட காலம் நீடித்திருக்க முடியாமல் மண்டியிட்டே ஆகவேண்டும். மக்கள் அமெரிக்க-டேம் கூட்டான பாறையை உருட்டித் தள்ளிவிடுவர்” என்றார்.

அமெரிக்காவின் ஆதிக்கத்தையும், டேமின் கொடுங்கோலாட்சியையும் மக்கள் விரும்பவில்லை. ஜெனிவா ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்து அரசினர், சைகோனில் பேரணி நடத்தத் திட்டமிட்டபோது, அதற்கு 200 மக்கள் கூட திரளவில்லை. இதற்கு மாறாக, பாரிசு ஒப்பந்தப்படி பொதுத் தேர்தல் நடத்துவது உட்படப் பல கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி, நகரத்தின் 80% மக்கள் வீதிக்கு வந்து போராடினர்.

தெற்குக் கோரிக்கை உட்கு

தெற்கு வியட்நாமை விடுவித்தால்தான், வடக்கு தெற்கு இணைப்பு இயலும். இதற்காக இருபக்க மக்களையும் ஆயத்தப்படுத்த ஹோ சி மின் திட்டமிட்டார். உளிக்கு ஒரு பக்கம்-சுத்திக்கு இரண்டு பக்கம் என்றாற் போல், போர் வியூகம் வகுக்கப்பட்டது. மத்தியக் குழுவில் பேசிய தளபதி லீ துவான் (Le Duan), “நாட்டை மீண்டும் ஒன்றாக்குவதற்கு நாம் போரை நாடவில்லை. ஆனால், அமெரிக்க-டேம் கொடுங் கூட்டாளிகள் நம்மீது போரைத் திணிக்கின்றனர். பகையாளிகளால் தூண்டப் பட்டிருக்கும் போரை, நாட்டை இணைக்கக் கிடைத்த நல்வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வோம்” என்றார்.

தெற்கு வியட்நாமுக்கு உதவ வேண்டி, மத்திய போர்க்குழு சில திட்டங்களைப் பரிந்துரைத்தது. அவை,

1. தொண்டர்களையும், போராளிகளையும் பயிற்றுவித்து, அவர்களைக் குழுக்களாகப் பிரித்துத் தெற்கு வியட்நாமுக்கு அனுப்பி வைத்தல்.
2. இந்தப் போரில் தெற்கு வியட்நாம் மக்களுக்கும், போராளிகளுக்கும் முதலிடம் தந்து தேர்வு செய்தல். அங்குள்ள போராளிக் குழுக்களைத் திருத்தி அமைத்தல்.
3. நான்காவது போர் அரங்குக்கான தரைப் படையினரின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்குதல்.
4. போராளிகளையும், தளவாடங்களையும், மருந்துகளையும் தென் வியட்நாமுக்குள் அனுப்பி வைக்கத் தரை மற்றும் கடல் வழி இராணுவப் போக்குவரத்தை ஏற்படுத்துவது.

முன்னர் நடு வியட்நாமில் பணியாற்றிய குவாங் கய் (Quang Ngai) தெற்கு வியட்நாமைப் பற்றியும் அறிந்திருந்ததால் பொறுப்புக்கள் அவரிடமும், கர்னல் வோ பான் (Vo Ban) அவர்களிடமும் வேறு சில குழுக்களிடமும் பகிர்ந்தளிக்கப் பட்டன.

வடக்கிலிருந்து தெற்கு வியட்நாமுக்குப் பொருட்களைக் கொண்டு செல்வதென்பது, புலியின் முதுகில் அமர்ந்து கொண்டு அதன் பல்லைப் பிடுங்குவதற்கு ஒப்பானது. அரத்தம் சுண்டிப்போய், நாளங்கள் ஒட்டிப் போனவர் உடலில் ஊசி மருந்தை ஏற்றுவதைப் போன்று மிக்க கவனத்தோடு செய்ய வேண்டிய பணி. போக்குவரத்துப் பாதை, பயணத்தின் போதுதான் வகுக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டது. இரட்டிப்பு எச்சரிக்கை உணர்வுக்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

கோழி கொத்திக் குன்றைப் பிளக்க முடியாது. வெடி மருந்தால் பாறையையும் பொடியாக்கலாம். வலுவான பகையோடு நேருக்கு நேர் மோதுவது அறிவுடைமை ஆகாது. அதனால்தான் சீனப் புரட்சியாளர் மா சே துங் மறைந்திருந்து தாக்கும் கொரில்லாப் போர்முறையைக் கையாண்டு, 1946 இல்

அங்கே வெற்றியும் பெற்றார். அவர் பெற்ற வெற்றிக்குப் பின், உலகில் பல நாட்டு விடுதலை இயக்கங்களும் கொரில்லாப் போரைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டன. தெற்கு வியட்நாம மீட்க, வடக்கு வியட்நாமும் கொரில்லாப் படையை அனுப்பியது.

பாசுரையில் பரீட்சை

போதிய பயிற்சி பெறாத காரணத்தால்தான் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் சில நூறு பிரிட்டானிய படையிடம், ஆயிரக் கணக்கான இந்திய வீரர்கள் வெற்றியை அவர்களுக்கு விட்டுத்தர நேர்ந்தது. வடக்கு வியட்நாம் படையினருக்குப் பயிற்சி தொடங்கப் பட்டது. மலை வழியில் சுமையோடு எப்படிச் செல்வது? காட்டு வழியைக் கடக்கும் போது இரவில் எவ்வாறு திக்கை அறிவது? மந்தனப் பாதையை (Secret way) எப்படிப் பயன்படுத்துவது? அடையாளங்களை எப்படி அறிவது? அழிப்பது? புகை வெளிப்படாமல் சமைப்பது எப்படி? ஒருவர் மற்றவரோடு ஓசை படாமல் பேசுவது எப்படி? என்றெல்லாம் கொரில்லாக்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கப் பட்டது.

கடுங்கோடையில் தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குள்ளும், காட்டுப் புல் திடலிலும், கோவிலுக்குப் பின் பக்கத்திலும் பயிற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. சில நாட்களில் பயிற்சி, விடியல் முதல் அந்தி வரையிலும் கூட தொடர்ந்தது. பயிற்சி இல்லாத காலங்களில் நள்ளிரவில் பயணம் மேற்கொள்ளப் பட்டது. ஒவ்வொருவரும் குறுகிய தொலைவு பயணத்தின் போது 40 கிலோ சுமையையும், நீண்ட தொலைவு பயணத்தின் போது 30 கிலோ சுமையையும் தூக்கிக் கொண்டு நடந்தனர்.

கொரில்லாக்கள் நடந்து சென்றதைக் காலடிப் பதிவுகள் காட்டிக் கொடுத்துவிடக் கூடாதென்பதற்காக, செல்லும் பாதையில் நைலான் நாடாக்களை விரித்து, அதன் மீது கொரில்லாக்கள் நடந்து கடந்தபின், அதைச் சுருட்டிச் சென்றனர். வாய்க்கால், ஓடைகளைக் கடக்கும்போது, ஓசை ஏற்படாமலிருக்கப் பாறைகளை அவற்றில் போட்டு அதன்மீது நடந்து கடந்தபின், பழைய இடத்திலேயே

வைத்து விடுவர். இதனைச் செய்யப் படையில் பின்னணி உண்டு. இப்படிப்பட்ட உத்திகளால் கொரில்லாப் படையினர் திடீர்த் தாக்குல் நடத்தி எதிராளியைத் திணற வைத்தனர்.

தாக்க வேண்டிய இலக்கிற்குச் செல்வதற்கு முன்னதாகச் சென்று வழியை அறிந்து வருவதற்கென்றே தனி அணியுண்டு. நெருப்பின் மீது நடப்பதைப் போன்றது அப்பணி. எதையும் எதிர் கொள்ளும் துணிவும், அறிவாற்றலும் மிக்கவர்களே இப்பணிக்கு அமர்த்தப் பட்டனர். கொரில்லாக்களின் போர் நடவடிக்கைகளுக்குப் பெண்களும், சிறுவர்களும் கூட உழைப்புப் பங்களித்தனர். செய்தி கொண்டு செல்லுதல், பொருட்களை எடுத்துச் சென்று படையினரிடம் சேர்த்தல் போன்ற வேலைகளை அவர்கள் செய்தனர்.

அமெரிக்க-தென் வியட்நாமிய படையினரிடமிருந்ததைப் போன்ற புதுவகைப் படைக் கலன்கள் வியட்காங்குகளிடம் இல்லை. போர்க் காலங்களில் அவர்களே குண்டுகளைச் செய்து கொண்டனர். வெடிப் பொருளுடன் இரும்பு, கண்ணாடித் துண்டுகள், சிறுநீர், பாம்பின் நஞ்சுக் கலவை கொண்டு பா து என்பவர் குண்டுகளைச் செய்து கொடுத்திருந்தார். இந்தக் குண்டுகளாலும் பகைவர் உயிர் பறிக்கப் பட்டிருக்கிறது; படுகாயம் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

பெண் போராளிகள்

நீண்ட முடிப் பட்டாளம் (Longhaired Army) என்ற 5000 பெண் போராளிகள், தேடுதல் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த தெற்கு வியட்நாம் படையினரை எதிர்த்துத் திருப்பி அனுப்பி உள்ளனர். பெண்களிடம் முறைகேடாக நடந்து கொண்ட பகைப் படையினரைத் தண்டிக்க வேண்டுமெனக் கோரி மாவட்டத் தலைவர் வீட்டின் முன் திரண்டு போராட்டம் செய்திருக்கின்றனர். வியட்காங்குகளுக்கு மக்கள் ஆதரவு இருந்ததற்குச் சான்றான நிகழ்வுகளில் இது ஒன்று. தெற்கு வியட்நாமில் அமைக்கப் பட்டிருந்த தேசிய விடுதலை முன்னணியும் பலத்த எதிர்ப்புக்களுக்கிடையே செயல்பட்டு வந்தது.

தேசிய விடுதலை முன்னணியின் தலைமைப் பொறுப்பு ஏற்றிருந்தவர் நுயென் ஹூ தோ. இவர், சைகோன் கோலோன் அமைதி இயக்கத்திற்குத் தலைமை ஏற்றதற்காக, தெற்கு வியட்நாம் அரசால் 1950 இல் சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர். இயக்கப் பணிக்கு இவர் தேவை என்றுணர்ந்த போராளிகள் சிறையிலிருந்து இவரை மீட்கும் பொறுப்பைப் புரட்சிக் குழுவினரின் சிறப்பு அதிரடிப் படையிடம் ஒப்படைத்தனர். அவர்கள் இரண்டு முறை திடீர்த் தாக்குதல் நடத்தி மே, 1961 இல் இவரைச் சிறையிலிருந்து மீட்டனர்.

வடக்கு வியட்நாமில் பயிற்சி பெற்றுத் திரும்பிய நாற்பதாயிரம் போராளிகளாலும், கொரில்லாப் படையினரின் கூட்டு முயற்சியாலும் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கொம்யூன்கள் விடுவிக்கப் பட்டன. இவை ஒவ்வொன்றிலும் நிலைமைக்கு ஏற்ப, முப்பது முதல் நூறு போராளிகள் நிறுத்தி வைக்கப் பட்டனர். அதிக ஆரவாரமில்லாமல் தெற்கு வியட்நாம், அமெரிக்க-டேம் ஆட்சிப் பிடியிலிருந்து மீட்கப்பட்டு வந்தது.

கட்டு மீறுவதையும், சிற்றூர்கள் கைவிட்டுப் போவதையும் கண்டு கவலைப்பட்ட சைகோனிலிருந்த அமெரிக்கத் தூதர் டெப்ரோ, அப்போதைய அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் ஜான் எஃப் கென்னடிக்கு அவசர செய்தி ஒன்றை அனுப்பி வைத்தார்.

“வியட்காங்குகள் படிப்படியாகத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கிராமப் பகுதிகளைக் கொண்டு வருகின்றனர். இதே நிலைமை தொடருமானால், தெற்கு வியட்நாமையும் பொதுவுடைமையர்களிடம் இழந்து விடுவோம்” என்றது அச்செய்தி.

ஜோல்ஜ் அச்சுச்

தெற்கு வியட்நாமிலும், தாய்லாந்திலும் பொதுவுடைமை பரவாமல் தடுக்க வேண்டுமென்பதில் தனிக் கவனம் செலுத்தி வந்தார் கென்னடி. மதப்போதகர் ‘ஸ்பெல்மேன்’

பரிந்துரையால், தெற்கு வியட்நாம் நோ தின் டேம் அரசைக் காப்பாற்ற அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொண்டார். எனினும், கியூபாவில் ஆழம் அறியாமல் காலை வைத்து அல்லல் பட்டதும் அவரை அச்சுறுத்தியது; எச்சரித்தது. எனவே தெற்கு வியட்நாம் நிலைமையைச் சரியாகத் தெரிந்து கொள்ள அவர் ஆர்வப்பட்டார்.

தெற்கு வியட்நாம் நிலைமையைத் தெரிந்துவர, முதலில் சைகோனுக்கு நன்கு அறிமுகமான லேன்ஸ்டேல் என்பவரை அனுப்பி வைத்தார். நிலைமையை ஆய்வு செய்த அவர், இங்குள்ள நிலைமை விளங்காததாக இருப்பதாகவும் எல்லாவிதமான போர் நடவடிக்கைகளும் இங்கே தோல்வி காண்பதாகவும் குறிப்பிட்டார். பிரெஞ்சு தளபதிகளான கே கேஸ்டீர்ஸ், எளி என்பார்க்கு நேர்ந்த நிலைமையே அமெரிக்கர்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ளதாகவும் அறிக்கையில் தெரிவித்தார். இவர் தாயகம் திரும்பிய பின், அமெரிக்கத் துணைத் தலைவர் லிண்டன் ஜான்சனை அனுப்பி வைத்தார் கென்னடி.

சைகோனுக்கு வந்த ஜான்சன், அங்கிருந்த அமெரிக்கப் போர் ஆலோசகர்களைக் கூட்டிப் பேசினார். அங்குத் தங்கியிருந்த ஒவ்வொரு நாளும், அரசுத் தலைவர் நோ தின் டேமோடு பேசினார். அந்நாட்டுப் பேரவையிலும் பேசினார். அவரும், டேமும் கூட்டறிக்கை அனுப்பி வைத்தனர். “நிலைமை திருந்த வாய்ப்பிருப்பதாகவும், இதற்காக அமெரிக்க ராணுவ உதவி மேலும் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்றும்” கருத்துத் தெரிவித்தனர். அறிக்கையைப் படித்த கென்னடி, “எவ்வளவு நிதி எதிர்பார்க்கப் படுகிறது? எவ்வளவு படையினரை அனுப்ப வேண்டும்?” என்ற இரு கேள்விகளை மட்டில் கேட்டார். வியட்நாம், கென்னடியை எந்த அளவுக்குப் பதற்றமடைய வைத்திருக்கிறது என்பதையே இந்த வினாக்கள் தெளிவு படுத்துகின்றன.

இந்த அளவோடு நிற்காத கென்னடி, ஸ்டேலே தலைமையில் குழுவொன்றை வியட்நாமுக்கு அனுப்பி வைத்து அவருடைய அறிக்கையையும் பெற்றுக் கொண்டதோடு, மனநிறை வடையாமல், கொரியாவில் அமெரிக்கத் தளபதியாக இருந்த டெய்லரை அனுப்பி வைத்தார். அவரும் தெற்கு

வியட்நாமில் உள்ள போர்க் கலன்கள், கள நிலைமைகள், போர் வீரர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்தார். ஆய்வின் முடிவாகத் தென் வியட்நாமில் உள்ள அமெரிக்க ஆலோசகர்களின் எண்ணிக்கையை 2000த்திலிருந்து 15,000மாக உயர்த்த வேண்டுமென்றும், 8,000 அமெரிக்கப் போர் வீரர்களை அனுப்ப வேண்டும் என்றும் தெரிவித்தார்.

வடக்கு வியட்நாம் தெற்கு வியட்நாமில் தலையிடாதிருக்க, அதனை அச்சுறுத்தும் வகையில் ஹனாய் மீது விமானம் மூலம் குண்டு பொழிய வேண்டுமென்ற டெய்லர் இதற்குச் சாதாரண குண்டுகளே போதுமானது என்றார். எளிமையான தோற்றத்தைக் கொண்டு ஆற்றலை எடை போட்ட நாடுகள், போரில் அதன் பலனை அனுபவித்து இருக்கின்றன. ஈழத்திற்கு அனுப்பப்பட்ட இந்திய அமைதிப் படை பெற்ற படிப்பினை இதற்குச் சான்று. அமெரிக்கப் படைகளும் வியட்நாமில் படிப்பினை பெற்றன. டெய்லர் அறிக்கையை கென்னடியும், அமெரிக்கத் தேசியப் பாதுகாப்புக் குழுவும் ஏற்றுக் கொண்டன. டெய்லர் திட்டம் செயற்படுத்தப் பட்டது.

ஈரையு ஆய்வு

ஐயத்தினால் சிலரைக் காவலில் வைப்பதுண்டு. ஆனால், ஒரு தவறும் செய்யாத சிற்றூர் மக்களை, ஒட்டு மொத்தமாக வியூகக் குடியிருப்பு என்ற பெயரில் புதுமுறைச் சிறையில் வைத்த பெருமை அமெரிக்காவுக்கே உரியது. டெய்லர் திட்டத்தின் முதல் நடவடிக்கையாகத் தெற்கு வியட்நாமில் பதினெட்டு மாதங்களுக்குள் 16,000 வியூகக் குடியிருப்புக்களை (Strategic Hamlets) அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டது. வடக்கு வியட்நாமைத் தாக்க 1,68,000 முதல் 2,05,000 துருப்புக்களை அனுப்பலாமென்றார் தளபதி.

வியூகக் குடியிருப்பு எப்படி இருக்கும்? அமெரிக்கர்களின் கண்டு பிடிப்பாயிற்றே, கடுமையாகத்தான் இருந்தது. கொரியப் போரிலும் அமெரிக்கர் பயன்படுத்திப் பயன் கண்டதாயிற்றே! அதைத் தெரிந்து கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

ஈயூதக் குடியிருப்பு?

தெற்கு வியட்நாம் போர்க் காலங்களில் அதிக இழப்பைச் சந்தித்ததும், கடுமையாகப் போராடியதும் கூகி என்ற சிறு நகரந்தான். இங்கு நடந்த போர்ச் செய்திகளைப் பார்க்கும் முன்னர் வியூகக் குடியிருப்பைப் பார்ப்போம். சைகோனுக்கு 25 கி.மீ. தொலைவில் நி டான் (Nai Tan) என்ற இடத்தில் 25 நாட்களில் கட்டி முடிக்கப் பட்டது வியூகக் குடியிருப்பு. இதன் பரப்பளவு 92 ஹெக்டேர். 795 குடும்பங்களைக் குடிபெயரச் செய்து, 176 கூட்டுக் குடும்பங்களாக 4115 மக்கள் இதில் அடைக்கப் பட்டனர். ஒட்டு மொத்தமாக இந்தக் குடியிருப்புக்கு இரண்டே வழிகள்.

இந்தக் குடியிருப்பைச் சுற்றி 3020 மீட்டர் அளவுக்கு முள்வேலி! அதையொட்டிச் சுவர். அகழி போன்ற வாய்க்கால். அதன் கரை நெடுகிலும் கூர்முனையான கம்பங்கள். ஐந்தடி உயரத்திற்கு கம்பிமுள் சுருள். சுவரை யொட்டி ஏழு இடங்களில் பாதுகாவலர்களும், கட்சி இளைஞர்களும் காவல் காத்தனர். பதினைந்து மீட்டர் உயரமுள்ள கண்காணிப்புக் கோபுரம். இவை போதாதென்று இயந்திரத் துப்பாக்கி ஏந்திய காவலர் கூண்டுகள் - அவர்களுக்குப் பதுங்கு குழிகள். அமெரிக்கர்களின் எச்சரிக்கை உணர்வு இவ்வளவு நீளக் காரணம் வியட்காங்குகளிடம் அவர்களுக்கிருந்த அச்சம்!

இங்கே குடிவைக்கப் பட்டவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அடையாள அட்டை உண்டு. அதில் அவர்களுடைய நிழற் படம் ஒட்டி, கைரேகை பதிவு செய்யப் பட்டிருக்கும். மின் பயன்பாட்டுப் பதிவு அட்டை பல வீடுகளில் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் போன்று இந்த அட்டை, தேட இடம் வைக்காமல் சுவரில் மாட்டி வைக்கப் பட்டிருக்கும். ஆய்வு செய்ய அலுவலர் வந்தால், உரியவர் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து அடையாளம் காட்ட வேண்டும்.

ஆய்வு செய்யும் போது, குடும்பத்தில் யாரேனும் இல்லாமற் போனாலோ, கூடுதலாக எவரேனும் இருந்தாலோ குடும்பத் தலைவர் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப் படுவார். இந்த விசாரணைக்கு விரிந்த பொருளுண்டு!

இங்கே, ஐந்து முதல் ஏழு குடும்பங்களை ஒரு குழுவாகப் பிரித்து வைத்திருந்தனர். இந்தக் குழுக் குடும்பங்களுக்குக் கூட்டுப் பொறுப்புண்டு. இவர்களே ஒருவரை ஒருவர் கண்காணித்துக் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்க வேண்டும். யாரேனும் சட்டத்தை மீறினால் எல்லாரும் பொறுப்பேற்க வேண்டும். குடும்பங்களுக்கிடையே எச்சரிக்கை செய்வதற்காக மணி, பறை, ஊதுகுழல் உண்டு. இங்கிருந்து வெளியே செல்லவும், வெளியிலிருந்து உள்ளே வரவும் கடுமையான கட்டுப்பாடுண்டு. அனுமதி பெற்று வெளியே செல்பவர்களும், குறித்த நேரத்திற்குள் வந்துவிட வேண்டும். குடியிருப்பு வளாகத்திற்குள்ளேயே அங்காடி உண்டு என்பது ஆறுதலான செய்தி.

தெற்கு வியட்நாமில் கொரில்லாக்கள் ஊடுருவாமல் தடுக்க, நாடு முழுவதிலும், ஒரே ஆண்டில் 16,322 வியூகக் குடியிருப்புக்களை (Strategic Hamlets) ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது அமெரிக்கர்களின் இலக்காக இருந்தது. இப்படி, மக்களைத் தனிமைப் படுத்துவதன் மூலம், கொரில்லாக்களுக்கு அவர்கள் உதவுவதையும், மக்களோடு மக்களாக வியட்காங்குகள் கலப்பதையும் தடுக்க இயலுமென்பது அமெரிக்கர் கருத்து.

இவ்வளவு கட்டுப்பாடுகள் இருந்த போதும் வியட்காங்குகளின் தாக்குதல் வேகம் தணிந்து விடவில்லை. எதிரிப் படைகளின் வருகையறிந்து இவர்கள் மறைந்து விடுவதை அமெரிக்கர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பொறிகளிலும், கண்ணிகளிலும் அமெரிக்க-டேம் படையினர் சிக்கி உயிரிழந்தனர். இதனால் எரிச்சலடைந்த அப்படையினர் புரிந்த அட்டூழியம் ஏராளம். அதற்குப் பென் காட் ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

ஷெர்யாட்டல்

இப்பகுதியில் இவர்கள் எரித்த வீடுகள் மட்டில் 2414. நம் ஊர்க் கணக்குப்படி அழித்த நெல் விளைச்சலின் அளவு (32,000 கியா) 5,83,040 கிலோ. எட்டாயிரம் சதுர கி. மீ. பழத்

தோட்டங்களை வேதியல் மருந்தைத் தெளித்துப் பாழாக்கினர். ஆயிரம் ஹெக்டேர் ரப்பர் மரங்களைத் தீக்கிரையாக்கினர். ஐந்நூறு எருமைகளைக் கொன்றனர். நானூறுக்கும் மேற்பட்ட மக்களைக் கொலை செய்தனர். எழுபத்து நான்கு பெண்களைக் கற்பழித்து, ஆயிரத்து முன்னூற்று முப்பத்தேழு பேரைச் சிறையில் அடைத்தனர். இப்படிப் பட்ட செயல்களால், மக்களுக்கு அமெரிக்க-தெற்கு வியட்நாம் கூட்டுப் படைமீது வெறுப்பு மிகுந்தது. வியட்நாம்-கொரில்லாக்கள்மீது அவர்களுக்கு நல்லெண்ணெயும் நட்பும் ஏற்பட்டது. அச்சுறுத்துவதன் மூலம், மக்களிடம் நிலையான ஒத்துழைப்பைப் பெறமுடியாது என்பதை வியட்நாம் மக்கள் மெய்ப்பித்துக் காட்டினர்.

அடக்கம் என்பது வேறு. அடங்கிக் கிடப்பதென்பது வேறு. குற்றமற்றவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமையே கொடுங்கோல். வியூகக் குடியிருப்பென்பது சிறையை விடவும் கொடியது. சுதந்திர உணர்வுக்கு எதிரானது. அதிகார நெருப்பால் அல்லி மொட்டுப் பூக்குமா? அமெரிக்காவின் வியூகக் குடியிருப்பு வியட்நாம் மக்களைச் சூடாக்கியது. நெருப்பைச் சுடக் கற்பூரம் விழைந்த கதை அங்கே நடந்தது. 1962 ஆம் ஆண்டில் மட்டில் 1,600 வியூகக் குடியிருப்புக்களைக் கொரில்லாக்களின் துணையோடு அழித்தனர். முன்னூறு கி.மீ. சுற்றுச் சுவரை இடித்துத் தள்ளினர். இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு கி.மீ. மூங்கில் வேலிகளையும், கம்பிச் சுருள்களையும் அழித்தனர். சிறப்புப் போர் (Special War) என்று பெயர் சூட்டப்பட்ட அமெரிக்கத் தளபதிகளான ஸ்டேலே-டெய்லர் வியூகக் குடியிருப்புத் திட்டம் மணல் கோட்டை ஆயிற்று.

“இப்படை தோற்கின் எப்படை ஜெயிக்கும்” என்ற மனோன்மனீயம் சுந்தரனாரின் கூற்றைப் போன்று, தென் வியட்நாம் மக்களும், வடக்கு வியட்நாம் கொரில்லாக்களும் பெற்ற எழுச்சியால், மிரண்டது தென் வியட்நாம் குடியரசுத் தலைவர் நோ தின் டேம் மட்டுமல்ல, அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் கென்னடியுந்தான். என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது? எப்படி வடக்கு வியட்நாமின் முன்னேற்றத்தைத் தடுப்பது என்று முடிவு தெரியாமல் குழம்பிப் போயிருந்தார் அவர்.

தெற்கு வியட்நாம் கள நிலைமைகளை அறிந்துவர முதலில், அமெரிக்கப் புலனாய்வு முகமையின் தலைவர் ஹில்சுமேன் அவர்களை அனுப்பி வைத்தார். பின்னர்க் கடற்படைத் தளபதி ஹாரி ஃபெல்ட், தளபதி ரோசு, சிறப்புப் படையின் தலைவர், கடற்படைத் தளபதி வீலர் தலைமையில் 15 பேர் கொண்ட குழு, பிராட்லி தலைமையில் எழுவர் குழு, இவர்கள் போதாதென்று ஆஸ்திரேலியா, பிலிப்பின்சு நாடுகளின் தளபதிகள் எல்லாம் சைகோனுக்கு வந்து நிலைமையை ஆய்வு செய்தனர். எண்ணிக்கையால் வெற்றி கிடைப்பது தேர்தலில் மட்டுந்தான்.

தங்கள் எண்ணம் வெற்றி பெறும் வரை அமெரிக்கர் முயற்சியைக் கைவிடுவதில்லை. சைகோனிலிருந்த வான்படை வீரர்கள், ஐயாயிரமாக உயர்த்தப்பட்டனர். நானூறு ஆற்றுப்பு போர் விசைப் படகுகளை அனுப்பி வைத்தது அமெரிக்கா. கூடுதலாக ஆயிரம் துணைத் தளபதிகளையும், ஆலோசகர்களையும் தெற்கு வியட்நாமுக்கு அனுப்பி வைத்தார் சென்னடி. தோல்விக் காய்ச்சல் தொடையை மட்டுமன்று அவருடைய உடலையே நடுங்க வைத்தது.

அமெரிக்காவின் போர் நடவடிக்கைகள் கூடக்கூட, அதன் இழப்பும் கூடக் கொண்டே வந்தது. தெற்கு வியட்நாமில் ஹாய் வான் பாங் என்ற இடத்தில், துருப்புக்களை ஏற்றி வந்த தொடர் வண்டியின் நான்கு பெட்டிகளைத் தடம் புரளச் செய்து மலை உச்சியிலிருந்து கடலில் விழச் செய்தனர் கொரில்லாக்கள். தெற்கு வியட்நாமில், வியட்காங்-கொரில்லாக்களின் போர் மட்டுமன்று, மக்கள் போராட்டமும் விரிவு பெற்று வந்தது. போருக்கு அமெரிக்காவும், போராட்டங்களுக்கு டேம் சர்வாதிகாரமும் களம் அமைத்துக் கொடுத்தன.

எல்லையைக் கடந்து பொறுமை

புத்தர் பிறந்த நாளைக் கூட கொண்டாட அனுமதிக்காத டேம் அரசை எதிர்த்து, சைகோனில் புத்தத் துறவிகள் பொங்கி எழுந்தனர். ஒரு புத்த வழிபாட்டிடத்தில் இருந்து மற்றொன்றுக்குத் துறவிகள் 600 பேர் ஊர்வலமாகச் சென்றனர். ஆயிரம் துறவிகள் பட்டினிப் போராட்டம்

நடத்தினர். மக்கள், டேமின் தேசிய பேரவையின் (National Assembly) முன் திரண்டு உட்கார்ந்து முழக்கமிட்டனர். புத்த ஆலயங்களில் எல்லாம் 48 மணி நேரத்திற்குத் தொடர்ந்து மணியடித்து முரசறையப்பட்டது. சைகோனில் நடந்த புதுமுறைப் போராட்டம் இது. இவ்வளவும் நடக்கும் போது மாணவர்கள் மட்டில் வாளாவிருப்பார்களா?

1963-ஜூன், 3-ஆம் நாள், போராட்டப் புயல் மாணவர்கள் பக்கமிருந்து வீசியது. 1200 புத்தமத மாணவர்கள் போராட்டக் களத்தில் குதித்தனர். மதவுணர்வு அடிப்படையிலும் பௌத்தர்களுக்கு எதிரான டேம், ஆர்ப்பாட்டம் செய்த மாணவர்களை அடக்கக் காவலர்களை ஏவிக் கையெறி குண்டுகளை எறியச் செய்தார். எரிவாயுவைப் பாய்ச்சச் செய்தார். கூட்டத்தில் காவல் நாய்களை ஏவினார்.

1965 இல் தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்புப் போர் நிகழ்வைப் போன்று, நிலைமை அங்கும் கட்டு மீறியது. டேம் அரசைக் கண்டித்துப் புத்தத் துறவிகளின் தலைவர் திக் குவாங் துய் என்பார் தீக்குளித்தார். கனிந்த போராட்டம், எரியவும் தொடங்கியது. போராட்டத்தை ஒடுக்க நினைத்த டேம், ஏழு, எட்டாம் வகுப்புச் சிறுவர், சிறுமியர் உட்பட 2400 மாணவர்களைச் சிறையில் அடைத்தார். இதில் நான்கில் ஒரு பங்கினர் சிறுமிகள். அடக்குமுறையின் அளவை மதிப்பிட இது போதாதா?

இராணுவப் புரட்சி

தெற்கு வியட்நாம் குடியரசுத் (!) தலைவர் டேமுக்கு மக்களிடையே மட்டில் வெறுப்பு, எதிர்ப்பு என்றில்லை. நாட்டின் படையினருக்குள்ளும் அவை வேரோடியிருந்தன. வேர் பிடித்து விட்டதென்றால் விளைச்சல் ஏற்பட்டுத்தானே ஆகவேண்டும். டேமின் குடும்ப அரசியலையும், புத்த மத எதிர்ப்பையும் பக்க துணையாக வைத்துக் கொண்ட இராணுவத் தலைமை, 1.11.1963 அன்று சைகோனில் இராணுவப் புரட்சியைத் தோற்றுவித்தது. புரட்சி செய்த படையினர் குடியரசுத் தலைவர் மாளிகைக்குள் நுழைந்தனர். டேமின் தனிப்படை மாளிகைக்குள் கடுமையாக எதிர்த்துப்

போரிட்டது. தலைவர் டேம், தன் வானொலி மூலம் வெளியிலிருந்த படையினரை உதவிக்கு வரும்படி அறிவிப்பு விடுத்தார். எவரும் உதவிக்கு வராதது மட்டுமின்றி, பதில்கூட அனுப்பவில்லை.

சைகோனிலிருந்த அனைத்து முக்கிய அலுவலகங்களும், விமானத் தளம், காவல் தலைமையகம், கருவூலம் உட்பட அனைத்தும் புரட்சி இராணுவத்தின் கைக்குள் வந்துவிட்டது. ஒன்பதாண்டு காலம், தெற்கு வியட்நாமில் காட்டாட்சி நடத்திய டேமின் ஆட்சி வீழ்ந்தது. புரட்சியின் முன்னோடியான தளபதி டௌங் வான் மின் (Downg Van Minh) டேமை சரணடையும்படியும், சரணடைந்தால், அவர் நாட்டை விட்டு வெளியேற அனுமதிக்கப் படுவாரென்றும் உறுதிக்கூறிச் செய்தி அனுப்பினார். ஆனால், அவரோ, புரட்சியை முறியடிக்க, மூழ்கும் நிலையிலும் முயற்சி செய்து காலங்கடத்தினார். இரவு முழுவதும் மாளிகைக்குள் சண்டை நடந்தது.

2.11.1963 காலை நான்கு மணிக்கு நோ தின் டேம், காபோட் லாட்ஜிடம் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டார். புரட்சி நடக்கும் நேரத்தில் அமெரிக்கர் உதவிக்கு வராதது குறித்து விளக்கம் கேட்டார். “இந்த நேரத்தில் நான் எப்படி எமது அரசின் கருத்தை அறிந்து கூற முடியும்?” என்றார் லாட்ஜ். “உங்கள் கருத்தையாவது கூறுங்களேன்” என்றார் டேம். “எனக்கொன்றும் தெரியவில்லை” என்றார் லாட்ஜ். முடிவாக, “உங்களுக்கு நாட்டை விட்டு வெளியேறி வேறு நாட்டில் வாழ விருப்பமா? அரசின் தலைவராகவே இருக்க ஆசையா?” என்று கேட்ட லாட்ஜுக்குப் பிறகு கூறுகிறேன் என்று பதிலளித்து விட்டு, பேச்சை முடித்துக் கொண்டார் டேம்.

காலை நேரம், வெளிச்ச விதை தூவ வானில் பரிதி வெளியே வந்து கொண்டிருந்த வேளை. சண்டை முடிவுக்கு வந்தது. குடியரசுத் தலைவர் மாளிகை இப்போது புரட்சி இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டில். எப்படியோ குடியரசுத் தலைவர் டேமும், அவருடைய தம்பி நூவும் மாளிகையிலிருந்து தப்பி வெளியேறி, கோ லோன் தேவாலயத்தில் அடைக்கலம் புகுந்து கொண்டு, சரணடையும் செய்தியை இராணுவத் தலைமைக்கு

அனுப்பினர். தகவல் கிடைத்ததும் இராணுவத் தளபதி, அவர்களைப் பிடித்துவர எம் 113 என்னும் இராணுவ வண்டியை அனுப்பி வைத்தார். பல கொலைகளையும், கொடூரங்களையும் செய்த இவ்விருவரையும் பிடித்துக் கொண்டு வந்து, ஒப்படைக்கும் வரையில் பொறுக்க முடியாத படையாட்கள், வரும் வழியிலேயே அவர்களைக் கொன்று விட்டனர்.

புரட்சி வென்றதும், இராணுவம், டேமுடன் நெருக்கமாக இருந்த பலரைக் கொன்றது. சிலரைச் சிறையில் அடைத்தது. இவர்களுடைய சொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யப் பட்டன. அதிகாரச் சாட்டையால் மக்களை அடித்து நொறுக்கி ஆட்டம் போட்ட நோதின் நூவின் அரசியல் கட்சி தடை செய்யப் பட்டது. நீண்ட நாள் பள்ளி விடுமுறை அறிவிப்பைக் கேட்ட தொடக்கப் பள்ளி மாணவர்களைப் போன்று மக்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தனர்.

இடம்வழி தீர்மானம்

பத்து இலட்சம் மக்கள் தெருவுக்கு வந்தனர். ஊர்வலம் நடத்தக் கூடாதென்று தடை செய்யப் பட்டிருந்த நகர மக்கள், இருபது குழுக்களாகப் பிரிந்து, வீதிகளில் வலம் வந்தனர். “சர்வாதிகாரம் ஒழிக! அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்புக்கு முடிவு கட்டு” என்று முழக்க மிட்டனர். நாடெங்கும் போராட்டங்கள் வெடித்தன. வியூகக் குடியிருப்புக்களை ஒழிக்க வேண்டுமென்றும், வரியையும், தண்டத்தையும் (Tax and Fine) கைவிட வேண்டுமென்றும் மக்கள் குரல் கொடுத்தனர். புரட்சி செய்தது இராணுவம் என்றாலும், ஒழிக்கப் பட்டவர் கொடூரர் என்பதால் மக்கள், கட்டுத் தறித்த கன்றுக் குட்டியைப் போன்று துள்ளிக் குதித்தனர். வெய்யிலில் பயணித்த போது, சோலையில் இளைப்பாறுவதைப் போன்ற இடைவேளையை மக்கள் துய்த்தனர்.

அமெரிக்காவின் உள்நாடு?

நடந்து முடிந்த இராணுவப் புரட்சியை அந்நாட்டிலிருந்து அமெரிக்கப் படையினர் அடக்கவோ, ஒடுக்கவோ முன்வராததற்குள்ளும் ஓர் உண்மை ஒளிந்திருந்தது. டேம்

குடும்பத்தினரின் பேச்சும், செயலும் அமெரிக்கர்களை விஞ்சுவதாக இருந்தது முதற் காரணம். இரண்டாவது, டேம் ஆட்சியும், அவருடைய தம்பி நூவும் மக்களுக்கு இழைத்த கேடுகளால் ஈடுசெய்ய இயலாத அளவுக்கு வெறுப்பையும், எதிர்ப்பையும் ஈட்டி வைத்திருந்தனர். நடந்து முடிந்த இராணுவப் புரட்சி அமெரிக்க ஆதரவோடுதான் வெற்றி பெற்றது. பரிதியின் வெப்ப வெளிச்சமின்றி இலைக்குப் பச்சை நிறம் வாய்க்குமா?

டேம் வீழ்ந்த பின்னர், புரட்சி செய்த தளபதிகளோடு பேசி, இராணுவத்துக்குள் நடந்த பதவிப் போட்டியை முடிவுக்கு கொண்டு வந்தார் அமெரிக்க தூதர். அமெரிக்க ஆட்சியாளர்களின் நோக்கத்திற்கு உதவாதவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அறுந்த காலணியாகக் கருதி ஒதுக்கப் படுவார்கள், இன்றேல் ஒழிக்கப் படுவார்கள்.

டேம் கொலையோடும், ஆட்சி மாற்றத்தோடும் சைகோன் கலக நிலை முடிவுக்கு வந்து விடவில்லை. புரட்சி இராணுவக் குழுவின் தலைவர் டோங் வாங் மிங் ஆட்சி, தமிழ்த் திரைப்படம் போன்று நூறு நாட்கள் கூட ஓடவில்லை. அவர் நூயிங் காங் (Nguyen Khanh) என்பவரால் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். இராணுவத்திற்குள் துணைத் தளபதிகளோ பதவி உயர்வுக்காக, “உனக்கு எனக்கு” என்று போட்டியிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். படைக்கு உள்ளேயும், வெளியேயும் அவர்கள் ஆதவு திரட்டினர்.

புரட்சி நடந்த நவம்பர் 1963 முதல் 1965 நடுப்பகுதி வரை, பத்துக்கும் குறையாத இராணுவப் புரட்சிகள் சைகோனில் நடந்திருக்கின்றன. சூத்திரதாரி அமெரிக்கா, சதுரங்க ஆட்டத்தில் காய் நகர்த்துவதைப் போன்று, இராணுவ ஆட்சி, இராணுவம்-மக்கள் பிரதிநிதிக் கூட்டாட்சி, இராணுவக் கலப்பில்லாத மக்களாட்சி என்று ஆட்சி மாற்றம் செய்து பார்த்தது. கடைசியாக இராணுவக் குழு, இராணுவச் சட்டம் என்பனவற்றை யெல்லாம் மூட்டை கட்டி வைக்கும்படி நூயிங் காங்கிடம் கண்டிப்பாகக் கூறி மாற்றங்களுக்கு முடிவு கட்டினார் அமெரிக்க தூதர்.

அமெரிக்காவின் முழு கவனமும் இப்போது வடக்கு வியட்நாம் தலையீட்டை முறியடிப்பதில் இருந்தது. போர் விரிவும், விரைவும் படுத்தப்பட்டது. 1965, ஆகஸ்ட் திங்களில் வாங் டௌங் என்ற மிகச் சிறிய போர் அரங்கில் மட்டில், அமெரிக்கப் போர் விமானங்கள் 60 டன் வெடி குண்டுகளையும், நான்கு டன் நாபாம் குண்டுகளையும் வீசின. அமெரிக்காவின் ஏழாவது கடற்படை 6000 சுற்றுக்கள் சுட்டுத் தீர்த்தது. நாபாமைக் கண்டு பிடித்த அமெரிக்கா, அதனை இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின் இந்தோசீனப் போரில்தான் பயன்படுத்தியது.

நாபாம் குண்டுகள்

நாபாம், மற்ற குண்டுகளைப் போல் போட்டவுடன் வெடிப்பதில்லை. சிறிது நேரங் கழித்தே வெடிக்கும். அதிக உயிரிழப்பை ஏற்படுத்தும். (Naphthenic and Palmitic acid) என்னும் இரண்டு வகை வேதியல் கலவையின் பெயர்க் கூட்டால் இதற்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டது. இதன் வெப்பம் 800 செலுசியஸ் முதல் 1200 செலுசியஸ் வரை இருக்கும். வெடித்துத் தெறித்து உடலின் மேல் பட்டால், தோல் பகுதியை முற்றிலும் அழித்துவிடும். உடலுறுப்பைப் பாதிக்கும். இந்தப் புண்ணை ஆற்ற மருத்துவம் தேவையில்லை. ஏனெனில் அவசரப்பட்டாலும் இறப்பு அவர்களை விட்டு வைக்காது.

ஐசீப் டிராபுட், ஊளை அகைர்ப்பு

வியட்நாம் போரில் அதிக அளவு இழப்புக்கும் இறப்புக்கும் ஆட்பட்ட இடம் கூகி. அமெரிக்காவின் வியூகக் குடியிருப்பு புதுமையைப் போன்று, எலி வளை வியூகத்தை வியட்நாம் போராளிகள் அமைத்திருந்தனர். தரையிலும், தண்ணீரிலும், விண்ணிலுந்தான் முன்னர்ப் போர்கள் நடந்திருக்கின்றன. ஆனால், கூகியில் மட்டுந்தான் பூமிக்கு உள்ளேயும் போர் நடந்தது.

இது சுரங்கப் பாதை அன்று, எலி வளையைப் போன்றது. இப்படிப்பட்ட அமைப்பை உலகில் சீனா, வியட்நாம் தவிர்த்து வேறெந்த விடுதலைப் போராளிகளும்

அமைத்ததில்லை. அமெரிக்கப் படைகளையே அதிசயிக்க வைத்த போர்க் களம் கூகி வளைத் தொடர்.

எல் உளைத் தொடர்?

மணிலா வயல்களில் வெள்ளெலிகளின் வளைகள் உண்டு. வளையின் நுழையும் வழி மட்டில் எட்டிப் பார்த்தால் தெரியும். ஆனால், மேட்டு வளை எனப்படும் மற்றொரு வழியைத் தேடினாலும் அறிவது அரிது. நெருக்கடியான காலங்களில், தப்பி ஓடுவதற்காக, எலிகள் மிக நுட்பமாக எளிதில் புலப்படாத இந்த வழியை அமைத்திருக்கும். நுழைவு வழியை விட இது குறுகலாக இருக்கும். வாயில் தெரியாதபடி, பஞ்சு, நாரிழை, சருகுகளைக் கொண்டு மறைக்கப் பட்டிருக்கும். இதே முறையில் அமைக்கப் பட்டதுதான் வியட்நாம் விடுதலைப் போராளிகளின் எலி வளைத் தொடர்.

மறைந்து கொள்வதற்கும் ஆயுதங்களை மறைத்து வைப்பதற்கும், அடிபட்டவர்களுக்கு உடனடி மருத்துவ உதவி அளிப்பதற்கும், கள அமைப்பு, தாக்குதல்களைத் திட்டமிடுவதற்கும் சிற்றூர்களைத் தகவல் போக்குவரத்திற்காகத் தொடர்புபடுத்துவதற்கும் என்று அமைக்கப் பட்டவைதாம் எலி வளைத் தொடர்கள்!

1930-களில், சப்பானை எதிர்த்த சீன கொரில்லாக்கள், போருக்காகச் சிறிய அளவில் எலி வளையை (Tunnels) ஹோப்பி மாகாணத்தில் அமைத்தனர். வளமும் பலமும் மிக்க அமெரிக்காவுக்கு எதிராகப் போராடிய 'வியட்மின்கள்' இதனை விரிவாக்கிப் பயன் படுத்தினார்கள். மாந்தர், மற்ற உயிரிகளிடமிருந்தும் கற்றுப் பயன் பெறுவதற்கு எவ்வளவோ இருக்கின்றன என்பதற்கு எலி வளைத் தொடர் ஓர் எடுத்துக் காட்டு.

தென் வியட்நாம் தலைநகரான சைகோன் வாயில் தொடங்கி, மேடான நிலப்பரப்பினூடே, லாவோஸ் எல்லையையொட்டி, வடக்கு வியட்நாம் வரை ஏறத்தாழ 200

கி.மீ. தொலைவுக்கு நீண்டது இந்த எலி வளைத் தொடர். 1940-களில் தொடங்கிய இப்பணி, 1960 வரை நீடித்தது.

கனத்த பொறிகளைக் (Mechines) கொண்டோ, கூட்டம் பெருத்த ஆட்களைக் வைத்துக் கொண்டு ஒப்பந்த முறையிலோ இப்பணி நடைபெறவில்லை. மக்களைக் கொண்டே அமைக்கப் பட்டது இந்த மறைவிடம்! வேளாண் தொழிலாளிகள் பயன்படுத்தித் தேய்ந்து போன மண் கொத்தி மட்டுமே பயன்படுத்திய 'புதுமை' ஆயுதம். மக்களின் கைகளும், உழைப்பும் தான் இதனை அமைத்துக் கொடுத்தவை.

ஒவ்வொருவருக்கும், ஒரு நாளுக்கு ஒரு கன மீட்டர் மண்ணை அகழ்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் இலக்கு. உடல் வளம், மண் நிலைமைக் கேற்ப இதில் அளவு மாற்றமுண்டு.

‘ஐந்து ரூபாய்ச் சரக்கை ஐந்து பணத்தால் முடித்தல்
சிந்தை ஒருமித்தால் செய்திடலாம் தோழர்களே!’

என்னும் பாட்டு வரிக்கும், கூட்டு முயற்சிக்கும் கூகி எலி வளைத் தொடரே சான்று.

மேட்டுக் குடிகள் என்றோ, தேட்டை மிக்கவர்கள் என்றோ, நாட்டு மக்களில் எவருக்கும் இப்பணியில் விலக்கில்லை. அகவை முதிர்ந்த ஆண் கூடை முடைந்து கொடுத்தார். பாட்டிமார் வேலை செய்தவர்களுக்கு உணவு சமைத்துப் போட்டனர். உழைக்கக் கூடிய ஆணும் பெண்ணும் மண் தோண்டினர். சிறுவர், சிறுமியர் தழைகளைச் சேர்த்துக் கொடுத்தனர். பணிகள் பகிர்ந்து கொள்ளப் பட்டன. வளைத் தொடர் சீனப் பெருஞ்சுவரைப் போன்று நீண்டு, அமெரிக்கப் படையின் புருவக் கூரையைப் புயலில் சிக்கிய குடிசையைப் போன்று தூக்கிப் பார்க்க வைத்தது.

எலி வளைத் தொடர் அமைக்கப்பட்ட நிலம் அதற்கேற்றதாக இருந்தது. மண்ணும் கருங்கல் சிதறல்களும் கலந்த நிலம் கடினமானது. அகழ்ந்தால் மண் உதிர்ந்து கொட்டாது. கடல் மட்டத்திற்கு மேல் 15 முதல் 20 மீட்டர்

உயரமானதாக இருந்ததால் நீர் மட்டமும் பத்து முதல் இருபது மீட்டர் ஆழத்தில் இருந்தது. எனவே மண்ணை அகழ்ந்து வெளியேற்றினாலே போதும். கல், சிமெண்ட், கொத்தனார் இல்லாமலேயே வளை உருவாகி விடும்.

வளைத் தொடர்ப் பாதை, 0.8 மீட்டர் முதல் 1.2 மீட்டர் அகலமுள்ளதாகவும், உயரம் 0.8 மீட்டரிலிருந்து 1.8 மீட்டர் அளவுள்ளதாகவும் அமைக்கப் பட்டது. ஓய்வரங்கம், சமையற் கூடம், ஆயுதக் கிடங்கு, மருத்துவமனை, கூட்டம் நிகழ்த்துக் கூடம் முதலானவை, தேவைக்கேற்ற அளவில் நிலத்தடியில் அமைக்கப் பட்டன.

எலி வளைத் தொடரின் முக்கிய அங்கம் கண்ணிக் கதவு (Trap door) எனப்படும் நுழைவு வாயில்தான். காற்று, வெளிச்சத்திற்காக 3 அடி அளவிலான துளை கிழக்குப் பக்கமாக அமைக்கப் பட்டது. கதவுகளை மிக்க கவனத்துடன், உறுதியாகவும், அதிர்வு, அழுத்தத்தைத் தாங்கும் வகையிலும் செய்தனர்.

ஒரு செ.மீ. கனத்திற்குக் குறையாத இரண்டு (அ) மூன்றடி அகலமுள்ள பலகைகளை குறுக்கு நெடுக்காக இணைத்து, இடையில் நைலான் துணியைப் பரப்பி, வச்சிரத்தால் ஓட்டி, மேற்பரப்பில், அழுந்தக் கூடிய (ஸ்பான்ச்) ரப்பரைப் பொருத்தி இடைவெளிகளை மெழுகால் அடைத்து விடுவார்கள். கூம்பு வடிவிலான வாயிலில் கதவைப் பொருத்தி வைப்பார்கள். கதவு தெரியாதபடி செடி கொடிகளை அதன் மேல் வளரச் செய்வார்கள். இன்றேல், காய்ந்த செடிகளை நட்டு, அவை இயற்கையாகவே பட்டுப்போன தோற்றத்தை ஏற்படுத்தி விடுவார்கள். உட்புறம் மூங்கில் கண்ணியும் பொருத்தப் பட்டிருக்கும். மழை நீர் நுழையாதபடி, வாயில் கோணலாக அமைக்கப் பட்டிருக்கும். மழையில்லாத காலமே எலி வளைத் தொடர் பயன்பாட்டிற்கு கேற்றது.

வளைத் தொடர் படையின் தலைவர் லிங், ஒரு முறை தன் விருந்தினர் ஒருவரைப் பன்னிரண்டே சதுர அடிகள் பரப்புள்ள வளை அரங்கத்தின் நடுவே நிற்க வைத்து, அங்கிருந்து

வாயிலைக் கண்டு பிடிக்கும்படி பந்தயம் கட்டினாராம். விருந்தினரால் வாயிலைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. லிங், காலால் தரையில் ஒரு உதைவிட்ட மறுநொடி, வாயிலைத் திறந்து கொண்டு, போராளி ஒருவர் எட்டிப் பார்த்தாராம். விருந்தினரை வியப்பு விழுங்காமல் விடுமா?

வளைத் தொடருள் அமைக்கப் பட்டிருந்த மருத்துவ மனையில் மருத்துவராக டாக்டர் வோ ஹோங் லீ (Dr Vo Hoang Le) பணியாற்றினார். அணித் தலைவர் குயென் தாங் லிங், மேஜர் குயென் கோட் இருவரும் ஐந்தாண்டுகள் வளைத் தொடருக்குள்ளேயே வாழ்நாளைக் கழித்ததன் பயனாய், பின்னாட்களில் தோற்றப் பொலிவிழந்தும், உடல் தளர்ந்தும், பார்வை மங்கியும் காணப்பட்டனர்.

300 வளைத் தொடர் போராளிகள், முடிவில் உயிர் பிழைத்திருந்தவர்கள் நால்வர் மட்டுமே. மற்றவர்கள்? கூகி போரால் மாண்ட பன்னிரண்டாயிரம் போராளிகள், பொது மக்களின் அவர்களும் அடக்கமாகி விட்டனர்.

தெற்கு வியட்நாமில் அமெரிக்கத் தளபதியாக இருந்த வெஸ்ட் மோர் லேண்ட், “எங்கும், எப்போதும் வியட்காங்குகளைப் போன்று, போர்த் தளவாடங்களைப் பதுக்கி வைத்தவர்களையும், களம் அமைத்தவர்களையும் கண்டதில்லை. வியட்காங்குகள் மனித எலிகள்” என்று வியந்துரைக்கச் செய்தது இந்த வளை அமைப்பு. இது, வோ நுவிங் ஜியாம் அவர்களின் மேற்பார்வையில், பல பொறியாளர்களின் உழைப்பில் உருவாக்கப் பட்டதாகத்தான் இருக்க முடியும் என்பது அவருடைய கருத்து.

அமெரிக்கப் படையினர் வியட்காங்குகளின் வளைத் தொடர்பு முறையைத் தொடக்கத்தில் அறியாது திகைத்தாலும், பின்னர் அறிந்து கொண்டனர். வளைகளை அடையாளம் கண்டு, வளைக்கு உள்ளே மூச்சுத் திணறல் ஏற்படுத்தும் நச்சு வாயுக்களைச் செலுத்தியும், டாங்கிகளை ஓட்டி நசுக்கியும் அழித்துப் பார்த்தனர். ஆனால், வளைக்குள் நுழைந்து, வியட்காங்குகளைப் பிடிப்பது மட்டில் எளிதாக இல்லை. முயன்றவர்கள் திறப்பு வழியில் அமைக்கப் பட்டிருக்கும்

பொறியில் அகப்பட்டு மாண்டு போயினர். உள்ளே நுழைந்து போரிடுவதும் புலியை அதன் குகைக்குள் நுழைந்து பிடிப்பது போன்றதே.

காற்றோட்டம் இல்லாத தொடர் வளைக்குள்ளே இருப்பது எவ்வளவு கடினம் என்பது, சற்று நேரம் மின்தடை ஏற்பட்டாலே நாம்படும் அல்லல் சொல்லித் தரும். ஆனால், வியட்காங்குள் அதனுள் பதுங்கியிருந்தது மட்டுமன்று, அடிப்பட்டவர்களுக்கு அறுவை செய்ய அறுவைக் கூடமும் (Operation Theatre) அமைத்திருந்தனர். வளைக்குள் பாம்புகள், நச்சுப் பூச்சிகள், கொசுக்களின் தொல்லைக்கும் குறைவில்லை. புழுக்கத்தையும், வசதிக் குறைவையும் பொறுத்துக் கொண்டதான் பதுங்கியிருந்து பாய்ந்தனர். ஈகம் என்பதற்கு இவர்களைத்தாம் எடுத்துக் காட்டாகக் கூற வேண்டும்.

வளையின் மேற்பரப்புச் சுற்றுச்சுவர் மண் உதிராமல் பாதுகாக்க, அமெரிக்கர்களிடமிருந்து கைப்பற்றிய நைலான் விரிப்புக்களைப் பரப்பி-அறுவை சிகிச்சை செய்தனர். வளைக்குள்ளேயே பெண் போராளிகள் பிள்ளை பெற்றிருக்கின்றனர். வியட்காங் வீரரும், வளை மருத்துவமனைச் செவிலி ஒருவரும் காதலித்து மணம் புரிந்து கொண்டனர். அவர்களின் முதலிரவுக்கு வியட்காங் படைத் தலைமை வளைக்குள்ளேயே ஓர் அறையை ஒதுக்கிக் கொடுத்திருக்கிறது.

போர் வீரர்களுக்காகக் கலைஞர்கள் வளைக்குள்ளேயே கலை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியிருக்கிறனர். மறம் விளைந்த களத்திலும் மாந்த நேயம் மறைந்து விடவில்லை. போராளிகள் தாக்குதலுக்கு இரவு நேரத்தையே தேர்ந்தெடுத்தனர். படைபலம் மிக்க அமெரிக்கர்களை வியட்காங்குகள் கடுமையாகப் பழிவாங்கி இருக்கிறனர். அமெரிக்க-தென் வியட்நாம் படையினர்க்கு ஏற்பட்ட உயிரிழப்பு ஏராளம். எலி வளைப் போர் வியூகத்தை அழிக்க முடியாமல் திணறியது அமெரிக்கப் படைத் தலைமை. இலக்கில்லாமல் அவர்கள் மூர்க்கத்தனமாக இழைத்த அழிவு வேலைகளை முழுமையாக விளக்கச் சொற்களைப் புதிதாகத்தான் உருவாக்க வேண்டும். தோல்வி தொடரத் தொடர், வியட்நாமில் போர்த் தளவாடங்களையும்,

துருப்புக்களையும் கொண்டு வந்து குவித்தது அமெரிக்கா. போர் விமானங்கள் இலக்கைத் தாக்கிவிட்டுத் திரும்பும்போது மீதமிருக்கும் குண்டுகளைக் கூகி மீது வீசிவிட்டுச் செல்லும்.

படை விமானங்கள்?

அமெரிக்கா பயன்படுத்திய ஆயுதங்களையும், விமானங்களின் தரத்தையும், எண்ணிக்கையையும் ஆய்ந்தால், வியட்நாம்களின் வீரம் புரியும். அமெரிக்க விமானங்களில் தாம் எத்தனை வகை! உயர்ந்தவையான பி.52, பி.57, எடி 6, எஃப் 100 எனப் போர் விமானங்கள் எல்லாமே குண்டு வீச்சு நடத்திப் பார்த்தன. இந்தோ-சீனாவில் முன்னர்ப் பிரெஞ்சுப் படையினர் பயன்படுத்தியதைப் போன்று எட்டு மடங்கு போர் விமானங்களை அமெரிக்கா வியட்நாமில் ஈடுபடுத்தியது. எதிர்பார்த்த பலன்தான் கிட்டவில்லை.

அமெரிக்காவுக்குக் கொரிய நாடுதான் பொதுவுடைமை எதிர்ப்பின் முன்னோடிக் களம். அங்கே, அது பயன்படுத்திய விமானங்களில் மிகச் சிறந்தது எஃப் 86 என்ற வகை. இது 800 கி.மீ. வேகத்தில் 5000 மீட்டர் உயரத்தில் பறக்கக் கூடியது. ஆனால் வியட்நாமில் அமெரிக்கா 40 வகையான விமானங்களைப் பயன்படுத்தியது. வானத்தில் பறக்கும் போதே எரிபொருள் நிரப்பக் கூடிய மிக நுட்பமான விமானங்களும், மின்னணுக் கருவிகள் கொண்ட விமானங்களும், ஏவுகணை பொருத்திய விமானங்களும் இங்கே பயன் படுத்தப் பட்டன.

வியட்நாமில் பயன்படுத்திய எஃப்-4 என்னும் விமானம் மணிக்கு 2400 கி.மீ. வேகத்தில், இருபது கி.மீ. உயரத்தில் பறக்கக் கூடியது. இதன் மதிப்பு இரண்டு மில்லியன் டாலர்கள். மற்றொரு வகை எஃப்-11 என்னும் விமானம். இது மிகத் தாழ்வாகப் பறக்கக் கூடியது. இதன் மதிப்பு ஏழு மில்லியன் டாலர்கள். (ஒரு மில்லியன் = பத்து இலட்சம்) அமெரிக்கா பயன்படுத்திய விமானத் திறனோ, எண்ணிக்கையோ,

வியட்காங்குகளையும், கொரில்லாக்களையும் அச்சப்பட வைக்க முடியவில்லை. இவற்றையும் எதிர் கொண்டு, தங்கள் தாக்குதலைத் தொடரத்தான் செய்தனர்.

வியட்நாம் மக்களின் வாழ்க்கையே போர் என்றாகிவிட்டது. அங்கே முதுமையாலும், நோயாலும் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை மிகமிகக் குறைவு. வீரத்தை விதைத்தே புகழ்ச்சாவை அறுவடை செய்தனர்.

விடுதலைப் போரில் இறப்பதற்கென்றே வியட்நாம் பெண்கள் பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தனர். இழப்பதற்கு என்றே அமெரிக்கர் அதிக அளவில் இங்கே விமானங்களை ஈடுபடுத்தினர். வியட்நாம் தற்காப்புப் படையினர், துப்பாக்கிகளைக் கொண்டே, அமெரிக்காவின் 421 விமானங்களைச் சுட்டு வீழ்த்தியிருக்கின்றனர். இவற்றில் பெண் போராளிகள் வீழ்த்தியவை இருபத்தாறு விமானங்கள். சுட்டு வீழ்த்தப்பட்ட விமானங்களிலிருந்து குடை விரித்துக் குதித்த விமானிகளை, வியட்நாம் பெண்களும், சிறுவர்களும் துரத்திப் பிடித்திருக்கின்றனர். 1967 முதல் அமெரிக்கா, வடக்கு வியட்நாமில் இழந்த விமானங்கள் பத்தோ இருபதோ அல்ல. தொள்ளாயிரத்துப் பதினொன்று. இழப்புக் கணக்கு இத்துடன் முடிந்து விடவில்லை. இன்னும் இருக்கிறது.

1966 தொடக்கத்தில், 1,84,300 என்றிருந்த அமெரிக்கப் படையின் எண்ணிக்கை, ஒரு கட்டத்தில் பதினைந்து பேருக்கு ஒருவர் என்ற அளவுக்குக் கூட்டுப் படையையும் சேர்த்து 1.3 மில்லியன் என்று உயர்ந்தது. வீரர்களின் உயிரிழப்பும் இதற்கேற்பப் படிப்படியாக உயர்ந்து வந்தது.

தூடு முனை

வியட்நாம் விடுதலைப் படைகள் பேரிழப்பைச் சந்தித்த போர் 'டெட்' தாக்குதல். 'டெட்' என்பது வியட்நாம் புத்தாண்டு. மக்கள் அதிக ஈடுபாட்டோடு கொண்டாடும் விழா இது. இந்த நாளைத் தேர்ந்தெடுத்த வியட்காங்குகள்

சைகோனில் திடீர்த் தாக்குதல் நடத்தினர். ஒரே நாளில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் தாக்குதல் நடந்தது. சைகோனிலிருந்த அமெரிக்க தூதரகக் கட்டடம் தாக்கப்பட்டு, சில மணி நேரம் வியட்காங்குகள் பிடியில் இருந்தது. 'ஹியே' நகரம் 25 நாட்களும், வேறு சில நகரங்கள் 3-4 நாட்களும் அவர்கள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன.

இந்தத் தாக்குதல் அமெரிக்கப் படையினருக்கு நல்வாய்ப்பாக அமைந்தது. ஏனெனில், இதுவரை வியட்காங்குகளை நேருக்கு நேர் சந்தித்துப் போரிடும் வாய்ப்பு அதிகம் கிடைத்ததில்லை. டெட் தாக்குதலை முறியடிக்க அமெரிக்க-தெற்கு வியட்நாம் படைப் பிரிவுகள் அனைத்தும் ஒன்று திரட்டப்பட்டுக் கடுமையான தாக்குதல் நடத்தப் பட்டது. வியட்நாம் படையினர் மிகப் பெரும் இழப்பைச் சந்தித்தனர். பின்னடைவைச் சந்தித்தாலும், மக்களை இந்தப் பேரிழப்பு வெகுண்டெழச் செய்தது. இதுவே விடுதலைப் படைக்குக் கிடைத்த வெற்றியாகக் கருதப்பட்டது.

புயலில் வளைந்த மூங்கிலும், நாணலும் நிமிராமல் அப்படியே இருந்து விடுவதில்லை. வியட்நாமில் வியட்காங்குகளின் பின்னடைவு, போர் முனைப்பை முடக்கி விடவில்லை. இலைகள் உதிர்ந்த மரம் வேனிற்காலத்தில் துளிர்ப்பதைப் போன்று புதுத் தெம்போடு போரைத் தொடங்கினர்.

வியட்நாம் போரில் 7200 பெண்கள் உட்பட 3.14 மில்லியன் அமெரிக்கப் படையினர் பணியாற்றியுள்ளனர். அரசு தந்த புள்ளி விவரப்படி எட்டுப் பெண்கள் உட்பட 58,183 அமெரிக்கர்கள் போரில் இறந்திருக்கின்றனர். இந்த எண்ணிக்கையில் காணாமற் போனவர்களும் அடக்கம். அமெரிக்கர், கொரியப் போரில் இறந்ததைப் போன்று இது இரண்டு மடங்கு. வியட்நாம் போர்ச் செலவால், அமெரிக்கக் கருவூலத்தின் வீக்கம்கூட குறையத் தொடங்கியது. உயிரிழப்பும், பொருளிழப்பும், அமெரிக்க அரசியல் வாணர்களையும், மக்களையும், மாணாக்கர்களையும் கொதிப்படைய வைத்தது. மக்கள் ஆள்வோரை நெருக்கத் தொடங்கினர்.

ஓடுமரின் அடக்கை

1967 தொடக்கத்தில் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் ஜான்சன், ஹோ சி மின்னுக்கு அனுப்பிய கடிதத்தில், “நாம் சரியாக அமைதியான முறையில் ஒரு முடிவை எட்டாவிட்டால், வரலாறு நம்மைக் கடுமையாகக் குறைகூறும்” என்று குறிப்பிட்டார்.

இதற்கு மறுமொழியாக ஹோ சி மின் விடுத்த மடலில், “வியட்நாம் அமெரிக்காவிலிருந்து ஆயிரக் கணக்கான மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. வியட்நாம் மக்கள் அமெரிக்காவைத் தொட்டதில்லை. எனவே, இங்கே ஏற்பட்டுள்ள நிலைமைக்கு, அமெரிக்க அரசுதான் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

வியட்நாமியர்களான நாங்கள், சுதந்திரத்திலும், விடுதலையிலும், அமைதியிலும் ஆழ்ந்த பற்றுக் கொண்டிருக்கின்றோம். அமெரிக்காதான் வியட்நாமை ஆக்கிரமிப்புச் செய்து போரைத் தூண்டியது. இங்கே அமைதி ஏற்பட வேண்டுமானால், அமெரிக்கா ஆக்கிரமிப்பைக் கைவிட வேண்டும். வியட்நாம் மக்கள் குடியரசும், அமெரிக்கக் குடியரசும் அதன் பின்னரே பேச்சுநடத்த இயலும். எம் மக்கள், படைபலத்திற்கு அஞ்சி இணங்க மாட்டார்கள். குண்டு வெடி ஓசைக்கிடையே பேச்சு நடத்துவதில்லையென அவர்கள் முடிவு செய்திருக்கின்றனர்” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

ஹோ சி மின் மடலைப் பெற்ற அமெரிக்கா, மனம் திருந்தி மாறிவிடவில்லை. மாறாக, போரை இன்னும் கடுமையாக்கித் தன் பலத்தைக் காட்ட முனைந்தது. ஆனால், வெற்றி அவர்களை விரும்பவில்லை. கே சாங் (Khe Sanh) என்ற போர்க் களத்தில் தோல்விதான் அவர்களின் தோளில் கை போட்டது. இதற்கு முன்னர் டேங் பேங் பூ (Dien Bien Phu) என்ற இடத்தில் நடந்த போரிலும் தோல்வியே இவர்கள் துணைக்கு வந்தது. தோல்விச் செய்திகளால் எரிச்சலுற்ற ஜான்சன், கே சாங் கை எப்படியும் மீட்டே ஆக வேண்டுமெனப் படைத் தலைமையிடம் கூச்சலிட்டார். அமெரிக்காவின் போர்த் திட்டங்கள் எதுவும், வியட்நாமில்

வெற்றிபெற இயலவில்லை என்பதைத் தளபதி வெஸ்ட் மோர் லேண்டும் வெளிப்படையாகவே ஒப்புக் கொண்டார்.

காமத்தைப் போன்றே தோல்வியும் மாந்தரை வெறி கொள்ள வைக்கும். சோங் மிய் என்ற ஊரில் ஒரே நாளில் 500 மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். இந்தப் படுகொலை குறித்து அமெரிக்கப் பிரதிநிதிகள் அவையில் கதவை மூடிவிட்டு விவாதித்தனர். அப்போது பேசிய செனட்டர் ஃபுல்பிரைட் “நாம் கொடூரர்கள்” என்றார். அமெரிக்க நாளேடுகள் படுகொலைப் படங்களை வெளியிட்டன.

பத்திரிகையாளர்கள் கூட்டத்தில் பேசிய பெர்ட்ரண்டு ரஸ்ஸல் தீர்ப்பாயத் தலைவர், பிரெஞ்சு எழுத்தாளர் பி.சார்ட்ரேயும், பேரா. எட்கார் அவர்களும் சோங் மிய் படுகொலை, ஜான்சன், நிக்சன் நிர்வாகம் நடத்திய ஆயிரமாயிரம் படுகொலைகளில் ஒன்றுதான் என்றனர். வேதியல் கலவைகளைத் தூவி விளை நிலங்களையும், காடுகளையும் பாழடித்ததையும், இரசாயன குண்டுகளால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள். குழந்தைகளையும் படமெடுத்துப் போட்டுக் காட்டினார் அமெரிக்கப் பேராசிரியர் ஒருவர்.

இரக்கற்றைக் கார்டு எடுத்துக் காட்டு

பா லாங் அங் என்ற இடத்தில் நிக்சன் படையினர் 1500 மக்களைக் கொன்று, 1000 உடல்களைக் கடலில் எறிந்ததை ஒரு பெண் வாக்குமூலம் கொடுத்ததைப் பத்திரிகையாளர்கள் படத்தில் பார்த்தனர். நடமாடக் கூடாத (Restricted Zone) இடமென அமெரிக்கப் படையினர் அறிவித்த பகுதிகளில் யாரையேனும் கண்டால் பேச்சுக்கிடமின்றிச் சுட்டுக் கொல்வதும், வீடுகளைக் கொளுத்துவதும், பால்சூடிக்கும் குழந்தைகளையும், வயதானவர்களையும் கூட விட்டு வைக்காமல் கொன்றதையும், மக்கள் கூட்டத்தில் நச்சு வாயுவைச் செலுத்தியதையும், பறக்கும் ஹெலிகாப்டரிலிருந்து, பிடித்துச் சென்ற வியட்நாமியரை கீழே எறிவதையும், கயிற்றால் கைகளைக் கட்டித் தரையில் விட்டு மறுமுனையை, படை

வாகனத்தில் பிணைத்து வண்டியை ஓட்டிச் சென்றதையும் படத்தில் காட்டி, அமெரிக்க மக்களின் மனச்சாட்சியைத் தட்டி எழுப்பினர் போர் எதிர்ப்பாளர்கள்.

எப்படியாவது வடக்கு வியட்நாம், சோவியத் யூனியன், சீனா ஆகிய நாடுகளுக்கு அமெரிக்காவின் பலத்தைக் காட்ட வேண்டும் என்று நினைத்துச் செய்யக் கூடாதவற்றையெல்லாம் செய்து, உலகின் வெறுப்பை ஈட்டிக் கொண்டனர். “அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தலில் தோற்றாலும் பரவாயில்லை, வியட்நாம் போரில் மட்டும் தோற்கக் கூடாது” என்று வெறி பிடித்தவராக விளங்கினார் நிக்சன்.

தூண்டுதல் உறுதி

தேர்தலில் தோற்றவர், இனிப் போட்டியிடவே கூடாது என்று நினைப்பதைப் போன்றிருந்தது நிக்சனின் வீரவுரையும், உறுதிப்பாடும். 1972 இல் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. இரண்டாவது முறையாகத் தேர்தலில் போட்டியிட இருந்தார் அவர். அமெரிக்க மக்களின் நல்லெண்ணத்தையும், உலக மக்களின் கருத்தையும் தம் பக்கம் ஈர்த்தாக வேண்டிய நெருக்கடி அவருக்கு ஏற்பட்டது. உடனடியாக வடக்கு வியட்நாம் மீதான விமானத் தாக்குதலை நிறுத்தும்படி ஆணையிட்டார். நின்றிருந்த அமெரிக்க வியட்நாம் பேச்சை மீண்டும் தொடங்க, தனது ஆலோசகர் கிசிங்கரைப் பாரிசுக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

அமைதிப் பேச்சு நடந்தபோது, தமது தரப்பின் நிலை மேம்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணிய நிக்சன், வியட்நாமில் மீண்டும் முப்படைத் தாக்குதலை விரைவு படுத்தினார். வியட்நாமில் குவாங் டிரி என்ற இரண்டு சதுர கி.மீ. பரப்பில் அமெரிக்கக் கூட்டுப் படையினர் 3850 டன் குண்டுகளைப் பொழிந்தனர். 215 டன் குண்டுகளால் கட்டனர். இப்பெருந்தாக்குதல் மூலம் அமெரிக்கக் கூட்டுப் படை வெற்றியும் ஈட்டியது. ஒருபுறம் பேச்சும், மறுபுறம் கடும்போரும் நடந்து கொண்டிருந்தன.

வியட்நாம் குழுவினர், போரை முடிவுக்குக் கொண்டுவர, அமெரிக்கத் தூதுக் குழுத் தலைவர் கிசிங்கரிடம் பன்னிரண்டு பக்க அறிக்கையைக் கொடுத்தனர். அறிக்கையை ஆழ்ந்து படித்த கிசிங்கர், “இது நல்ல அடிப்படை ஆவணம். பேச்சுக்கான சூழல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. விரைவில் நல்ல முடிவு ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது” எனக் கூறினார்.

பதினாறு மணி நேர பேச்சுக்குப் பின், குழுவினர் உடன்பாட்டு முடிவுக்கு வந்தனர். 1972 அக்டோபர் 31 இல் உடன்படிக்கையை வெளியிடவும் முடிவு செய்தனர். அறிக்கை நிக்சனின் ஒப்பதலுக்கு அனுப்பப் பட்டபோது, படித்துப் பார்த்தவர், ஒப்பமிட மறுத்து விட்டார். மிக்க நம்பிக்கையோடு கொடுத்த கிசிங்கர் திகைப்படையக் கண்ட நிக்சன், இதில் நான் ஒப்பமிட்டால், அது தேர்தலில் எமது வெற்றியைப் பாதிக்கும் என்று காரணம் கூறினார். இதனால் கிசிங்கர் ஹனாய்க்கு மீண்டும் வரவில்லை. பேச்சில் ஒப்புக் கொண்டதற்கு மாறாக, மேலும் தம் தரப்புக்கு நன்மையான கோரிக்கைகளை ஏற்கும்படி மாற்றுத் திட்டத்தை அனுப்பி வைத்தார் கிசிங்கர். ஆனால், அதனை, வியட்நாம் தரப்பினர் ஏற்கவில்லை.

நிக்சனுக்கு, வியட்நாம் போரை அமைதியான முறையில் முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற உண்மையான ஆர்வமில்லை. போரை விரிவுபடுத்தி நீட்டிக்க வேண்டுமென்ற உள்நோக்க மிருந்தாலும் தன் மக்களையும், உலகையும் ஏமாற்றும் நோக்கில்தான் இவர் அமைதி உடன்பாட்டு நாடகத்தை நடத்தி வந்தார். பாரிசு உடன்பாட்டிற்கு மாற்றாகத், தான் கொடுத்த திட்டத்தை ஹனாய் ஏற்காவிட்டால், அடுத்த மூன்றே நாட்களில் குண்டு வீச்சுத் தீவிரமடையும் என்று கிசிங்கர் மூலம் எச்சரித்தவர், சொன்னபடியே செய்தும் காட்டினார்.

அமெரிக்காவிலிருந்து மேலும் எஃப்-110 வகை விமானங்கள் வியட்நாம் வந்தன. வடக்கு வியட்நாமின் இரு நகரங்களில் 35,000 டன் குண்டுகள் வீசப்பட்டன. பன்னிரண்டு இரவு பகல்களில் மட்டில் வியட்நாம் மக்கள் படை 87 போர்

விமானங்களையும், மிக சக்தி வாய்ந்த பி-52 விமானங்கள் 34-ஐயும் சுட்டு வீழ்த்தி நாற்பது விமானங்களையும் சிறைப் பிடித்தனர். எதிர்பாராத இந்த அடியால் மிரண்டு போன நிக்சன், மீண்டும் பேசுவதற்காகக் கிசிங்கரை அனுப்ப நேர்ந்தது. கிசிங்கரும் வடக்கு வியட்நாம் சார்பில் வி துக் தோ வும், போர்நிறுத்த ஒப்பந்தத்தில் ஒப்பமிட்டனர். அமெரிக்கா தன் படைகளை விலக்கிக் கொள்ள இசைந்தது.

அமெரிக்காவில் 'வாட்டர் கேட்' ஊழலில் நிக்சன் சிக்கியிருந்த நிலையில், அந்நாட்டுப் பேரவை (US Congress) இந்தோ சீனாவில் யு.எஸ். இராணுவத் தலையீடு கூடாதெனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. வாட்டர் கேட் ஊழலால் நிக்சன் பதவி துறக்க, ஜெரால்டு ஃபோர்டு அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவரானார்.

இடிப்புக் கணக்கு

பென்டகன் புள்ளி விவரப்படி, 1972 வரை, அமெரிக்கா வியட்நாம் போரில் 3,689 போர் விமானங்களையும், 4857 ஹெலிகாப்டர்களையும் பயன்படுத்தியிருக்கிறது. 15 மில்லியன் டன் வெடிப் பொருள்கள் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. அரசின் கணக்குப்படி 165 பில்லியன் (1 பில்லியன் = 100 கோடி) அமெரிக்க டாலர் செலவிட்டிருக்கிறது. இதைப் போன்று இரண்டு மடங்கு செலவாகியிருக்கும் என்பது பார்வையாளர்களின் கணக்கு. இதே அமெரிக்கா கொரியப் போரில் செலவிட்டது 18 மில்லியன் யு.எஸ். டாலர் மட்டுந்தான்.

1973 வரை, 2,23,748 தென் வியட்நாம் இராணுவத்தினர் உயிரிழந்திருக்கின்றனர். இதே காலத்தில் 1 மில்லியன் வடக்கு வியட்நாம் வியட்காங்குகள் உயிரிழந்திருக்கின்றனர். இது தெற்கு வியட்நாமைப் போன்று நான்கு மடங்கு. நான்கு மில்லியன் பொதுமக்கள் உயிரிழந்தும், ஊனப்படும் இருக்கின்றனர். காணாமற்போன வியட்நாமியர் மூன்று இலட்சம், அமெரிக்கப் படையினர் 2,200. இதில் வியக்கத்தக்க செய்தி, வடக்கு வியட்நாமுக்குப் போர்த் தளவாடங்களும், பண உதவியும், பயிற்சியுமளித்த உருசியமும், சீனாவும், தம் நாட்டு வீரர் ஒருவரைக் கூட வியட்நாம் போரில் இழக்கவில்லை.

1973 இல், அமெரிக்கா, வியட்நாமில் சி.ஐ.ஏ. உளவாளிகளைத் தவிர்த்து, இராணுவத்தை முழுமையாக திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டது. ஆனால், போர் ஓய்ந்து விடவில்லை. அமெரிக்காவும் முழுமையாக ஒதுங்கி விடவில்லை. தெற்கு வியட்நாம் அரசுக்குப் பொருளும், போர்க் கருவிகளும் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. இப்போது, போர், தெற்கு வியட்நாம் அரசுப் படைகளுக்கும், வடக்கு வியட்நாம் மக்கள் குடியரசுப் படைகளுக்குமிடையே நடந்து கொண்டிருந்தது.

நாட்கள் நகர நகர, அமெரிக்காவின் உதவியும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து கொண்டே வந்து, அடியோடு நிறுத்தப்படும் நிலையும் ஏற்பட்டது. இக்கட்டான நிலைமையைச் சந்தித்தது தெற்கு வியட்நாம்.

பூபாளி

1967 முதல் தெற்கு வியட்நாம் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த குயெங் வாங் தியூ ஏப்ரல் 1975 இல் பதவியை விட்டுச் சேர்த்த பணத்தோடு பிரிட்டனுக்கு ஓடிப்போனார். துணைத் தலைவராக இருந்த டிராங் வோங் ஹுவாங் தலைவர் பொறுப்பை ஏற்றார். அவரும் தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் பொறுப்பைத் தளபதி டோங் வாங் மிங்-கிடம் மாற்றிக் கொடுத்து விட்டு விலகி விட்டார். இந்தத் தளபதியும் நாற்பத்து மூன்று மணி நேரங் கூட தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் 30.4.1975 காலை சரணடைந்தார். சரணடையும் நேரத்திற்குச் சற்று முன்னரே, அமெரிக்கத் தூதரகத்தினர் மாளிகையின் மொட்டை மாடியிலிருந்தே ஹெலிகாப்டர் மூலம் நங்கூரமிட்டிருந்த கப்பலுக்குச் சென்று, அங்கிருந்து வியட்நாமை விட்டு வெளியேறினர்.

30.4.1975 அன்று காலை 9.30 மணி, வடக்கு வியட்நாம் படை எளிதாக முன்னேறிக் கொண்டிருந்தது. அப்படை சைகோன் பாலத்தருகே வந்து கொண்டிருந்த போது அதிபராக இருந்த டோங் வாங் மிங் சண்டையை நிறுத்தும்படியும், ஆட்சிப் பொறுப்பை மாற்றித் தரப் போவதாகவும் சைகோன் வானொலியில் அறிவிப்புச் செய்தார்.

காலை 10.45 மணிக்கு டாங்க் படையணியின் தலைவர் புய் குவாங் தாங் விடுதலைக் கொடியைச் சைகோன் அதிபர் மாளிகையில் ஏற்றினார். முப்பதாண்டு கால விடுதலைப் போர் முடிவுக்கு வந்தது. முதல் பணியாகக் சைகோன் நகருக்கு 'ஹோ சி மின் சிட்டி' எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

தெற்கு வியட்நாம் வீழ்ந்தபோது, அமெரிக்கர் மட்டும் வெளியேறவில்லை. அவர்களுக்கு ஆதரவாக இருந்த 1,35,000 தெற்கு வியட்நாமியரும், அவசர அவசரமாகப் பிலிப்பின்க்கும், அமெரிக்காவுக்கும் ஓடினர். அடுத்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் ஓடியவர்களின் 5,45,000 உற்றார் உறவினர் கடல் வழியாக வெளியேறினர். தன்னலத்தால், தாயகப் போராளிகளுக்கு எதிராக இருந்தவர்கள் இடம் பெயர நேர்வது இயற்கைதான்.

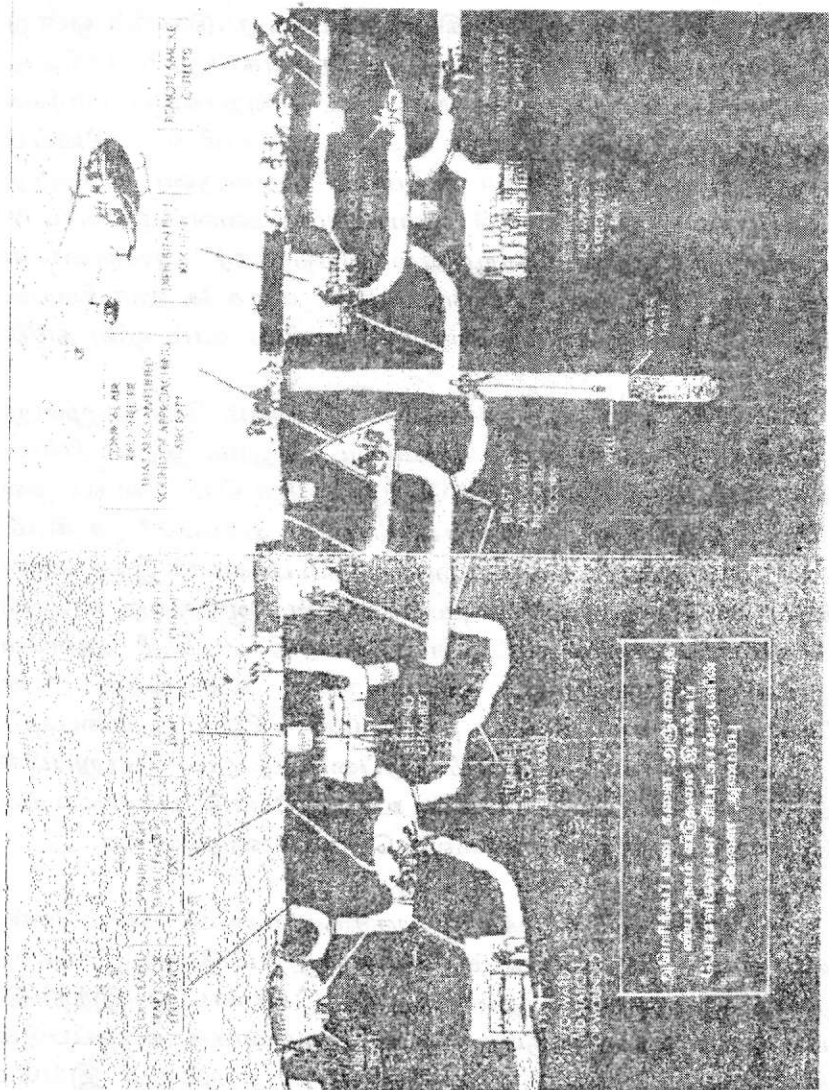
வியட்நாமிலிருந்த அமெரிக்கப் படையினர் வியட்நாம் பெண்களோடு கொண்டிருந்த தொடர்பால், அந்நாட்டில் அமெரிக்க-வியட்நாம் கலப்பினம் தோன்றுவதைத் தவிர்க்க இயலவில்லை. கருப்பும் வெள்ளையுமான கலப்பின மக்கள் அமெரிக்காவுக்குச் சென்று குடியேறியுள்ளனர். ஓடமுடியாமல் தங்கிப் பிடிப்பட்டவர்கள் மறுகல்வி முகாமிற்கு அனுப்பப் பட்டனர்.

திருமணத்தில் மங்கல நாண் மணமகள் கழுத்தில் ஏறியதோடு சடங்குகள் முடிந்து விடுவதில்லை என்றாற் போல், விடுதலையோடு வியட்நாம் போர் முற்றுப் பெற்று விடவில்லை. கெமர்களோடும், சீனர்களோடுங் கூட அவர்கள் பின்னர்ப் போரிட நேர்ந்தது.

வியட்நாம் ஒரு போராட்ட பூமி. விடுதலைப் போர் வரலாற்றில் மிகப் பெரும் விலை கொடுத்தும், இழப்பைப் பொருட்படுத்தாமல் போராடி விடுதலை பெற்ற நாடு. இன்றும் போரால் ஏற்பட்ட இழப்பை ஈடு செய்யப் பொருளாதாரப் போரை நடத்திக் கொண்டதான் இருக்கிறது.

வரலாறு படைத்த வியட்நாம் மக்களின் வீரம் வாழ்த்துக்கும் பாராட்டுக்கும் உரியது.

வாழ்க! வளர்க வியட்நாம்!

கூகி எலிவளை வரைபடம்

வியட்நாம் மக்களும் வாழ்க்கையும்

ஆசிய கண்டத்தின் கிழக்குப் பக்க நாடுகளில் ஒன்று வியட்நாம். வடக்கென்றும் தெற்கென்றும் பிரித்து வைக்கப்பட்டிருந்த இந்த நாட்டை ஒன்றாக்கிப் பார்க்க ஆசைப்பட்டவர், அந்நாட்டு மக்களின் சிவப்பு காந்தியடிகளான ஹோ சி மின். அவருடைய அந்த விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதில் முனைப்புக் காட்டி உழைத்து அதில் வெற்றியும் பெற்றனர் அவருடைய அடிச்சுவட்டில் நடை பயின்றவர்கள். வடக்கே ஹா கியாங் முதல் தெற்கே காமாங் வரை இன்று வியட்நாம் ஒரே நாடு!

வியட்நாமின் தென்முனை தீபகற்பம் போல் மூன்று பக்கங்களும் கடல் சூழக் காணப்பட்டாலும், அதன் நீண்ட 3451 கி.மீ. கடல் எல்லைக்கு மேற்காக 3818 கி.மீ. நில எல்லை படுத்திருக்கிறது. நிலப்பரப்பாக 3,26,797 ச.கி.மீ. வைத்திருக்கும் இந்த நாட்டிற்கு அக்கம் பக்கமாக இருப்பவை சீனா, லாவோஸ், கம்போடியா நாடுகள். ஆடுதுறை காவேரி போல் மிகக்குறுகி நாட்டின் நடுப்பகுதி 50 கி.மீ. அளவே அகன்று இருக்கிறது. வியட்நாமின் வளத்திற்கு நான் பொறுப்பென்று சிவப்பு நதி 15,000 ச.கி.மீ. பரப்பையும், மேகாங் நதி 60,000 ச.கி.மீ. பரப்பையும் தம் பொறுப்பில் எடுத்துக் கொண்டு, மக்கள் உழைப்போடு பசுமையைப் போர்த்தி நெல் விளைச்சலைப் பெருக்கி வருகின்றன.

பரப்பளவில் முக்கால் பகுதிக்கு மலைத் தொடர்கள், குன்றுகள், காடுகள், கரம்புகள் என்று பல்வேறு இயற்கை நிறை குறைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது இந்நாடு. பளிங்குக் கற்களுக்கும், கருப்பு வைரமாகக் கருதப்படும் கிரானைட் என்னும் கருங்கல் மலைகளுக்கும் இங்கே குறைவில்லை. சுண்ணாம்புப் படிவம் மிகுதி. வெப்பம், குளிர் இவை வடக்குக்கும் தெற்குக்கும் காலத்தால் வேறுபடுகின்றன.

வியட்நாம் நாட்டின் ஃபான்சிபான் என்பது 3143 மீட்டர்கள் உயரமுள்ள மிகப்பெரிய மலை. எரிமலைச் சாம்பல் திட்டுகள் சிவப்பு வண்ணத்தைப் பூசிக் கொண்டு பிளெய்க் மற்றும் பெளன்மி தெளட் பகுதிகளை வளப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. காடுகள் போரில் அழிக்கப்பட்டதுடன், விளை நிலப் பெருக்கம் கருதியும் அவற்றின் பரப்பு குறைக்கப்பட்டது. அரசின் நடவடிக்கைகளால் காடுகளின் பரப்பு தற்போது சற்றுக் கூடியிருக்கிறது. போர்க் காலத்தில் அமெரிக்காவின் 'நாபாம்' குண்டுகளாலும், புல்டோசர் இயந்திரங்களாலும் 20,000 ச.கி.மீ. காடுகள் அழிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அமெரிக்க ஆட்சியாளர்களின் மனப் பகமைக்கு இஃது ஒரு சான்று.

மாங்குரோவ் மரங்களைப் பற்றித் தமிழ் மக்கள் பலரும் தற்போது அறிந்திருக்கின்றோம். 1975 வரை கடலூர் மாவட்டம் பிச்சாவரத்தில் உள்ள இந்த மரக்காடுகள் கள்ளக் கடத்தல் தொழிலுக்கு அரணாகப் பயன்படுத்தப்பட்டக். நெருக்கடி நிலை அறிவிக்கப்பட்டு இந்தத் தொழில் நகக்கப்பட்ட பின்னர், பிச்சாவரம் சுற்றுலா இடமாக மாறியது. 2004, டிசம்பர் திங்களுக்குப் பின்னர் மாங்குரோவ் மரக்காடுகளின் பயன் மக்களுக்குத் தெரிய வந்தது. ஆயிரக்கணக்கான கடலோர மக்களின் உயிர்களையும், உடைமைகளையும் சூறையாடிய ஆழிப் பேரலையை அடக்கிக் காட்டித் தன் மதிப்பை உயர்த்திக் கொண்டிருப்பது இதன் சிறப்பு. இம்மரக் காடுகள் வியட்நாம் கடலோரங்களில் அதிகம். மூங்கில் புதர்களும் மலைப் பகுதிகளில் நிரம்ப உண்டு.

வியட்நாம் காடுகளில் 12,000 வகையான மரம், செடி கொடிகள் உள்ளன. மூலிகைகளாகவும், உணவு வகைகளாகவும் 2,300 வகை தாவரங்கள் பயன்படுத்தப் படுகின்றனவாம். இந்நாட்டுக் காடுகளில் 275 வகை விலங்குகள், 800 வகையான பறவைகள் உள்ளன. 'மாஞ்சாக்' என்னும் மானினம், பறக்கும் அணில், கருப்பும் பழுப்புமான காட்டெருமைகள் அரிய வகை. நமது வண்டலூர் உயிரியல் பூங்காவைப் போன்று அங்கே பதின்மூன்று பூங்காக்கள் உள்ளன.

சீக்கர்

அறுபத்தொரு மாகாணங்களை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கும் வியட்நாமில், 2001-ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி 7.81 கோடி மக்கள் வாழ்கின்றனர். முப்பதாண்டுகால போரின் விளைவாக முதியோரின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு. நாட்டுக்காக இன்னுயிர் தந்தவர்கள் இங்கே ஏராளம். முப்பது வயதுக்கு உட்பட்டவர்களே மூன்றில் இரண்டு பங்கினர். நதிமுகப் பகுதிகளில் ஒரு ச.கி.மீ. பரப்பில் ஏறத்தாழ ஆயிரம் மக்கள் வாழ்ந்தாலும், சிற்றூர்ப் பகுதிகளில் ஒரு ச.கி.மீ. பரப்பில் 225 மக்களே வாழ்கின்றனர்.

மக்கள் பெருக்கம் ஆண்டுக்கு 2.1% என்ற அளவில் உள்ளது. ஓயாது விளம்பரப் படுத்தும் இந்தியாவில் மக்கள் பெருக்கம் ஆண்டுக்கு 2.5%. குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை வியட்நாம் அரசு மிகக் கடுமையாகச் செயற்படுத்தி வருகிறது. இரண்டுக்கு மேல் பெற்றால் குடும்ப அடையாள அட்டை கிடைக்காது. இஃது இல்லாமல் பிள்ளையைப் பள்ளியில் கூட அங்கே சேர்க்க முடியாது. அரசு அலுவலராக இருந்தால் வேலை பறிக்கப்படும். இரண்டுக்கு மேல் பெற்றால் இருண்ட வாழ்வே என்பதை உணர்த்த இவை போதாதா! கருக்கதவைச் சாத்த இதற்கு மேலும் கட்டாய காரணம் வேண்டுவோர் இருக்க முடியுமா?

வறுமையிற் செம்மை என்பது அவர்களது வாழ்க்கை நிலை. இந்தியா, அயலார் ஆண்ட காலத்தில் எப்படி இருந்ததோ அந்த நிலைதான் அங்கும். சிற்றூர்களில் வாழ்ந்த மக்கள் அணிவதற்குப் போதிய ஆடையின்றி ஒரே அங்கியை அணிந்துதான் வாழ்ந்தனர். இதனால் கால்சட்டை அணியாதவர்கள் என்பதைக் குறிக்க அவர்களை 'தா ஹயோ' என்றார்கள். தமிழ்நாட்டுச் சிற்றூர் வேளாண் தொழிலாளர்கள், கீழே கோவணமும், தலையில் மூன்று முழத் துண்டோடும் வாழ்ந்ததை நோக்க அவர்கள் நிலை மேலென்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

வீட்டுச் சமையலுக்கு மட்பாண்டங்களும், உலோகப் பாத்திரங்களும் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. வியட்நாமியரின் பழக்க வழக்கங்கள் சீனாவையும், இந்தியாவையும் தழுவி இருந்திருக்கின்றன. தரையில் தான் அடுப்பு. அகப்பை, உலக்கை முதலானவை மூங்கிலால் ஆனவை. அரிசியே முக்கிய உணவு. தற்போது இங்குள்ளதைப் போன்று அங்கும் சமையலறை மாறிக் கொண்டு வருகிறது. சமையல் எரிபொருள் பயன்படுத்தப் படுகிறது. விறகு அடுப்புகள் விடை பெற்று வருகின்றன.

ஆசிய நாடுகளில் அரிசி உணவே முதன்மையானதாக இருக்கிறது. வியட்நாமில் அரிசியைப் பெருமையாகப் பேசும் கதையொன்றுண்டு.

தமிழருக்கு இருக்கும் 'இட்லி' பெருமையைப் போன்று, வியட்நாமியருக்கு பான் குங் (Banh Chung) கேக் சிறப்புணவு. வியட்நாமை ஆண்ட ஆறாவது ஹூங் வோங் அரசருக்கு இருபத்திரண்டு பிள்ளைகள். எல்லாரும் வளர்ந்து விட்டனர். தனது மரபு வழி ஆட்சி யாருக்கு என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டிய காலகட்டம். 'முடி' யாருக்கு என்று முடிவு செய்ய மன்னர் ஒரு தேர்வு வைத்தார். அனைவரும் உலகின் பல பகுதிகளுக்கும் பிரிந்து சென்று சிறந்த உணவைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டுவர வேண்டும். யார் கொண்டு வரும் உணவு மிகச் சுவையாக இருக்கிறதோ அவருக்கே ஆட்சி என்று அறிவித்தார். இருபத்தொரு பிள்ளைகளும் மன்னர் கூறியபடி சிறந்த உணவைத் தேடி நம் 'முருகன்' உலகைச் சுற்றிவர மயிலேறிப் புறப்பட்டது போன்று விரைந்தனர்.

மாங்கனி பெற்ற பிள்ளையாரைப் போன்ற அறிவாளிப் பிள்ளையான இளவரசர் லாங் லீயு மட்டில் எங்குச் சென்று தேடுவதெனச் சிந்தித்தபடி அரண்மனைக்குள்ளேயே இருந்தார். ஒரு நாள் இரவு அவருடைய மனஇருளை அகற்றும் - பேரொளி தெரிந்தது. அவர் கனவில் தேவதை தோன்றினாள். "மாந்தன் அரிசி உணவின்றி வாழ முடியாது" என்று கூறிப் 'பான் குங்' கேக் தயாரிப்பு முறையை விளக்கி விட்டு மறைந்து விட்டாள். பிள்ளையாருக்கு மாங்கனி கிடைத்தாற் போன்று லாங் லீயுக்குக் கேக் கிடைத்தது.

உணவைப் பரிசோதிக்கும் நாள் வந்தது. மன்னர் இருபத்தொரு மக்கள் கொண்டு வந்த உணவையும், 'சாப்பிட வாங்க' வசந்தகுமாரைப் போன்று கவைத்துப் பார்த்தார். வெளிநாடுகளில் பயணித்துக் கொண்டு வந்த எதுவும் அவருக்குச் சிறப்பான சுவை தர இல்லை. கடைசியாக லாங் லீயு தயாரித்த உணவுப் பண்டத்தைச் சுவைத்துப் பார்த்தார். ஆ! எவ்வளவு சுவை என்று வியப்பால் துள்ளினார். எங்குப் பெற்றாய் இதனை என்று வினவினார். தேவதைதான் இதைத் தயாரிக்க உதவினார் என்றான் பிள்ளை. விண்ணவர் தந்ததா இது எனப் பெருமகிழ்வெய்தி ஆட்சி உரிமையை அந்தப் பிள்ளைக்கே கொடுத்தார் என்பது அரிசிக்கான அந்த நாட்டுக் கதை. நாடுகள் தோறும் கதை உண்டு என்பதற்கு இஃது ஒரு சான்று.

நெற்பயிர் அங்கே சிறப்பாகச் சாகுபடி செய்வதற்கு மக்களின் முக்கிய உணவாக அரிசி இருப்பது ஒரு காரணம். எழுபது விழுக்காடு விவசாயிகள் நெல் பயிரிடுகின்றனர். அரிசி சிறப்பிடம் பெற்றதற்குக் காரணமாக ஒரு கதை கட்டப்பட்டதும், நீர் வளமும், நில வளமும், பயிர் வளமும் மூல காரணங்களாகும். அரிசி ஏற்றுமதி செய்யும் நாடுகளில் சிறப்பிடம் பெற்ற நாடாக வியட்நாம் விளங்குகிறது.

நமது நாட்டில் வெற்றிலை, பாக்குப் பயன்பாடு இருபால் மக்களிடமும் இருப்பதைப் போன்று வியட்நாமிய மக்களிடமும் உண்டு. வீதிகளில் கடைக்குக் கடை வெற்றிலை, பாக்கு விற்கப்படுகின்றன. சுண்ணாம்பு தடவி, புகையிலையைக் கலந்து வாயில் அடக்கிக் கொண்டு ஆடு மாடுகள் அசைபோடுவதைப் போன்று அசை போடும் 'பழக்க அடிமைத்தனம்' அங்கும் இருக்கிறது. புற்றுநோயின் தோழனான புகையிலை என்னென்ன உருவில் நம் மக்களோடு பழகிக் கொண்டிருக்கிறது! வீதிகளில் சிவப்புக் கறை ஏற்படுத்தி அருவருப்பை அங்கும் குடியேற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர். அழகான வெள்ளைப் பற்களைக் காவிக்கறையாக்கியும், கருப்பு நிறமாக்கிக் கொண்டும் வாழ்ந்து வருபவர்கள் அங்கும் அதிகம்.

நம் நாட்டில் நாட்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு சிறப்பாக நோன்பிருத்தல் என்பது சிலருடைய பழக்கம். உலக உயிர்களைப் படைத்த இறைவன் ஞாயிற்றுக் கிழமை ஓய்வெடுத்துக் கொண்டதாகக் கூறுவதைப் போன்று, மக்களும் நோன்பிருக்கவும் நாட்களை ஒதுக்கிக் கொள்கிறனர். நம் நாட்டில் நோன்பென்பது முழுமையான உண்ணாமை மட்டும் அன்று. (விதிவிலக்கும் உண்டு) புலால் உண்ணாமை என்பது போற்றிக் காக்கப்படும் நோன்பு. வியட்நாமிலும் நோன்பிருக்கும் பழக்கம் உண்டு.

உணவு

அரிசியைச் சோறாக்கி உண்பதற்குக் காய்கறி, மீன், கறிகளைக் கூட்டுச் சேர்த்துக் கொள்வதுண்டு. அரிசியை வேறொன்றுக்கும் அவர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். ஓயின் தயாரிப்புதான் அது. 'நூடில்சு' உணவு அங்கே அதிகமாக விரும்பி உண்ணப்படுகிறது. இது குறித்த விளம்பரத்தைக் கடைத் தெருவில் மிகுதியாகக் காணலாம்.

நம் வீட்டு விருந்தென்றால் 'பாயசம்' சிறப்பிடம் பெறுவதைப் போன்று, வியட்நாமியர் வீட்டு உணவில் 'நூக்மாம்' குறிப்பிடத் தக்கது. ஆனால் பல உணவு விடுதிகளில் அயல் நாட்டினருக்கு இதைப் பரிமாற மாட்டார்கள். இது மீன் குழம்புதான் - இதன் 'மணம்' வெளிநாட்டினரால் பொறுக்க முடியாததாக இருக்கும். இந்தக் குழம்பை ஒரு மணி நேரத்திலோ அரை மணி நேரத்திலோ சமைத்து விடுவதாக எண்ண வேண்டாம். நல்ல திராட்சைச் சாற்றைப் பலதிங்கள்கள் புதைத்து வைத்துப் பக்குவப்படுத்தி உயர்தர மது தயாரிப்பதைப் போன்று, இந்த 'மாம்' அதிகம் உப்பிட்ட மீன்களைப் பெரிய பீங்கான் குவளையில் வைத்து நான்கு முதல் பன்னிரண்டு திங்கள்கள் ஊற வைத்துத் தயாரிக்கப் படுவதாகும். வியட்நாம் வானூர்திகளில் இதை எடுத்துச் செல்லத் தடை விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதை நிரப்பிய குடுவை சிறிது கசிந்தால்கூட போதும், நாற்றம் வானூர்தியை நாறடித்துவிடும். இதைவிடக் கடுமையாகக் காரம், மணம், குணம் நிறைந்தது 'மாம் டாம்'

(Mam Tom) குழம்பு. இதை நாய்க் கறியோடு பரிமாறுவது வழக்கமாம். ஆனால் வியட்நாமியரில் பெரும்பாலோர் நாய்க் கறி சாப்பிடுவதில்லை. தமிழ்நாட்டில் பன்றிக்கறி சாப்பிடுபவர்களைப் போன்று, அங்கே நாய்க்கறி சாப்பிடுபவர்கள் குறைவு.

உணவு

மகாயானத்தைப் பின்பற்றும் புத்த துறவிகள் புலால் உண்ணுவதில்லை.

புத்தாண்டு முழு நிலா நாட்களில் சீனர்களும் பல வியட்நாமியர்களும் கூட புலால் உண்பதில்லை. இங்கும் சிலர் புரட்டாசி சனிக்கிழமைகளில் நோன்பிருப்பதைப் போன்றதுதான் அவர்களுடையதும்.

பழம்

நாம் வாழைப்பழத்தை மிகுதியும் பயன்படுத்துவதைப் போன்று, வியட்நாமியர் டிராகன் பழத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். அன்னாசிப் பழத்தைப் போன்று முக்கால் கிலோ எடையளவு இருக்கும் இந்தப் பழத்தின் சதை வெள்ளையாகவும், விதைகள் கருப்பாகவும் இருக்கும். மரக்கிளைகளில் படரும் கொடியில் விளைவது இது. சுவையும் மணமும் மிக்கது.

வியட்நாமியர் காபி, டீ குடிக்கும் பழக்கமுடையவர்கள். காபியில் அதிகமாகச் சர்க்கரை கலந்தே பருகுவர். அவர்கள் அருந்தும் தேநீர்ச் சுவை, அஞ்சல் உறையில் இருக்கும் பசைச் சுவையுடையதாக இருக்கும். விருந்தினர்களுக்குப் பச்சைத் தேயிலை நீர் வழங்குவது அவர்களுடைய பழக்கம். ஆயிரம் 'டான்' விலையில் உணவு விடுதிகளில் குளிரூட்டப்பட்ட தேநீர் கிடைக்கும்.

வட வியட்நாமியர் அருந்தும் தேநீர், தெற்கத்தியாருடையதை விட நன்றாக இருக்கும். இவர்களும்

சீனர்களைப் போன்று பச்சிலைத் தேநீரை அதிகம் பயன்படுத்துகின்றனர். இவர்கள் தேநீரில் பாலோ, சர்க்கரையோ கலப்பதில்லை.

நாகரிகத்தின் அடையாளமாகிவிட்ட கோகோ கோலாவும், பெப்சியும், உள்ளூர் தயாரிப்பான குளிர்மானங்களை மறையச் செய்துவிட்டன. கருப்பஞ்சாறு நாடு முழுவதும் விற்கப்படுகிறது.

வியட்நாமில் ஐம்பது வகையான ஒயின்கள் தயாரிக்கப் படுகின்றன. பெரும்பான்மைக்கு மூலப் பொருள் அரிசிதான். இந்த வகையில் சிறப்பான தயாரிப்பென்பது பாம்பு ஒயின்தான். இங்குத் தயாரிக்கப்படும் இந்த ஒயினில் பாம்பு ரத்தம் கலந்திருக்கும். இது மாலைக்கண் நோய்க்கும், ஆண்மைக் குறைவுக்கும் மருந்தாகக் கருதப்படுகிறது.

நம் கண்ணெதிரிலேயே பாம்பைக் கொண்டு அதன் ரத்தத்தைக் குவளையில் நிரப்பி, அரிசியில் தயாரிக்கப்பட்ட ஒயினில் கலந்து கொடுப்பார்கள். உடல் நலனுக்கு இதைப் பருக வேண்டிப் பரிந்துரைக்கின்றனர் அங்கே. உணவில் விரும்பி உண்ணுவது, வெறுத்து ஒதுக்குவது அவர்களிடமும் உண்டு. எல்லாக் கறிகளையும் எல்லாரும் உண்பதில்லை.

கோயில்கள்

“கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டுமன்றி உலகத்திற்கே பொதுவான வாக்கு. நம்பிக்கை என்பது மாந்தரின் இயல்பு. தானென்ற ஆணவத்தைத் தவிர்க்கவும், அடக்கப் பண்பை அரும்பச் செய்யவும் மனத்தைப் பக்குவப்படுத்தவும் புகுத்தப்பட்டதே இறை நம்பிக்கை. அறிவுக்கும் மேலானதாக இந்த நம்பிக்கை உலகமெங்கும் ஊட்டி வளர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. இது நல்லதுக்கும் பயன்பட்டிருக்கிறது; அல்லதுக்கும் பயன்பட்டிருக்கிறது. கொலை செய்யப் புறப்படுபவனும், தான் நம்பும் கடவுள் முன் கத்தியை வைத்துக் கும்பிட்டுச் செல்கிறான். பிற முறைகேடுகளில் ஈடுபடுபவனும் இறையை வேண்டிக் கொண்டு செல்கிறான்.

இறை நம்பிக்கையில் ஆசையின் அளவு மிகுந்திருப்பது மறைக்க முடியாத உண்மை.

பொதுவுடைமைக் கொள்கையில் இறை நம்பிக்கைக்கு இடமில்லை. அக்கொள்கை கோலோச்சும் நாடுகளில் கோயில்கள், விழாக்கள் குறைவாக இருக்கும். அங்கும் முற்றிலுமாகக் கடவுள் நம்பிக்கையைத் தவிர்க்க முடியாமற் போயிருப்பதிலிருந்தே இந்த நம்பிக்கை எவ்வளவு ஆழமான பிடிப்பை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

வியட்நாம் பொதுவுடைமை நாடு. நம் நாட்டின் அளவுக்கு இல்லாமற் போனாலும் அங்கும் கோயில்கள் உண்டு. நெய் விளக்கின் வெளிச்சம் வீடெல்லாம் நிறைந்திருந்தாலும் இருள் அதனடியில் இருப்பதைப் போன்று, இங்குத் தோன்றிய அறிவு மதம் என்னும் புத்தம் அங்கே முதன்மையான மதம். புத்தர் கோயில்கள் உண்டு. பகோடா என்ற பெயரில் மக்கள் தொழும் இடங்கள் பல உள்ளன. இவை எட்டு முனைகளோடு உயரமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும். காலமாகிவிட்ட சான்றோர்களின் சாம்பல் இங்கே வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. தம் முன்னோர்க்கு நன்றி காட்டும் எண்ணமுடைய மக்கள் இங்கே வழிபடுகின்றனர். இந்நாடு சீனாவுக்கு அண்டை நாடாக இருப்பதால் அவர்களுடைய பழக்க வழக்கங்களின் தாக்கம் வியட்நாமியரிடம் அதிகம் உண்டு. பகோடா கட்டடமும் அந்நாட்டினரின் அமைப்புச் சாயல்தான். இங்கேயும் சிறுபான்மையில் பெரும்பான்மையினராகச் சீனர்கள் வாழ்கின்றனர்.

பிரெஞ்சுக்காரர்களின் ஆதிக்கம் காலான்றி இருந்ததாலும், ஏசு அடியார்கள் போர்ச்சுக்கல், ஸ்பெயின் நாடுகளிலிருந்து வந்து தம் மதத்தைப் பரப்பும் பேரியக்கத்தின் சார்பில் உலகின் மூலை முடுக்கு, இண்டு இடுக்கு ஒன்று விடாமல் நுழைந்திருப்பதாலும் கிறித்தவர்கள் இருப்பதால் தேவாலயங்களும் இருக்கின்றன.

வியட்நாமில் மிகச் சிறுபான்மையினராக உள்ளவர்கள் இசுலாமியர்களும், இந்துக்களுந்தாம். இரண்டே விழுக்காட்டினர் சீனப் பழங்குடியினர். கம்போடியர் 70,000 பேர் இங்கே வாழ்கின்றனர். லிங்கத்தை வழிபடும் சாம்பா இனத்தார் ஆதி இந்துக்களாக இங்கே வாழ்கின்றனர். பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் பலர் இசுலாமியராக மாறிய போதிலும், எஞ்சிய சாம்பாக்கள் பார்ப்பனர்களைப் போன்று சடங்குகளையும், பழக்க வழக்கங்களையும் கையாண்டு தங்களை இந்துக்களில் உயர்ந்தவர்களாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஹோ சி மின் நகரில் ஐயாயிரம் முசுலீம்கள் வாழ்கின்றனர். பன்னிரண்டு மசூதிகள் உள்ளன.

ஹோ சி மின் நகரின் நடுப்பகுதியில் ஐம்பது முதல் அறுபது தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர். இங்கும் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட மாரியம்மன் கோயில் உள்ளது. தமிழர்கள் மட்டுமன்றி வியட்நாம், சீனப் பழங்குடியினரும் இக்கோயிலைச் சக்தி வாய்ந்ததாக நம்பி வழிபடுகின்றனர். இக்கோயிலில் உள்ள மாரியம்மனுக்குக் காவலாக முத்து வீரன், பேச்சியம்மன் சிலைகளும் உள்ளன. கோயில், நம் ஊரில் உள்ளதைப் போன்றே, கோபுரச் சிலைகளுடன் கட்டப்பட்டுள்ளது.

வியட்நாம் போர் முடிந்து, வடக்கு, தெற்கு வியட்நாம்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்ட பின்னர், கோயில் இடத்தை அரசு எடுத்துக் கொண்டது. இதில் ஒரு பகுதியில் வத்தித் தொழிற்சாலையும், மற்றொரு பகுதியில் கடல் உணவு ஏற்றுமதி நிறுவனமும் தற்போது இயங்கி வருகின்றன. கோயிலின் மேல் தளத்தில் வெய்யிலில் கூற்றொருட்கள் (கருவாடு) உலர்த்தப்படுவது அங்குள்ள தமிழர்களின் உள்ளத்தை உறுத்தும் நிகழ்வு.

காலக் கணிப்பு

நாம் சூரியனை வைத்து நாள்கள், கிழமை, திங்கள், ஆண்டைக் கணிப்பதைப் போன்று, வியட்நாமியர் நிலவைக் கொண்டு காலத்தைக் கணிக்கின்றனர். ஒரு திங்களுக்கு 29

(அ) 30 நாள் கள். ஆண்டுக்கு 355 நாள் கள். நான்காண்டுக்கு ஒருமுறை 'லீப்' வந்து ஆங்கில ஆண்டுகளின் கணக்கை 366 ஆக்குவதைப் போன்று அங்கு மூன்றாண்டுகளுக்கொரு முறை லீப் ஆண்டு வருகிறது. மூன்றாவது-நான்காவது மாதங்களுக்கிடையில் ஒரு மாதத்தைக் கூட்டிக் கொள்கிறனர்.

வைதீகர் கட்டிய கதைப்படியான அறுபதாண்டுக் கணக்கைத் தமிழ் ஆண்டாகக் கருதி நாம் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். பிரபவ என்று தொடங்கி அட்சய (அக்ஷய) என்று முடிவது புராணக் கதை ஆண்டு. வியட்நாமிலும் அறுபதாண்டுக் கணக்கு உண்டு. இதை ஹோயிக் என்பார்கள். இந்த அறுபதாண்டுகளைக் காண் (Can) என்றும் கே (Ky) என்றும் ஆறு மற்றும் ஐந்து தொகுதிகளாகக் கணக்கிடுகிறனர். இவற்றுக்கான 22 பெயர்களுள் பத்து தொகுதிகளின் பெயர்கள் இயற்கைப் பெயர்களாகவும் (எ.கா :- மரம், உலோகம், இயற்கை, நீர்) பன்னிரண்டு தொகுதிகளுக்கு விலங்குகளின் பெயர்களும் (எ.கா :- எலி, நீர் எருமை, புலி, பூனை இப்படித் தொடர்கிறது.) சூட்டப்பட்டுள்ளன.

தல்ஷீ

வியட்நாமில் வறுமை வாழ்ந்தாலும், வளரும் நாடுகளின் கல்வி நிலையை நோக்க அங்கே கற்றவர்களின் எண்ணிக்கை கூடுதலாகவே இருக்கிறது. எழுபதாண்டுகளுக்கு முன்னர் 15% கற்றோரைக் கொண்டிருந்த நாடு, இன்று 91% கற்றவர்களைக் கொண்டிருக்கிறது. கியூபாவைப் போன்று இந்த நாட்டிலும் கல்வி முன்னேற்றத்தில் கருத்தூன்றப் பட்டிருக்கிறது. பாதிக்கும் மேற்பட்டவர்கள் பட்டப் படிப்பை முடித்திருக்கின்றனர்.

வியட்நாமின் முதல் பல்கலைக் கழகம் 1076 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டுள்ளது. 1484-ல் ஆட்சி செய்த பேரரசன் லி தாங் (Le Thanh) இப்பல்கலைக் கழகத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர்களின் பெயர், ஊர், பிறந்த நாள் ஆகியவற்றைக் கற்பலகைகளில் பொறித்து வைக்கும்படி ஆணையிட்டு இருக்கின்றான்.

1802-இல் கியா லாங் பேரரசன் ஹனாயிலிருந்த தேசியப் பல்கலைக் கழகத்தை அவனுடைய புதிய தலைநகரான ஹியே நகருக்கு மாற்றினான். இப்பல்கலைக் கழகம் 1920, 1956 ஆம் ஆண்டுகளில் புதுப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

ஹியேவிலுள்ள தேசியப் பள்ளி புகழ் பெற்றது. அப்பள்ளி 1896-இல் முன்னாள் தென் வியட்நாமின் தலைவர் நோ தின் டேமின் தந்தை நோ தின் கா-வால் தோற்றுவிக்கப் பட்டது. இப்பள்ளியில்தான் மிக உயர்ந்த பொறுப்பிலிருந்தவர்கள் எல்லாம் படித்திருக்கின்றனர். 1996-இல் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடியபோது இப்பள்ளியில் ஹோ சி மின் சிலை நிறுவப்பட்டது.

௧௯௮௫

வியட்நாம் இன்று ஒரே நாடாக இருந்தாலும், முன்னர் வடக்கு, தெற்கென இரு நாடுகளாகப் பிரிக்கப் பட்டிருந்தது. இதனால் வடக்கு, தெற்கு நடு வியட்நாம் மக்கள் ஒரே மொழியை வேறு வேறு விதமாக வழங்கி வந்தனர். வடக்கே இந்தியும், தெற்கே தமிழும் வெவ்வேறு ஒலிப்பு முறையில் புழங்குவதைப் போன்றதுதான் வியட்நாம் மொழியின் நிலையும். தமிழ், சென்னையில் ஒருவிதமாகவும், கோவை, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் வேறு விதமாகவும் பேசப்படுவதில்லையா, அப்படி வியட்நாமில் மொழி நிலை உள்ளது. பேச்சுமுறை வேறுபட்டிருந்தாலும் வியட்நாமின் ஆட்சிமொழி ஒன்றுதான்.

சிறுபான்மையினராலும், பழங்குடி மக்களாலும் பன்னிரண்டுக்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் பேசப்பட்டு வருகின்றன. கெமர், கம்போடியன், சீனம், லாவோயிசன், பிரெஞ்சு, உருசியம், பல்கேரியன், சப்பான், ஜெர்மன் மொழிகளோடு தற்கால இளைஞர்களிடையே ஆங்கிலமும் சிறப்பிடம் பெற்று வருகிறது. 1980 முதல் 1987 வரையாரேனும் ஆங்கிலம் படிப்பது தெரிந்து பிடிபட்டால் அவர்கள் சிறையிலடைக்கப் பட்டனர். மக்கள் மேற்கு நாடுகளுக்குச் செல்வதைத் தடுப்பதே இதன் நோக்கம். இன்று நிலைமை மாறிவிட்டது.

வியட்நாம் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட போது உருசிய மொழியைக் கற்க வலியுறுத்தப் பட்டது. 1991-இல் சோவியத் ஒன்றியம் சிதறிய பின்னர் உருசிய மொழி அடியோடு மறக்கப் பட்டுவிட்டது.

பல நூற்றாண்டுகள் வரை வியட்நாம் மொழி சீன எழுத்தடிப்படையில் தான் எழுதப்பட்டு வந்தது. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் வியட்நாமியர் தங்களுக்கெனத் தனி எழுத்து முறையைக் கையாளத் தொடங்கினர்.

1627-ஆம் ஆண்டு மதப் போதகராகப் பிரெஞ்சு நாட்டிலிருந்து வியட்நாம் வந்த அறிஞர் அலெக்சாந்தர் தே ரோடஸ் என்பவர், இலத்தீன் எழுத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தற்போதைய வியட்நாம் எழுத்துக்களை உருவாக்கிக் கொடுத்தார். இவரை வியட்நாம் மக்கள் மிக உயர்வாக மதித்தனர். இவர் நினைவைப் போற்றும் வகையில் சைகோன் நடுப்பகுதியில் இவருக்குச் சிலை வைத்தும் சிறப்பித்துள்ளனர்.

வியட்நாமில் பல சமூகச் சீர்கேடுகள் இருந்தாலும், விளம்பரங்களில் ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்துவதை அரசு கடுமையாகக் கருதியது. யாரேனும் விளம்பரப் பலகைகளில் ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்தியிருந்தால், காவல்துறை அவற்றை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென அரசு ஆணையிட்டிருந்தது. ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டிருந்த பலகோடி டாலர் கோ கோ கோலா, சோனி விளம்பரங்கள் விழிப்புணர்வாளர்களால் அழிக்கப்பட்டன. அந்நிய முதலீட்டைத் திரும்பப் பெறப்போவதாக முதலீட்டாளர்கள் மிரட்டல் விடுத்த பின்னர்தான் ஆங்கில விளம்பரத் தடையை அரசு தளர்த்தியது. எனினும், விளம்பரப் பலகையில் வியட்நாமிய மொழிக்கு முதலிடமும், ஆங்கிலத்திற்கு இரண்டாம் இடமும் கொடுக்க அனுமதித்தது. ஆங்கில மொழி பயன்பாட்டைச் சமூகக் கேடாகவே அரசும் மக்களும் கருதினர்.

வியட்நாமிய இலக்கணத்திற்குத் தாயி மொழியின் கொடை குறிப்பிடத்தக்கது. மோன் மெர் (Mon-khmer) சீன மொழிகளின் அடியாகப் பிறந்ததுதான் வியட்நாம் மொழி.

மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடத்திற்குத் தமிழ் எப்படி அடிப்படையோ, அப்படி இவை வியட்நாம் மொழிக்கு அடிப்படையாயின.

மொழியின் வளர்ச்சி என்பது அதன் பயன்பாடு மற்றும் இலக்கியப் படைப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கணிக்கப்படுவது. மொழி வளர்ச்சிக்கு மட்டுமன்று, பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும், அறிவு வளர்ச்சிக்கும் நூலகங்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. நல்ல நூலகங்கள்தாம் ஒரு நாட்டு மக்களின் அறிவாற்றலுக்குக் கூர் தீட்டுவது. கல்வி வளர்ச்சியின் அடையாளமும் நூலகங்களே!

மாபெரும் அறிஞர்கள் என உலகத்தால் மதிக்கப் பட்டவர்கள் நூலகங்களையும், ஆய்வுக் கூடங்களையும் பயன்படுத்திக் கொண்டவர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். பொதுவுடைமைக் கொள்கையின் தந்தை எனப்படும் மார்க்ஸ், சட்ட மேதை பி.ஆர். அம்பேத்கார், அறிஞர் அண்ணா ஆகியோரை எடுத்துக் காட்டுகளாகக் கூறலாம்.

இரண்டாம் உலகப் போரின் மூலவராகவும், மோசமானவராகவும் விளங்கிய ஜெர்மனியின் அடால்ப் இட்லர், “ஒரு நாட்டை அடிமைப்படுத்த வேண்டுமானால், அந்நாட்டின் மொழியை அழிக்க வேண்டும்” என்றான். அவனை ஒத்தவர்கள், நாடுபிடித்து ஆண்டபோது அதைத்தான் செய்து வந்தனர். அறிவுக் கருவூலமான தமிழ் நூலகத்தை 1983-இல் இலங்கையில் சிங்கள இன வெறியர்கள் தீயிட்டு அழித்தனர். வியட்நாமிலும் இப்படிப்பட்ட வெறிச் செயல் நடந்தது.

வியட்நாமின் முக்கிய நகரங்களில் ஒன்றான ஹியேவில், நாட்டின் மிகப் பெரிய நூலகம் இருந்தது. இம்பீரியல் நூலகம் என்ற அந்த அரிய கருவூலத்தைப் பிரெஞ்சுப் படைகள் தீயிட்டுக் கொளுத்தின. மூன்று நாட்கள் எரிந்து சாம்பலானது அந்த நூலகம். தீ நாக்குப் படாத நூலக அரிய ஆவணங்கள் குப்பைத் தாள்களாகி, கடையில் வாங்கிய மீனைச் சுருட்டி எடுத்துச் செல்லப் பயன் படுத்தப் பட்டன. எவ்வளவு

கொடுமையான செயல்! விழிப்புணர்வு விளக்கு அணைந்திருக்கும் நாடுகளில் நூலகங்களின் அருமையும் பெருமையும் விளங்காமல்தாம் இருக்கும். ஆனால், வியட்நாம் கற்றவர்கள் பெருகியுள்ள நாடு. அழிக்கப்பட்ட அறிவுக் கருவூலத்தை ஆக்கும் ஆற்றல் அவர்களுக்கு உண்டு.

அரசியல் / ஆட்சியமைப்பு

வியட்நாமில் உள்ள ஒரேகட்சி வியட்நாம் சமதர்ம குடியரசுக் கட்சி. இது 1976 ஜூலைத் திங்களில் ஆட்சிக்கு வந்தது. தென் வியட்நாமை, 1975 ஏப்ரல் வரை, முன்னோடி ஆட்சியமைப்பாகப் புரட்சி அரசு நடத்தி வந்தது.

மார்க்சிய லெனினிய கொள்கையே இங்கே அரசியல் சித்தாந்தமாக ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டிருந்தது. வியட்நாம் ஆட்சி அதிகாரத்தை இருபது லட்சம் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பொதுவுடைமைக் கட்சியே பெற்றிருந்தது. ஹோ சி மின் அவர்களால் 1930-ல் ஏற்படுத்தப் பட்டது முதல் பொதுவுடைமைக் கட்சி, கூட்டுத் தலைமையில் தான் இயங்கி வந்தது. பொலிட் பீரோ என்னும் அமைப்புதான் உச்ச அதிகாரம் பெற்றது. இதில் பன்னிரண்டு உறுப்பினர்கள் இருக்கின்றனர். இந்த உயரமைப்பே கட்சியின் அன்றாடச் செயல்பாட்டை கண்காணித்துத் தேவையான வழிகாட்டு நெறிகளை அரசுக்கும் வழங்கி வருகிறது.

பொலிட் பீரோ ஆண்டுக்கொரு முறையோ இரண்டாண்டுகளுக்கு ஒரு முறையோ கூடும். 125 உறுப்பினர்களையும், ஐம்பது மாற்று உறுப்பினர்களையும் கொண்ட நடுக்குழு இவ்வுறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது.

முக்கியக் கொள்கை முடிவுகள் கட்சியின் பேரவையான காங்கிரசில்தான் எடுக்கப் படுகின்றன. நீண்ட கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்குப் பின்னர் கொள்கை மாற்றங்கள் அங்கீகரிக்கப் படுகின்றன. கட்சியின் தலைவர் பொறுப்பு ஹோ சி மின் அவர்கள் மறைந்த 1969 முதல் கைவிடப் பட்டிருக்கிறது.

குயோக் ஹோயி (Qwoc Hoi) எனப்படும் தேசியப் பேரவை (National Assembly) தான் நாட்டின் சட்டபூர்வமான உயரமைப்பு. இதில் 500 உறுப்பினர்கள் ஐந்தாண்டு காலம் பொறுப்பு வகிக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் ஒரு லட்சம் வாக்காளர்களின் பேராளராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றனர். சட்டபூர்வமான அமைப்பாக இருந்தாலும், இது பொலிட் பீரோவின் முடிவுகளை அங்கீகரிப்பதாகத் தான் இருக்கிறது.

அமைச்சரவை ஒத்த பதினைந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆட்சி மன்றக் குழு, தேசியப் பேரவை உறுப்பினர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகிறது. மேற்கு நாடுகளின் ஆட்சியமைப்பை ஒத்த அமைச்சரவை அமைப்பே இங்கும் உள்ளது.

சீனாவைப் போன்று, முதிய சில உயரதிகாரிகளால்தாம் நாடு ஆளப்படுகிறது. அவர்கள் இயற்கையாகவோ, செயற்கையாகவோ மறைந்தாலன்றிப் பணி ஓய்வென்பது இவர்களுக்கில்லை. நம் நாட்டிலும் அரசியல்வாதிகள் ஓய்வு பெறுவதில்லையே!

இந்நாட்டரசில் இருபத்தைந்து அமைச்சகங்கள் உள்ளன. பெண்களின் பங்கு ஆட்சி அமைப்புகளில் மிகவும் குறைவு. 1945 ஆம் ஆண்டு முதல் பொலிட் பீரோ உறுப்பினர்களாகப் பெண்கள் இடம் பெறவில்லை என்பது வியப்புக்குரியது.

தேசியப் பேரவை (அசெம்பிளி) மற்றும் உள்ளூர் மக்கள் குழு உறுப்பினர்கள் வாக்களித்துத் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றனர். இங்கேயும் வாக்களிப்போரின் குறைந்த வயது பதினெட்டாகவே உள்ளது. பதிலி வாக்களிப்பு முறை கடைபிடிக்கப்படுவதால், நூறு விழுக்காடு வாக்களிப்பு என்பது இங்கே நிலவுகிறது.

கட்சி அங்கீகாரம் பெற்றவர்கள் மட்டுமே தேர்தலில் போட்டியிட முடியும். எதிர்க்கட்சி நடைமுறை தடை செய்யப் பட்டுள்ளது. சுயேட்சைகள் என்று சிலர் பெயர்கள்

வெளிப்பட்டாலும் அவர்களும் கட்சி அங்கீகாரம் பெற்றவர்களாகவே இருப்பார்கள். மொத்தத்தில் ஒரே கட்சி ஜனநாயகம் என்பதுதான் வியட்நாம் மக்களாட்சி முறை.

இங்கேயும் படையினருக்கு அரசியலில் நேரடிப் பங்கு இல்லை. ஆனால், அண்டை நாட்டைப் போன்று மிக உயர்ந்த அரசியல்வாதிகளும், அலுவலர்களும் படையிலிருந்து வந்தவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

தெற்கும் வடக்கும் இணைந்தபின் 1975க்குப் பின் ஒன்றாக்கப்பட்ட பல மாநிலங்கள் 1989-இல் பிரிக்கப் பட்டுள்ளன. மாநில, மாவட்டங்களில் பிரிவினை என்பது முற்றுப் பெறாமல் தொடர்கிறது. கடைசியாக 1996-இல் பிரிவினை நடந்தது. அத்துடன் வியட்நாம் மாநிலங்களின் எண்ணிக்கை அறுபத்தொன்றாகி இருக்கிறது.

கடைசி தேசியப் பேரவைத் தேர்தல் 2002-ல் நடைபெற்றிருக்கிறது.

பொருளாதாரம்

வியட்நாம், பீகார் மாநிலத்தைப் போன்று வறுமைக்கு வாழ்வு கொடுத்த நாடு. ஆண்டு வருவாய் பதினைந்து ஆயிரத்திற்குள் தான். உருசிய நாட்டிற்கும், சப்பான் மற்றும் அனைத்து நாட்டுப் பொது நிதியத்திற்கும் அது அதிகம் கடன் பட்டிருக்கிறது. (1400 பில்லியன் டாலர்) 1996-இல் ஏற்பட்ட ஓர் ஒப்பந்தத்தின் மூலம் 50% கடன் குறைக்கப்பட்டு மீதத்தைச் சிறுகச் சிறுகக் கொடுக்க அனுமதிக்கப் பட்டது. பணவீக்கம் 700லிருந்து 8% அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது. நீண்ட காலப் போர், நாட்டின் பொருளாதாரத்தைச் சுரண்டி வறண்டு போகச் செய்து விட்டது. அமெரிக்காவின் விமானத் தாக்குதலால், வட வியட்நாமின் ஒரு பாலம்கூட எஞ்சியிருக்கவில்லை. தெற்கிலும் பல தகர்க்கப்பட்டன.

ஹோ சி மின் நகரில் மாத ஊதியம் சராசரி 50 டாலர் முதல் 90 டாலருக்கு உள்ளாகவே இருக்கிறது. சிற்றூர்களிலோ வருவாய் இதில் பாதிக்கவே இருக்கிறது.

இவ்வளவு குறைந்த வருவாயில் மக்கள் வாழ்வதென்பது மிகக் கடினமானது. எனவே, கூடுதல் வேலை செய்து சம்பாதிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் மக்கள் இருக்கின்றனர். பெண்களில் சிலர் வறுமையின் காரணமாகப் பரத்தமையில் ஈடுபட வேண்டிய பரிதாப நிலை! அரசு அலுவலர்களிடையே கையூட்டும் பரவலாக இருக்கிறது.

பொருளாதாச் சீரமைப்பு

முப்பதாண்டு காலப் போரினால் வியட்நாமின் பொருளாதாரம் மிக மோசமாகச் சீர் குலைந்திருந்தது. சோவியத் யூனியனுடன் மட்டுந்தான் வணிகம் என்ற நிலையைத் தளர்த்தி, மேற்கு நாடுகள் முதலீடு செய்ய இரும்புக் கதவைத் திறந்து விட்டது. சீனா, ஹாங்காங், ஜப்பான், சிங்கப்பூர், தென் கொரியா, தாய்லாந்து மற்றும் சில ஐரோப்பிய நாடுகளுடனும் வணிகத் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. மேலை நாடுகளோடு ஒப்பிடும்போது, உள்நாட்டு உற்பத்திப் பொருள்களின் தரம் மிகத் தாழ்வாக இருந்தது. தடையற்ற வணிகம் அறிமுகப் படுத்தப் பட்டதால், போட்டி காரணமாக, அரசு நடத்திய வணிக நிறுவனங்களை மூட வேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டது.

உழைப்புத் திறமையும், குறைந்த கூலியும் தாய்நாட்டு உற்பத்திப் பொருள்கள் வெளிநாட்டுப் பொருள்களோடு போட்டியிடும் தகுதியை ஏற்படுத்தின. ஏற்றுமதியில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. கூட்டுத் தொழில் முறை அமுலுக்கு வந்தது. குறிப்பாக விடுதித் (Hotel) தொழில் இதற்கு வழி திறந்தது. அந்த நாட்டுச் சட்டப்படி வெளிநாட்டார் நிலம் வாங்குவதற்குத் தடை இருந்தது. ஆனால் கூட்டுத் தொழிலில் ஈடுபட்ட வெளிநாட்டாருக்கு இதிலிருந்து விலக்களிக்கப் பட்டிருந்ததால், உள்ளூர் வணிகர்களோடு கொரியா, சிங்கப்பூர், தைவான் முதலீட்டார்களை இது ஈர்த்தது. தற்போது நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையில் முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது.

நுண்ணயல்

வியட்நாமின் நாணயம் டாங் (Dong) எனப்படுகிறது. ரூபாய்த் தாள்கள் 200டி, 500டி, 1000டி, 2000டி, 5000டி, 10,000டி, 20,000டி, 50,000டி மற்றும் 1,00,000டி என்ற அளவில் அச்சிடப் படுகின்றன. ஹோ சி மின் விருப்பத்திற்கு மாறாக பணத் தாள்களில் அவருடைய உருவம் பொறிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நம் நாட்டில் காந்தியடிகளின் உருவத்தைப் பொறித்திருப்பதைப் போன்று அங்கும் அந்நாட்டின் தந்தை எனக் கருதப்படும் அவருடைய உருவம் பொறிக்கப் பட்டிருப்பது சரியே.

அமெரிக்க டாலர் ஒன்றுக்கு 16,021டி இணையானது. வங்கிகள் திங்கள் முதல் வெள்ளி வரை காலை 8.00 மணி முதல் மாலை 3.00 மணி வரை இயங்குகின்றன. சனிக் கிழமைகளில் காலை 8.00 மணி முதல் மதியம் 12.00 மணி வரை செயல்படுகின்றன. வேலை நாட்களில் உணவுக்காக ஒன்றரை மணி நேரம் இடைவேளை. ஞாயிறு மற்றும் அரசு விடுமுறை நாட்களில் அங்கும் வங்கிகள் செயல்பட மாட்டா.

கருப்புச் சந்தை வெளிப்படையாகவே இங்கே நடைபெறுகிறது. தனியார்கள் குறிப்பாகக் கடைக்காரர்கள், வாடகை வண்டி ஓட்டுநர்கள் அமெரிக்க டாலர் டாங் நாணய மாற்றம் செய்கின்றனர். இந்தப் பண மாற்றத்திற்கு 1% முதல் 5% வரை தரகு (Commission) பிடிக்கப் படுகிறது. வெளிநாட்டுப் பயணிகள் பணத்தை மிகக் கவனமாகக் கையாள வேண்டும். திருட்டு அச்சம் அதிகம்.

குழகாயல்

மதிப்புக் கூட்டு வரி என்று நாம் அண்மையில் தான் கேள்விப்பட்டோம். இது வியட்நாமில் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. விடுதிகளில் வெளிநாட்டார்களுக்கு உள்ளநாட்டாரிடம் வசூலிக்கப்படும் கட்டணத்தைப் போல் இரு மடங்கு வசூலிக்கப்படும். காரணம் வெளிநாட்டிலிருந்து வருபவர்கள் உள்ளநாட்டு மக்களை விடச் செல்வாக்கானவர்கள் என்பது அந்நாட்டு அரசின் எண்ணம்.

ஒருவர் வீட்டுக்கு விருந்துக்குச் சென்றால் பூங்கொத்து ஒன்றைப் பரிசாக எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். வெள்ளை உடை அணிந்து செல்லக் கூடாது. இங்கே கறுப்பு உடை துக்கத்தின் அடையாளமாகக் கருதப் படுவதைப் போன்று, வியட்நாமில் வெள்ளை நிற உடை கருதப்படுகிறது.

விருந்தில் தேவைக்கு மேல் உணவு பரிமாறப்படும். தமிழர்களைப் போன்றே போதும் போதும் என்றாலும், உணவு மேலும் வைக்கப்படும். ஆனால், படைத்ததையெல்லாம் முழுவதும் சாப்பிடுவது பண்பாட்டுக் குறைவாகக் கருதப்படும். தமிழகத்திலும் இந்தப் பழக்கம் இருப்பதை நாமறிவோம்.

வியட்நாம் நகரங்களில் எங்குச் சென்றாலும் பகல் இரவு எந்நேரமும் மூன்று சக்கர மிதிவண்டி ஓட்டிகளைப் பார்க்கலாம். இவர்களில் பலர் முன்னாள் இராணுவ வீரர்கள். சிலருக்கு ஓரளவும், பலருக்குத் தெளிவாகவும் ஆங்கிலம் பேசத் தெரியும். தமிழ்நாட்டில் ஆங்கிலம் பேசத் தெரிந்தவர்கள் தங்களை மிக உயர்வாக நினைத்துக் கொள்வதை நினைக்கும் போது வேடிக்கையாக இருக்கிறது இல்லையா? இவர்கள் ஒவ்வொருவர் பற்றிய வரலாறும் கேட்க ஆர்வமூட்டுவதாக இருக்கும். இவர்களின் வாழ்க்கை நிலை இரங்கத் தக்கது.

இந்த மிதி இழுவை வண்டி (Cycle Richshaw) ஓட்டிகளில் பலர் அமெரிக்கப் போருக்கு முன்னர் மருத்துவராக, ஆசிரியராக, பத்திரிகையாளராக இருந்தவர்கள். அமெரிக்கர்களைப் போர்க் காலத்தில் ஆதரித்தவர்கள் என்பதற்காகப் பலர் தண்டிக்கப் பட்டிருக்கின்றனர். போர் முடிவுக்கு வந்த பின்னர் இப்படிப் பட்டவர்களின் குடியரிமை பறிக்கப்பட்டு அவர்கள் மறுகல்வி முகாமுக்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கின்றனர். ஏழாண்டு காலம் அங்கே கழித்திருக்கின்றனர். இருபதாண்டு காலம் முடிந்த நிலையிலும், அவர்கள் படித்த படிப்புக்கேற்ற வேலைக்குத் திரும்ப முடியவில்லை. சட்டபூர்வ வாழ்வுரிமையும் (Official residence permit) வழங்கப்படவில்லை. இது இல்லாதவர்கள் வணிகம் செய்ய முடியாது. சொத்துக்கள் வாங்க முடியாது. கருங்கக் கூற வேண்டுமானால் நகரில் அவர்கள் வாழ்க்கை இரங்கத் தக்கதாக இருக்கிறது. இவர்களுக்குக் குடியிருப்புக்கள் வழங்கப் படாததால்

இவர்கள் பாதையோரத்தில் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். வீடு இல்லாததால் குடும்பம் என்று ஒன்று இல்லாதவர்களாகவே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

நேர்ந்துவிட்ட அவலத்தை எண்ணிச் சலிப்படைந்து சாவை எதிர்நோக்காமல், உடைந்த மேசை நாற்காலி பிளாஸ்டிக் இருக்கைகளைக் கொண்டும், உடைந்த தரைத் துண்டுகளைக் கொண்டும் தெரு மூலையில், அமைத்த இருப்பிடத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அவர்களுடைய மனத்திட்பம், வாழ்க்கை வளங்களைப் பறிகொடுத்து விட்டு, மனக் குறையோடு தங்களைத் தாங்களே துன்புறுத்திக் கொள்பவர்களுக்கு எதிர்நீச்சல் மனப்பாங்கைத் தூண்டும்.

தீருட்டு

நாடு நகரங்களில் சமூகக் கேடிழைப்பவர்களின் நடமாட்டம் அதிகம். இருசக்கர தானியங்கி (Motor Bike) வண்டியில் வந்து சுற்றுலாப் பயணிகளிடம் வழிப்பறி செய்பவர்கள் அங்கு அதிகம். கைப்பைகள், படக்கருவிகளைப் பறித்துச் சென்று விடுவார்கள். சிலர் மகிழுந்து கதவுகள் பூட்டப்படாமலிருந்தால் உள்ளே இருக்கும் மதிப்பு மிக்க பொருள்களைக் களவாடி விடுவார்கள். மூக்குக் கண்ணாடிகள், தொப்பிகளைக்கூட பறித்துச் சென்று விடுவார்கள். சட்டைப் பையிலிருக்கும் பணத்தை எடுப்பதில் சிறுவர்களில் சிலர் கை தேர்ந்தவர்கள்.

வெளிநாட்டுப் பயணிகளை ஏமாற்றிப் பணம், கைக் கடியாரத்தைப் பறித்துக் கொண்டு மறைந்துவிடும் வாடகைப் பெண்கள் உண்டு. நம் உடைமைகளைக் கொண்ட பைகளைச் சிறிது நேரத்திற்குக் கூட கீழே வைக்கக் கூடாது. நீண்ட தொலைவு பேருந்து பயணங்களின் போதும் மிக்க விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். சிறிது அயர்ந்தாலும், பழக்கமில்லாதவர்கள் அன்பாகப் பழகுவது போல் நடித்து மயக்க மருந்து கலந்த குளிர் பானங்களைக் கொடுத்து உடைமைகளைக் களவாடி விடுவார்கள். இங்கே சிறிய அளவில் நடப்பது, அங்கேயும் நடக்கிறது.

இந்தச் செய்திகளைப் படித்ததும் வியட்நாம் மக்கள் அத்தனை பேரும் திருடர்கள் என்று எண்ணிவிடக் கூடாது. வறுமையிலும் நேர்மையைக் கடைப் பிடிக்கும் மக்கள் அந்நாட்டில் அதிகம்.

வறுமை வாழும் நாடுகளில் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட சமூக விரோதிகளின் எண்ணிக்கை சற்றுக் கூடுதல்தான். இந்தியாவிலும் இவை இருக்கத்தான் செய்கின்றன. பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்கள் உள்ள தமிழ் மண்ணிலும் அறக்கேடுகள் நடந்து கொண்டதாமே இருக்கின்றன. நம்மைப் பற்றித் தாழ்வாக நினைப்பார்களே என்ற எண்ணமின்றி வெளிநாட்டுப் பயணிகளின் பொருளைக் களவாடுவதும், பெண்களிடம் தவறாக நடந்து கொள்வதும் இங்குக் குறைவென்றாலும் அறவே இல்லை என்று கூற முடிகிறதா?

இலக்கியம்

ஒரு நாட்டின் பெருமையைக் குறைக்கும் நடவடிக்கைகளில் ஒன்று பிச்சை எடுப்பது. அதிலும் வெளிநாட்டுச் சுற்றுலாப் பயணிகளிடம் கையேந்தும் போது, அருகிலிருக்கும் தாய்நாட்டு மக்கள் அவமானத்தால் தலை குனிய நேரிடுகிறது. பிச்சைக்காரர்களைப் பொருத்த வரை இந்தியாவில் என்ன நிலைமையோ அதுதான் அங்கும் நிலவுகிறது. பத்து வயதுகூட ஆகாத சிறுவனோ சிறுமியோ ஒட்டிய வயிறும், உலர்ந்த உதடுமாக, தோளில் இன்னொரு குழந்தையைச் சுமந்தபடி, பஞ்சடைந்த கண்களோடு பரிதாபமாகக் கையேந்தும் காட்சி வியட்நாம் நகரங்களிலும் உண்டு. பிச்சை எடுக்கும் பணத்தைக் கண்ணும் கருத்துமாகக் கண்காணிக்கும் பெற்றோர் (அ) தலைவர் அருகிலேயே வேற்றாள் போல இருப்பர். குழந்தைகள் பிச்சை எடுத்துச் சேர்த்து வரும் பணத்தைப் பலர் அவர்களின் நலனுக்காக, உணவுக்காக, கல்விக்காகப் பயன் படுத்துவதில்லை. குடிக்கவும், சூதாடவும் பயன்படுத்துவது இன்னும் கொடுமையான செயலாகும்.

பிச்சை எடுப்பது சட்டப்படி குற்றம் என்னும் நாடு நகரங்களிலேயே இது நடந்து கொண்டதான் இருக்கிறது.

இல்லாமையும், இரக்கப் பண்பும் இருக்குவரை பிச்சை எடுப்பதும் ஒழியாமல் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கும்.

சூதாட்டம்

பதினான்காண்டு காலம் தடை செய்து வைத்திருந்த சூதாட்டத்தை, வியட்நாம் அரசு, கட்டவிழ்த்து விட்டு விட்டதால் முதலாளித்தனம் மீண்டும் மேடையேறத் தொடங்கி விட்டது. ஹோ சி மின் நகரில் குதிரைப் பந்தயத்திற்குச் சிறப்பிடம் உண்டு. ஹைப் பாங் கடற்கரையிலும் இது பொழுது போக்கு என்ற போர்வையைப் போர்த்திக் கொண்டு நடைபெற்று வருகிறது.

வியட்நாம் மக்களைப் பீடித்திருக்கும் மற்றொரு சூதாட்டம் லாட்டரிச் சீட்டு. ஒரு காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் நிலவிய அதே விற்பனை முறை அங்கும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. சீட்டு விற்பவர்களின் தொல்லை சொல்லி மாளாது. மாநில அரசே லாட்டரியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு சீட்டின் குறைந்த விலை 2000 டாங்.

நம் நாட்டில் வழக்கொழிந்து போன சேவல் சண்டை அங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. சேவல்களை மோதவிட்டு அவற்றின்மீது பந்தயம் கட்டும் சூதாட்டம் இன்றும் நடக்கிறது. இவை மட்டுமன்றிக் கோலான் மாவட்டத்தில் வாழும் சீனர்கள் அவர்களுக்கே உரிய மா ஜோஸ் என்னும் சூதாட்டத்தை விளையாடி வருகின்றனர்

பரந்தகை

வியட்நாம் அரசு கொள்கைத் தளர்வு செய்தபின், பல சமூக அவலங்கள் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளன. அவற்றுள் விபச்சாரமும் ஒன்று. இத்தொழிலுக்கு எதிராக என்னதான் கடுமையான தண்டனையை அரசு கொடுத்தாலும், முற்றிலுமாக இதனை முறியடிக்க முடியவில்லை.

உலகில் சிறுமியர் விபச்சாரம் கொடிகட்டிப் பறக்கும் நாடுகள் கம்போடியா, லாவோஸ், சீனா மற்றும் டொமினிக்கன் குடியரசு. இவற்றின் வரிசையில் வியட்நாமும் தன்னை இணைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்நாட்டில் விபச்சாரம் செய்வோரில் 30%, 16 அகவைக்கும் குறைந்த சிறுமியர் என்பது அண்மைக்காலப் புள்ளி விபரம். இது நாளும் உயர்ந்து வருவதாகக் காவல் துறை அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. இந்த ஒழுங்கினத்தின் காரணமாக உயிர்க் கொல்லி (எயிட்சு) நோய் பெருகுவது தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது.

உலகில் ஒப்பீடுகள்

தமிழ்நாட்டின் சிற்றூர்களில் புதிதாக ஓர் இளைஞரை அறிமுகப்படுத்தினால், முதல் கேள்வியாக அவருக்குத் திருமணம் நடந்து விட்டதா என்றும், நடந்து விட்டது என்றால் குழந்தைகள் இருக்கின்றனவா என்றுந்தான் கேட்பர். திருமணமும், குழந்தை பிறப்பும் அவ்வளவு முதன்மையாகக் கருதப்பட்டது. இன்றும் இந்த நிலை முற்றிலும் மாறிவிடவில்லை.

வியட்நாமிலும் இதே பழக்கந்தான். முப்பது வயது முடிந்தும் ஒருவருக்குத் திருமணம் ஆகாதிருந்தால், அந்த உண்மையை மறைத்துப் பொய் கூறுவதே அவருடைய மதிப்பைக் காத்துக் கொள்ளும் சிறந்த வழியாகும். அந்த அளவுக்குத் திருமண உறவுக்குச் சமூகத்தில் சிறப்பிடம் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், வேலையின்மையும், பொருளாதாரக் குறைபாடும் இளைஞர்களுக்குத் திருமணம் என்பது ஒரு சுமையாகவே உள்ளது.

தமிழர்தம் திருமண நெறிமுறைகளுக்கு மாறாக, மணக்கொடை கேட்கும் மரபு இங்கே வளர்ந்து வருவது வெட்கக் கேடானது. திருமணம் என்றால் பெண்ணின் பண்பு நலன்களை அறியமுற்படுவது அந்தக் காலம். தற்போது என்ன கிடைக்கும் என்று கணக்குப் பார்க்கும் பழக்கம் நடப்பிற்கு வந்து விட்டது. இந்த நிலையிலும் பெண் அழகாக

இருக்க வேண்டும் என்றும், மாம்பழ நிறத்தை எதிர்பார்க்கும் இளைஞர்களுக்கும் குறைச்சல் இல்லை. ஆனால், இந்நாள் வியட்நாம் இளைஞர்களின் நிலைமையே வேறு.

வியட்நாம் பெண்களை வெளிநாட்டார் மணப்பதும், அவர்களோடு வாழ அப்பெண்கள், தாய்நாட்டைப் புறக்கணித்துச் செல்வதும் இருந்தாலும், இளைஞர்கள் அண்டை நாடான தைவான் பெண்களை மணப்பது கூடிவருகிறது. உள்நாட்டில் பெண்கள் கிடைக்கவில்லை என்பது காரணமன்று, பணம் கிடைக்கிறது என்பதே இதற்குக் காரணம்.

உடல் பருமனான பெண்களைத் தைவானில் மணப்பதற்கு முன்வருவதில்லை. இதனால், உடல் பெருத்த பெண்களுக்கு முப்பது வயதுவரை கூட திருமணம் நடப்பது அரிதாகி வருவதால், பெற்றோர் இதற்கு முடிவு காணப் பணத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் பெண்ணின் திருமணத்திற்குச் செலவிட முன்வருகின்றனர். பொருளாதார வறுமை காரணமாக, வியட்நாம் இளைஞர்கள் தைவான் 'குண்டு' பெண்களைப் பணத்திற்காக மணப்பது கூடிவருகிறது. திருமணத் தரகர்கள் பெண்ணின் எடைக்கு விலை வைத்து ஆள் பிடிக்கின்றனர். தைவான் மணப்பெண் வீட்டார், மாப்பிள்ளை வீட்டாருக்கு பெண் எடைக்கு ஏற்ப 1.2 மில்லியன் டாங் முதல் 1.8 மில்லியன் டாங் வரை பணம் கொடுக்க முன் வருகின்றனர். கறிக் கோழி, ஆடுகளாகி மணப் பெண்கள், எடைக் கணக்கில் மாப்பிள்ளைக்கு மணக்கொடை கொடுப்பதை வியப்பதா? வெறுப்பதா?

பெண்களின் நிலை

வியட்நாம் பெண்கள் கடுமையான உழைப்பாளிகள். அமெரிக்கப் போரின் போது, ஆண்களுக்கு இணையாகக் கொரில்லாப் போர் புரிந்தவர்கள். கல்விக்கூடங்களில் 50% பெண்கள்தாம். பட்டப் படிப்பிலும் அவர்கள் பின்தங்கியவர்கள் அல்லர். இருந்தபோதும் ஆட்சியிலும், அரசு வேலைகளிலும்

அவர்களுக்கு உரிய பங்கு இன்றுவரை கிடைக்கவில்லை. இரண்டாந்தர குடிமக்களைப் போன்றுதான் அவர்கள் இன்றும் நடத்தப்படுகின்றனர். பெண்கள் காளான் குடையைப் போன்று கூம்பு முனையை உடைய தொப்பியை (Conical Hats) அணிந்து கொண்டு கல்லுடைப்பதை, வயலில் வேலைகளைச் செய்வதை, கட்டுமானக் கூலியாக உழைப்பதைக் காணலாம். 60 கிலோ எடையுள்ள பொருளைப் பெண்கள் எளிதாகச் சுமந்து வருவதைக் காணலாம். வீட்டு வேலைகளையும், வணிகத்தையும் அவர்கள் கவனிக்கின்றனர்.

தமிழ் நாட்டில் செல்வந்தர் குடும்பப் பெண்கள் பின்னல் வேலை செய்வதைப் போன்று வியட்நாம் மலைவாழ் பெண்களும் பின்னலில் ஆர்வமாக ஈடுபடுகின்றனர்.

போர்க் காலத்தில் அமெரிக்கா பயன்படுத்திய இரசாயன வெடிப் பொருட்களால் பெண்களின் உடல் நலன் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டதால், குறை மகட்பேறு, உடல் ஊனத்துடன் குழந்தை பிறப்பு போன்ற இன்னல்களைச் சந்தித்து வருகின்றனர்.

வியட்நாம் பெண்களுக்கு வேலை தருவதாக ஏமாற்றி அழைத்துச் சென்று விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்தும் ஜப்பானிய சமூக விரோதிகளிடம் சிக்கிச் சீரழியும் பெண்களும் உண்டு.

ஹோ சி மின் அருங்காட்சியக நுழைவுச் சீட்டு

மேல்துல்துள்

வியட்நாம் மாகாணம் முதல், தெருக்கள் வரை பழைய பெயர்களை மாற்றியமைப்பதில் மக்கள் பேரார்வம் கொண்டு

இருந்தனர். மாற்றார் பிடியிலிருந்து விடுதலை பெறும் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் இப்படிப்பட்ட பெயர் மாற்றம் நடந்தேறி இருக்கிறது. நாடுகளின் பெயர்களே கூட மாற்றப் பட்டுள்ளன. நமக்கு அண்டையிலுள்ள பர்மா, மியான்மர் ஆகவில்லையா? அப்படி ஆப்பிரிக்க நாடுகள் சிலவும் தங்கள் பெயர்களை மாற்றிக் கொண்டுள்ளன. மெட்ராஸ், சென்னை என்றும் பம்பாய் மும்பை என்றும் கல்கத்தா கொல்கத்தா என்றும் மாறியுள்ளதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நீண்ட போராட்டத்திற்குப் பின் விடுதலை பெற்று, ஒரே வியட்நாம் நாடான பின்னர் அங்கும் பெயர் மாற்றப் புயல் வீசியது. சைகோன் என்று வரலாற்றில் நிலை பெற்றிருந்த நகர் ஹோ சி மின் சிட்டி (HCMC) என்று மாற்றப் பட்டது.

1954 ஆம் ஆண்டு பிரெஞ்சு ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தவுடனேயே பிரெஞ்சுப் பெயர்கள் மாற்றப்பட்டன. தெருக்கள் பல புதிய பெயர்களைச் சூட்டிக் கொண்டன. வியட்நாமில் பெயர்களுக்கு முன்னொட்டாகத் தெரு, சாலை என்று வரும். எடுத்துக் காட்டாகத் தமிழகத்தில் அண்ணா சாலை என்கிறோம். வியட்நாமில் சாலை அண்ணா என்றழைப்பர். இது பிரெஞ்சு நாட்டின் வழக்கம். புதுச்சேரியில் கூட பிரெஞ்சு மொழியில் உள்ள பெயர்களில் இதனைக் காணலாம். Rue Sengi என்பது செஞ்சிச் சாலையைக் குறிக்கும். இப்படி, இன்றும் புதுவையின் மேட்டுக் குடிப் பகுதியாக விளங்கும் கிழக்குப் பக்கச் சாலைகளில் இப்படிப்பட்ட பெயர்ப் பலகைகளைக் காணலாம்.

வியட்நாமில் டாங் கோயி என்னும் நகர் ஞாயிறு இரவு விடுமுறை கொண்டாட்டக் களமாக விளங்கும். மிதிவண்டிகளிலும், இரு சக்கர தானியங்களிலும் இளைஞர்கள் இப்படியும் அப்படியும் சென்று தெருவை அதிர வைப்பர். அருமையாக ஆடையணிந்து மக்கள் அலையென அந்தத் தெருவில் திரண்டிருப்பர். சாலையைக் கடக்க வேண்டுமானால் பலமணி நேரம் காத்திருக்க நேரிடும். அந்த இரவுகளில் போக்குவரத்து விதிகள் எதுவும் கடைப் பிடிக்கப் படமாட்டாது.

புதுச்சேரி நேரு வீதியில் ஞாயிறு அங்காடி இப்படித்தான் நடக்கிறது. வழக்கமாகச் செயல்படும் கடைகள் மூடி இருக்க, வீதியில் இருமருங்கும் அங்காடிகளும், நடுவே மக்கள் வெள்ளமும் கரை புரளும். ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் நேரு வீதியில் வண்டிப் போக்கு வரத்துக்கு வழி கிடைக்காது. பிரெஞ்சுக்காரர் பிடித்தாண்ட நாடுகளில் ஞாயிற்றுக் கிழமைக்கு இப்படி ஒரு சிறப்பு.

ஊர்

நிலவு அடிப்படையில் காலத்தைக் கணிக்கும் வியட்நாம் நடைமுறைப்படி, புத்தாண்டு 19 ஜனவரிக்கும் பிப்ரவரி 20க்கும் இடையில் கொண்டாடப்படுகிறது. புத்தாண்டையொட்டி லெனின் பூங்காவில் இரண்டு வார மலர்க் கண்காட்சியும், போட்டியும் நடைபெறுகின்றன. வடநாட்டில் கானா என்றும், தென்னாட்டில் லாவணி என்றும் பாடல் வழியான போட்டி நடப்பதைப் போன்று அங்கும் போட்டி நடக்கிறது.

தமிழர்களுக்குப் பொங்கல் விழா, வடவர்களுக்கு ஹோலி விழாவைப் போன்று வியட்நாமியருக்குப் புத்தாண்டு விழா முக்கியமானது. புத்தாண்டுக்காக அரசு மூன்று நாட்கள் விடுமுறை விடுகிறது. ஆனால், தென் வியட்நாமியர் அந்த வாரம் முழுமைக்கும் விடுப்பு எடுத்துக் கொண்டு புத்தாண்டைக் கொண்டாடுகின்றனர்.

சூல்லைண்ணி சூடைமுறை

மத அடிப்படையில் கோவில்கள் எல்லா நாடுகளிலும் இருக்கின்றன. வியட்நாம் நாட்டில் மட்டுமே கொள்கைக் கோட்டமான ஹோ சி மின் அவர்களின் நினைவிடம் மக்கள் வழிபடும் இடமாக உள்ளது. தமிழர்கள் திருமணம் முடிந்ததும் கோவில்களுக்குச் செல்வதுண்டு. சிலர் திருமணத்தையே கோவில்களில் நடத்துவதுண்டு. வியட்நாம் மக்கள் மணம் முடிந்த பின் முதலில் செல்லுமிடம் ஹோ சி மின் அவர்களின் நினைவிடமாக இருப்பது, மக்களிடம் அவர் பெற்றுள்ள நம்பிக்கைக்கும், அன்புக்கும் அடையாளமாகத் திகழ்கிறது.

கலையுள் இலக்கியமும்

மாந்தரிடம் மறைந்திருக்கும் கலை, இலக்கிய மென்மையுணர்வு. வாய்ப்பு, வளமைக்கேற்ப நுகரவும், பேணவும் படுகின்றன. மக்களிடம் தன்னிறைவும், அமைதியும் நிலவும் போது கலையும் இலக்கியமும் வளம் பெறுகின்றன.

நீண்ட காலப் போரினால் வியட்நாம் மக்கள் கலைத் துறைகளில் சற்றுப் பின்தங்கியிருந்தாலும், கலையை மறந்து விடவும் இல்லை, இவை மறைந்து விடவும் இல்லை. மக்கள் ஊடகமான திரைப்படத் துறையிலும் அவர்கள் காலூன்றி வருகின்றனர். போரும் காதலும் அவர்களின் திரைக் கதைகளுக்குக் கருவாகிக் கைகொடுத்து வருகின்றன.

வியட்நாமின் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர் சோங் து ஹோங். இவருடைய நூல்கள் தற்போது அங்கே தடை செய்யப்பட்டுள்ளன. 'அந்தகனின் சொர்க்கம்' என்பது வியட்நாமின் முதல் கதை நூல்.

வியட்நாம் நியூஸ், தி சைகோன் டைம்ஸ் இவை ஆங்கில நாளிதழ்கள். வியட்நாம் எக்கனாமிக் டைம்ஸ் என்பது திங்களிதழ்.

வாய்ஸ் ஆஃப் வியட்நாம் என்ற வானொலி 1945 முதலும், தொலைக்காட்சி 1970 முதலும் இயங்கி வருகின்றன.

நிறைவு

விடுதலை வேட்கை கொண்டவர்களுக்கு வியட்நாம் மக்களின் வீரப்போரின் பெருமை புரியும்; அதற்காக அவர்கள் கொடுத்த விலை தெரியும்.

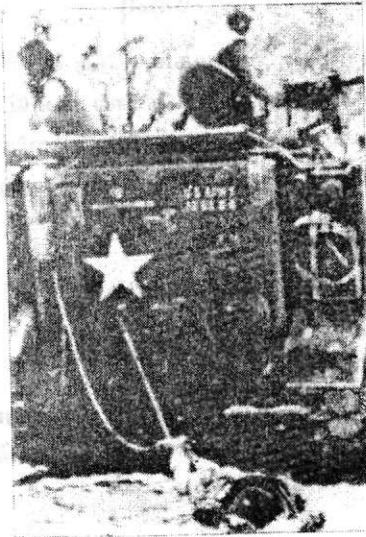
வளந்தேடிகளுக்கும், வறுமையுடன் போராடுபவர்களுக்கும் இடையில், உரிமைக்காகப் போராடியவர்களின் உயிர், உடைமை ஈகம் மதிப்பு மிக்கது.

இடிகளையே ஏளனம் செய்தவர்களைப் பட்டாக வெடியால் பயமுறுத்த முடியாது என்பதை உலகுக்கு உணர்த்திய வியட்நாம் மக்களை, விடுதலை இயக்க வரலாறு அடையாளம் காட்டிக் கொண்டே இருக்கும்.

புலிக் கூண்டில் வியட்நாம் விடுதலைப் போராளி

வியட்நாம்
போராளியை
அமெரிக்கப்
படைவண்டியில்
கட்டி இழுத்துச்
செல்கின்றனர்.

க.பொ. இளம்வழுதியின் படைப்பு வரிசை

கவிதை நூல்கள்

- 1983 சிவப்பு நலா - தமிழக அரசின் பரிசு பெற்றது.
 1983 குறுநாறு.
 1985 சிவப்புச் சிந்தனைகள் - தமிழக அரசின் பரிசு பெற்றது.
 1986 வண்ணத் தமிழ்.
 1987 வேர்கள் - புதுவை அரசின் பரிசு பெற்றது.
 1987 ஆண்டவன் அறுபது.
 1989 நிறங்கள்.
 1992 சில்லுகள்.
 1996 வாக்குமூலம்.
 2000 வெடித்து முளைத்த விதைகள்.
 சேலம் கே.ஆர்.ஜி. நாகப்பன்-இராசம்மாள் அறக்கட்டளைப் பரிசு.
 2001 தளிர். (சிறுவர் பாடல்கள்)
 2002 வெண்பூக்கள் - திருப்பூர் தமிழ்ச் சங்க இலக்கியப் பரிசு.
 2003 நாளங்கள் - கரூர் கருப்பண்ணன்-செல்லம்மாள் இலக்கியப் பரிசு.

வரலாற்று நூல்கள்

- 1989 வெற்றியின் அறிமுகம். (நேரு வரலாறு)
 1991 இலக்கை நோக்கி. (நெல்சன் மண்டேலா வரலாறு)
 1996 வைகறைப் புள். (கவிஞரேறு வாணிதாசன் வரலாறு)
 1999 கார்பில் கதை. (கார்பில் போர் வரலாறு)

பீடு நூல்கள்

- 1994 ஆரங்கள்.
 2002 தமிழைத் தேடி (1, 2, 3)
 2002 தமிழிலக்கிய அறிமுகம்.
 2005 விளையாட்டுகள் அன்றும் இன்றும் - திருப்பூர் தமிழ்ச் சங்க இலக்கியப் பரிசு மற்றும் தமிழக அரசின் பரிசு பெற்றது.